

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ
1837-1937

Ε.
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΥΠΟ
ΜΙΧΑΗΛ Κ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1952

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

1837-1937

Ε.
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΥΠΟ
ΜΙΧΑΗΛ Κ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1952

Η ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΤΟΥ

Τὸ παρόν Β' τεῦχος (Μέρος Δεύτερον) τῆς Ἰστορίας τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συμπληροῦν τὴν εἰς τὸ Α' τεῦχος (Μέρος Πρώτον)¹ ἱστοργήθεισαν γενικὴν ἔξελιξιν τῆς Σχολῆς καὶ τὸν ἐργαστηριῶν τῆς, περιλαμβάνει τὰς βιογραφίας τῶν καθηγητῶν με πίνακας δοσοῦ τὸ δικαστὸν πλήρεις τῶν ἔργων των, καὶ πίνακας ἐπίτης τῶν ἔργων τῶν ὑφιστητῶν, ἀδ' ἔτερου δὲ στατιστικὰς καὶ δικτύεις ἐπὶ τῶν φυσικῶν σπουδῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α'. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ, ΣΥΓΓΡΑΦΑΙ

Αἱ τῶν καθηγητῶν βιογραφίαι τάσσονται εἰς δύο τάξεις: Ι. τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκκονταετίας ἐδιπλώντων καθηγητῶν, καὶ ΙΙ. τῶν γρηγ. (τέλος τῆς ἐκκονταετίας) ζώντων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

I

Κωνσταντίνος Νέγρης (1804 – 1880). Ἐκ Κονσταντινουπόλεως. Μαθητὴς ἐν Χίῳ τοῦ Νεοφύτου Βάμβα. Αἰγαλωπισθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατέ τὴν Ἐπανάστασιν, ἐσόθη εἰς Κονσταντινούπολιν, ὅπόθεν κατελθὼν εἰς τὸν Ἑλλάδα, Ἐλαβε μέρος εἰς τὸν Ἀγῶνα. Μαθητὴς ἐπειτα ἐν Γεωλίᾳ τοῦ Λουξείου (Lycée de France) ὡς προστατεύμενος τοῦ Ἀλεξ. Μωροκορδάτου, καὶ σπουδασθεὶς τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων. Ἐκ τῶν πρότερον τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (14 Ἀπριλίου 1837), πρώτος δ' αὐτὸς ἐκ τῶν φυσικομαθηματικῶν ἔκαμεν ἐνεργεῖν τῶν παρθέσεων ἐν τῇ Σχολῇ Ἀπαλλαχείς (διὰ λόγους πολιτικούς) τῆς ὑπηρεσίας τὸ 1843 (21 Ιουλίου) καὶ ἀναδιορισθεὶς μετά τινας μῆνας (11 Σεπτεμβρίου) ἐπεύθη ὄριστικῶς τὸ 1845 (Σεπτ. 6)².

1. Ἐκδοθὲν τὸ 1948.

2. Πρ. Μεγάλην Ἐλληνικὴν Ἐγκυλοπαιδίαν (ΜΕΕ) 18, 161.

Κυριακός Δομνάνδος (1789-1852). 'Εκ τῆς Κρήτης. Έγεννήθη ἐν Βιέννη, ἔνθι ὁ πατήρ του εἶχε καταρύγγη ἐκ Κονσταντινούπολεως. Διευ-
θυντής καὶ ἀρχὰς ἐμπορικοῦ σίκου ἐν Βουκουρεστίῳ (1809) καὶ γραμματεὺς
τοῦ αὐτοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς 'Ρωσίας (1811-1829), ἐμψήθη τὸ 1819
ὑπὸ τοῦ Γ. Λεβέντη εἰς τὴν Φιλικὴν 'Επαρχίαν, τῆς ὑποίας καὶ ἔγινε μέλος τῆς
'Εφορίας Βουκουρεστίου. Καταγγέλλεις δ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν 'Ρωσικὴν Κυβέρνη-
σιν, ἀνεγάργησεν εἰς Παρισίους, ἔνθα κατέγινεν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Φυσικῆς
'Ιστορίας. Κατελθών τὸ 1834 εἰς τὴν Ἑλλάδα, διαρισθῇ τὸ 1837 (14 Ἀπριλίου)
ἐπίτιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, πρῶτος αὐτὸς ἐν τῇ ἑλευθέρᾳ Ἑλλάδι
καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς 'Ιστορίας. Απαιλλαγέεις τὸ 1845 (16 Ἰουνίου) τῆς ὑπηρε-
σίας, ἰδρυας τὴν γαλλόφωνον ἐφημερίδα: Courrier d'Athènes. Έχρημάτισε
μέλος τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου, καὶ γραμματεὺς
ἔπειτα τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς προσθεῖτος. Επίτιμος ἐπὶ τίτλῳ καθηγητὴς
τοῦ Πανεπιστημίου τὸ 1850 (1 Νοεμβρίου), ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις κατὰ
Μάϊον τοῦ 1852¹. 'Εκ τῶν κυριωτέρων ιδρυτῶν τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου,
«ἀνὴρ φιλοτεχνής»² καὶ «σπάνιος ἐπιστήμονος»³.

Έπιστημονικαί έργα στα τέλη του 1839 έχαμεν είς τό τον Τουρινώ διεθνές συνέδριον των φυσιοδιφτών άνων ινάστων «Περί απολιθωμένων λειψάνων πιθήκων, ρινοκερούτων, κλπ.» έκ των παρὰ τι Χαρβάτι τῆς Αττικῆς ἀνασκαφῶν.

Γεώργιος Κ. Βούρης (περὶ 1790 – 1860). 'Εκ Μακεδονίας. 'Εσπούδασε μαθηματικά εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Βιέννης, δικτελέσας διευθυντής τοῦ αὐτοῦ 'Ελληνικοῦ Μουσείου. 'Αρια τῇ συστάσει τοῦ 'Ελλ. Πανεπιστημίου, διωρίσθη τακτικός καθηγητής τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Μαθηματικῆς Φυσικῆς (14 'Απριλίου 1837) καὶ (ἐπὸ τοῦ 1844) τῆς 'Αστρονομίας. 'Ιδρυτής τοῦ 'Αστροσκοπείου καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ διευθυντής (1846 – 1855). Διατρίβων ἀπὸ τοῦ 1855 ἐν Βιέννη, ἀπεβίωσεν αὐτῷ: τῇ 2 'Ιανουαρίου 1860⁵.

Έπιστημανικά έργα σίει. — Έδημοσίευσεν διπλονομικά παρατηρήσεις εἰς τό γερμ. περιοδικόν: Astronomische Nachrichten, καὶ εἰς ἕδιον φύλλάδιον παρατηρήσεις μετεωρολογικάς, γενομένας ἐν Ἀθήναις ἀπὸ Νοεμβρίου 1839 – 30 Ιουνίου 1842 (ἐν Ἀθήναις 1843), καὶ εἰς τὴν «Ἄθηνῶν» τὰς γενομένας ἀπὸ 1 Ἰαν. – 12 Νοεμβρ. 1847. Έπιστης ἔξεδωκε πλήρες σύστημα Μαθηματικῆς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν: Σειρὰ Μαθηματικῶν, τόμοι 1 – 5, ἐν Ἀθήναις, 1843. Λπόκεινται δὲ ἐν τῷ Αστεροσκοπείῳ καὶ πραγματεῖαι του ἀνέκδοτοι: Περὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τοῦ ἀστεροσκοπείου, καὶ Περὶ τοῦ ἐντελοῦς προσδιορισμοῦ τῶν ἀστέρων, οἵτινες ιδιαίτερουν εἰς τὴν Ἐλλάδα.

Νικόλαος Κάρολος Φράας (1810 - 1875). 'Ex Retteldorf τῆς Βαυα-

3. ИЗ. МЕМ. 9. 486.

2. Εργασία, σ' Ημένιο Μαρτίου 1836, σ. 67.

3. 'Орфей', Н хат'єтасіс тағ Фасюурарқынан Моласін,

4. Χαροπάς, 'Απόντησε εἰς τὸ δικὸν τοῦ καθηγητῶν' Ορφεινίδην πολλὰ γέλαια.

PRINTING IN THE STATE.

5. H.P. MEE, 7.742.

ρίας. Έσπούδασεν 'Ιατρικήν και Φυσιολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου. Κατεβίθων τὸ 1835 εἰς τὴν Ἑλλάδα, διωρίσθη διεύθυντής τῆς τότε μετὰ τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου θρησκείας Δασοκής Σχολῆς, καὶ τὸ 1837 (14 Ἀπριλίου) ἐκτακτὸς καθηγητής τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Παραιτήθεις τὸ 1842 (25 Ἀπριλίου) καὶ ἐπανειλθών εἰς Μόναχον, διωρίσθη (1842) διδάσκαλος τῆς Φυσικῆς Τοπολογίας καὶ τῆς 'Αγρονομίας εἰς τὴν Τεχνολογικὴν Σχολὴν (Gewerbeschule) τῆς Freising, καὶ κατέπιεν ἐπιθεωρητής καὶ διδάσκαλος τῆς Τεχνολογίας καὶ Χυμείας εἰς τὴν Κεντρικὴν Σχολὴν 'Αγρονομίας τοῦ Schleissheim (1847). Καθηγητής τὸ 1853 τῆς 'Αγρονομίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου καὶ διεύθυντής τῆς Κεντρικῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς, διετέλεσε συγχρόνως ἐπιμελητής (μετὰ τοῦ διατήμου γραμμοῦ Liebig) τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου πειραμάτων τῆς «Ἐνώσεως τῶν Βιοκρᾶτων ἀγρονόμων καὶ τοῦ πειριδικοῦ τῆς 'Ενώσεως».

Ἐπιστημονικὴ ἐργασία. — Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τοῦ Φράντος ἐδημοποιήθησαν εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Ἐνώσεως τῶν Βουλευόντων (1857—1861): *Synopsis plantarum flora classica*, 1845. — *Klima und Pflanzenwelt in der Zeit, ein Beitrag zur Geschichte beider*, 1847. — *Historiencyklopäd. Gründriss der Lands-wirtschaftslehre*, 1848. — *Geschichtliche Übersicht der Fortschritte der Landwissenschaftlichen Erkenntnisse in den letzten 100 Jahren*, 1851—1852. — *Die Schule des Landbaus*, 1871 (1η ἔκδ.). — *Bayerns Rinderrassen* 1853. — *Die Natur der Landwirtschaft*, München, 1857. — *Buch der Natur für Landwirte der Landwirtschaftliche Naturkunde*, München 1860. — *Die Ackebaukrise und ihre Steilmittel*, 1866. — *Dorfgeschichten*, 1870. — *Das Wurzelleben der Kulturpflanzen*, 1872. — *Geschichte der Landbau und Fortswissenschaft seit dem 16 Jahrhund.* 1965 (Geschichte der Wissenschaften in Deutschland). — Ἐξδομαδίτιον περιοδ. περὶ Ἀγροτικῆς, ἐν Μονάχῳ, 1882. — *Στοιχεῖα Βοτανικῆς*, 1837.

Σαυέριος Λάνδερερ (1809 – 1885). Έκ Μονάχου. Διδάκτωρ της Φιλοσοφίας ἐπί Φυσικαῖς Ἐπιστήμαις, καὶ διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς. Κατηγόρθιος σε τὴν Ἑλλάδα τὸ 1833 ὡς ἴδιατερος (στρατιωτικὸς) φαρμακοποιὸς τοῦ θαυμάτεως Ὀθωνος. Ἐκτεινότας καθηγητής (ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Πανεπιστημίου, 14 Ἀπριλίου 1837) τῆς Γενικῆς Χυμείας καὶ τῆς Ηειραρχικῆς Φυσικῆς, καὶ τακτικὸς τὴν 11 Ἰανουαρίου 1838. Ἀπολύθεις τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1843 ὡς ἄλλος δοπής (ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ χυμικοῦ Ἀλ. Βενιζέλου), ἀναδιωρίσθη τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1844 ὡς τακτικὸς καθηγητής τῆς Φυρμακευτικῆς Χυμείας καὶ Συνταχαλογίας, καὶ αὐγχρόνως τῆς Βοτανικῆς. Παραιτήθης τὴν 17 Ἰανουαρίου 1869 μετὰ 25ετῆ ὑπηρεσίαν, διερισθῇ ἐκ νέου τὸ 1875 (26 Ιανουαρίου) ἐπίτιμος καθηγητής. Εἶναι ὁ πρῶτος καθηγητὴς τῆς χυμείας εἰς τὴν Ἑλλάδαν Ἑλλάδη, χρηματίσσας καὶ ἀμισθίας καθηγητὴς τῆς Χυμικῆς τεχναλογίας ἐν τῷ Σχολείῳ τῶν Τεγένων (Παλιτεχνείῳ) 1844 – 1868. Μέλος τοῦ Ἰατρικονεδοίου καὶ πολλῶν σένων ἐπιστημονικῶν συμμετείον καὶ ἀκαδημιῶν. Ήδρυτὴς τοῦ Ὀρθόλαμπατρείου

1. Κατά Χ/φ σημείων όπου τοις Φέρνεις οι Δ. Δημητρίου

καὶ εισηγήθη τὸν Ὀλυμπιακὸν Ἐκθέσεων¹. Ἐξετιμάτο ὡς «ἀνὴρ ἀγαθός»² καὶ ὡς αἰδίως τὸν τόπον τοῦτον ἐπέχων³.

Ἐπιστημονικοὶ ἔργα στὰ: — Περὶ τῶν ἐν Μήλῳ θερμῶν ὑδάτων, 1835. — Περὶ τῶν ἐν Κύθνῳ ιαματικῶν ὑδάτων, 1835. — Περιγραφὴ περὶ τῶν τῆς Ὑπάτης, Αἰδηψῷ καὶ Θερμοπόλισις θερμῶν ὑδάτων, 1836. — Περὶ τῶν τῆς Ἐλλάδος ιαματικῶν ὑδάτων, 1840. — Περιγραφὴ τῶν ἐν Κύθνῳ, Αἰδηψῷ καὶ Τῆς Ηγετικῆς θερμῶν, 1850. — Περιγραφὴ τῶν Υπάτης ιαματικῶν ὑδάτων, καὶ ὄδηγίων χρήσεως των, 1884. — Διατίμησις φαρμάκων, 1836. — ἐν Μεθάνοις θειούχων ιαματικῶν ὑδάτων, 1840. — Οργανική 1842, Γενικὴ Χημεία, 1861. — Χημεία, τόμοι 1-2 (Ἀνόργανος 1840, καὶ Ὄργανη 1842, Γενικὴ Χημεία, 1842). — Οδηγίαι πρὸς κατασκευὴν χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν σκευών, 1857. — Χημεία ἐφηριοσμένη ἐπὶ τῆς φαρμακοποίας, 1847. — Περὶ τῆς σκουλής, 1857. — Χημεία ἐφηριοσμένη ἐπὶ τῆς φαρμακοποίας, 1848. — τῶν φαρμακευτικῶν ὄλων ἐξετάσεως, 1846. — Ἐγχειρίδιον Ὁρυκτολογίας, 1848. — Ἐγχειρίδιον Βοτανικῆς, 1835. — Ἐγχειρίδιον Ζωολογίας, 1844. — Ἐγχειρίδιον Συνταγολογίας, 1846, 1858, 1869. — Ἐγχειρίδιον Ταξικολογίας, 1843. — Ἐγχειρίδιον Φαρμακολογίας, 1845. — Ἐγχειρίδιον Χημικῆς τεχνολογίας. — Ἐγχειρίδιον Παθολογικῆς Χημείας. — Συλλογὴ ιατρικῶν συνταγῶν, τ. 1-2, 1854. — Ποικίλα τραχύματα χάριν τῶν πολλῶν, 1870. — Ανάλεκτα (συνταγαὶ) — Διάφορα γυμνά σημειώματα τέλος τοῦ Ἐθν. Ημερολόγ. «Βρεττοῦ».

·**Αλέξανδρος Βενιζέλος** (1812-1862). ·Ἐξ Ἀθηνῶν. Γίας τοῦ Παλαιολόγου Μπενιζέλου, δημογέροντος τῶν Αθηνῶν ἐπὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. Μαθητὴς εἰς τὴν Αἴγυνην, μετέβη τὸ 1831 εἰς Αιγαίαν, ἔνθα ἀνηγορεύθη, διδάσκετος εἰς τὴν Φιλοσοφίας καὶ Φύλοιογίας (1834), ἀκολουθήσας καὶ μαθήματα Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἰατρικῆς εἰς τὰ Πανεπιστήμια Βερολίνου καὶ Ἀιδελφοργίας. Δημοτικὸς ιατρὸς ἐν Ἀθηναῖς (1841), ὑφηγητὴς ἐπειτα τῆς Ἀναλυτικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Χημείας (4 Ἀπρ. 1840), διωρίσθη τὸ 1843 (11 Σεπτεμβρίου) τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Γενικῆς Πειραματικῆς Χημείας⁴.

·Ἐπιστημονικοὶ ἔργα στὰ: — Περὶ πυρετῶν. — Άλλα τινὰ ἄρθρα.

·**Δημήτριος Σ. Στρούμπος** (1806-1890). ·Ἐκ τῆς Ἡπείρου. Μαθητὴς τοῦ γυμνασίου Ἰωαννίνων ὑπὸ τὸν διδάσκαλον τοῦ Γένους Ἀθανάσιου τὸν Σακελλάριον, καὶ τῆς Ἰονίου ἐπειτα Ἀκαδημίας Κερκύρας. Πτυχιούχος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Γενεύης καὶ τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Παρισίου, ἀρχαῖος μαθητὴς τῆς Ἀκαδημίας Σχολῆς τῶν Μηχανικῶν. Υφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1839 (4 Μαρτίου), ἐπόπιμος δὲ ἐπειτα καθηγητὴς τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς (18 Ὁκτ. 1844)⁵ καὶ τακτικὸς τὸ 1855 (21 Νοεμβρίου), ἁδίδεξεν ἐπὶ πεντήκοντα συναπτά ἐτη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

1. Μ.Ε. 15.777.

2. Ῥγον. ε' Ημέ. 1 Μαρτίου 1836.

3. Ῥγον. ε' Αθην. 1837, ἀρ. 9, 427.

4. Π.Φ. Beiträge aus d. Geschichte der Chemie (Dem Gedächtnis von Georg Kahlbaum!), Leipzig u. Wien 1809 σ. 565, Μ.Ε. 7-49. Λογοθεσία Καντρή 1841-42, σ. 41.
5. «Ο Ἑπικαὶς καθηγητὴς τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς Β. Ι. (γράφει Δ. Ε.) Στρούμπος, τοῦ ἀπολογίας τοῦ 1852-53, σ. 16) Λογοθεσία Βάριβα 1844-45, σ. 7.

καὶ εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εἰσαγόνων⁶. Ἐκ τῶν διηγειτέρων πειραματιστῶν, περὶ τοῦ ὅπουν ἡ Χρηστομάνης ἔγραψε, διτὶ μαρτυρεῖ τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς διὰ πειραμάτων, οὐκ ὅπου τῶν τέ Εύρωπη καθηγητῶν διηγεῖται νὰ ἐκπλέσωσιν⁷. Εἶναι δὲ πρᾶτος εἰδοκὸς τῶν Φιλικῶν ἐπιστημῶν καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Αθηνῶν.

·Ἐπιστημονικοὶ ἔργα στὰ: — Αἱ ἐπιστημονικοὶ τοῦ Στρούμπου ἔργα πολλαὶ ἀναφέρονται κυρίως τε τὸ ἐφευρέσεις διδακτικῶν πειραματικῶν ὅπιδειζεων ἐν τῇ Φυσικῇ, ἀναπτυσσόμεναι ὅμοι εἰς τοὺς τεῦχος ὅποι τὴν ἐπιγραφὴν: Dissertations de Physique par D.S. Stroumbé, publiées par la Cosmos, Les Mondes, καὶ Les Comptes Rendus de l'Académie des Sciences, Athènes 1888, ἀξέης: Principe d'Archimède relatif aux gaz. Poids de l'air - Levier - Levier du 3me genre - Machine d'Atwood - Élévations des corps contre la pesanteur. Loi des graves - Hydrostatique - Tables tournantes - Philologie scientifique - Conversion des degrés thermométriques - De la flamme - Bougie creuse - Eclairage - Bougie creuse - Bougie aérée - Expérience de cours - Électrophore - Théorie de la machine électrique de Holtz - Dans quel cas une explosion a lieu sur la pointe du paratonnerre - De la grêle - Faits météorologiques - Réclamation de priorité relative à la théorie de la grêle - Galvanisme - Induction électrique - Action mutuelle des courants - Action des courants - Nouvelle expérience sur la double réfraction - Applications théoriques de l'expérience d'Huygens - Double réfraction d'une surface conique lumineuse, expérience nouvelle - Double réfraction d'un rayon lumineux tombant sur un cristal birefringent dans des cas différents - Sur la recompensation de la lumière blanche à l'aide des couleurs du spectre. Ήδη τὸν ἀντέριον ἀνακανάσσου, ἀδημοσίευτος καὶ τὰς ἑξῆς προχωρατεῖς: Η Ἐσύλας, πονημάτιον, Παρίσιοι, 1832. — Επιστημονικὰ πυράδοξα, Αθῆναι, 1864. — Περὶ ἀέρος καὶ τῶν ἐνεργειῶν αἵτοι, Αθῆναι, 1869. — De la machine Gramme. — Περὶ τῶν γράμμων καὶ τῶν δοξασμῶν τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νεωτέρων ὃις πρὸς τὰ ματικὰ φυνόμενα καὶ τῶν μεθόδων τῶν ἐρευνῶν αὕτα (λόγος πρωτάν.) 1858. — Περὶ τηλεργάνου, Αθῆναι, 1878. — Περὶ ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως. — William Crookes. Αἱ τῶν ὀλικῶν μαρτίου κινήσεις Αθηνῆσιν 1881. — Περὶ τῶν μαρνητικῶν σπούδων καὶ τῶν γχτῶν ἡλεκτρικῶν ρουμάτων γενικῶς, Αθῆναι, 1882.

·**Ηρακλῆς Αναστ. Μητσόπουλος** (1816-1892). ·Ἐκ Πατρῶν, ἐκ τῆς Ηπειρωτικῆς οἰκουμενίας Ρίζου. Πατέρωντες τὰ ἐγκύωλια μαθήματα εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον Αἴγυνης (ὑπότροφος τοῦ Π. Καποδιστρίου) καὶ ἐπειτα ἐν Ἀθηναῖς, ἀπεστάλη τε Γερμανίαν (ὅς ὑπότροφος τῆς Κυβερνήστως), ἔθυα ἐπιτοεστίου (1837-1844) ἐσπούδασε φύσιοσφρίαν καὶ φυσικὰς ἐπιττήμας ἐν Μονάχῳ καὶ Βερολίνῳ. ·Ἐκτακτὸς καθηγητὴς τῆς Φυσικογραφίας τὸ 1845 (16 Ἰουνίου) καὶ τακτικὸς τὸ 1847 (9 Ὁκτωβρίου) ἐδίδαξεν ἐπι 47 ἐτη Ζωολογίαν, Ορυκτολογίαν καὶ Γεωλογίαν, ἀντικαθιστῶν δὲ τῶν Φύλιππον Ιωάννου καὶ Φύλι-

1. Δογματ. Μ. Χατζηγιάννη 1889-90 σ. 47, Μ.Ε. 22.157.

2. Πρακτικὰ Φίλων. Σχολὴ 28 Νοεμβρίου 1884, σ. 86. Δ. Στρούμπος ἀπ. Τ. Ἀργυροπούλου, περιοδ. Παρίσιοις 1890, σ. 172.

447
47
1594

σοφίαν, ἀντικαθιστῶν δὲ τὸν Στροῦμπον καὶ Φυσικήν. Φυσιογνώστης παιδαγωγός, τοῦ ὁποίου ἡ διδασκαλία ἦτο αὐπέρστατον μάθημα ἀθρεπτῆς καλλιεπέλξης» (κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Τρικούπη). Ἐκ τῶν ιδρυτῶν τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου καὶ διευθυντῆς τοῦ Ζωολογικοῦ τμήματος, ἐκ τῶν πρώτων δ' εἰσηγητῶν τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Πικερμίου, θεν καὶ ἔγινε γνωστὸς ἐν τῇ Δύσει, καὶ τὸ ὄνομά του ἐδόθη εἰς παλαιοντολογικὴν εἰδη, ὡς τὸ Ithyringotherium Mitsopuli, γένος δὲ τῶν παλαιοντολογικῶν δεινράκων ἐνομάσθη Mitzopolines (Μητσοπολίτης) καὶ ἀπεκλήθη «Μητσόπουλος» τὸ πρός Δ. τῶν Μεθάνων ἡραίστειον. Ἐχρημάτισε δὲ ὑπάρχως καθηγητής τῆς Ριζαρέου Σχολῆς καὶ τοῦ Ἀρσακίου Παρθενικού γείου καὶ μέλος καὶ πρόεδρος τῆς Φιλεπταιδειτικῆς Ἐταιρείας.¹

Ἐπιστημονικὴ ἐργασία. — Πολύγλωσσος καὶ δοκιμωτατὸς εἰληντῆς, εἶναι πολὺῶν ἐπιστημονικῶν δρῶν εἰσηγητής εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν ξένην φυσιογνωσίαν, εἰς τὸν Μητσόπουλον δὲ διεῖλονται οἱ δροὶ ἀλεξικέτρωνον. Θερμοπερατόν, κρυσταλλοφυής, προσανατολισμός, ἀλληλοτυπία, ὑδροβολεός, ὑδροκρίτης, καὶ ἄλλοι κοινῆς σήμερον γρήσεις. Εἶναι ἐπίτης ιδρυτής ιδιαιτέρας ἑλληνικῆς χρυσικῆς ὄνοματολογίας. Ἐγράψε : Περὶ τῶν σεισμῶν Αἴγιου καὶ Κεφαλληνίας, 1867.— Περὶ τῶν ποιῶν τῶν οὐρανίων σωράτων καὶ θίως τοῦ ἥριον (πριν. λόγος) 1864.— Περὶ ἀσχιζών (protozoa), 1892.— Ζωολογία (λιθόγρ.)³. — Ἐπιπειρικὴ Φυγολογία (διὰ γυμνασ.) 1888. Ἐρευνητής ἐπὶ τόπον τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἡφαιστείου τῆς Οήρας τοῦ 1866. Ἐργον δὲ αὐτοῦ διαμέρεται καὶ χειρόγραφον ἢ Ακαδημαϊκῶν Λεξικῶν ἀπολεσθεῖ.

Θεόδωρος Γ. Όρφανίδης (1817 – 1886). Έκ Σμύρνης. Μετά την έγκυ-
χλίων του πατέντεπιν, διαρίσθη ύπουργικής γραφείου (1835 – 1844), τὸ δὲ 1844
Δημοσιών, ὡς υπότροφος τῆς Κυβερνήσεως εἰς Παρισίους, ἐλπιζόμενος εἰδί-
κῶς την Φυτολογίαν ὑπό τοὺς διασήμους καθηγητὰς Jussien, Brognart, De-
caisne καὶ Richard. Ἐπτάκος καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
Ἀθηνῶν (11 Μαρτ. 1850) καὶ τακτικὸς τὸ 1854 (18 Αὐγ.) εἶναι ὁ ἰδρυτὴ τῆς
νεοελληνικῆς ἐπιστημονικῆς Φυτολογίας. Πληρεξόδους τοῦ Πανεπιστημίου εἰς
τὴν 'ΕΟυρανὴν Συγένεσιν'¹.

'Επιστημονικαὶ ἔργα αἰτι. — Ερευνητική τῆς γλαρίδας τῆς 'Ελλάδος ἀπὸ τοῦ 1851, ἀναπλήσια περὶ τὰ 50 νέα εῖδη καὶ 20 παραλλαγὲς, τῶν ὅποιον ποιὰ φέρονται μὲ τὸ ὄνομα του ἐν τῇ διελεύθερῃ φυτολογίᾳ, καὶ εἰσηγηθὲς πολλῶν φυτολογικῶν ὅρων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιστήμην. "Εγράψε: Ήρι. τῆς αὐτοφυῶν Ἑλληνικῆς βιοτοπίσεως (πρωτ. ληγ.) 1868. — Deux discours sur quelques plantes de la Flore grecque, prononcés au Congrès international de Botanique et de Horticulture de St Petersbourg, 1870.—Sur les caractères spécifiques du genre *colchicum* et sur quelques espèces nouvellement dé-

^{4.} Λαζαρέτ. Η. Τούχτην 1891-92, σ. 37, "Πρωτεῖαι Μητσοπόλεων ἡπειρί. Μασσαλοῦ ἐπ' Πρωταγόρᾳ 1892, σ. 99, "Πρωτεῖαι Μητσοπόλεων ὑπὲιρί. Στεφανίδης, ἐπ' Ἡρ. Ἐλασσοῦ" Σεπτέμβριος 1892, Μ.Ε.Ε. 2, 105. Οπίστε μή διατηρεῖτε τούτους τοὺς παραπάνω τίτλους Μητσοπόλεων.

2. Εν διττούς οικαγές είς τὴν Βελγικήν πόλην.

3. B. L. "Observation of the magnetic properties of the superconductor Nb_3N_5 (Even-Even)

8. Ганзен, А. Опровергнувши Стэнса 1896, Томасину опроверг

Санкт-Петербург, 20 сентября 1937, М.В.Б. 19.122-123. «Н.Богуровой».

περί της Ελλάδος, σχετικά με τον Πρωτόχορο της Σχολής μέχρι της 5 Μαΐου 1881.

couvertes en Grèce, 1876. — Flora graeca exsiccata, 1852 (τῆς σπουδαίας ταύτης συλλογῆς σειρὴν ὑπάρχουν εἰς τὰ καριότερα φυτῶν. Μουσεῖον τῆς Εὐρώπης). — Catalogus systematicus herbariis florentine, 1877. — Sur l'état actuel de la Flora grecque, 1867. — Οἰκύα τινὰ περὶ τῆς βοτανικῆς ὄντων καταλογίας (ἔκθεσις πρὸς τὴν Ηρακλείαν τοῦ Ἑβν. Πανεπιστημίου ἀφορῶσα τὴν παρὰ τοῦ 'Ροδοκανάκη ἀγροτεύεσσαν καὶ διεργθεῖσαν συλλογὴν), 1874. — Κατάστασις τοῦ φυσιογραφικοῦ Μουσείου τοῦ Πανεπιστημίου, 1865. — Σύντομος πραγματειῶν περὶ τινῶν σπουδαίων φυτῶν, νεωστὶ καλλιεργηθέντων ἐν Ἑλλάδi, 1870. — Δύο ἔκθεσεις πρὸς τὰ Υπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν (περὶ ἐσπεριδοειδῶν, κ.λ.π.), 1872. — Ἐκδοσις περιοδικοῦ «Γεωπονικά» 1872 — 1876. Εἰδικᾶς ἐμαργοληθεὶς μὲ τὴν ἀμπελουργίαν τῆς Ἑλλάδος, διέκρινεν 111 διαφορὰς σταφύλῶν καλλιεργουμένας, ἐν Ἀττικῇ, καὶ ὑπὲρ τὰς 450 ἐν Ἑλλάδi. Ποιητὴς δὲ συνάμα ὁ 'Ορφανίδης, ἔγραψε σατυρικὰ ποίηματα: Μένιππας, Ἰόντας, καὶ τὰ ἐπικοινωρικά: Τίρι — τίρι, Χίος δοῦλη, Ἀπατρις, Ὁ Πύργος τῆς Πέτρας, Ὁ "Ἄγιος Μηρᾶς, καὶ ἄλλα ποίηματα ἐν τῷ περιῳδ. «Πανδύρα», τῶν ὅποιων τινὰ μετερράσθησαν εἰς δέκατη γλώσσας (ἐκδ. ἀπότελεν ἡ πλ. I. Ζεύζος, β θεοῦ. Φίξη). Εθραψείθη τοὺς εἰς τὸν 'Ρέλλειον ποιητικὸν διαγενεστέρῳ.

Ιωάννης Γ. Παπαδάκης (1825 – 1876). Έχει της Κρήτης. Εκτάκτως καθηγητής των Μαθηματικῶν καὶ τῆς Ἀστρονομίας τὸ 1850 (Ματαυ 3), ἐπίτιμος (1852, Σεπτ. 5) καὶ τακτικὸς τὸ 1854 (17 Λύγριστου). Βογθὸς ἀστρονόμος ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ (1850) καὶ προσωρινὸς διελθυτὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου (1860)¹.

⁴ Επιστημονική δρυασία. — Εδημοσίευμα μετεκριτικικής παρατηρήσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας (1861-1871) και παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν δορυφόρων τοῦ Διός⁵. Εἰς τὸ α' Εθνικὸν Ήμερολόγιον Μ. Βρετοῦ συνέτεσσε τὰ διπλεονομικά τοῦ Ημερολογίου.

Βασίλειος Λάκων (1830-1900). Ἐκ τῆς νήσου Κέρα. Ο πρώτος διδάχτεωρ τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου (1850), σπουδαστής ἔπειτα τῶν Μαθηματικῶν ἐν Παρισίοις ἐπὶ τριετίαν. Τὸ 1854 διαριθμῇ Βοηθός ἀστρονόμος εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηρέων, καὶ καθηγητὴς γυμνασίου. Τοῦργητὸς τῆς Πειραιωτικῆς Φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τὸ 1854 (Ἀπριλίου 16) προσήχθη τὸ 1862 (Οκτωβρίου 1) εἰς ἐπίτιμον καθηγητὴν τῆς Καθηρᾶς καὶ ἐφημερισμένης μαθηματικῆς, εἰς ἑπτακοντά καθηγητὴν τὸ 1863 (Σεπτ. 5) καὶ εἰς τακτικὸν τὸ 1868 (Σεπτεμβρίου 29) τοῦ κύρου μαθηματος³.

Ἐπιστημονικὴ ἐργασία. — Περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀξιωμάτων τῆς Γεωμετρίας (πριν. λόγ.), 1881. — Διάφορα διδακτικὰ βιβλία τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως: Φυσική, Γεωμετρία, Κοσμογραφία, Θεωρητική Αριθμητική, Πρακτική Αριθμητική, Συλλογὴ ἀριθμητικῶν προβλημάτων. Κατά τὴν 1^η Οκτωπετέλη τοῦ 1875, ὁ Λάκων συνέταξε τὸν συγκεκριμένον πρὸς τὰς φυσικοὺς

1. στ' Ερν. Ἡμερολόγιον Βραστρού 1858, σ. 370. Είσα τὸ Ἡμερολόγιον τυπώθεν θηριοσιδεύται εἰκόνες, καθηγητέων.

2. Λαζαρέσ. 1851 - 1931

2. 1500000. 183
3. M.F.R. 15.72

θηματικά έπιστηματα βιβλιογραφίεν τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοίας¹. 'Ενασχολούμενος έπισης εἰς τὴν φύλαξιν, ἀδημοσίευστην ἐρμηνευτικὰ καὶ διορθωτικὰ εἰς τὸν περιοδικὸν α' Αθηνῶν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας: "Ἐλλήνας συγγραφεῖς ἐν τῷ περιοδικῷ α' Αθηνῶν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας: Κριτικὴ παρατηρήσεις. Διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Κριτικὴν παρατηρήσεις. Διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὸν Ἀριστοτέλους Δίσοντόν τοῦς Ἀθηναίων πολεῖσιν. Διορθώσεις εἰς τὸν Ἀλέξ. Πολιτ., Κριτικὴν καὶ ἐρμηνευτικὰ εἰς τὸν Ἑλλ. δραματικὸν".

'Αναστάσιος Κ. Χρηστοφάνος (1841 - 1906). 'Εκ Μελενίκου τῆς Μακεδονίας, γεννήθης ἐν Βιένη. Μαθητής χ' 1860: τοῦ γυμνασίου, διετέλεσε συνέπικτος ἀκροτήτης τῶν κατὰ Κυριακῆν μαθημάτων Φυσικῆς καὶ Χαριείας τῶν καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου Pisko καὶ Schröter. Σπουδαστὴς κατόπιν τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Βιέννης (1858), τοῦ Πανεπιστημίου Giessen (ἐνθι ἐλεύθεργει τὸ πρῶτον ὅπο τοῦ Liebig θρόλλεν χαράκην), τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου, τοῦ Πολυτεχνείου Καρολίνης (παρὰ τῷ καθηγητῇ Welzien), φοιτήτης δ' ἐπειτα ἐπὶ ἐπος τοῦ Πανεπιστημίου Αιδελβέργης, ἀνηγγορεύθη κύριος διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Χαριείᾳ. Διετέλεσεν ἀμφότερος τοῦ καθηγητοῦ Bunsen καὶ ἀναπληρωτὴς τοῦ Βογήνιο W. Rose (τοῦ ἐπειτα καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Στρασβούργου) εἰς τὰς περιφέρουσας θεμελίωδες ἔργωσις τοῦ Bunsen ἐπὶ τῆς φυσικοποικίης ἀναλύσεος. Χαρακής ἐπειτα (τῇ συστάσει τοῦ Bunsen) τοῦ ἐν Φραγκρούδῃ ἔργοντας χρωμάτου Meidinger, ἐκλήθη εἰς Μόσχην ὡς διευθυντὴ τοῦ χρυσοῦ μεγάλου ἔργοντας τάπονος καὶ κηρίου, ὅλα ὑγράριον καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ φύλοπάτριδα δ' δύοις προτίμησιν ἐν Χρηστοφάνος κατείδην εἰς τὴν Ἑλλάδα, διαστοθῇ κατ' ἀρχὴς καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ Διδασκαλεῖον Αθηνῶν (1862). 'Υφηγητὴς τῆς Γεωγῆς Χαριείας τὸ 1863 (11 Νοεμβρίου), ἐκπατέος καθηγητὴς τὸ 1866 (20 Μαρτίου) τοῦ αὐτοῦ μετθυμτος, διαδεγμένης τὸν Ἀλέξ. Βενιζέλον, καὶ τακτικὸς τὴν 18 Ἰουναρίου 1869². 'Ο πρῶτος εἰδικὸς χρυσοῦς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἴδρυτης τῆς Νεοελληνικῆς Χαριείς ἐπιστήμης.

'Επιστημονικαὶ ἔργα σίαται. - 'Εργασίης κατ' ἔργοντα τῆς Ἀνατολικῆς Χαριείς, ἐπιστημονικὰ τῆς νεωτέρας χρυσῆς ἀναλύσεος ἐν Ἑλλάδi, παντάκτης τῶν πρώτων Ἀνατολικῶν Ηνίαν. 'Αναφέρομεν τὰς ἔργασίας αὐτοῦ κατ' ὄπερας ζεῦς: a) Die antiken Ekykladen von Laurium, 1867. - Aι-

1. Λογίδης, Γ. Μάκεδον 1853-5, σ. 19.

2. Πραγμ. Φίλαρ. Σχελλ, 1862 σ. 63 ΙΣ, 1863 σ. 65 ΙΣ, 115, 116. Βιβλιογραφίαι σημειώσεων εἰπεὶ τοῦ καθηγητοῦ Αντ. Χρηστοφάνοντος, τούς τοὺς πανεγγράφους πύρων τῆς τοῦ Πανεπιστημίου νεοτάτου (1866-1896) ὑπὸ N. Γερράνου, 'Αθην., 1896, 'Αναστάσιος Χρηστοφάνος Μην. Σταύρων, εἰς Νέη Επιτρ. Τερρυτοῦ 21-4 Νοεμβρ. 1905, ἁρμ. 1864, 'Αναστάσιος Κ. Χρηστοφάνος Δ. Τερρυτοῦ, εἰς τὸ παρθενεῖον Αρχ. μεθέτην 1906, σ. 63, Η παραχαρακτηστήριος τοῦ 'Αναστάσιον Κ. Χρηστοφάνοντος τοῦ καθηγητοῦ Λ. Κ. Δαρβέρη, καὶ προτριμμένης παραδίδοντος καὶ μεθέτοντος καὶ πρατηράρχετος, επεισοδιαὶ καὶ παραστατικῆς ἥμετ. καὶ ἀρχ. 1906. 'Η παναθηναϊκὸς εἰς τὸν 'Αναστάσιον Χρηστοφάνοντος ὑπὸ Λ. Δαρβέρη, 1906, Beiträge aus der Geschichte der Chemie, Leipzig u. Wien, 1909, σ. 566-567, M.E.E. 24, 719, τὸ 1906 ἐν τῷ Σπουδαϊκῷ Ακαδημαϊκοῖς τοῦ Χρηστοφάνοντος θεματοῖς τὴν παραστατικὴν τοῦ δια τὸν Βραβεῖον Nobel τῆς Χαριείς Πρακτική τῆς Φύλακος Σχολῆς 1906, Φαρμ. 17, σ. 85). Τοῦ Επειτα ἀκτινο-

δρυσίων σκορπίων τοῦ Ακροίου, 'Αθην., 1866. - Eigenschaften chemischen reinen Silbers, Wiesbaden, 1869. - Nuovo metodo di preparare il difenile, Palermo, 1875. - Περὶ Ἑλληνικῶν σίνων, 'Αθην., 1875. - Wärmetönung bei der Absorption von Chlorwasserstoff, Berlin, 1877. - Die Jodtrichloride Berlin, 1877. - Specifisches Gewicht zersetzunglicher Körper, Wien, 1877. - Neue Analysen - Methode des chromeisensteins, Berlin, 1877. - Die Konstitution der chromite, Berlin, 1877. - Ai ιαυτικοῖ πηγαῖ τῆς Ἑλλάδος, 'Αθην., 1878. - Ανάλυσις τοῦ οδατοῦ τοῦ Ηρακλ., 'Αθην., 1879. - Ανάλυσις τοῦ οδατοῦ Γαργαλιάνων, 'Αθην., 1879. - Υπέρωμα περὶ ἀπολυμίνων τῶν 'Αθηνῶν, 'Αθην., 1881. - Οδηγὸς εἰς τὴν πράξειν ἀπολύμανου, 'Αθην., 1881. - Περὶ φορολογίας τοῦ οινοπνεύματος, 'Αθην., 1885. - Ο σιστρικὸς νόμος περὶ φορολογίας τοῦ οινοπνεύματος, 'Αθην., 1885. - Οι σταταὶ Ζάρρων καὶ τὰ τεχνητὰ λιπάσματα, 'Αθην., 1886. - Rapport sur les charbons de Koumi, Athènes, 1883. - Περὶ γηρακῆς ἀναδίσεως τῶν ποσικῶν οδάτων, ὅπλων οινού ἐποψίων (περὶ τῶν οδάτων τῶν 'Αδαμῶν) 'Αθην., 1885. - Ai ιαυτικοῖ πηγαῖ τῆς Ἑλλάδος, 1887. - Θεωρία τῶν οινορόδων στραμάτων τῆς Αττικῆς, 1891. - Ein neuer Apparat zur Bestimmung der Kohlensäure, 1895. - Ανάλυσις τοῦ ιαυτικοῦ οδατοῦ τῆς λίμνης Βαλικρύνης, 'Αθην., 1889. - Ein neuer Schmelzpunkts - bestimmungs - Apparat, Berlin, 1890. - Η καῦσις τῆς διμελίνης, 'Αθην., καὶ Βερολίνου, 1892. - Neue Reaktionen des Benzonaphtols, 1897. - Neues Vorkommen von amorphen Greenockit, Wien, 1896. - Neuerungen zur Chromerz - Analyse, Wien 1898. - Über künstliches Eis Berl. 1894 - Περὶ δῆθει μετατροπῆς τοῦ φωτόρρου τοῖς ἀστερίνιν, 'Αθην., 1900. - Η μεγάλη ημιτρυχία ἐν Ἑλλάδi, 'Αθην., 1901. - Πανάρχαια μέταλλα, 'Αθην., 1901. - Quantitative indirekte Trennung von Ca und Mg, Wiesbaden, 1902. - Εξέτασις τῶν πετρελαίων τοῦ Δρυσοῦ, 'Αθην., 1902. - Einheitliche Ausdrucksweise der Mineralwasser - Analyse, Berlin, 1904. - Verbrennung des Magnesiums, Berlin, 1904. - Bestimmung des Phosphors in Lösungen, Berl. 1904. - Neue Darstellung des phosphortribromids, Berlin, 1904. - Löslichkeit des Phosphors in Aether u. Benzol, Berlin, 1905. - Περὶ Ἑλληνικῶν σίνων (Ἑλληνοτ. γερα. οἰνοπ.). Βούδαπεστη, 1905. - Αρχαῖα Ἑλληνικά νομίσματα, 'Αθην., 1905. - Einheitliche Ausdrucksweise der Analysen, Ergebnisse, Zürich, 1906. - Τὰ πόσιμα οδαταὶ τῆς Κεφαλεῖς, 'Αθην., 1906. β) Über die Wulkanische Erscheinungen auf Santorin, Wien (Acad. Wissensch.) 1866. - Drei Analysen von Trachytlavnen u. die Eruption auf Santorin, Wien, 1866. - Praehistorische Funde auf Theresia, Wien, 1866. - Ο σεισμὸς τῆς Παρνασσίδος 1 Αύγ. 1870, 'Αθην., 1870. - Tremblement de terre de Ischia, Naples, 1881. - Das grosse Erdbeben von Chios, München, 1883. - Praehistorische Funde auf Santorin, Wien, 1890. - Tremblement de terre de Salonique, Paris, 1902. - Η νέας Σαμοθράκης καὶ οἱ σταυροὶ τοῦ 1893. - γ) Κατάλογος βιβλιοθήκης Thiersch, 'Αθην., 1865. - Κατάλογος βιβλιοθήκης παρατηρητῶν συγγραφικῶν 'Εθνικῆς Βιβλιοθήκης, 'Αθην., 1865. - 'Εξέτασις τῆς 'Εθνικῆς καὶ Ηπειρωτικῆς Βιβλιοθήκης, 'Αθην., 1875. - Λόγος καὶ κρίσις τοῦ Οβονομέτου ἀγῶνος (περὶ συγγραφῆς ποιησιῶδως ἐγγει-

διον τῆς Φυσικῆς), 'Αθῆναι, 1884¹. — Φυσικαὶ ἐπιστῆμαι καὶ πρόσδος (πρωτ. λόγος), 'Αθῆναι, 1896. — Υπόμνημα περὶ ἑπτακιδευτικῶν τελῶν, 'Αθῆναι, 1897. — Μαρκέζινος Βερβελέ, 'Αθῆναι, 1901. — Γεώργιος Ἀβέρωφ, 'Αθῆναι, 1902. — Τὸ λοιπὸν τῆς Ἐλένης, 'Αθῆναι, 1902. — Η δῆθικὴ προσχετική ὑπὸ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν (περιοδ. Παρνασσὸς 1, 20). — Τίς ὁ ἀνακαλύψας τὸ ἀραιόμετρον ἐπιστημῶν (περιοδ. Παρνασσὸς 1, 20). — Τίς ὁ ἀνακαλύψας τὸ ἀραιόμετρον (χιτόφ. 1, 622). — Περὶ διδασκαλίας τῆς Χημείας (Ἄβρόν, 3,479). — Εὔρυθεν (χιτόφ. 1, 622). — Περὶ διδασκαλίας τῆς Χημείας (Ἄβρόν, 3,479). — Εἰσαγωγὴ εἰς ἐπίπεδο διδασκαλίας: Ἀνάλυτικὸν πάνεκτον, 'Αθῆναι, 1865. — Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ὀργανικὴν χημείαν, τὴν Ἀνόργανην χημείαν, 'Αθῆναι, 1871. — Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ὀργανικὴν χημείαν, 'Αθῆναι, 1872. — Χημεία H.E. Roscoe, 'Αθῆναι, 1878. — Στοιχεῖα Χημείας, 'Αθῆναι, 1881. — Εγγερδίου Χημείας, τ. Α' Ἀνόργανος, 1889, τ. Β' 'Αθῆναι, 1883. — Εγγερδίου Χημείας, τ. Α' Ἀνόργανος, 1889, τ. Β' Ὀργανική, 1889. — Γερμανικὴ Φαρμακοποίη (ἔκδ. Ἑλληνικὴ Ἀσεπτούλη, Χημείας καὶ Νηστομάτων), 'Αθῆναι, 1893. — Περὶ γῆς τῶν ἐγγερδίων Χημείας δί' ἵκτρος, 1895.

Γεώργιος Ν. Ζαβιτσάνος (1838 – 1893). 'Εκ Ναυπλίου. Μετὰ διετὴ φοίτησιν εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν τμῆμα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου, ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς τοῦ εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν Σχολὴν τῶν νεοτερημάτων, ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς τοῦ εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν Σχολὴν τῶν νεοτερημάτων (οἱ πρῶτοι τούτης Ἐλληνικοὶ φοιτητής) ἐνθα διπλωματικοὶ φαρμακοί Παρισίου (5 ποτοῦ α' τάξεως (απρωτοτεχνοῦς φαρμακέων)²). Τοπογρῆτης τοῦ Πανεπιστημίου (5 Νοεμβρ. 1863), ἔκτατος καθηγητὴς τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας καὶ Συνταγολογίας (18 Ιανουαρίου 1869) ἄντι τοῦ ἀσθενήσαστος Λάνθερερ, καὶ τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ 1875 (4 Νοεμβρ.), παρηγόρη τὸ 1881 (Μαρτ. 3). 'Ιδρυτὴ τοῦ Φαρμακευτικοῦ Φροντιστηρίου³.

'Επιστημονικὴ ἐργασία. — Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωσφόρου ἐπὶ τοῦ ζωικοῦ ὄργανου (γαλ. ἐν Παρισίοις). — Περὶ τῆς φαρμακευτικῆς ἑπτακιδεύσεως. — Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι τελούμενων νοθειῶν τῶν σπιέων καὶ ποτῶν. — Φαρμακευτικὴ Χημεία τ. Α'. (μετὰ Ἑλληνικῶν συμβόλων τῶν στοιχείων κατὰ τὸν ὄργανον Το. Ιανουαρίου) 1867. — Συνταγολογία, 1879. — Χημεία τῶν οὐρῶν καὶ τῶν οὐραλίων, 1881. — Άι ἐν τῷ Φαρμακευτικῷ Φροντιστηρίῳ προσκτικὸς ἀσκήσεις, 1875. — 'Εκδοτικὴ τοῦ φαρμακευτικοῦ περιοδικοῦ «Φαρμακευτική Δεύτερη» 1871 – 1876.

'Αθανάσιος Ιω. Κυζικηνός (1822 – 1894). 'Εκ Κονσταντινουπόλεως. Επαιδεύθη τὰ ἐργάλια μαθήματα ἐν "Ανδρῷ εἰς τὸ Ορφανοτροφεῖον Καΐροι", καὶ ἐν 'Αθήναις εἰς τὸ γραμμάτων. Φοιτητὴς κατὰ πρῶτον (1842) τῆς Νορμᾶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 'Αθηνῶν, μεταγράψη ἐπειτα εἰς τὸ Φυσικὸν τμῆμα τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς. Συμπληρώσεις δὲ τὰς σπουδὰς τοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Γρενόβην, ἐλαύνει αὐτόθι πτυχίου πραλήτου τῶν Μαθηματικῶν. Καθηγητὴς κατὰ δργὰς τῶν μαθηματικῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν εἰς ιδιωτικὸν Λύκειον ἐν Γενεύῃ, διετέλεστι ἐπειτα ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ εἰκαστικοῖς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν τοῖς τὸ

1. Τοῦ γλωσσικοῦ τοῦτον ἡ διαρρήγη τίκτου εἰς τὸν ἑπτακιδεύσην, ἡ δὲ περιέργεια τικτοῦ τίκτου εἰς τὸν φυσικόν. Κρίπη Οικουμενικοῦ Αγίου, εἰς τὸ διηγήματον.

2. Πρεσβ. Φιλόσ. Σχολὴ 3, 1863 σ. 1143, 116.

3. Μ.Ε.Ε. 41,830, Beiträge aus d. Gesch. d. Chemie, p. 567. 'Α. Διαθέρη, 'Επιστήμης εἰς Γερμανίαν Ζεριτσένον 1893.

γραμμάτων Τριπόλεως καὶ εἰς γραμμάτων τῶν 'Αθηρῶν. Τὸ 1872 ('Ιαν. 17) ἐξέληγη τακτικὸς καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν ἐν τῷ 'Εθν. Πανεπιστημίῳ¹.

Έγραψε Θεορητικὴν 'Αριθμητικὴν καὶ Στοιχεῖαν 'Αλγέβρας.

Νικόλαος Χ. Νικολαΐδης (1826 – 1889). 'Εκ Τριπόλεως τῆς 'Αρραβίδης. Μαθητεύσας εἰς τὴν Σπρετιωτικὴν Σχολὴν Εὐελπίδων ἀπεστάλη κατόπιν διαγωνισμοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸς σπουδὴν τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῆς ἐπιστημῶν. Μετὰ τὸ πρῶτον ἔξαρτην τῆς φοιτήσεως τοῦ εἰς τὴν Παλαιοτεχνικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων, προσελθὼν εἰς ἀπολυτηρίους ἔξετάσεις, ἔλαβε τὸ δίκτελον διπλωματικοῦ. Εἰσχύθεις δ' ἐντεύθειν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Γεωργοδοκτονῶν, ἀπεγέρθησε μετὰ ἐν τοῖς διαχρονίσας πρὸς τὸν καθηγητὴν Brais εἰς τὴν λίσταν προβλημάτων Μηχανικῆς. Φοιτητὴς ἐπειτα τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, διετέλεσε σφρόδρων ἐπιστημονικῶν ἀγῶνα πρὸς τὸν αὐτὸν Brais εἰς τὸ περιθύειν «Cosmos», καὶ πρὸς τὸν καθηγητὴν Φουκέ κατὰ τοῦ εἰσαγγελέων του λόγου ἐν τῷ 'Ακαδημίᾳ. Μετὰ πανεπιστημιακὰς σπουδὰς ἐνὶ τοῖς, προσελθὼν εἰς διδασκαλίας ἔξετάσεις, κατὰ τὰς ὄποιας ἐδωσεν αὐτοσχέδιον λίσταν τοῦ τεθέντος ζητήματος (οὐδὲ τὸς ἐπευρηθέντος τοῦ αὐτοσχέδιον) ἀνηγραφένη διδάκτεω τὸν 'Επιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίου. Κατελθὼν εἰς τὴν 'Ελλάδα, διαρίθμητος καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων. 'Αξιοματικὸς τοῦ 'Ελληνικοῦ στρατοῦ, ἐπικαταστάτης τὸ 1886 εἰς τὴν Κρήτην, θείαντὴς ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον, διοικητὴς τοῦ 174ου τάγματος τῆς Βερβελῆς. Τακτικὸς καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν ἐν τῷ 'Εθν. Πανεπιστημίῳ τὸ 1871 ('Ιαν. 29), ἀπερλάση τὸς ὑπηρεσίας τὸ 1881 (Μαρτ. 3)².

'Επιστημονικὴ ἐργασία. — Αἱ μαθηματικαὶ τοῦ πρωτότυποι ἔρευναι, τάσσουν τὸν Νικολαΐδην μεταξὺ τῶν πρώτων μαθηματικῶν διεύθυντος κύρους. Τὰς περισσότερας τῶν ἐργασῶν τοῦ ἐθνικούσιος εἰς ἑδυκαὶ φυλλάδια ὑπὸ τὸν τίτλον: Analectes ou Mémoires et Notes sur les diverses parties des Mathématiques, par N. Nicolaidès, docteur ès Sciences Mathématiques (Faculté de Paris), Athènes, Imprimerie Nationale, 1871 – 1876 (φύλλ. 1-19), ἢτοι: Sur la théorie des surfaces, 1871 – Note sur la théorie des Nombres – Sur le mouvement d'un point matériel – Sur quelques articles des Nouvelles Annales des Mathématiques, 1871 – Théorie du mouvement d'une figure plane dans son plan. – Sur les épicycloïdes, 1871 – Généralisation d'un théorème de M. Bertrand – Problèmes de Géométrie, 1871 – Sur les podaires et les arcs plans, équation de la podaire d'une courbe donnée spirale de Sturm, équation en termes finis de la n^{me} développante d'un cercle, théorème de Fagnano, formule de M. Grunert, 1872 – Liaison de ce théorème avec le théorème des Caustiques – Nouvelle propriété d'un Système des coniques homofocales – Théorèmes de M. M. Charles et Kupper, démonstration analytique de ces théorèmes – Représentation géométrique de l'intégrale d'Euler par un système de coniques

1. Μ.Ε.Ε. 45, 335.

2. Μ.Ε.Ε. 18,303 Λευτέρος, ΙΙ. Παπαρρήγοπολεῖον 1888]89 σ. 26-28 σ' Ημερήσιον Σεπτεμβρίου 1890 σ. 304-306, «Νέα Εφεύρεται Αθηνῶν, 30 Ιουνίου 1890.

homofocales – Extention du théorème de Fagnano aux épicycloïdes allongées ou racourcies – Sur une transformation de Maclaurin, 1872 – Sur une transformation de Maclaurin, addition à l'article précédent – Sur l'intégration des équations linéaires – Sur les développées successives des courbes des planes, 1872 – Nouvelles propriétés du mouvement d'un point matériel – Note sur la théorie des caustiques, relation entre les rayons de courbe de la caustique et de l'anticaustique, formules diverses, centre de Jonction, 1872 – Transformation des courbes et des surfaces – Sur les éléments d'une substitution orthogonale ternaire – Sur le mouvement d'un quadrilatère articulé – Sur les équations fondamentales des surfaces – Sur l'enveloppe d'une droite – Sur le mouvement des polygones articulés – Mémoire sur les surfaces orthogonales – Sur le mouvement des polygones plans et sphériques – Sur les surfaces régulières – Sur quelques courbes gauches – Sur une nouvelle mode de génération des surfaces – Mémoire sur le mouvement d'un point matériel – Sur l'intégration des équations aux dérivées partielles – Sur les surfaces d'une courbe moyenne constante. – *Έπιστης*: Théorie du mouvement d'une figure plane dans son plan, application aux organes des machines (par N. Nicolaïdes, sous-lieutenant du génie de l'armée hellénique, élève externe de l'École des ponts et chaussées, licencié es sciences, 1863).

Κωνσταντίνος Μ. Μηταόπουλος (1844–1911). 'Εκ Πατρῶν. Ο πρώτος διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου (1868). Επονόμασεν δὲ ὑπέροχος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ ἔξετίαιν ἐν Φρεγέρη Φυσικὴ καὶ Χυμεῖν καὶ Πυροχρυσίν, Γεωλογίαν καὶ Γεωδαισίαν, Μεταλλουρίαν καὶ Μεταλλευτικὴν καὶ Μεταλλευτικὸν δίκαιον, καὶ Μηχανουργικὴν. Έκτακτος καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς Ιστορίας (Φυσιογραφίας) ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῷ Παλαιού γενειού τοῦ 1875 (Νοεμβρ. 4), τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ 1888 (Μαρτ. 30), ἐδίδαξεν οὐρανογραφίαν καὶ Γεωλογίαν, ἀντικαθιστῶν δὲ τὸν ἀπουσιάζοντα (1852–53) Στροβίπον καὶ Φυσικήν. Απειλήσας τὸ 1910 τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητής, διερίσθη διευθυντὴς τοῦ Παλαιού γενειού. Ο πρώτος εἰδοκὸς γεωλόγος καὶ οὐρανολόγος τῆς Ἑλλάδος, εἰσηγητὴς τῆς Ηειραματικῆς οὐρανογραφίας. 'Εκ τῶν κυριωτέρων συντελεστῶν τῆς ἐν Ἑλλάδι προγραφῆς τῶν νέων φυσικῶν ἐπιστημῶν!.

'Επιστημονικαὶ ἔργα σίας. – Αἱ ἐπιστημονικαὶ τοῦ ἔργων τοῦ ἀνάγοντος κυρίως εἰς τὴν σεισμολογίαν τῆς Ἑλλάδος, δημοσιεύσασι εἰς τὰ περιοδικὰ Petermanns Mitteilungen: Studien über die chemische Beschaffenheit des zu Mycenä entdeckten Antiquitäten 1878. – Berg-Hütten und Salinenwesen von Griechenland in der National-Ausstellung von Athen, 1888. – Die Erdbeben in Griechenland und der Türkei in Jahre 1889, 1890. – Das grosse Erdbeben auf der Insel Zante in Jahre 1893, 1893. – Die Erdbeben von Theben und Lokris in den Jahren 1893 und 1894, 1895. – Die Erdbeben von Tripolis und Triphylia in den Jahren 1898

1. Κ. Μηταόπουλος Κ. Κτενᾶ, 'Αρχαιότητα 1913, 'Επιστήμες εἰς Κ. Μηταόπουλον ὑπὸ Λ. Δαρμίρη, 1892, Λογοθεσία Λάρισης 1911/12, σ. 475–477, Μ.Ε.Ε. 17, 135.

und 1899, 1900. – Rapport sommaire sur le cratère d'asphalte, situé à Maratho, 1906. – Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ζημιάδης καὶ τοπογραφίας τῶν μεταλλουργείων Λαζαρίου («Αθηναῖς») 1877. – Πρωταρτεῖα περὶ μεταλλουργείων, μεταλλείων, ὄρυχεων καὶ λατούρων (Γεν. ἑτησ. ὥδηγ. Ἑλλάδος) 1887. – Περὶ τοῦ ἡλίου («Πρωμηθεῖς») 1890. – Η ἀπ' Αθηνᾶν εἰς Τέμπη, ἐκδρομὴ τῶν τελειωρόταν πολετικῶν μηχανικῶν καὶ μηχανουργῶν. ('Επιστ. δημοσιεύμ. Παλιτεύμ.) 1904. – Τὸ πλαισιολογικὸν τῆς Ἑλλάδος μέλλον (χιτ.). 1905. – Ο χρυσός (Παράρτ. ἑφ. «Αθηναῖς») 1906. – Η βαρυτή τῆς Μήλου (ἐφ. «Αθηναῖς») 1911. Οἱ κύριοι Ν. Γ. Πολίτες καὶ Σ. Π. Λάμπρος δὲ κοιτάζοντες τῆς Γεωγραφίας μου, 1895. – Η γεωγραφικὴ ἐπιστήμη ὡς διδακτικὸν μάθημα 1902. – Die Eruption der Pechquellen von Keri in Zante, 1896. – Die Erdbeben in Griechenland u. Turkei im Jahre 1890, 1891. – Die Erdbeben in Griechenland u. Turkei im Jahre 1891, 1892. – Γεωλογικὴ διαμέρρευσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰδίᾳρου, 1890. – Ο μέγας τῆς Λαζαρίδος πεισμὸς κατὰ τὸν Απρίλιον 1894, 1895. – Φυσικὴ Γεωγραφία Θράκης, 1897. – Τὰ πόσιμα διδάσκαλα τῶν Αθηνῶν, ὅποιοι γεωλ. καὶ μεταλλ. ἵποι, 1899. – Γεωλογικὴ ιστορία τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας, 1901 (πριν. Ηγ.α.). Τὸ πλαισιολογικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος, 1905. – Περὶ γαληνίτου, 1875. – Περὶ Σχύλρας, 1877. – Περὶ θείου τῆς Σκιαλίας, 1878. – Περὶ πυροχρήσης καὶ πετρελαίου, 1878. – Ηρακλειστικὴ ξρευνα Albert Brun, 1909. – Διάταντες δασέρες καὶ μετανιώται. ('Επιστ. Ηγ.) 1910. – Στοχεῖον οὐρανογραφίας τόμ. 1–2, 1893, 1894. – Στοχεῖον Γεωλογίας τόμ. 1–2 1893–1894. – Οὐρανοτομογένεις ἡδηρός. Ήτοι πίνακες οὐρανοτομοστικοῖς, 1896. – Γεωγραφία φυσικὴ, καὶ πολιτικὴ (δι' Ἑλ. συρδεῖσα καὶ παρθεναγ.) 1909. – Εγκυλοπαιδικὴ λεξικὴν πρακτικῶν γνώσεων, 1896. – Εκδοσίες τοῦ περιοδικοῦ «Πρωμηθεῖς» 1890–1892. "Εγράψεν ἐπίστημα τὸ μεταλλευτικὸν διήγημα: «Η παρθένος τῆς Φαλούνης ἐν τῷ Μητρώῳ Παραστήκατε τῆς ἐρημοῦ.» Αθηναῖς. 1908, σ. 349.

Δημήτριος Κ. Κοκκίδης (1840–1896). 'Εγ. ἐν Αθήναις, ἐκ πατρὸς ἀπὸ Γέρνου τῆς Προποντίδος. Διδάκτωρ τῆς Φυλοσοφίας ἐπὶ Αστρονομία τοῦ Πανεπιστημίου Βεραλίνου (πανδόκες, δὲ ὑπέροχος τοῦ Σίνα), ἐργαστεῖς ἐν τῷ αὐτοῦ ἀστεροσκοπείῳ ὅποι τοὺς ἀστρονόμους Encke καὶ Brahms, καὶ, σπουδαστὴς ἐπειτα ἐν Παρίσιοι, διερίσθη τὸ 1877 ('Απρ. 16) ἐκτακτὸς καθηγητὴς τῆς Αστρονομίας ἐν τῷ Εθν. Πανεπιστημίῳ, ἐπίτιμος καθηγητὴς τοῦ 1881 (Μαρτ. 30) καὶ τακτικὸς καὶ συγγράφοντας ἀστρονόμους τοῦ Αστεροσκοπείου τὸ 1882 (Νοεμβρ. 8). Εδίδαξεν ἐπίστημα καὶ Μετεωρολογίαν καὶ Κλιματολογίαν καὶ Δημοτικὴν αστρονομίαν καὶ Μαθηματικὴν. Διευθυντὴς τοῦ Αστεροσκοπείου (1884–1890) ἔθρισ τοὺς πρώτους ἐν Ἑλλάδι μετεωρολογικοὺς σταθμούς. Διετέλεσεν δὲ ἐπίστημα καθηγητὴς τῶν ἀνατέταν μαθηματικῶν, τῆς γεωδαισίας καὶ τῆς ἀστρονομίας εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν τὸν Εὐελπίδην καὶ τὴν Νεατικὴν τῶν Δοκίμων!

'Επιστημονικαὶ ἔργα σίας. – Περὶ τοῦ ἡλίου, 1877. – Περὶ ἀνακαλύψεως οὐρανίων σωμάτων διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ, 1879. – Περὶ τῆς περὶ

1. Λαρισαῖς, 'Αναγνωστήρι, 1877, 178, Μ.Ε.Ε. 14.673.

τὸν ἀξονα κινήσεως τοῦ Ἑρμοῦ (περιοδ. «Προμηθεύς» 1890, σ. 81). Περὶ τῆς
Σελήνης (αὐτ. 1892, σ. 5). — Περὶ ἑκλεψυσον (περιοδ. Παρνασσός, 1, σ. 206). —
Μετεωρολογική ἀπόφει τοῦ 1879 (αὐτ. 5, σ. 87). — Μαθηματικά ἀστρονομίας
(Στρατ. Σχολ. Εὐελπίδων), τ. 1-2, 1884, 1887. — Οὐράνιος Μηχανική (λιθόγρ.).

Γεώργιος Α. Κρίνος (1850–1935). 'Εκ Σύρου. Απόφοιτος τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου (1872) καὶ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας ἐπὶ Χυμεῖς τοῦ Πανεπιστημίου, Λιθέλβεργης. Τριγγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ ἔκτακτος πιστοποιοῦ, ἀπόφει τοῦ 1881 (Αἰγ. 5), καθηγητής τῆς Φαρμακευτικῆς Χυμείας καὶ Συνταγαλογίας τὸ 1882(22 'Απριλίου). 'Διαδιορισθεὶς δὲ τὸ 1883 ἀπῆλλαγη τῆς ὑπηρεσίας τὸ 1882(22 'Απριλίου). 'Διοργανωτής τοῦ Φαρμακευτικοῦ φροντιστηρίου. 'Απεβίωσεν ἐν Παρισίοις¹.

'Επιστημονικὰ ἐργασίατ. — Περὶ χημικῆς συνθέσεως καὶ τῆς
σπουδαιότερης αὐτῆς εἰς τὴν φαρμακευτικήν (διατρ. οὐρανος.). 'Αλλα τοὺς ἄρθρα
ἐν περιοδικοῖς.

Ιωάννης Ν. Χατζιδάκης (1844–1921). 'Εκ Κρήτης. 'Εμαθήτευσεν
εἰς τὰ γραμμάτια Σύρου. Σπουδαστής ἐπειτα τῶν μαθηματικῶν εἰς τὸ 'Εθν.
Πανεπιστημίου (1863) καὶ διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Μαθηματικοῖς τὸ
1868, ἑστάλη, ὡς ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου, πρὸς σπουδὴν τῶν Μαθηματικῶν εἰς Παρίσιον καὶ Βερολίνον, μαθητής αὐτόθι τοῦ ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ
Weierstrass (1868–1873). Τριγγητής (1880), τακτικὸς καθηγητής τῶν Μαθηματικῶν ἐν τῷ 'Εθν. Πανεπιστημίῳ τὸ 1884 (Νοεμβρ. 21), καὶ ἐπίτιμος τὸ 1914,
διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητής τῆς Θεωρητικῆς Μηχανικῆς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον
(1888–1914) καὶ καθηγητής τῶν μαθηματικῶν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων
(1873–1900) καὶ τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων (1886–1891)².

'Επιστημονικὰ ἐργασίατ. — Αἱ ἐπιστῆμαι αὐτοῦ ἐργασίαι ἀναρρέουν
εἰς διαφόρους κλάδους τῆς Μαθηματικῆς, δημοσιεύσεισαι εἰς τὸ περιοδικὸν
«'Αθηνῶν τῆς 'Επιστημονικῆς Επαρχίας, εἰς τὸ L'enseignement mathématique,
καὶ ὕλαις τὸ Crelle's Journal. Εἰς τὴν Διαφορικὴν Γεωμετρίαν φέρεται ἡ ομιλία
ταπειγματικής Χατζιδάκη. 'Εγραψε: Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν συστημάτων
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Weierstrass: Zur Theorie der komplexen Grossen, 1884. —
Démonstration simplifiée de la formule de Taylor (Enseign. math.) 1900. — Ueber das Potential eines durch Bewegung einer Kugel erzeugten Körpers,
dessen Dichtigkeit veraenderlich ist, 1876. — Ueber eine Transformation
des Potentiales, 1876. — Ueber einige Aufgaben aus der Variationsrechnung,
1876. — Περὶ τῶν ἐπιτροπῶν τῆς σταθερᾶς καμπυλότητος (διον. τεῦχ. καὶ Crelle)
1878. — Ueber Eine Differentialgleichung zweiter Ordnung (αὐτ.) 1880. —
Ueber eine Eigenschaft der Systeme von linearen und homogenen Differentialgleichungen (αὐτ.) 1880. — Ueber eine Eigenschaft der Unterdeterminanten
einer symmetrischen Determinante (αὐτ.) τόμ. 91. — Ueber die Curven,

die sich so bewegen können, dass si stets geodätische Linien der von ihnen
erzeugten Flächen bleiben (αὐτ.) τ. 95. — Flächenerzeugung durch Krümmungslien (αὐτ.) τ. 98. — Ueber invariante Differentialausdrücke (αὐτ.) τ. 104. —
Lineare homogene Differentialgleichungen mit symmetrischer Integral-determinante (αὐτ.) τ. 111. — Der Flächensatz bei der Bewegung auf ab-wickelbaren Flächen. (αὐτ.), τ. 112. — Biegung mit Erhaltung der Hauptkrümmungsradien (αὐτ., 117). — Περὶ τῆς κινήσεως τῶν ἐπιτροπῶν (διον.
τεῦχος καὶ Crelle 117). — Περὶ τῆς κινήσεως, ἣν παράγει δύναμις, ἢς ἡ διεύθυνσις ἐφάπτεται δεδομένῃς ἐπιπέδου καμπύλης ('Αθηνᾶ) τ. 1. — Μηχανική ιδιότητος τῶν ἀριθμητικῶν κέντρων καμπυλότητος (αὐτ.) τ. 8. — 'Αναλογίεσσιν
συναρτήσεις διαφορικῶν παραστάσεων (αὐτ.) τ. 8. — Περὶ παραλλαγούσαν-
δικληρωμάτων (αὐτ.) τ. 8. — Περὶ μερισμοῦ καὶ μετρήσεως (αὐτ.) 9. — 'Ερχο-
μογαῖ τῶν μηχάνων ἀριθμῶν εἰς τὰς ἀναλογίεσσιν (αὐτ.) 9. — 'Αναλογίεσσιν
ιδιότητες ὀλοκληρωμάτων (αὐτ.) 9. — Περὶ τῆς ὀλοκληρώσεως τριτῶν συναρτήσεων
(αὐτ.) 11. — Περὶ τοὺς ιδιότητος τῆς γραμμικῆς καὶ διαργούσας (αὐτ.) 23. — Γένεσις ἐπιφανεῶν διὰ γραμμῶν φαινομένης περιοχῆς ('Επει.
Πανεπιτ.) 1906. — Κίνησις εθύγραμμος ὑπὸ σταθερᾶς δυνάμεως προξενούμενη
(αὐτ.) 1908. — Ueber die Kräfte, die Kegelschnitte als Bahnen hervorrufen
(Crelle) τ. 133. — Zur Bestimmung einer Fläche aus ihren Hauptgrössen
F, δ, δ', δ'' ('Επει. Πανεπ.) 1912. — Επίτης: Εἰσχώρη εἰς τὴν 'Ανωτέραν
ἄλγεβραν, 1879, 1898. — Επίπεδος 'Αναλογική Γεωμετρία, 1879, 1891. — Στερεό³
'Αναλογική Γεωμετρία 1880. — Διαφορική Λογισμός, 1889 καὶ (β' έκδ.) 1911–
1912. — 'Ολοκληρωτική Λογισμός 1901. — Θεωρητική Μηχανική (Σχολ. Δοκί-
μων). — Στοιχειώδης Γεωμετρία, Στοιχειώδης 'Αριθμητική, Θεωρητική 'Αριθμη-
τική, Στοιχειώδης 'Αλγεβρα, Στοιχειώδης Γεωμετρίας, Εθύγραμμος Τριγωνομετρία.

Τιμολέων Α. 'Αργυρόπουλος (1847–1912). 'Εξ 'Αθηνῶν. Διδάκτωρ
τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, καὶ σπουδαστής (1867) ἐπὶ πενταετίαν τῆς Φυ-
σικῆς εἰς τὴν Σορβόνην, 'Υφαγητής τὸ 1884, ἔκτακτος καθηγητής τῆς Φυσικῆς
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 'Αθηνῶν τὸ 1885, ἐπίτιμος τὸ 1887, καὶ τακτικὸς τὸ
1890, διδασκεῖται τὸν Στρομπτόν. Ήδρυτής τοῦ πράτου ἐν τῷ 'Εθν. Πανεπιστημίῳ
παραμετρικοῦ ἐργαστηρίου Φυσικῆς. Διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητής τῆς Σχολῆς
τῶν Εὐελπίδων καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων. Εἶναι ἡ τῆς νεωτέρως ἡλεκτρο-
λογίας εἰσηγητής εἰς τὴν 'Ελλάδα⁴.

'Επιστημονικὰ ἐργασίατ. — Ιστορία τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἀπὸ τῶν
ἀρχαιοτάτων χρόνων, 1888. — Vibration d'un fil de platine, maintenu incan-
descant par un courant électrique, sous l'influence des interruptions suc-
cessives de ce courant (C.R.) 1890. — Συσκευὴ τῆς διαφορᾶς ολοστικά-
τος τῶν υγρῶν (Societ. de Physique) 1891. — Φθορισμός τοῦ κυανιούχου
καλιονατριολευκούρου καὶ κυανιούχου καλιολιθολευκούρου διὰ τῶν ἀκτί-
νων X (C.R.) 1896. — Διάφορα ἄρθρα ἐν τῷ περιοδ. Παρνασσός, οἷον Περὶ⁵
λαλούντος τριγγάρου (τ.1), 'Ρευστοποίησις ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρου (2), Περὶ φωνο-

1. Μ.Ε.Ε. 15.226, Beiträge aus der gesch. der Chemie, 1909, σ. 567.

2. Βιογραφ. Κύριοι καθηγητοί (Πανεπ. 'Εθν. Καποδ., Πρυτανεία Γ. Γαζίου) Τ. Α' 1919, σ. 7-9.
Μ.Ε.Ε. 24.531, Ν. Σπουδάριο, ταῦτα ήταν ημέραι τῶν μαθηματικῶν τοῦ 'Επαλή, σ. 9.

4. Γ. 'Αθανασάδου. Ηανγκριανὸς λόγος κατὰ τὰ ιεράκια τοῦ καθηγητοῦ Τ. 'Αργυρόπουλου, 1909.
Επιειδεῖος εἰς τὸν Τ. 'Αργυρόπουλον ή-δ Α. Δαυβίρη, 1912 (Λογοθέα. 1911]12, σ. 479-480). Μ.Ε.Ε. 5.406.

γράφου (2), περὶ μικροφόνου (2), Ἡλεκτρικὸς λύχνος τοῦ Ἐδισσον (5), Άλιν Παρισίοις διεθνεῖς ἡλεκτρικοῖς ἐπιτροπαῖς (6) καὶ εἰς τὸ περιοδ. Προμηθεύοντος: Περὶ διπλῆς διαβλάσεως καὶ πωλώσεως τοῦ φωτός, 1891. — "Εγράψεις: Στοιχεῖα Φυσικῆς 1887 — Στοιχεῖα Φυσικῆς (διὰ γυμνάσιον) 1894 — Πειραιακτικὴ Φυσικὴ (Σχολ. Εὐελπίδων) 1891, 1894.

Αναστάσιος Κ. Δαμβέργης (1857 — 1920). Ἐκ τῆς νήσου Μυκόνου. Ἐμβοτήτενσεν εἰς τὸ γυμνάσιον Πειραιῶς. Πτυχιοῦχος τῆς Φαρμακευτικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου (1875) καὶ διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀιδελβέργης (1878), ἐνθα δὲ ἐπὶ τριετίαν ἐπιστύχασε (ἐκ κληροδοτήματος) Χιρείαν, μαθητὴς τοῦ Bunsen. Ἐπίστρις μαθητὴς τοῦ Hoffmann ἐν Βερολίνῳ καὶ τοῦ Würz ἐν Παρισίοις. Καθηγητὴς τῆς Χυμικῆς εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων (1882), τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων (1884), τὴν Σχολὴν τῶν Υπαξιομαχικῶν (1885) καὶ εἰς τὸ Πρακτικὸν Λύκειον (1887), διετέλεσεν ἐπίστρις τυγχαντάρχης ἐν τῷ Γυμναρχείῳ τῶν Οἰκονομικῶν (1888) καὶ διευθύντης τῶν τελωνείων (1890). Τριηγητὴς τῆς Φαρμακευτικῆς Χυμικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀπὸ τοῦ 1882, διωρίσθη τὸ 1892 ἐκτακτος καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, καὶ τακτικὸς καθηγητὴς τὸ 1893, διαδεχθεὶς τὸν Γ. Κρίνον. Πάρεδρον μέλος (1886) καὶ τακτικὸν (1892) τοῦ Ἰατροσυνεδρίου¹.

Ἐπιστημονικαὶ ἔργα στατικαὶ. — Ὁ ἑρευνητὴς τῶν ἱαρκτικῶν ὄδατων τῆς Ἑλλάδος. Ἐγράψεις: Ueber Nitroderivate der Diphenyl-mono- und disulfosäure (συνεργ. S. Gabriel) 1880. — Analyse der Mineralquellen der Halbinsel Methana, 1887. — Die Silberhaltigen Mineralien auf der griechischen Insel Melos, 1890. — Ueber die Mineralquellen von Aedipsos, 1892. — Die neuen heissen Quellen von Aedipsos u. Gialtra entstanden beim Lokrischen Erdeben, 1894. — Les tabacs et toubekis grecs au point de vue chimique, 1894. — Chemische Analyse der renommierten schwefelhaltigen Heilquellen zu Hypate, 1896. — Die Vergiftung durch Stierblut im Alterthum, 1898. — Die chemische Beständigkeit der Schiessbaumwolle, 1898. — Ueber die Heilquellen von Intraki, 1899. — Noch einmal zur Vergiftung durch Stierblut in Altertume, 1899. — Ueber die Heilquellen im Heilghthum des Asclepios in Epidavros, 1900. — Ueber die Heilquellen von Kythnos, 1900. — Ueber die Eisenwässer von Cerigo, 1901. — Die Eisenwässer von Tsagezi, 1901. — Resultate der chemischen Untersuchung einiger bei Antikythera gefundenen Alterthümern, 1901. — Resultate der chemischen Untersuchung von Weinen, Cognacs, Branntweine und Liqueuren von Cypern, 1901. — Mémoire pour l'unification de la formule des medicaments heroïques adressé à la conference internationale de Bruxelles, 1902. — Ueber einige neue Heilquellen von Aedipsos 1903. — Der griechische Resinatwein, 1903. — Ueber die Heilquellen Griechenlands, 1903. — Chemische Untersuchung der Producte eines schlammigen Vulcans in

¹. Δοκίμιο. Γ. Ἀγγελοπούλου 1819]20, σ. 29 (θερ. 1901), Beiträge aus d. Gesch. d. Chemie 1909, σ. 567, Βιογραφία Κάντων καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου 1919, σ. 85-88, Α.Κ. Δαμβέργης ἐπὶ Εργ. "Ερμηνεία", 1917, Μ.Ε. 818.

Psorochoma bei Katakolon, 1904. — Ueber die schwefelhaltigen Heilquellen von Smokovon und Kaitza der Thessalien, 1904. — Les eaux minérales dans les hierons d'Esculape, 1905. — Ueber einige Schwefel-Sool- und Alkalischequellen von Griechenland, 1909. — Ueber die amtliche Prüfung der in Griechenland eingeführten Chinin-präparaten in Form von Tabletten, Dragées, Chokoladen und Ampullen (συνεργ. Komnenos) 1909. — Ueber die Radiaktivität der griechischen Heilquellen, (συνεργ. B. Eginitis u. Komnenos) 1909. — Ueber die amtliche Prüfung des in Griechenland eingeführten Chinum hydrochloricum u. der dasseblbe enthaltenden Dragées. (συνεργ. Komnenos) 1910. — Reform der Pharmazie in Griechenland, 1911. — Der marmor von Acropolis (Berich. der deutsch. Pharm. Gesell.) 1912. — Ueber die Produkte der Einwirkung von Natriumalkoholaten auf Sänerester (εἰκ.) 1912. — Ein Lössregen (Tschernack Min. u. Petrogr. Mitteil.) 1913. — Episτῆς: Περὶ χημικῆς συνθέσεως καὶ τῆς τεχνητῆς τῶν ἀνθελεῖδῶν παρασκευῆς, 1880. — Χημικῆς ἀνάλυσις τῶν ἐν Αἴγινῃ ιαματικῶν ὄδατων, 1884. — Χημικῆς ἀνάλυσις τοῦ ἐν Ἀνδρῷ ιαματ. ὄδατος, 1885. — Νοθεύσεις ἐδαδίμων καὶ ποτῶν καὶ ἔξτρεγγίς αὐτῶν, 1886. — Περιγραφὴ τῶν χρωματιστικῶν οἶκων, 1887. — Φυσικὴ καὶ χημικὴ περιγραφὴ τῶν ἐν Μεθάναις ιαματ. ὄδατων, 1887. — Περὶ τῶν ἐκρητικῶν οὖτων, 1888. — Νοθεύσεις ὑφασμάτων καὶ δερμάτων καὶ ἔξελεγγίς αὐτῶν, 1891. — Περὶ τῶν ἐν Αἰδηψῷ ιαματ. ὄδατων (καὶ γερμ.) 1891. — Περὶ τῶν συστατικῶν τοῦ ὄλικοῦ κόσμου, 1892. — Οὐρηγός πρὸς ἔξτασιν τῶν οὐρῶν, τῆς υποστάθμης αὐτῶν καὶ τῶν οὐρολίθων, 1892. — Χημικῆς ἔξτασις τῶν ἐν Κυλλήνῃ ιαματικῶν ὄδατων, 1892. — Οἱ καπνοί καὶ τὰ σουμπεκά τῆς Ἑλλάδος χημικῶς ἔξεταζομένα, 1894. — Τγιανῆς ἔξτασις τοῦ ὄδατος τοῦ Αθηνῶν, 1895. — Περὶ τῶν νέων ιαματικῶν πηγῶν τῆς Αἰδηψοῦ καὶ Γαλτρῶν (καὶ γερμ.) 1895. — Περὶ καταρτισμοῦ εἰδικῆς ἀπολυμαντικῆς ὑπηρεσίας διὰ πλαιού ἀντρώντων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ πολεμ. ναυτικοῦ, 1896. — Χημικῆς ἀνάλυσις τῶν ἐν Τπάτη ιαματ. ὄδατων, 1896. — Περὶ τῆς σπουδιατήτος παραχωσήσεως τῆς καρπώσεως τῶν ἐν Ἑλλάδi ιαματ. πηγῶν, 1896. — Περὶ τῆς διατήρησης προσθήσεως εἰδικοῦ νόμου διακανονίζοντος τὰ τῶν ιαματ. πηγῶν ἐν Ἑλλάδi, 1896. — Χημικῆς ἀνάλυσις τοῦ ἐν Αἰδηψῷ ιαματ. ὄδατος τῶν «Θερμῶν τοῦ Σύλλου», 1899. — Περὶ τῶν ἐν Λουτρακίῳ ιαματικῶν καὶ φρεατοικῶν ὄδατων, 1899. — Οἱ ὄλικοι κόσμοι, 1900. — Χημικῆς ἀνάλυσις τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ ιαματ. ὄδατων (καὶ γερμ.) 1900. — Χημικῆς ἀνάλυσις τῶν ἐν Κύθνῳ ιαματ. ὄδατων (καὶ γερμ.) 1900. — Περὶ τοῦ καταβρέγματος τῶν ὄδων Ἀθηνῶν διὰ θαλασσού διδασκαλίας ὑπὸ ὑγιεινῆς ἐποίησιν (συνεργ. Σάββα καὶ Πατρικίου) 1900. — Εξαγόμενα χημικῆς ἔξτάσιος ὁρχιστήτων τῶν τῶν Ἀντισυθίρων, 1901. — Χημικῆς ἔξτασις οίνων καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν Κύπρου, 1901. — Χημικῆς ἀνάλυσις τῶν ἐν Κυθήραις σιδηροπηγῶν, 1901. — Χημικῆς ἀνάλυσις τῶν ἐν Τσάγγοις σιδηροπηγῶν (καὶ γερμ.) 1901. — Συγχριτικῆς ἔξτασις πετρελαιίου διαφόρων προσελεύσεων (συνεργ. Χρηστομένου, Ἀργυροπούλου, Ζαλοκώστα) 1902. — Περὶ τῶν ληπτέον μέτρων κατὰ τῆς δασικῆς ἀπογυμνώσεως τῆς χώρας καὶ περὶ τῆς ὑποκαταστάσεως τῆς καυσίμου φυτικῆς οὔλης διὰ δρυκτανθράκων (συνεργ. Κορδελλα) 1902. — Χημικῆς ἔξτασις προϊόντων βορβορώδους ἡφαιστείου ἐν τῇ Θέσῃ Ψωρόχωμα τοῦ Κατακώλου (καὶ γερμ.) 1904. — Περὶ τῶν θειοπηγῶν τοῦ Σμοκόβου τῆς Καρδίτσας 1905. — Περὶ τῶν ἐν τοῖς Ιεροῖς τοῦ Λασιθίου ιαματ. ὄδατων τῆς Καρδίτσας 1905.

των (και γερμ.) 1905. — Χημική άνάλυσις του ἐν Μεθάνοις ιαματικοῦ ὄδοτος Καρασταμάτη, 1906. — Περὶ τῶν ιαματικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος, 1907. — Περὶ δηλητηρίων καὶ ἀντιδότων, 1909. — Περὶ τῆς σκτονεργείας τῶν χυριωδῶν ιαματικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος, Αἰδηφοῦ, Λαυτρακίου, Γράτης, Μεθάνων, καὶ Κυλλήνης (συνεργ. Β. Αγγελήτου καὶ Κομνηνοῦ) 1909. — Εξέτασις τοῦ ἐκ τῶν θερμαγωγῶν σελήνων τοῦ βουλευτηρίου ἔξερχομένου θερμοῦ ἀέρος, 1911. — Λύτρωματος ἀνάστρεψις δασῶν, 1916. — Περὶ τῶν προτόντων τῆς ἐπιδεόσεως πνευματικῶν ἀλάτων ἐπὶ ἑστέρων (συνεργ. Κομνηνοῦ) 1911. — Η ἀλλοίωσις τῶν μαρμάρων τῆς Ἀκροπόλεως, 1912. — Παχασαλιών ζωγραφιῶν πυντήρησις, 1912. — Εξέτασις πηλοῦ βρούγης, 1912. — Ἐπίσης: Σχέδιον κανονισμοῦ τοῦ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου, 1896. — Σχέδιον νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διοικήσεών των τῶν περὶ φαρμακείων νόμων, 1896. — Περὶ τῶν ληπτέων μέτρων κατὰ τῆς δασικῆς ἀπογραμμάσεως (πινεγ. Κορδέλλα) 1902. — Τὰ νέα φάρμακα, 1908. — Ὁδηγὸς πρὸς ἑξέτασιν ἑδωδίμων καὶ ποτῶν, ὑφασμάτων καὶ δερμάτων, καὶ π. (συνεργ. Κομνηνοῦ) 1902. — Τὰ νεώτερα φάρμακα καὶ φαρμακοτεχνικὰ πιευνάσματα, 1904. — Φαρμακοποία, I 1899, II 1910. — Φαρμακογραφία (συνεργ. Κομνηνοῦ) A' 1906-09. — Φαρμακογραφία, B (συνεργ. Κομνηνοῦ) 1911. — Φαρμακογραφ. I' 1912. — Φαρμακευτικὴ ἐπιθεώρησις, 1893, 1894. — Ο Τρικούπης φυσιοδίσης, 1896-97. — Ἐπικήδειος εἰς Θεσ. Ἀφεντούληρ, 1893. — Ἐπικήδ. εἰς Γ. Ζαβιτσάνον, 1893. — Robert Bunsen, 1900. — Πανηγυρικὸς λόγος ἐπὶ τῷ τεσσαρακονταετηρίδι τοῦ Ἀναστατίου Χρηστομάνου, 1906. — Ἐπικήδ. εἰς Α. Χρηστομάνου 1906. — Ἐπικήδ. εἰς Κ. Μυτσόπουλον, 1912. — Ἐπικήδ. εἰς Γιανούλην, 1912. — Λόγος, ἐκρεωνθεὶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἔργων τοῦ νέου ἰατροσυνεδρίου, 1915. — Ἐπίσης: Μαθήματα Χημείας (Σχολ. λιθογρ.) Στοχεῖα Χημείας, 1890, 1901, 1909.

Σπυρίδων Μηλιαράκης (1852-1919). Ἐξ Ἀθηνῶν. Διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1876) καὶ διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Βιρτσοβούργης (1884), ἐνθα (ὑπότροφος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως τοῦ 1881) ἐσπούδασε Φυτολογίαν παρὰ τῷ διασήμῳ καθηγητῇ Sachs. Υφηγητὴς καὶ ἐπιμελητὴς τοῦ Φυτολογικοῦ Μουσείου, καὶ καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς Ιστορίας εἰς τὸ Πρακτικὸν Λύκειον, διαρίσθη τὸ 1892 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Φυτολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ἀπεγώρησε τῆς ὑπηρεσίας τὸ 1918. Εἶναι ὁ εἰσηγητὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς νεωτέρας Συστηματικῆς Φυτολογίας καὶ θρυητὴς τοῦ Φυτολογικοῦ πειραιακοῦ ἔργου στηρίου¹.

Ἐπιστημονικὴ ἐργασία: — Η ἐπιστημονικὴ τῶν ἔρευνα ἀφορᾷ καρίων εἰς τὰ θαλάσσια φύκη τῆς Ἑλλάδος: Die Verkieselung lebender Elementarorgane bei den Pflanzen, Würzburg, 1887. — Beiträge zur Kenniss der Algenvegetation von Griechenlands. Die Meeresalgen der Insel Sciathus, 1887. — Tylogonus Agave, ein Beitrag zur Kenniss der niederen endophytischen Pilze, 1888. — Εγράψεις: Μελετήματα ἐκ τῆς Φυσικῆς Ιστορίας, 1876. — Βοτανικά Μελετήματα, τ. 1882. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Βοτανική, Würzburg, 1888. — Περὶ ἀφρομούσεως τῶν φυτῶν, 1885. — Περὶ

¹ Αυτόφθ. Γ. Ἀγγελιστόνος 1919/20 (1931), σ. 27. ΜΜΕ, 17, 482.

πρωτοπλάσματας, 1893. — Τὰ βικτήρια καὶ σχιζοφύκη, 1896. σημασία τοῦ Βοτανικοῦ κήπου, καὶ ἡ κατάστασις τοῦ Βοτανικοῦ Ἀθηνῶν, 1896. — Ἐγχειρίδιον Βοτανικῆς, 1903, 1908, 1910, 1925. — Βιογραφία Καρδίου Δαρβίνου. — Τὰ Δημάδη δινόματα τῶν φυτῶν, προσδιορίζομενα ἐπιστημονικῶς ὑπὸ τοῦ Χελδράτη, έκδ. 3'. 1926. — Περὶ ἐπιδράσεως τοῦ κλίματος ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου (ἐκ τοῦ γερμανικοῦ). — Περὶ ἀληθινῶν βοτανικῶν δρασ., 1904. — Άι περὶ μανδραγόρας δειπτιδαμονίου, 1917. — Άι φυγκαὶ θλιψτῆτες τῶν ζώων, 1926. — Ἐγχειρίδιον Φυσικῆς Ιστορίας Karl Korre, 1874. — Ἐκδοσίς τοῦ περιοδικοῦ «Βιολογικής Εργαστής» 1917.

Νικόλαος Ἀποστολίδης (1856-1919). Ἐκ Βόλου. Μαθητής ἐν Ἀθηναῖς τοῦ γερμανισίου καὶ φοιτητὴς τῶν Φυσικῶν ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ (1875). Σπουδαστὴς ἐπειτα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Γενεύης (1877-1879), ἐκάβει αὐτόθι: τὸ δίπλωμα πλαισιδάστα. Ἀκαδημήσας δὲ τὸ 1879 μαθήματα ζωολογίας εἰς τὴν Σορβόνην, ὑπὸ τὴν ἐπιφανῆ Duthiers, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τὸ 1881. Διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς Τετραρίας (ἀπὸ τοῦ 1883) εἰς γυμνάσια τῶν Ἀθηνῶν. Υφηγητὴς τῆς Ζωολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος κατὰ Σεπτ. τοῦ 1894. Υπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας Λάμπρου (1916-1917). Εἶναι ὁ εἰσηγητὴς τῆς Συστηματικῆς Ζωολογίας εἰς τὴν Ἑλλάδα².

Ἐπιστημονικὴ ἐργασία: — Ανατομία καὶ ἐμβρυολογία τῶν δριψύων (γαλλ. ἐπὶ διδακτορίᾳ), 1881. — Όποια τις ἡ θέσις τῶν ὁστῶν ἐν τοῖς ἔχινοιδέρμοις (ἐπὶ υφαγεσίᾳ), 1882. — La pêche en Grèce, 1883. — Οἱ λύθρες τῶν γλυκέων ὄντων θεσσαλίας, 1892. — Τὰ βασιλείου τῶν ζώων 1892-1894. — Ανατομικὴ καὶ ἐμβρυολογία τῶν σκωληκοειδῶν, 1894. — Ἐπιστημονικὴς καθορισμὸς τῶν ἐν τῷ «Πουλολόγῳ» ἀναφερομένων πτηνῶν, 1896. — Φυσικὴ καὶ βιολογικὴ Ιστορία τῶν ἀνωφελῶν κανάπων, 1901. Τὰ ὄφελη πτηνῶν (1904)-La Grèce maritime 1907- — Όρια, καὶ διαιρέσεις τῶν ἐν ταῖς θαλάσσαις διαιτωμένων ζώων (πρωτ. λόγ.) 1909. — Ἐγχειρίδιον Ζωολογίας. Άλλα ταῦτα ἐκλατικεύτων εἰς ἐργαστήρας καὶ περιοδικά.

Κυπάρισσος Στέφανος (1857-1917). Ἐκ τῆς νήσου Κέας. Μαθητεύσας εἰς τὸ γυμνάσιον Σύρου, ἐφοίτησεν ἐπειτα ἐν Ἀθηναῖς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον (1872). Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Μαθηματικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1878), σπουδαστὴς ἐπειτα (μαθητής τοῦ Jordan καὶ Darboux) καὶ διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίου (1880), ἔξιλέγη ἐπίτιμος καθηγητὴς τῆς Ἀνεκτέρας Ἀλγέθρας καὶ τῆς Ἀνελυτικῆς Γεωμετρίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν τὸ 1884 (Νοέμβρ. 21), ἐκτακτὸς καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος τὸ 1885 ('Οκτ. 8), καὶ τακτικὸς τὸ 1890. Διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητὴς τοῦ Παλαιτεχνίου καὶ τῶν Σχολῶν Εὐελπίδων καὶ Δοκίμων. Μέλος

¹ Μ.Μ.Ε. 5.236.

² Προκτικά Φύσης. Συλλογή 1884, σ. 84. Λογοδοσ. Ἀγγελιστού 1917]18, σ. 27 [1931]. Μ.Μ.Ε. Επειδ. 1903, τ. 22, 393-395. Κυπάρισσος Σύρου, 1857-1917, ἀναμνηστικόν τεύχος, ἐν Ἀθήναις, 1918. Επειδ. Δ. Χαϊδροῦ, Κ. Ν. Λαζαρίη, Ηλ. Ἀγγελόπουλος, Δ. Ρηγοπούλου, Κ. Δ. Ζέργυλη, Γ. Ρηγοπούλου, Άι. Παπαμάρκου, Κ. Μαλεκίου, Φ. Νέρη, Δελτίον ΒΙΑ. Μαθητ. Επιχείρισης, τ. ΚΕ', 1931, Ν. Σπακλαρίου. Έξελμος; τῶν μαθημάτων, τ. Ελλάδα, σ. 13.

επιστημονικών ανωνυμών έλληνων και ξένων και μέλος τῆς μονίμου Διεθνοῦς επιτροπής τοῦ *Repertoire bibliographique des Sciences mathématiques*. Ήδρυτής τῆς Γεωργικῆς Ἐταιρείας και τῶν Δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν, ἐκ τῶν ιδρυτῶν τῆς Φιλοδαστικῆς Ἐταιρείας και τῆς Ἑλληνικῆς Βιοτεχνικῆς Ἐταιρείας, και διαρχαντής και προεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου (1901)¹. Ερευνητής διεθνοῦς κύρους και ἔνθεμος θεωρήσεων τῶν βιοτεχνικῶν ἔργων γοῦν τῆς Ἑπιστήμης.

Ἐπιστημονική ἑργασία.—Ο Στέφανος είναι κυρίως ἀλγεβρικός και γεωμέτρης, κατ' ἔργον τοῦ μαθηματικοῦ και καθολικοῦ διαχειριστής μαθηματικῶν ἔξιστων. Αἱ ἑργασίαι του, τῶν ὅποιων τοὺς ὑπῆρχον ἀρεταρίσταν ἔργασιν, ἀναρρόμεναι εἰς τὴν Προβολεῖην Γεωμετρίαν και τὴν Ἀνωτέραν Ἀλγεβραν και τὴν Θεωρητικὴν Μηχανικὴν, ἐδημοποιήθησαν εἰς τὰ περιοδικά: *Bulletin des Sciences Mathématiques*, *Comptes-Rendus de l'Académie des Sciences*, *Journal des savants étrangers* (παράρτ. τοῦ C.R.), *Journal des mathématiques purs et appliqués*, *Crell's Journal*, κ.τ.λ.: *Sur la théorie des connexes conjugués* (*Bull.*) 1880. — *Sur la Géométrie des sphères* (C.R.) 1881. — *Sur une configuration de quinze cercles et sur les conjugurances linéaires de cercles dans l'espace*, (C.R.) 1882. — *Sur une configuration remarquable de cercles dans l'espace* (C.R.) 1882. — *Sur les fesseaux de formes binaires ayant une même Jacobienne* (C.R.) 1882. — *Sur les propriétés métriques et cinématiques d'une sorte de quadrangles conjugués* (C.R.) 1882. — *Sur les relations qui existent entre les covariants et les invariants de caractère pair d'une forme binaires du sixième ordre* (C.R.) 1883. — *Sur le système complet des combinants de deux forces binaires biquadratiques* (C.R.) 1883. — *Sur un problème de la théorie d'élimination* (C.R.) 1883. — *Sur l'integration d'une fonction rationnelle homogène* (C.R.) 1883. — *Sur la théorie des formes binaires et sur l'élimination* (διατρ. διδαξτ.) 1884. — *Sur une extension du calcul des substitutions* (*Jour. math. p. appl.*) 1900. — *Sur une extension de la théorie des invariants des formes algébriques* (*Συνέδρ. Ρόμης*) 1908. — *Sur les forces donnant lieu à des trajectoires coniques* (*Jour. Grelle* καὶ C.R.) 1908. — Ήρι τῆς ἔξιστες και τῆς σημαντικῆς τῶν θεωρητικῶν πρωτότυπων (πρωτ. λόγ.) 1910. — Σύστημα Ὀλοκληρωτικοῦ λογισμοῦ (Ωθόνη). Πλεῖστα δὲ πρωτότυπα ἑργασίαι του παραμένουν ἀνέκδοτοι.

Γεωργιος Ι. Ρεμούνδος (1878—1928). Εξ Αθηνῶν. Μαθητής τοῦ Βαρβαρίου (1888—1895), φοιτητής εἰς τὸ Μαθηματ. τμῆμα τῆς Φιλοσοφ. Σχολῆς τὸ 1895. πτυχιοῦχος τὸ 1900, ἀνηγγειούθη τὸ 1905 εἰς διδάσκαλον τῶν Μαθηματικῶν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Εθν. Πανεπιστημίου. Τὸ 1901 ἐστάλη, ὡς ὑπότροφος τῆς Ἑλ. Κυβερνήσεως, εἰς Παρίσιον, ἐνθα, μετὰ τετραετῆ φοιτησίου εἰς τὴν Σερβίανην, ἐγένετο διδάσκαλος τῶν Μαθηματικῶν Ἑπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων (1906), ἀκολούθησες ἐπίσης ὡς ἐποπτεύοντα τὰ μαθήματα και τὰ διαδέξεις τῆς Ecole Normale Supérieure. Ἐπανελθὼν εἰς Αθήνας, διαρίσθη κατ' ἀρχὰς ἐλληνοδιδάσκαλος (1906—07, μετὰ προτέρου ὑπήρξειν τὸ 1900), καθηγητής ἐπειτα (1907—1911) ἐν τῷ Βαρβαρίῳ. Γρη-

γήτης τὸ 1904, ἔξιετην τὸ 1912 (21 Ιαν.) τακτικὴς καθηγητής τῆς Ἀνωτέρας Μαθηματικῆς Ανάλυσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητής εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον (1916) και εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν Ευπορικῶν και Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Μέλος τῆς Société Mathématique de France και τοῦ διεθνοῦ Circolo matematico di Palermo. Ἐκ τῶν ιδρυτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Μαθηματικῆς Ἐταιρείας. Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ταύρον τῆς πανεπιστημιακῆς επικοινωνίας τῆς Κοινωνίας τῶν Εθνῶν (1928). Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Αθηνῶν, ἥρια τῆς θρύσιας της¹.

Ἐπιστημονική ἑργασία.—Αἱ ἐπιστημονικαὶ του ἑργασίαι, τοὺς ὅποιους τινες θεμελιώδους σημασίας, ἀναγέρονται ἰδιαίς εἰς τὴν θεωρίαν τῶν ἀντιδραστῶν συνεργίσεων και τῶν διαφορικῶν ἔξιστων, και εἰς τὴν ἐπέκτησην τοῦ κλασικοῦ θεωρήματος τοῦ Emile Picard, τούμονται ἀρεταρίσταν πρωτοτόπιων ἑργασῶν τῶν μαθητῶν του. Ἐδημοποιήθησαν ἰδιαίς εἰς τὸ C.R. de l'Academie des Sciences de Paris (1903—1904), Annales de la Faculté des Sciences de Toulouse (1906), Journal de Mathématiques pures et appliquées (1906—1907), Journal für die reine u. angewandte Mathematik (1909), Bulletin de la Société mathématique de France (1904, 1919), Annales scientifiques de l'Ecole normale supérieure (1906, 1913), Rendi Conti del Circolo matematico di Palermo (1907, 1913), Acta mathematica (1914), Atti del IV congresso interaz. dei matematici, Roma (1908), Πραγματ. Συνέδρ. Cambridge (1912), Annali di Matematica pura ed applicata (1914), Nouvelles annales de Mathématiques (1904, 1907), Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τοῦ Πανεπιστημίου (1906, 1907, 1909, 1911—1913, 1917), Enseignement mathématique (1907), Πρακτικὴ Ακαδημίας Αθηνῶν (1927—1928), Δελτίον Ἑλληνικῆς Μαθηματικῆς Ἐταιρείας (π.Α—Θ), Mémorial des Sciences Mathématiques, ὡς ἔζης: *Une nouvelle généralisation du théorème de M. Picard sur les fonctions entières* (C.R. 1903). — *Sur les zéros d'une classe des transcendantes multiformes* (C.R. 1904). — *Sur un théorème de M. Borel dans la théorie des fonctions entières* (C.R. 1904). — *Sur quelques points de la théorie des nombres* (C.R. 1905). — *Sur quelques points de la théorie des nombres et de la théorie des fonctions* (C.R. 1905). — *Sur la croissance des fonctions multiformes* (C.R. 1906). — *Sur les points critiques d'une classe des fonctions* (C.R. 1907). — *Sur les zéros des intégrales d'une classe d'équations différentielles* (C.R. 1908). — *Sur la tendance des systèmes matériels à échapper du frottement* (C.R. 1908). — *Sur les singularités des équations différentielles du premier ordre* (C.R. 1908). — *Sur le module minimum des fonctions entières* (C.R. 1911). — *Sur la croissance des fonctions ayant un nombre fini de branches* (C.R. 1906). — *Sur le cas d'exception de M. Picard et les fonctions multiformes* (C.R. 1904). — *Le théorème de M. Picard et les fonctions multiformes* (C.R. 1912). — *Sur les séries de fonctions analytiques et les singularités des équations différentielles* (C.R. 1914). — *Sur le module minimum des fonctions entières, admettant le cas d'exception unique de M. Picard* (C.R. 1913). — *Sur les familles*

1. Βιογραφία ζύγιστον καθηγητῶν, Α', σ. 97—101. Εἰς πρώτην Εργασίαν Ρεμούνδου, ἵνα N. Συντάξει, διν τῷ Δελτίῳ τῆς Ελλ. Μαθηματικῆς Ἐταιρείας, τόμ. I, A, B, σ. 73—89. MEE. (Εὐάλ.) σ. 1003, 21, 94—95. Who's Who, σ. 811.

de fonctions algébroïdes (C.R. 1913).— Généralisation d'un théorème de M. Landau (C.R. 1913).— Sur les séries et les familles de fonctions algébroïdes dans un domaine (C.R. 1913).— Sur la convergence des séries de fonctions analytiques (C.R. 1914).— Sur les séries de fonctions multiformes dans un domaine (C.R. 1914).— Sur la classification des points transcendants des inverses des fonctions entières ou méromorphes (C.R. 1917).— Les singularités des équations différentielles et les séries sommables (C.R. 1919).— Sur les fonctions croissantes et les fonctions entières (C.R. 1920).— Sur le module et les zéros des fonctions (C.R. 1920).— Sur le module et les zéros des fonctions analytiques (C.R. 1920).— Sur les couples des fonctions algébroïdes d'une variable correspondant aux points d'une courbe algébrique de genre supérieur à l'unité (C.R. 1921).— Sur le raccordement des lignes et la courbe élastique plane (C.R. 1922).— Sur les déformations planes et le problème de la poussée des terres (C.R. 1922).— Sur le problème général de la poussée des terres (C.R. 1921).— Sur l'itération des fonctions multiformes (C.R. 1923).— Sur une propriété d'élimination et les fonctions algébroïdes (C.R. 1923).— Sur les couples de fonctions méromorphes ou algébroïdes correspondant aux points d'une courbe algébrique (C.R. 1924).— Sur les couples de fonctions qui satisfont à une équation algébrique (C.R. 1924).— Sur les couples de fonctions d'une variable correspondant aux points d'une courbe algébrique du genre supérieur à l'unité et sur une généralisation d'un théorème de M. Picard (C.R. 1924).— Sur les zéros d'une classe de fonctions transcendantes (Ann. Fac. Toulouse, 1906).— Sur les fonctions ayant un nombre fini de branches (Jour. math. p. appl. 1900).— Sur la croissance des fonctions multiformes (zōt. 1907).— Sur la tendance des systèmes matériels à échapper au frottement (Jour. Rein. u. Angew. Math. 1909).— Sur quelques transformations des équations différentielles du premier ordre (zōt. 1904).— Sur les zéros d'une classe de fonctions transcendantes (Bull. Soc. Math. 1904).— Sur les fonctions entières de genre fini (zōt. 1904).— Sur les cas d'exception de M. Picard et les fonctions multiformes (zōt. 1905).— Sur les trajectoires aux quelles donnent lieu les forces centrales (zōt. 1907).— Contribution à la théorie des singularités des équations différentielles du premier ordre (zōt. 1908).— Sur la représentation uniforme des surfaces algébriques (zōt. 1909).— Contribution au problème de la représentation uniforme des surfaces algébriques (zōt. 1911).— Sur le module maximum des fonctions algébroïdes (zōt. 1911).— Sur la représentation uniforme des courbes transcendantes (zōt. 1911).— Généralisation d'un théorème de M. Landau (zōt. 1913).— Sur la densité des zéros des séries de fonctions et les singularités des équations différentielles (zōt. 1915).— Les singularités des équations différentielles et les séries sommables (zōt. 1919).— Sur les points critiques transcendants, 2e série (Ann. fac. Toulouse, t. IX).— Sur quelques points de la théorie des fonctions (Ann. sc. écol. n. sup. 1906).— Sur les fonctions entières et algébroïdes. Général. du théorème de M. Picard dans la direction de M. Landau (zōt. 1913).— Sur quelques configurations formées pour un ensemble

de points du plan (R. Conti circ. mat. Palermo, 1907).— Sur les intégrales réelles des équations différentielles et les forces centrales (zōt. 1907).— Sur la réductibilité des équations algébriques et les nombres exponentielles (zōt. t. XXVIII).— Sur la réductibilité des équations algébriques par des substitutions linéaires (zōt. 1909).— Extension d'un théorème de M. Borel aux fonctions algébroïdes multiformes (zōt. 1911).— Le théorème de M. Picard et les fonctions algébriques (zōt. 1913).— Sur les familles des fonctions multiformes admettant des valeurs exceptionnelles dans un domaine (Act. Math. 1914).— Sur les points critiques transcendants (Ann. Toulouse t. IX).— Sur les zéros des intégrales d'une classe d'équations différentielles (Atti Congr. Mat. Rome, 1908).— Sur les singularités des équations différentielles (Congr. Cambr. 1912).— Sur les familles et les séries de fonctions multiformes dans un domaine (Ann. mat. p. et appl. 1914).— Sur une propriété des transcendantes de plusieurs variables indépendantes (Nouv. Ann. math. 1904).— Sur une extension de la notion du rapport anharmonique et les équations différentielles du premier ordre (zōt. 1904).— Sur les rapports anharmoniques généralisés (zōt. 1907).— Επι τούν μετασχηματισμούν τῶν διαφορικῶν ἔξιστων πρώτης τάξεως (Επ. Ηλεν. 1906).— Περὶ τῶν δυνάμεων, αἵτινες είναι συναρτήσεις πλεονότητην τῆς θέσης τοῦ κωνητοῦ (αὐτ. 1907).— Επι τῶν χριτικῶν σημείων τῶν διαδικριμάτων μίας τάξεως διαφορικῶν ἔξιστων (zōt. 1909).— Περὶ τοῦ μεγίστου μέτρου τῶν ἀλγεβροειδῶν συναρτήσεων (zōt. 1911).— Περὶ τοῦ διαγίστου μέτρου τῶν ἀλγεβροειδῶν συναρτήσεων (zōt. 1912). To θεώρημα τοῦ κ. Picard εἰς τὰς ἀλγεβροειδεῖς συναρτήσεις (zōt. 1913).— Περὶ τινῶν ζωνοθεσίων τῆς Μηχανῆς (αὐτ. 1917).— Le rôle des fonctions multiformes en Dynamique (Enseign. Math. 1907).— Επι τινῶν σημείων τῆς θεωρίας τῶν ζωνών (διατρ. ίσηγγ. 1904).— Sur les séries divergentes et le Calcul des probabilités (Δελτ. Μαθημ. 'Επ. τ. A').— L'intégration des équations différentielles par les séries commutatives (zōt. τ. A').— Sur quelques propriétés des fonctions croissantes (αὐτ. τ. B). Sur une ellipsoïde d'élasticité pour la grandeur des tensions (zōt. τ. B').— Sur le raccordement des chemins de fer et la courbe élastique plane (zōt. τ. I').— Une solution graphique par rapport aux taux de l'équation des intérêts composés (zōt. Δ').— Sur la régularisation des théorèmes sur les fonctions entières (zōt. E').— Sur un cas d'élimination (zōt. τ. Ζ').— Sur les chemins de détermination et les valeurs asymptotiques des fonctions analytiques ayant un point isolé (zōt. Ζ').— Sur le module et les zéros des fonctions holomorphes dans un cercle (zōt. H').— Sur la croissance de la partie réelle d'une fonction holomorphe dans un cercle ou dans une coronne (zōt. Θ').— Περὶ τῶν μέτρων τῶν πλεονότητων συναρτήσεων (Πρωτ. 'Αιγαδ. 'Αθ.) 1926.— Περὶ μίας τάξεως ἐπιστρατείας ἀριθμητικήν των διάτοπων (zōt.) 1926.— Περὶ τῶν συγγράμματος ἀριθμητικήν των διάτοπων (zōt.) 1927. Une nouvelle généralisation du théorème de M. Picard (αὐτ.) 1927.— Sur la nouvelle généralisation du théorème de M. Picard (zōt.) 1928.— Extension aux fonctions algébroïdes multiformes du théorème de M. Picard et de ses généralisations (Mem.

Scient. math. 23). Περὶ τῶν προσδον τῆς μαθημ. ἀναλύσεως (ἐναρκτ. ὑφῆγ.) 1906.—Περὶ τοῦ Μαθηματ. συμβολισμοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀναλύσεως (ἐναρκτ. καθηγ.) 1912.—Περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς χρησιμότητος τῶν Μαθηματικῶν, 1919. 'Εδραισίσαντες ἐπίστης διαφέρουσα λόγους (ἐκρων. ἐν τῷ Πανεπ. καὶ τῇ Ἀκαδ.) καὶ τὰ διδακτικά: Θεωρία τῶν διαφορικῶν ἔξισέσεων, τ. 1, 1912, 2, 1914.—Γενικὴ ἀρχὴ τῆς θεωρίας τῶν ἀναλυτικῶν συναρτήσεων 1914.—Μαθήματα ἀνετέρας Ἀλγεθρας, 1916.—'Εγχειρίδιον Ἀναλυτικῆς Γεωμετρίας, 1919.—Λογισμὸς τῶν πιθανοτήτων, 1919.—Διαφορικὸς καὶ Ὀλοκληρωτικὸς λογισμός.

Κωνσταντίνος Α. Κτενᾶς (1884—1935). 'Εξ Ἀθηνῶν. Ἀπόφοιτος τοῦ Βαρβαρείου. Φοιτήτης τῆς Νομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1899), μετεγράψη τὸ 1900 εἰς τὴν Φύλασσοφικὴν Σχολὴν πρὸς σπουδὴν τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν. Τὸ 1903 φοιτήτης ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Αιγαίου, ἀνηγόρευθεν κατόπιν διδάκτορος τῆς φύλασσοφίας ἐπὶ Φυσικῆς Ἐπιστήμης τὸ 1907, σπουδίσας καὶ ἀσκηθεὶς καὶ ἐν τῇ Μεταλλευτικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Φραγκούργης. 'Τριητ., τὸ 1908, τῆς Ὀρυκτολογίας καὶ Γεωγνωσίας ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ, διδάχθη, τὸ 1912, τὸν Κ. Μητσόπουλον ὡς τακτικὸς καθηγητὴ τῆς Ὀρυκτολογίας καὶ Πετρολογίας (Πετρογραφικῆς Γεωλογίας) διατελέσας ἐπίστης προσωρίνης καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας τὸ 1917, καὶ διευθύνων τοῦ Ζερολογικοῦ Μουσείου καὶ τοῦ Γεωλογικοῦ καὶ Παλαιοντολογικοῦ Μουσείου τὸ 1918. Κατὰ τὰ ἔτη 1912, 1914 καὶ 1916 ἔκαμεν σπουδαστικὰ ταξίδια εἰς Ηαρίσιον, Βιέννην, Γενεύην καὶ Ρέμην. Μέλος τοῦ Διαιρητικοῦ Συμβούλου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἑλ. Οἰκονομίας (1915). Μέλος τοῦ Γνωμαδοτικοῦ Συμβούλου τῆς ὑπηρεσίας Μεταλλείων (1918, 1919). Προϊστάμενος τῆς Γεωλογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκρατήσεων (1919) καὶ διεργαστὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ Μεταλλευτολογικοῦ ἔργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑλ. Οἰκονομίας. 'Ἐκ τῶν πρώτων τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1926)¹.

'Ἐπιστημονικὴ ἐργασία:—Αἱ ἐπιστημονικαὶ τοῦ ἐργασίαι, ἀναφέρομεναι ἰδίως εἰς τὴν στρωματογραφίαν καὶ τὴν τεκτονικὴν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, ἐπειτα δὲ εἰς τὴν πετρογραφίαν καὶ τὴν ἡραστειλογίαν καὶ μεταλλογένεσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοροῦν εἰς τιδικότερον ζητήματα τῆς Γεωτεχνικῆς, δημοσιεύσαν εἰς τὰ περιοδικά: Bulletin de la Société Française de Minéralogie (1910), Tschermaks Mineralogische u. Petrographische Mitteilungen (1907), C.R. de l'Académie des Sciences (1907, 1908, 1910, 1911, 1914, 1915, 1924, 1925, 1926, 1928, 1929), Centralblatt für Mineralogie, Geologie u. Paläontologie (1909, 1911), C.R. sommaire de la Société Géologique de France (1915, 1920, 1921, 1923, 1924), Sitzungsberichte der preussischen Academie der Wissenschaften (1908), Bulletin de la Société

¹. Βιογρ. ζώντων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου σ. 105—107. MEE. 15,305—Who's Who, σ. 526, K. Konstantinos A. Ktenas, Προκτ. Ακαδ. Ἀθηνῶν 1935, 16 σ. (27).

géologique de France (1910), Congrès géologique international de Bruxelles (1923), Πρακτικὴ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1926, 1927, 1928, 1930, 1931), Δελτίον τῆς Φυσικοῦ Ἐταιρείας (1906), 'Ἐπιστ. Ἐπετηρίς τοῦ Πανεπιστημίου (1915), 'Αρχιεἰδης (1911), δι. ἔτη: Περίσημα καὶ προβλήματα τῆς Κρυσταλλογραφίας (ἐναρκτ. καθ.) 1908.—Sur les relations cristallographiques entre la laurionite et la paralauronite (Bull. soc. fr. miner.) 1910.—Οἱ λαζαρίθραις τῆς Ἑλλάδος (C.R.) 1920.—Ἡ ὄρυζανθρακοῦντας ζάντη τῆς Δ. Ἑλλάδος (C.R.) 1920.—Ὀρυκτογνωσία τῆς Ἑλλάδος 1923.—Συμβολὴ τοῖς πετρογραφίαις τῆς Ἑλλάδος (Δελ. Φυσικ. Ἐπ.) 1906.—Die Einlagerungen in kristallinen Gebirge der Kykladen auf Syra und Siphnos (Tschermaks min.) 1907.—La formation de la jadéite et les provinces minéralogiques sodiques dans les schistes cristallines (C.R.) 1908.—Ueber die eruptiven Bildungen des Parnesgebirges in Attica (Centr. Miner.) 1909.—Sur une éruption acide au centre du massif des Cyclades (C.R.) 1911.—Les phénomènes métamorphiques à l'île de Sériphos (C. R.) 1914.—Sur les relations pétrographiques, existants entre l'île de Sériphos et les formations environnantes (z. t.) 1914.—Sur les minarais de fer d'origine ignée de la Grèce orientale et sur leurs transformations (C.R.) 1915.—Ἐργασίαι ἐπὶ τῆς μεταλλογένεσίς τῆς ΝΔ Αἰγαίου (Ἐπετ. Πανεπ.) 1917.—Les îles de Psara et d'Antipsara (C.R. som. Soc. Géol. Fr.) 1921.—Sur la nature volcanique des rochers de Caloyéri au centre de la mer Egée (C.R.) 1924.—L'âge des formations volcaniques du massif de Parnès (C.R. Sociét. Geol. Fr.) 1924.—Formations primaires séminémetamorphiques au Péloponnèse central (C.R. som. St. Géol.) 1924.—L'éruption du volcan de Santorin (C.R.) 1925.—Les phénomènes explosifs de l'éruption du volcan de Santorin (C.R.) 1925.—Les laves actuelles de Fouqué-Kaméni (συνεργ. Lacroix). C.R. 1926.—Les enclaves et les cendres de Fouqué-Kaméni (C.R.). 1926.—L'éruption du volcan de Santorin en 1925, 1926.—Οἱ γρανικῆρες τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἡραστείου τῶν Καμένων 1926 (Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθ.) 1926.—L'évolution du volcan des Kaménis en 1926 (C.R.) 1926.—Sur la nature chimico-minéralogique des enclaves de Fouqué-Kaméni (C.R.) 1926.—Les enclaves enallagiennes et les laves endomorphisées de Fouqué-Kaméni (C.R., Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ.) 1927.—Ἡ τελικὴ μερραλογία τοῦ ἡραστείου τῶν Καμένων (Πρακτ. ἀκαδ.) 1927.—L'éruption du volcan des Kaménis (Bull. Volc.) 1926—1927.—Τὰ ἡραστεῖα τῶν Θηβῶν, τῆς Θεσσαλίας (Πρακτ. Ἀκαδ.) 1927.—L'éruption de Santorin en rapport avec les séismes survenus dans le bassin de la Mer Egée méridionale (Bull. volc.) 1927.—Rapport sur les travaux du Laboratoire de Pétrologie de l'Université d'Athènes, concernant l'étude des volcans de la Mer Egée (Bull. volc.) 1927.—Ἐκθεσις περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἡραστειολογικοῦ τμῆματος κατὰ τὴν σύνοδον τῆς Διεθνῆς Εσδιπτικῆς καὶ Γεωφυσικῆς Ενίστησεως εἰς τὴν Πράγην (Πρακτ. Ἀκαδ.) 1927.—L'éruption parasitaire de Fouqué-Kaméni (Πρακτ. Ἀκαδ.) 1927.—Sur le volcan en 1928 (συνεργ. Kokkoros) Πρακτ. Ἀκαδ. xxi C.R. 1928.—Sur le volcan de Psathoura (Πρακτ. Ἀκαδ.) 1928.—Sur la présence des laves alcalines de la Mer Egée septentrionale (C.R.) 1928.—Sur le caractère alcalin des

laves des volcans d'Antiparos (C.R.) 1929.—Nouvelles recherches sur le caractère pétrochimique de la caldeira de Santorin (C.R.) 1929.—Les limes de la région mixte égéenne (C.R.) 1929.—Le groupe d'îles de Santorin (πρὸς ἑκτόν.).—Παρατήρησις τοῦ βαρείου σέλαχος εἰς τὴν Φινλανδίαν (Πρακτ. ἀκαδ.) 1931.—Έκθεσις περὶ τῶν ἔργων τῆς εἰς Στοκχόλμην συνόδου (Πρακτ. ἀκαδ.) 1931.—Έκθεσις περὶ τῶν ἔργων τῆς εἰς Στοκχόλμην συνόδου (Πρακτ. ἀκαδ.) 1931.—Neue Fossilfunde τοῦ Διεθνοῦς Ήρμοστειοῦ Όμδου (Πρακτ. Ἀκαδ.) 1931.— Neue Fossilfunde auf der Insel Chios (συνεργ. Renz.) αὐτ. 1931.—Ueberblick über die Ergebnisse der Mission der Athener Universität zum Studium der Vulkanausbrüche (1925-1928) der Kaménis auf Santorin (πρὸς ἑκτόν.).—Ai ἀποθήσεις τῶν ἐλληνικῶν δέρεων (Δελτ. Φυσιοδ.) 1906.—Sur l'âge des terrains calcaires des environs d'Athènes (C.R.) 1907.—Sur le Néocrétacé de l'Argolide (συνεργ. Νέγρη) C.R. 1935.—Die Ueberschiebungen in der Péloponnisos (Preus. Acad.) 1908.—Sur l'âge triasique du calcaire de l'Acrocorinthe (συνεργ. Νέγρη) Bull. Soc. Géol. 1910.—Sur la présence des couches à Ellipsactinia aux monts Vardoussa et sur la zone orientale du flysh d'Etolie en Grèce (συνεργ. Νέγρη) C.R. 1910.—Die péloponnesische Ueberschiebungen—u. nochmals die attische Keratophyrsfrage (Centr. Min.) 1911.—Ανεύρεσις τοῦ Ἡλκίνου καὶ ἐκρήξεως μικρογρανολίτου εἰς τὴν νῆσον Τυθρον ('Επετ. Ηλιαν.) 1915.—Le Crétacé en Grèce (συνεργ. Νέγρη) C.R. somm. Soc. Géol. 1915.—Sur la présence de l'Auversion et du Tongrien à l'île d'Imbros (συνεργ. Douvillé) C.R. Soc. Géol. 1920.—Sur la découverte du Dévonien à l'île de Chios (αὐτ. 1911).—Sur le Carbonifère de l'île de Chios (αὐτ.) 1921.—Sur la découverte d'un horizon à Productus cora à l'île de Chios (αὐτ.) 1923.—Les plissements d'âge primaire dans la région centrale de la Mer Egée (C.R. Congr. géol. Brux.) 1923.—L'île de Bélopoula, entre le Péloponnèse et les Cyclades (C. R. somm. Soc. Géol.) 1924.—Συμβολὴ εἰς τὴν γεωλογίαν τῆς Βαρείου Ἐρυθραίας ('Επετ. Φυσικομαθ. Σχολ.) 1925.—Η ἀνάπτυξης τοῦ Πρωτογενοῦς εἰς τὴν κεντρικὴν Πελοπόννησον (Πρακτ. Ἀκαδ.) 1926.—Découverte du Pliocène inférieur marin dans l'île de Nikaria (C. R.) 1927.—Découverte du Werfénien supérieur ammonitiére dans l'île de Chios (συνεργ. Renz) Πρακτ. Ἀκαδ. 1928.—Έκθεσις περὶ τῶν γεωλογικῶν ἔρευνῶν εἰς τὴν νῆσον Χίον κατὰ τὸ θέρος 1927 (Πρακτ. ἀκαδ.) 1928.—Έκθεσις περὶ τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1928 καὶ 1929 γενομένων γεωλογικῶν ἔρευνῶν (αὐτ.) 1930.—Neue Fossilfunde auf der Insel Chios (συνεργ. Renz) αὐτ. 1931.—Rapport sommaire du président (Union géodesique et géophysique internat. V Assemblée à Lisboa 1933.—Τὸ μετώπιον «Ἀκρωτήριον Χαλάρω» (συνεργ. Γαλάζη καὶ Παπαμάρκου) 1940.—Η βρυστίνη τῆς Μήλου ('Αρχαιόδ.) 1941.—Η βρυστίνη τῆς Μήλου ('Εστία) 1912, 1913.—Η Γεωλολ. Τηγερέτη, 1917.—Ο γεωλογικὸς χάρτης τῆς 'Ελλάδος, 1917.—Τὸ ἔργον τοῦ Φ. Νέγρη, 1918.—Η δργάνωσις τοῦ Μεταλλευτολογικοῦ ἔργοστηροῦ τοῦ Υπουργείου τῆς Εθνικῆς Ολοκονομίας, 1919.—Περὶ τῆς γεωλογικῆς θέσεως τῶν οὐρανοφόρων στρωμάτων Κοκκιναρά, 1910.—Η θρυστής τῆς Γεωλογικῆς θέσης, 1920.—Η τεχνητή λίμνη τοῦ Μαραθώνας (συνεργ. Σωτηρίου), 1924.—Έκθεσις περὶ τῆς λεπτομεροῦς γεωλογικῆς χαρτογραφήσεως τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν (Πρακτ. ἀκαδ.) 1927.—Πέτρος Τερ-

μέ, 1931.—Τὸ ἔργον τοῦ Alfred Philippson (αὐτ.) 1934.—'Ορυκτογνωστικοὶ πίνακες', 1910.

Δημήτριος Ε. Τσακαλῶτος (1883-1919). 'Εξ Ἀθηνῶν. Διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου, ἡραρχίης χημικῆς σπουδᾶς εἰς Λιβύην καὶ Ἀιγαίον, ἡραρχίης χημικῆς σπουδᾶς εἰς Λιβύην καὶ Ἀιγαίον, διατελέσας αὐτῷ ἔμμαθος βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Guye. Τηγρητής τὸ 1908 ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐπιμελήτης τοῦ ἔργοστηροῦ τῆς Ἀνοργάνων Χυμείς, καθηγητής ἐπειτα τῆς Χυμικῆς Τεχνολογίας καὶ τῆς Φυσικῆς Χυμείς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἔξελέγη τὸ 1918 τακτικὸς καθηγητής τῆς Φυσικῆς Χυμείς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ιδρυτής καὶ διευθυντής τοῦ ἔργοστηροῦ αὐτού τοῦ Επιμελήτη τοῦ Υπουργείου Φεργάριας. 'Απεβίωσεν ἐν Ἐλβετίᾳ τὸ 1919 (Ιουλ. 6).¹

'Ἐπιστημονικαὶ ἔργασίαι.—Ai ἐπιστημονικαὶ τοῦ ἔργοστηροῦ ἀναρρόμεναι κυρίως εἰς τὴν Οργανικήν Χυμείαν καὶ τὴν Φιλοκυμικήν, ἔδηματος θηθησαν εἰς τὰ περιοδικά: C. R. de l'Académie des Sciences (1906-1909), Bulletin de la Société chimique de France (1908-1910, 1912-1916, 1918-19), Proceedings of the Chim. Society (1908), Journal de Pharmacie et Chimie (1915-1918), Gazetta chimica Italiana (1917), Journal de Chimie physique (1909-10, 1914), Zeitschrift für Physikalische Chemie (1909-10, 1914), 'Αρχαιόδης (1913, 1915-17), 'Ἐπετηρίς Σλλόγου Ηαρντσοῦ (1916), Νέος Άλεν (1917), Φραγκοκεντρίνος Δελτίον Κρήου (1910), 'Αρχεῖα Ιστορικῆς (1914, 1918) ὃς ἔχει: Ai ἀξεταροστικαὶ οὐσίαι (διδ. διατρ.) 1904.—Sur le point de fusion des hydrocarbures homologues du méthane (C. R.) 1906.—Sur la variation des tensions de vapeur en fonction de la température et la détermination des constantes ébullioscopiques (συνεργ. Baume) C. R. 1907.—Application de la loi de Trouton à la détermination des élévations moléculaires des points d'ébullition des dissolutions (C.R.) 1907.—Τὸ σημεῖον ζέσεως καὶ τῆς ζέσεως χημικῶν ἔξεταζόμενον (διατρ. θρήν.) 1907.—Ai νεόταται πρόσδοι τῆς χημείας (ἐναρκτ. θρήν.) 1907.—Sur la viscosité des mélanges binaires des composés organiques (Bull. Soc. Chim.) 1908.—Sur les hydrates des acides gras d'après les mesures de viscosité de leurs solutions (C. R.) 1908.—Sur les hydrates des acides gras (C. R.) 1908.—The passage of hydrogen through a palladium septum, and the pressure which it produces (Proceed. Ch. Soc.) 1908.—Sur la détermination rigoureuse de l'eau de cristallisation appliquée aux recherches sur les poids atomiques (συνεργ. Guye J. ch. ph.) 1909.—Sur le système binaire nicotine et eau (Bl. Soc. ch.) 1909.—Théorie des bases organiques d'après la viscosité de leurs solutions (C. R.) 1909.—Die innere Reibung in der kritischen Zone (Zeit. Phys. Ch.) 1909.—Darf man aus negativen Dampfdruckkurven von Flüssigkeitsgemischen auf die Existenz von Molekularverbindungen schließen?

1. Τὸ ίδιο Κατάλογον ἐπιστημονικῶν μελετῶν Κανον. Α. Κρεβ. 'Αθην., 1931.

2. Λαζαρός, Γ. 'Αγγελοπόδειον 1919/20 σ. 29 (1931) MEE. Τὸ ίδιο Πρόκλον K. Ζετζόν, εἰς τὰς αχημενικὰς μελέτας καὶ έρευνας Δ. Τομελάτου 1931, Beitr. aus Gesch. Chemie, p. 569.

(αὐτ.) 1910.—Application de l'Analyse thermique à quelques systèmes organiques binaires (Jour. Phys. Chem.) 1910.—Combinaisons mixtes entre sels et anhydrites des acides gras (Bul. Soc. Ch.) 1910.—Einige Bemerkungen über die Dampfdruckkurven (Zeit. Phys. Ch.) 1910.—Συμβολή εἰς τὴν μείζην τῆς μυκτῆς υγράσεως (Φαρμ. Δελτ.) 1910.—Sur les propriétés basiques de l'oxygène des éthers (Bul. Soc. Ch.) 1911.—Sur les combinaisons moléculaires des amines aromatiques avec les dérivés nitrés (αὐτ.) 1912.—Sur la constitution de l'hypnol (αὐτ.) 1913.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν καρπούλων πυκνήτης δυαδικῶν συστημάτων (Αρχιμ.) 1913.—Ἡ ὑπερ-έις καρπούλων ἐνόσεων ἐν σχέσει πρὸς τὰς καρπούλας τίσεως ἀποσ. (αὐτ.) 1913.—Ἡ βιομηχανία τῆς Μακεδονίας (αὐτ.) 1913.—La complexité moléculaire au point de fusion (Jour. Phys. Ch.) 1914.—Urémètre à eau (Jour. pharm. chim.) 1914.—Περὶ τῆς ἔκφράσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς γηραιῆς ἀνθρώπου (αὐτ.) 1914.—Recherches sur l'aspirine (I), décomposition de l'aspirine par l'eau (Bul. Soc. Ch.) 1914.—Sur la gemme et l'essence de térébenthine du pin d'Alep de l'Attique (Jour. pharm. Ch.) 1915.—Recherches sur l'aspirine (II), la formation de l'aspirine (Bul. soc. Chim.) 1915.—Ἐρευναὶ ἐπὶ τῆς ἀσπιρίνης (Αρχιμ.) 1915.—Recherches sur l'aspirine (III), anomalies de la décomposition de l'aspirine par l'eau (Bul. Soc. Ch.) 1915.—Le chloral camphré (Jour. phar. ch.) 1915.—Jacobus Henricus van't Hoff (Αρχιμ.) 1915.—L'essence de moutarde noire de Grèce (Jour. phar. chim.). 1916.—Ροδόπιοι καὶ φοδόστρυψ (Αρχιμ.) 1916.—Chorhydrate et bromhydrate de pinène dextrogyres (Jour. ph. ch.) 1916.—Τὸ περιβολόπιον (Αρχιμ.) 1916.—Recherches sur l'aspirin (IV), solidification en anneaux (Bul. soc. ch.) 1916.—Ἐρευναὶ ἐπὶ τῆς ἀσπιρίνης (Περνας.) 1916.—Caractères physiques et chimiques d'identité de l'aspirine (Jour. ph. ch.) 1916.—Sur l'essai de l'aspirine (αὐτ.) 1917.—Συγκαντρικαὶ περιεδοκαὶ στερεοποιήσεις (συνεργασία Χάρης) Επετ. Εργαστ. Ανοργ. Χαρ. 1917.—L'attività ottica indice preciso della specie dei pini (Gaz. Chim. Ital.) 1917.—Τὸ δεξιοτρεπὲς πινένον καὶ τὸ καμφούρετοῦ παράγοντα αὐτοῦ (Έργ. γρ.) 1917.—Action physiologique du d-chlorhydrate de pinène et du d-camphrène sur la grenouille (Jour. ph. ch.) 1917.—Δυαδικὰ μίγματα ἐν τῷ διαστατικῷ εἴναι δεξιοτρεπὲς (συνεργ. Πεπακονσταντίνου) 1917.—Μελέται ἐπὶ τῆς Ελληνικῆς βιομηχανίας (Ν. Αλέν) 1917.—Τὸ αἱθέρινη θάλασσα. 1918.—Recherches sur l'aspirine (V), action de l'acide salicylosalicylique sur la solidification de l'aspirine en anneaux concentriques (Bul. Soc. ch.) 1918.—Sur la transformation du d-camphrène en acétate d'isobornyl (Jour. ph. ch.) 1918.—Χρησὶ ἐπιστήμην καὶ βιομηχανία (Αρχιμ.) 1918.—Le réactif iodotanique (Bul. soc. ch.) 1918.—Αἱ λαδοτανινικαὶ ἐνέσεις (Αρχ. Δελτ.) 1918.—Τὸ αἱθέρινη θάλασσα (Αρχιμ.) 1918.—Οἱ συνεπεριουσι αἱθερίου ἑλιον, 1918.—La réaction iodotannique rouge (συνεργ. Δάνιλης) Bull. S. Chim. Fr. 1919.—Ἡ συμβολὴ τῆς Φυσικῆς Χημείας εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς δεσμεύσεως τῶν ἀζότου (ἐνορκτ. ηλικηγ.) 1919.—Αἱ μέθοδοι γρηγορεύσεως τῶν λυγνετῶν, 1919.—Tables numériques et

logarithmiques à l'usage des chimistes (συνεργ. Mettler), 1907.—Οὐδαὶ Ράμσων (Ν. "Αστρ.") 1908.—Ἀναστάσιος Χρηστοφόρος (Αρχιμ.) 1908.—Λουδοφ. Boltzmann (Δελ. Φυσιοδ.) 1908.—Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν παραπομήν τῶν Ὀργανικῶν Ἐνώσεων, 1909.—Αἱ λευκοματοειδεῖς σύσταται, 1909.—Πίνακες Ἀναστάσιος Χημείας, 1910.—Ἐγγειρίδιον Ὀργανικῆς Χημείας, 1911.—Jacobus Henricus van't Hoff, 1915.—Ἀνάλυσις οὐδαίας, 1914.—Διάφορα ἄρθρα εἰς ἑρμηνείδας¹.

Δημήτριος Γ. Αιγινήτης (1862—1935). Ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀπόρειος τοῦ Βαρβάκαιον Λυκείου (1879). Διδάσκωρ τῆς Φυσοφυλακῆς ἐπὶ Μαθηματικοῖς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου (1886), ἐποιόδασεν ἐπειτα, ὡς ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ τετρατίκιν, τῆς Ἀστρονομίας εἰς τὴν Σορβόννην καὶ τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων (1886—1890). Μεθήτευθεντος δὲ συγχρόνως ἀστρονόμος ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ τῶν Μοντσούρις καὶ τῷ Ἀστεροσκοπείῳ τῶν Παρισίων (1887), ἡράκλινθοσεν ἐπίσης ἀνακάρισε εἰς τὸ Φυσικοποιικὸν ἔργαστρον τοῦ Salet, εἰς τὸ Φυσικὸν ἔργαστρον τοῦ Cornu, εἰς τὰ Μετεωροσκοπεῖα τῶν Παρισίων καὶ τὸ Parc Saint Maur καὶ εἰς τὰ Ἀστεροσκοπεῖα τοῦ Meudon καὶ τῆς Νούστης, καθὼς καὶ εἰς τὰ Ἀστρονομίκην ἔργαστρα τοῦ Lockyer ἐν Λονδίνῳ. Τὸ δὲ 1887—1890 διετέλεσε πρόσεδρος ἀστρονόμος τοῦ Ἀστεροσκοπείου Παρισίων. Κατελθόν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1890, διαστήθη διευθυντὴ τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν (1890) καὶ καθηγητὴ τῆς Ἀστρονομίας καὶ Γεωδαισίας εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων (1892—1902), καὶ τὸ 1896 (19 Σεπτ.) καθηγητὴ τῆς Ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Δ. Σεισμολογ. Σύνδεσμον (ἀπὸ τοῦ 1905). Μέλος τακτικὸν τῆς ἐπὶ τοῦ Ημερολογίου Ἐπιτροπείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν (1924, 1926) καὶ εἰσηγητὴ τοῦ θέματος, καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Κωνπίλεως καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ Ρόμη Συνέδριον πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ Ημερολογίου (1922). Εἰσηγητὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ παγκοσμίου γρανομετρικοῦ συστήματος τῶν ὥρων ἀτράκτων (1916) καὶ τοῦ Γραμματικοῦ ἡμερολογίου. Συντάκτης τῆς ἐκδίπτειας περὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἐπιστημονικοῦ μετρικοῦ συστήματος. Συντάκτης ἐπίσης τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Θεοφάνειον. Μέλος τῆς Royal Astronomical Society, τῆς Astronomische Gesellschaft, τῆς Société Astronomique de France, καὶ τοῦ Comité Météorologique International. Διεισδυτικὸς τῆς Πανδείας (1917, 1926) καὶ ὑπουργὸς—διοικητὴς ἐπὶ τῆς δικτατορίας Παγκίλου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1926), καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας².

1. Τὸ δὲ Δ. Ε. Ταχικαὶ μέτρα, Χρησὶ μαρτινοῖς καὶ ισονομ. 1914—1919 τόποι Α.Β. Ἀθην., 1921.
2. Δ. Αἰγινήτου, τὸ έργον μῆκε εἰνεκεντικός. Ἀθην. 1926, Διηγήτρος Αιγινήτου, Τεσσαρακονταετήριος, 1890—1930, Ἀθην., 1931, Αἰγινήτος τῆς «Niss' Βούτης» 15 Φεβρ. 1931, σ. 475—484; N. Criticos, D. Eginis, necrologie de Gerlands Beiträge zur Geophysik, 40, 1931, σ. 375—379, Annales de l'Observatoire National d'Athènes, 12 (Mémoires) 1940, Διηγήτρος Αιγινήτου οὗτος Λέων Κοντού, Εκδόσεις, 1935, Βιογραφικὸς λόγος μεθυργοῦ τοῦ 89—91, ΜΕΕ, 2, 485—486, Who's Who in Central and East Europe, Zurich 1933—35. — Αιγινήτος Αιγινήτης, διεῦ Σ. Πανεύθη, Δεκάτη Συνδ. μεθυργ. Μ. Έποκή, 1934 σ. 45—46.

Επιστημονική έργα στα. — Είναι ο της 'Ελληνικής Μετεωρολογίας θεμελιώτης. Αι έργατα του εδημοσιεύθησαν κυρίως εἰς τὰ Annales de l'Observatoire National d'Athènes (τόμοι I—XIII) καὶ εἰς τὰ περιοδικά : C. R. de l'Académie des Sciences, Astronomische Nachrichten, Annales de Géographie, Annales de l'Observatoire de Paris, Ciel et Terre τῶν Βρογχίων, Πρακτικά τῆς Ακαδημίας Ἀθηνῶν, καὶ ὡλα, καὶ εἰς αὐτοτελεῖς προστείς: Sur la stabilité du système solaire (C. R., Ann. Obs. Paris), 1890. — ματέας: Sur le climat d'Athènes aux temps anciens (C. r. Congrès inter. archéol. à Ath.), 1905. — La brise de mer et la bataille de Salamine (C. r. Congr. archéol. Le Caire) 1909. — Resultats définitifs de l'étude de l'ensemble des observations de la comète de Halley (Ann. Ath. c. VIII). — Sur la question du Calendrier dans l'Europe orientale (Astr. IX). — Sur le tremblement de terre de Constantinople (Ann. Géogr.) 1895. — Sur la marche de la pluie à Athènes (C. R.) 1895. — Sur la marche diurne de l'humidité relative (C. R.) 1895. — Sur une ancienne pluie d'étoiles filantes (C. R.) 1899. — Sur le tremblement de terre de la Triphyllie (C. R.) 1899. — Sur deux anciennes averses des Biellides (C. R.) 1899. — Sur quelques anciennes pluies d'étoiles filantes (C. R.) 1899. — Observations d'étoiles filantes à Athènes (C. R.) 1899. — Résultats des observations séismiques faites en Grèce de 1893—98 (C. R.) 1899. — Observations des Perséides faites à Athènes (C. R.) 1899. — Observations des Léonides et des Biellides faites à Athènes (C. R.) 1899. — Radiants observés à l'Observat. d'Athènes (Astr. Nachr.) 1902. — Sur une perturbation magnétique observée à Athènes (C. R.) 1902. — Observation de l'éclipse solaire du 30 Aout 1905 (C. R.) 1905. — Les éléments du magnétisme terrestre à Athènes (C.R.) 1905. — Radiants observés à Athènes (C. R.) 1905. — Note géophysique (C. R.) 1905. — Etudes des séismes survenus en Grèce (C. R.) 1905. — Résultats des observations magnétiques (C. R.) 1906. — Le passage de Mercure sur le disque du soleil (C. R.) 1907. — La réforme du calendrier en Grèce (C.R.) 1923. — Sur la question du calendrier dans l'Europe orientale (Ann. Obser. Ath.). 1926. — Le problème de la marée de l'Europe (C. R.) 1928. — Observations du passage de Mercure sur le disque du soleil, faite à l'Observeatoire d' Athènes, avec l'équatorial Gautier (C. R.) 1924. — Sur une erreur de Posidonius et son influence sur la découverte d'Amérique (C. R.) 1932. — Ήπειρι μεταβλητῶν διστέρων (Ακαδ. 'Αθ.) 1926. — Ήπειρι τῶν ἐν Τελλάδι ἀνομβρῶν (αὐτ.) 1926. — Η μεταρρύθμισις τοῦ ημερολογίου εἰς τὴν Κελωνίαν τῶν Ἐθνῶν (αὐτ.) 1927. — Τὸ Πασχάλιον τῆς 'Ορθοδόξου Ἑκκλησίας (αὐτ.) 1927. — Η διάβασις τοῦ Ἐρμοῦ πρὸ τοῦ δίσκου τοῦ ἥλιου (αὐτ.) 1927. — Ο αστικὸς τῆς Κορίνθου (αὐτ.) 1928. — Τὸ πρόβλημα τῆς παλαιρροίας τοῦ Εύριπου (αὐτ.) 1928. — Τὸ πρόβλημα τῆς παλαιρροίας τοῦ Εύριπου (πρακτικ. 'Ακαδ. 'Αθην.) 1929. — Ο κινητὸς ἀνθρακός καὶ ἡ βιομηχανικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ φεύγαντος τοῦ Εύριπου ('Ακαδ. 'Αθ.) 1929. — Ήπειρι τῶν κλιματολογικῶν δυνατῶν τῆς καθλιεργείας τοῦ εἰημπτικοῦ βάμβακος, (αὐτ.) 1929. — La contribution des géographes de l'antiquité à la découverte de l'Amérique (αὐτ.) 1931. — La longitude de l'Observatoire d'

Athènes (αὐτ.) 1931. — Les marées dans la science ancienne (αὐτ.) 1932. — Τὸ κλίμα τῆς Ελλάδος, τόμ. 1—2, 1908 (έργον βραβευθὲν ὅποι τῆς ἐπιστολίας Ἐπαρχείας τῶν 'Ελληνῶν σπουδῶν). — Πρακτικὴ Μετεωρολογία, 1900. — Ο καιρὸς τοῦ Χάλεπη, 1910. — Μαθήματα 'Αστρονομίας (αὐτογρ.) 1911—15, 1917. — Τὸ Σύμπαν (ἐνεργ.) 1896. — Μαθήματα 'Αστρονομίας Σχολ. Εὐελπ. (αὐτογρ.) 1893. — Μαθήματα Γεωδαισίας Σχολ. Εὐελπ. (αὐτογρ.) 1893. — Κοσμογραφία, (περιοδ. 'Εστια) 1910. — Γενικὴ 'Αστρονομία (αὐτογρ.) 1897. — Οι Κλιματολογικοὶ σταθμοὶ (Πρακτ. Συνδρ. συντ.) 1909. — Η σταθερότης τοῦ κλίματος τῆς Ελλάδος ('Επιστ. 'Επετ. Ηλαντ.) 1905—06. — Sur le climat d'Athènes aux temps anciens (C. r. Congr. inter. Archéol. Athènes) 1905. — Η ἔξοδος τοῦ Κόσμου (Πρακτ. 'Ακαδ. 'Αθην.) 1929. — 'Αστέρες (Σύντομος ὀψελ. βιβλ.). — Ο οὐρανὸς (αὐτ.). — Διάφορα ἄρθρα καὶ λόγοι.

II (2)

Κωνσταντίνος Στεφ. Καραθεοδωρῆς (1873). 'Εκ Καναταντίνουπόλεως. Εγεννήθη ἐν Βερολίνῳ, ἐνθα δὲ πατέρ του Στέφανος Καραθεοδωρῆς διετέλει πρεσβευτής τῆς Τουρκίας. Μαθήτευσας ἐν Βελγίῳ (καθ' ὃν χρόνον δὲ πατέρ του ἦτο ἐκεῖ πρεσβευτής τῆς Τουρκίας) ἐπούδοσε κατ' ἀρχὰς Μηχανικὴ εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τοῦ Βελγίου (1891—1895) καὶ εργάσθη ὡς μηχανικὸς ἐπὶ διετίκου ἐν Αἰγαίῳ (1898—1900). Φοιτήτης ἐπειτα τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Βερολίνου καὶ Γοτθήρης, ἔγνε διδάκτωρ τῆς Φυσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Γοτθήρης (1905). Υφηγήτης τοῦ Πανεπιστημίου Γοτθήρης τὸ 1905, διδάξας καὶ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Βόνης τὸ 1908, καθηγητὴς τὸ 1909 τοῦ Πολυτεχνείου Ἀννοβέρου, καὶ τὸ 1910—1913 τοῦ Πολυτεχνείου Βερολίνου, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Γοτθήρης τὸ 1913, διαδεχθεὶς τὸν παλιὸν Klein, καὶ τὸ 1918 καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου, διαδεχθεὶς τοῦ διάσημου Frobenius. Προσέλθεις τὸ 1920 ὅποι τῆς Κυβερνήσεως Βενζέλου διὰ τὴν ιδρυσιν τοῦ 'Ελληνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σμύρνης, διωρίσθη τὸ 1922 (2 Τομού) τοικικὸς καθηγητὴς τῆς Μαθηματικῆς 'Αναλύσεως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 'Αθηνῶν. Απογερήσας δὲ τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ ἐν ἓτος, διωρίσθη τὸ 1923 καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, τοῦ ὅποιος καὶ ἀνομάσθη ἐπίτιμος καθηγητὴς τὸ 1930. Επανελθὼν εἰς Γερμανίαν τὸ 1924, διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου. Φέρει ἀπὸ τοῦ 1927 τὸν Γερμανικὸν τίτλον τοῦ μυστικοσυμβούλου (Geheimrat). Τὸ 1928, μετὰ πρόσκλησιν 'Αμερικανῶν Πανεπιστημίου, μετέβη εἰς 'Αμερικήν δὲ ἐπιστημονικὲς δικλέξεις διδάξας καὶ ὡς καθηγητὴς ἐπὶ ἔξαρτην ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Harvard τῆς Μασαχουσέτης, καὶ ἐπὶ δίμηνον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Καλιφόρνιας. Τὸ 1930 ἐπιστρέψας εἰς 'Αθηνᾶς, διετέλεσεν ἐπὶ ἓτος Γενικὸς 'Επόπτης τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, καὶ τὸ 1931—32 Κυβερνητικὸς ἀντοῦ (καὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης) ἐπίτροπος. Μέρος τῶν 'Ακαδημιῶν Βερολίνου (1919), Γοτθήρης (1920), Μονάχου (1925), Βολονίας (1926), τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν (1927) καὶ τῆς 'Ἐπαρχείας τῶν Λιγκέων (dei Lincei) τῆς Ρώμης 1929¹.

1. Ήταν τὰ ἔργα τῆς ἐπαντακτείδως προστιθέμενα καὶ πετυγενέστερα τῶν καθηγητῶν ἐργασίαι.

2. Πρ. ΜΕΕ 19, 792—793.

Ann. 1910. – Beiträge zur Konvergenz von Funktionenfolgen (συνεργ. Landau) Berl. Sitzungsb. 1911. – Ueber den Variabilitätsbereich der Fourierischen Konstanten von positiven harmonischen Funktionen (Rend. Circ. Mat. Palermo) 1911. – Ueber de Zusammenhang der Extremen von harmonischen Funktionen mit ihren Koeffizienten und über den Picard – Landauschen Satz (συνεργ. Fejér) Rend. Circ. Mat. Palermo, 1911. – Bemerkung zu meiner Notiz: zu geometrischen Deutung der Charakteristiken u.s.f. (Math. Ann.) 1911. – Untersuchungen ueber die konformen Abbildungen von festen und veränderlichen Gebieten (Math. Ann.), 1912. – Sur le théorème général de M. Picard (C. R.) 1912. – Sur les points singuliers du problème du Calcul des variations dans le plan (Ann. di Math.) 1913. – Sur la représentation conforme des polygones convexes (Ann. Soc. scient. Brux.) 1913. – Ueber die gegenseitige Beziehung der Ränder bei der konformen Abbildung des Inneren einer Jordanschen Kurve auf den Einheitskreis (Math. Ann.) 1913. – Ueber die Begrenzung einfach zusammenhangender Gebiete (Math. Ann.) 1913. – Zur Randerzuordnung bei konformen Abbildung (Gött. Nachr.) 1913. – Ueber das lineare Mass von Punktmenigen, eine Verallgemeinerung des Längenbegriffs (Gött. Nachr.) 1914. – Elementarer Beweis für den Fundamentalsatz der konformen Abbildungen (Schwarzsche Festschrift) 1914. – Ueber die geometrische Behandlung der Extrema von Doppelintegralen (Verhandl. d. Schweiz. Gesell.) 1917. – Ueber die Studysche Rundungsschranke (Math. Ann.) 1917. – Ueber die Eindeutigkeit im Kleinen und im Grossen stetiger Abbildungen von Gebieten (συνεργ. Rademacher) Arch. Math. Phys. 1917. – Ueber die Fourierschen Koeffizienten der nach Riemann integrierbaren Funktionen (Math. Zeitschr.) 1918. – Vorlesungen über reelle Funktionen, 1918. – Die Bedeutung des Erlanger Programms (Naturwiss. Jahrg.) 1919. – Antrittsrede (Berl. Sitzungsb.) 1919. – Ueber den Wiederkehrssatz von Poincaré (Berl. Sitzungsb.) 1919. – Ueber eine Verallgemeinerung der Picardschen Sätze (Berl. Sitzb.) 1920. – Ueber die Fourierschen Konstanten monotoner Funktionen (σύντ.) 1920. – Περί των μεταπολυπλοκού ἀναδόγου προς τὸν μεταπολυπλοκὸν τοῦ Legendre (Δελτ., Μζ9. Ἐταιρ.) 1921. – Ueber die kanonischen Veränderlichen in der Variationsrechnung der mehrfachen Integrale (Math. Ann.) 1922. – Ueber ein Reziprozitätsgezetts der verallgemeinerten Legendreschen Transformation (σύντ.) 1922. – Sui campi di estremali uscenti da un punto e riempienti tutto lo spazio (Boll. Un. Mat. It.) 1923. – Ueber die Enveloppen der Extremalen eines Feldes in mehrdimensionalen Räumen (Δελτ., Μζ9. Ἐτ.) 1923. – Ueber die Hencky–Prandtlsehen Kurven (συνεργ. Schmidt) Zeit. angew. Math. Mech. 1923. – Sur les transformations ponctuelles, (Δελτ., Μζ9. Ἐτ.) 1924. – Zur Axiomatik der speciellen Relativitätstheorie (Berl. Sitz.) 1924. – Ueber geschlossene Extremalen und periodische Variationsprobleme in der Ebene und im Raum (Ann. Mat. Pura ed Appl.) 1924. – Περὶ τῶν Μεθηματικῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἐπιπλέοντες (Δελτ., Μζ9. Ἐτ.) 1924. – Ηρόλογος Σταυρέων Ἀναδ. Τ. Γεωργετρίας Ν. Συκελλάρεων, 1924. –

Ueber die Bestimmung der Energie und der absoluten Temperatur mit Hilfe von reversiblen Prozessen (Berl. Sitzb.) 1925. — Variationsrechnung in «Die Differentialgleichungen der Mechanik und Physik» von P. Frank und R. v. Mises, 1925. — Die Methode der geodätischen Aquidistanten und das Problem von Lagrange (Act. Math.) 1926. — Ueber Flächen mit lauter geschlossenen geodätischen Linien und konjugierten Gegenpunkten (Abh. Math. Sem. Hamb. Univ.) 1926. — Ueber den Zusammenhang der Theorie der absoluten optischen Instrumente mit einem Satz der Variationsrechnung (Münch. Sitz. Math. natur.) 1926. — Ueber das Schwarz'sche Lemma bei analytischen Funktionen von zwei komplexen Veränderlichen (Math. Ann.) 1926. — Nekrolog von H. A. Schwarz (Deuts. Biogr. Jahrb. 1921) 1927. — Ueber eine spezielle Metrik, die in der Theorie der analytischen Funktionen auftritt (Atti Pontif.) 1927. — Ueber die Geometrie der analytischen Abbildungen, die durch analytische Funktionen von zwei Veränderlichen vermittelt werden (Abh. math. Sem. Hamb. Un.) 1928. — Remark on a theorem of Osgood concerning convergent series of analytic functions (Bull. Amer. Math. Soc.) 1928. — Bemerkungen zu den Existenztheoremen der konformen Abbildung (Bull. Calcutta Math. Soc.) 1928. — Stetige Konvergenz und normale Familien von Funktionen (Math. Ann.), 1929. — Ueber die Winkelderivierten von beschränkten analytischen Funktionen (Berl. Sitz.) 1929. — Ueber die Variationsrechnung bei mehrfachen Integralen (Acta Szeged) 1929. — Untersuchungen über das Delaunaysche Problem der Variationsrechnung (Abh. math. Semin. Hamb. Un.) 1930. — Les transformations canoniques de glissement et leur application à l'optique géométrique (Rend. Lincei) 1930. — Ueber Flächen, deren Krümmung allgemein beschränkt ist (Πρακτ. Αχαδ.) 1930. — H. διαχορήσισης του Πανεπιστημίου Αθηνών, 1930. — Mathematisches Festschrift Friedrich Schmidt — Ott dargebracht (συνέργ. W. v. Dyck) «Aus 50 Jahren Deutsch. Wissenschaft» 1930. — Bemerkung über die Eulerschen Differentialgleichungen der Variationsrechnung (Gött. Nachr.) 1931. — Ein dem Vitalischen analoger Satz für analytische Funktionen von mehreren Veränderlichen (Journ. rein. u. angew. Math.) 1931. — Μαθηματικά (M.E.E.) σ. 465, 1931. — Ueber die Abbildungen, die durch Systeme von analytischen Funktionen von mehreren Veränderlichen erzeugt werden (Math. Zeit.) 1932. — Ueber die analytischen Abbildungen von mehrdimensionalen Räumen (Kongr-Bericht, Zurich) 1932. — Ueber die Existenz der absoluten Minima bei regulären Variationsproblemen auf der Kugel (Ann. R. Scuola Pisa) 1932. — Ueber die Einteilung der Variationsprobleme von Lagrange nach Klassen (Comm. Math. Helvet) 1932. — Die Theorie der zweiten Variation beim Problem von Lagrange (Münch. Sitz.). 1932. — Conformal Representation (Cambridge Tracts Math.). 1932. — Die Kurven mit beschränkten Biegungen (Berl. Sitz. Math.) 1933. — Généralisation d'un théorème d'Euler sur le mouvement brachistochrone (Rend. Lincei) 1933. — Der Schlitten (Zeit. angew. Math. Mech.) 1933. — Ueber die strengen

Lösungen des Dreikörperproblems (Münch. Sitz.) 1933. — Sur les équations de la Mécanique (Actes Congr. Math. Athènes 1934) 1934. — Χωρόγραφος (M. 'Ελλ. Εγγ.) 1934. — Ein Satz über die konforme Abbildung mehrfach zusammenhängender ebener Gebiete (συνέργ. Aumann) Math. Ann., 1934. — Variationsrechnung und partielle Differentialgleichungen erster Ordnung 1935. — Exemples particuliers et théorie générale dans le Calcul des Variations (Enseign. Math.). 1935. — Schlusswort zu dem Gesamtwerk der Enzyklopädie der math. Wissenschaften, 1935 (Μετάφ. εἰς τὴν Οὐρανοῦ). 1935. — Einfache Bemerkungen über Nabelpunktskurven (Festschrift 25 Jahre Techn. Hochschule Breslau) 1935. — Ueber beschränkte Funktionen, die in einem Paar von vorgeschriebenen Punkten gleiche Werte annehmen (Monatschr. Math. Phys.) 1936. — Eine Verschärfung des Schwarz'schen Lemmas (Πρακτ. Αχαδ.) 1936. — Bericht über die Verleihung der Fields Medaillen (C. r. Congr. Oslo) 1937. — Bemerkungen zu den Strahlenabbildungen der geom. Optik (Math. Ann.) 1937. — On Dirichlet's Problem (Amer. Journ. Math.) 1937. — A generalization of Schwarz's Lemma (Bull. Amer. Math. Soc.) 1937. — The most general transformations of plane regions which transform circles into circles (ωτ.) 1937. — The beginning of research in the Calculus of Variations (Osiris) 1937. — Geometrische Optik, Ergebnisse der Math. u. ihrer Grenzgebiete, 1937. — Ηεπι τὸν καμπύλων τὸν Παρθενᾶν καὶ περὶ τὸν ἀποστάσεων τὸν κείμενον κατόπιν (Περὶ τῆς Αρχαίας Εργασίας) 1937. — Entwurf für eine Algebraisierung des Integralbegriffs (Münch. Sitzungsber. Math.-naturw. Abteil.) 1938. — Bemerkungen zur Axiomatik der Somen-theorie (ωτ.) 1938. — Die Homomorpheen von Somen u. die Multiplication von Inhaltenfunktionen (Ann. R. Scuola Norm. Sup. di Pisa) 1939. — Reelle Funktionen, 1937. — Ueber die Differentiation von Massfunktionen (Math. Zeitschr.) 1940. — Das parabolische Spiegelteleskop (Vierteljahr. der naturw. Gesellsch. Zurich) 1940. — Ueber die Intergration der Differentialgleichungen der Keplerschen Planetenbewegung (Rev. math. del Union Interbalkanique) 1940. — Elementare Theorie des Spiegelteleskops von B. Schmidt (Hamburg. Math. Einzelschriften) 1940. — Necrolog. Ferdinand v. Lindemann (Münch. Zitzb.) 1940. — Bemerkungen zum Riesz-Fischerschen Satz u. zur Ergodentheorie (Abh. math. Sem. Hamb. Univers.) 1941. — Ueber das Maximum des absoluten Betrages des Differentialquotienten für unimodular beschränkte Funktionen (Math. Ztschr.) 1941. — Gepaarte Mengen, Verbände, Somenringe (Math. Ztschr.) 1942. — Die Fehler höherer Ordnung in der geometrischen Optik (Münch. Sitzungsber.) 1943. — Zum Andenken an David Hilbert (unter Mitwirk. von Sommerfeld), Die Naturwiss. 1943. — Βιβλιογραφία: Oskar Bolza, Lectures on the Calculus of Variations, 1904 (Archiv. Math. Phys.) 1905. — Harris Hancock Lectures on the Calculus of Variations, 1907 (Jahresb. Deutsch. Math.) 1907. — Oskar Bolza, Vorlesungen über Variationsrechnung 1909, 1910. — Jacq. Hadamard, Leçons sur le calcul des variations (Arch. math. phys.) 1910. — J. Hadamard Leçons sur le calcul des variations (Bull. Sci. mathémat.) 1911. — E. Study, Vorlesungen über aus-

gewählte Gegenstände der Geometrie (Jahresb. D.M.) 1913.—W. Blaschke, Kreis und Kugel 1916, 1917.—Adolph Kneser, Lehrbuch der Variationsrechnung 1925 (Deut. Literaturz.) 1926.—K. Weierstrass, Vorlesungen über Variationsrechnung (abt.) 1927.—L. Bieberbach, Lehrbuch der Funktionentheorie (abt.) 1927.—Vorlesungen über Variationsrechnung by Karl Weierstrass. Calculus of Variations, by A.R. Forsyth (Math. Gazet.) 1928.—M. Herzberger, Strahlenoptik (Zentralblat. Math.) 1932.—H. Seifert u. W. Threlfall, Lehrbuch der Topologie 1934 (Zeitschr. ang. math.) 1935.—C.W. Oseen, Une méthode nouvelle de l'optique géométrique (Zentr. Math.) 1937.—E. Schmidt, Ueber das isoperimetrische Problem im Raum von n Dimensionen (abt.) 1939.—E. Hölder, Die infinitesimalen Transformationen der Variationsrechnung (abt.) 1939.—C. A. Papakyriakopoulos, Ueber die geschlossenen Jordanschen Kurven (abt.) 1939.—Schiffman Max, The Plateau Problem for non-relative Minima (abt.) 1940.—Courant R. The existence of Minimal Surfaces of given topological Structure under prescribed boundary conditions (abt.) 1940.—Ridder I. Mass und Integraltheorie in Strukturen (abt.) 1941.—Schmidt Erhard, Ueber eine neue Methode zur Behandlung einer Klasse isoperimetrischer Aufgaben im Grossen (abt.) 1942¹.

Νικόλαος Ι. Χατζιδάκης (1872). 'Επι τῆς Κρήτης. Εγγενήθη ἐν Βερολίνῳ. Μαθητής τοῦ γυμνασίου ἐν Ἀθήναις (1884–1888), φοιτητὴς τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου (1888) καὶ διδάκτωρ τῆς φυσικῆς ἐπὶ Μαθηματικῶν (1893). Σπουδαστὴς ἐπειτα (1896–1898) ἐν Παρίσιοις (μεταξὺ ὥντοῦ τοῦ Poincaré καὶ Picard καὶ Darboux) καὶ (1898–1900) ἐν Γοτθίγγη (μεταξὺ τοῦ Klein καὶ Hilbert) καὶ Βερολίνῳ (μαθητὴς τοῦ Schwarz). Τὸ 1900 διαρρέθη καθηγητὴς τῆς Θεωρητικῆς Μηχανικῆς καὶ τῆς Αστρονομίας εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων (1900–1904), καὶ τὸ 1904 τακτικὸς καθηγητὴς τῶν Ἀνωτέρων Μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητὴς εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκτυλῶν (1929–1931). Είναι ὁ εισηγητὴς εἰς τὴν 'Ελλάδα τῆς 'Απειροστικῆς Γεωμετρίας ὡς ιδιαίτερου (μετὰ τῆς Θεωρίας τῶν Συμβ. καὶ τῆς Κυματικῆς Γεωμετρίας) κλάδου, χωριστοῦ ἀπὸ τοῦ 'Απειροστικοῦ Λογισμοῦ. Διαδεύθεις τὸν 'Ρεμοῦνδον τὸ 1928, ἔδιδαξε καὶ Θεωρίαν τῶν Συναρτήσεων (μέχρι τῆς καταρρήσεως τῆς έδρας τοῦ μαθήματος). 'Εκ τῶν θρυστῶν τῆς 'Ελληνικῆς Μαθηματικῆς 'Επαιρείας². 'Επιστημονικαὶ τραγασίαι.—Αἱ ἐπιστημονικαὶ κύτοι ἐργασίαὶ ἀνάγονται κυρίως εἰς τὴν Διαφορική Γεωμετρίαν, δημοσιεύθεισαι εἰς τὰ περιοδικά: Nyt Tidsskrift for Matematik, C. R. de l'Académie des Sciences, Intermédiaire des Mathématiciens, El Progreso Matemático, 'Αθηνῶν τῆς 'Επιστ. 'Επαιρ.², 'Αθηνῶν American Journal of Mathem., Bull. des sc. mathem. Darboux, Bibliotheca mathematica d'Eneström, Enseignement mathém., Archiv

1. Χρήστος κατέλαβε τῶν ἔργων τοῦ Λίνος, Κατάλογος δημοσιεύσεων καθηγητοῦ Κ. Καραϊσκανού, Διάταξις 'Εθν. Μαθητ., 'Επαιρ., τ. KB', 1913, ἀριθμοῖς εἰς Καραϊσκανοῦ τῷ τῷ 706 ἀπει. τῶν γεν. γεν. τοῦ.

2. ΗΒ. ΜΕΕ. 24, 534. Επιτρέψεις Κύπρου καθηγητοῦ 93–94, Who's Who σ. 351.

Mathem. u. Phys., Mathematische Annalen, Zeitschrift f. Mathem. u. Phys., 'Επιστ. 'Επαι. Πανεπιστημίου, Jahresber. d. Deutsch. Mathem. Verein., ἢ ξεῖης: Note sur une nouvelle formule de Géométrie différentielle (Nyt.) 1928.—Trois formules très générales relatives aux courbes dans l'espace (C.R. zxi Bull.) 1899.—Sur les courbes gauches (Interm.) 1899.—Remarque sur une formule de M. Pirondini (El Progr.) 1900.—Περιγραφὴ τῶν πρατάσσεων τοῦ G. Furet ('Αθηνῶν) 1898.—Περιγραφὴ τῶν πρατάσσεων τοῦ G. Furet ('Αθηνῶν) 1898.—Συμβολὴ εἰς τὴν Διαφορικὴν Γεωμετρίαν (abt.) 1899.—Displacements depending on one, two, k parameters in a space of n dimensions (Amer. Jour.) 1900.—Sur une relation géométrique entre deux courbes (Bull. sc.) 1900.—Deux démonstrations nouvelles des théorèmes d'Euler et de Meusnier (El. Progr. 'Αθηνῶν IB') 1900.—Sur quelques points de la terminologie mathématique (Bibl. mat.) 1900.—Sur quelques formules de la théorie des combinaisons (Inter. mat.) 1901.—Om Centralaksen for Hovedtriedret af en Kurve ('Αθηνῶν, Nyt.) 1901.—Extension aux courbes gauches et aux surfaces des notions «tangente», «sous-tangente», etc. (Enseign.) 1901.—Bemerkung zum Aufsatze von Hrn. Kommerell: Ein Satz über geodätische Linien (Arch.) 1902.—Notes sur la Mécanique (Enseign.) 1902.—Ueber partielle Integration (Math. Ann.) 1902.—Eine Bemerkung zur graphischen Statik (Zeit. mat.) 1903.—Cuestión resuelta (El Progr.) 1900.—Om nogle Konsekvenser af Frenet's og Brunel's Formler (Nyt) XIII.—Om kurveteoretiske Invarianter (abt.) XIV.—Sur les courbes de M. Cesáro ('Επ. Πανεπ.) 1905–1906.—Generalization of a formula from the theory of the surfaces (abt.)—Generalizzazione della proprietà caratteristica del piano tangente (abt.)—Schnelle Ableitung der Lelievre'schen Formeln (abt.).—Flächentheoretische Untersuchungen (abt.) 1906–07.—Flächenth. Untersuch. (abt.) 1907–08.—Zum aufsatze «Ausdehnung der Frenet'schen Formeln, etc. (Jahresb.) 1910.—Τὰ μαθηματικὰ εἰς τὴν παιδευτικὴν ζωὴν (Παναθήναις) 1910.—Recreationsmathematik in den mittleren Schulen (Congr. Cambridge) 1912.—On pairs of Frenet's trihedra (abt.) 1912.—'Αναλυτικὴ θεωρία τῶν ἐπιφάνειῶν, 1913.—Σειρὴ καὶ Συμπλήγματα καρπῶν καὶ ἐπιφάνειῶν, 1928.—Κυματικὴ 'Απειροστικὴ Γεωμετρία, τ. A, 1934, τ. B, 1937.—Γενικὴ θεωρία τῶν καρπῶν, 1935.—Σφριγικὴ Τριγωνομετρία 1936.—Θεωρητικὴ Μηχανικὴ (εἰς τὴν δημοτικὴν) A. 1917.—Ανωτέρα 'Αλγεβρα, A. 1933. 'Επίσης, ἔδραστεσσεν δρθρὸς γλωσσικὰ εἰς τὸ 'Εργασικοπαιδεύον Λεξικὸν 'Ελευθερούδηκη, καὶ μὲ τὸ φευδόνυμον Ζέφυρος Βρεβδυνός, λυρικὴ ποίηματα καὶ μεταρράστεις διηγημάτων εἰς 'Ημερολόγιον ἵππο τὴν ἐπιγραφὴν α'Νέχ Ζωὴν (1906), καθὼς καὶ μεταρράστεις ἐκ τῆς διεθνοῦς λογοτεχνίας εἰς τόμον ὅπε τὸν τίτλον: «Ξενικὰ Λουλούδια» 1940.

Θεόδωρος Σκούφος. (1864).—'Επι τῆς νήσου Πάρου, ἐνīα καὶ δύνασε τὰς γυμναστικὰς τοῦ σπουδᾶς. Διδάκτωρ τῆς Φυσικῆς ἐπὶ Φυσικῆς 'Επιστήματος τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (1888), διετέλεσε ἐπὶ τετραετίαν βοηθός τοῦ καθηγητοῦ τῆς Χυμίας Χρηστούλανού καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς 'Ορυκτολο-

γιας και Γεωλογίας Κ. Μητσοπόδου, και καθηγητής τῆς Φυσικοφυσίας εἰς τὸ β' γυμνάσιον Ἀθηνῶν και τὸ Πρακτικὸν Λύκειον. Ός ὑπότροφος δ' ἐπειτα τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδέσσεν ἐπὶ τετραετίᾳ (1892—96) ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου Γεωλογίαν και εἰδικότερον Παλαιοντολογίαν, μαθητὴς τοῦ Karl Zittel, ἐπισκεψθεὶς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν και τὸ Βέλγιον και τὴν Γαλλίαν. Ἐν Ἀθήναις, τὸ 1896, διωρίσθη ἐπιμελῆτης τοῦ Ὀρυκτολογικοῦ και Γεωλογικοῦ Μουσείου, και καθηγητὴς εἰς τὸ Ἀρσάκειον και εἰς ἄλλα σχολάς, τὸ δὲ 1906 τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν τότε ἰδρυθεῖσαν τακτικὴν ἔδραν τῆς Γεωλογίας και Παλαιοντολογίας, ὁ πρῶτος εἰδικὸς παλαιοντολόγος τῆς Ἑλλάδος. Ἀπολύθεις τὸ 1917 και ἀναδιορίσθεις τὸ 1920, ἐδίδαξε συγχρόνως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ και τὸ μάθημα τῆς Ζωολογίας, ὡς προσωρινὸς καθηγητὴς ἐπὶ δεκαετίᾳ (1922—1933), καθὼς και Ὀρυκτολογίαν και Πετρογραφίαν (1910—1912 και 1935—1936). Ἐπίτικες τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας, Ὁρυκτολογίας και Πετρογραφίας ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, και διενθύνης αὐτὸν, ἀπελύθη τὸ 1922 ὑπὸ τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως. Δις βουλευτὴς Παρονάξιος (1910, 1920) και Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας και τῆς Γεωργίας ἐπὶ Κυβερνήσεως Γριανταράλδου (1922). Μέλος τῆς Γεωλογικῆς Ἐταιρείας Βερολίνου, καθὼς και τῆς Ὁρυκτολογικῆς Ἐταιρείας, και τῆς Ἐθνικῆς Ακαδημίας Γεωργίας, Ἐμπορίου και Βιομηχανίας τῆς Γαλλίας¹.

Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Συνεργάτης κριτικὸς τῶν περιοδικῶν: Geologisches Centralblatt für Geologie, Petrographie, Paläontologie, και Geographische Zeitschrift τῆς Αἰγαίου, ἐδημοσίευσεν ἐπίσης: Ήρὶ τῶν νήσων Πάρου και Ἀντιπάρου ὥρη γεωλογικὴν και ὄρυκτολογικὴν ἐποψίαν. 1888.—Χάρτης τοπογραφικὸς και γεωλογικὸς τῶν νήσων Πάρου και Ἀντιπάρου και τῶν περὶ αὐτῶν (βραβ. ἐκθέσ. Ὀκτ. 1889 και Διεθν. ἐκθέσ. Παρισ. 1889).—Die stratigraphische Stellung der Partnach — u. der sogen.—Unteren Cardita — Schriften in den Nordtirolen u. Bayerischen Alpen, 1892.—Ueber Hebungen u. Senkungen auf der Insel Paros (Zeit. Deuts. Geol. Gesel.) 1892.—Voraüfige Mittheilung ueber Parthanosaurus Zitteli, einem neuen Saurier aus der Trias (Zoolog. Anzeiger) 1893.—Ueber Parthanosaurus Zitteli—Skufos u. Microleptosaurus Schlosseti, etc. (Abhandl. der K. K. Geolog. Reichsanstalt, XV. 5).—Ueber die Entwicklung u. Verbreitung der Parthaschichten in Voralberg u. in Fürathen-thum Lichtenstein (Jahrb. Geol. Reichsanstalt), 1893.—Ηερὶ τῶν δύο καταστρεπτικῶν σεισμῶν τῆς Λοκρίδος (Ἐφημ. σχῆματος) 1894.—Die zwei grossen Erdbeben in Locris (Zeitschr. Gesellsch. für Erdk. Berl.) 1894.—Ηερὶ Ithyryynchotherium Mitzopuli (περιοδ. Ὀλύμπια) 1896.—Ηερὶ τῆς γεωλογικῆς ανατίσεως τῆς νήσου Λαμπροῦ (Ἀθηνᾶ, 9.497).—Ηερὶ τῆς λίμνης Φενεοῦ και τῶν πηγῶν τοῦ Λάδωνας ποταμοῦ (Παρνασσός) 1899.—Ηερὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ γηράτου και ρητώτου ἐν Βιλχρυκαττανῇ Θεσσαλίᾳ (χθ.). 1900.—Ηερὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐρυθρᾶς και κιτρίνης σανδαράκης, τοῦ ἀντιμονίου και θειοῦ τοῦ Allschein Μακεδονίας (χθ.).—Ηερὶ τοῦ γεωτεκτονικοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ηειραΐκῆς χερσονήσου (αΓεωλογία Μητσοπόδου, B. 531).—

1. Π.Α. ΜΕ. 22, 6.

Αἱ παλαιοντολογικαὶ ἀνασκαφαὶ εἰς Ἀτρακον Λαρίσης (Παναθήναια) 1904.—Προσδιορισμὸς τῶν παλαιοντολογικῶν εὑρημάτων τοῦ Ἡρ. Μητσοπόδου κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους 1854.

Κωνσταντίνος Δ. Ζέγγελης (1870). Ἐξ Ἀθηνῶν. Φοιτητὴς τὸ 1886, διδάκτωρ τῆς Φυσικῆς ἐπιστήμης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1891, ἀπούδασεν ἐπειτα γυμνάσιον ἐπὶ τετραετίᾳ (1892—1896) τὸ Ἀττικόν Βέργη, Λαζίο, Γενεύη και Παρισίου, διατελέσας βοηθὸς τοῦ Ostwald ἐν Ἀττικόν Βέργη. Ταχηγητὴς τῆς Γενικῆς Χυμείας τὸ 1895, διωρίσθη τὸ 1906 καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς Χυμείας (προτοθεὶς τὸ 1904), ὁ πρῶτος φυσικογνωμός τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, και τὸ αὐτὸν ὕστε διεδέχθη τὸν ἀποβιβασμόντα Χρηστομάνου εἰς τὴν ἔδραν τῆς Γενικῆς Χυμείας. Ἀπολύθεις τὸ 1910, διωρίσθη και πάλι τὸ 1912. Μετὰ τῶν γυρισμῶν τῆς ἔδρας τῆς Γενικῆς Χυμείας εἰς τὰς ἔδρας Ἀναργύρειου Χυμείας και Χυμείας Ὀργανικῆς, διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀναργύρειου Χυμείας. ἐδίδαξεν ἐπίτης (1897) Ἀναργύρων Χυμείαν και Μεταλλουργικὴν Χυμείαν εἰς τὸ Μετόπειον Πολυτεχνεῖον. Ἐκ τῶν θωτῶν τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης (1931), Ἀκαδημαϊκὸς ἀμα τῆς συστάσει τῆς Ακαδημίας Ἀθηνῶν (1926) και πρόεδρος αὐτῆς τὸ 1927. Περιουσιαστὴς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν και τῆς Ακαδημίας (1929—1932) και ἀντιπρόσωπος τῆς Γερουσίας. Μόνιμον μέλος τῆς Union Internationale de Chimie και μέλος της Διοικητικοῦ τῆς συμβούλου².

Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Αἱ ἐπιστημονικαὶ τῶν ἐργασιῶν, ἀναγραμματικαὶ κυρίως εἰς τὴν Ἀναργύρων και τὴν Φυσικὴν Χυμείαν, ἐδημοσίευθησαν εἰς τὰ περιοδικά: Zeitschrift physical, Chemie, Archives des sc. phys. et naturelles, Berichte der Chem. Gesellschaft, Tschermark's Miner. u. Petr. Mitteilungen, Berg u. Hütt. Zeitung, Mélanges Nicols Génève, Zeitschrift für Analyt. Chemie von Fresenius, Naturwissenschaftl. Rundschau, Umschau, Zur Phys. u. Chem. Unterricht, C.R. de l'Académie des Sciences, Revue Scientifique, Πρακτικὴ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, Μουσείον, Chimie et Industrie και Österreichische Chemiker Zeitung: Ueber die electromotorischen Kräfte unlöslicher u. komplexer Salze (Zeit. phys. Chem.) 1893.—Ueber Tetrahydronaphtalsäure (Ber. Chem. Gesel. και Archives sc. phys. natur.) 1894.—Ηερὶ γηρακῆς συγγενείας (διετρ. Θργγ.) 1896.—Die Braunkohlen Griechenlands (Ber. III inter. congr. ang. Chem.) 1898.—Η γενετικὴ ἐν τῷ παρόντι (ἐναρκτ. θρ.) 1896.—Sur les changements du potentiel électrique pendant les réactions chimiques (C.r. Congr. int. Chem. appl.) 1900.—Zur Theorie der Chemisch. Katalyse (Ber. Deut. Chem. Gesell.) 1901.—Neue Braunkohlen in Griechenland (Tschermark's) 1901.—Zur volum. Bestimmung des Eisens u. des Zircons mittels Zinnchlorid (Ber. Chem. Gesell.) 1901.—Ueber einen Retinit in Thessalien (Tschermark's) 1901.—Ueber den Magnesit in Grudechenland (Berg-Hüt. Zeit.) 1902.—Les minéraux σχηματισμοῦ τῆς Ηειραΐκῆς χερσονήσου (αΓεωλογία Μητσοπόδου, B. 531).

1. Βιογραφικὴ Σύντομη καθηγητῶν, σ. 95—96, ΜΕ. 12, 1 Ἀπ. τὴν Σειρὴν και τὴν φύσιν (Τελετ. παροχῆς, ἵνα τὴν συμπληρώσει 100τεταὶ ἀπὸ τῆς διαγραφείσας εἰς διάδικτον και 20τεταὶ μᾶς καθηγητῶν) τὸν Πανεπ. τοῦ Κ. Δ. Ζέγγελη, τελεθ. ὑπὸ τῶν μεθητῶν του, 1931, Who's who, σ. 1100.

et minéraux utiles de la Grèce (Ber. V Congr. ang. Chem.) 1903. — Chemische Reactionen bei extrem. hohen Temperat. (Zeit. phys. Chem., Jubel. Ostwald) 1903. — Zum Nachweis u. Bestimm. des Quicksilbers in ganz geringen Mengen (Zeit. Anal. Chem. Fresenius) 1904. — Ueber die Verdampfung fester Körper bei gew. Temperatur (Zeit. Phys. Chemie) 1905, 1907. — Sur le bronze préhistorique (Met. Nicole) 1906. — Apparat für die Auflösung u. Verdampfung (Zeit Anal. Chem.) 1906. — Das Periodische System u. die methodische Einteilung der Elemente (Chem. Zeitung) 1907. — Materie, Energie u. Aether (Nat. Rudschan) 1907. — Das Metall der alten Prägestempel (Chem. Zeit.) 1907. — Unzerstörbarkeit der Materie (Umschau), 1909. — Zur Frage der Erhaltung des Gewichtes (Zeits. f. physik. Chem.) 1909. — Zur Frage der Durchlässigkeit des Glases für Dämpfe (Zeits. phys. Chemie) 1910. — Einige chemische Vorlesungsversuche (Zeits. phys. chem. Unterricht) 1911. — Sur la composition du feu grégeois (C.R.) 1916. — Action chimique du peroxyde de sodium sur l'hydrogène sulfure (συνεργ. Χορέ) C.R. 1916. — Sur l'action des gaz extrém. divisés (C.R. et Rev. Scient. 1920) 1920. — Accélération de la composition de peroxyde d'hydrogène par le rhodium colloïd. (συνεργ. Παπακωνστατίου) C.R. 1920. — Sur le rhodium colloidal (συνεργ. Παπακωνστατή) C.R. 1920. — Παρασκευή ροδίου ὑπὸ καλλιειδῆ μορφὴ καὶ τῆς παταλοτικῆς ἐνεργείας πρὸς σύνθεσιν τῆς χρυσοῦ (C.R.) 1920. — Les gaz et l'état naissant (Rev. Scient.) 1921. — Une nouvelle réaction de l'ammoniaque (C.R.) 1921. — Recherche de l'azote dans les composés organiques (C.R.) 1921. — Περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἐξ βρούντου ἀγάλματος τοῦ μετέρχοντος Μαραθῶνος (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1926. — Περὶ τῆς πατίνας τῶν ἐκ βρούντων ἀρχαίων ἀντικειμένων (αὐτ.) 1926. — Περὶ τῆς διαβρωτικῆς πατίνας τῶν ἀρχαίων βρούντων (αὐτ.). — Les unités ultimes de la notion de l'infinie (Rev. Scient.) 1926. — Ερευνη περὶ τῶν ἀρχῶν, I, II (Πρακτ. 'Ακαδ. 'Αθ.) 1927. — Περῆντες κρυσταλλώσεως (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1928. — Περὶ τοῦ βρούντου τῶν παρὰ τῷ Ἀρτεμίσιον ἀρχ. εὑρυμάτων (αὐτ.) 1929. — Études des bronzes antiques (Mouseion, 1929, Chim. et Industr. 1929). — Des armes à feu des Byzantins (II Congr. Byz. Athènes) 1930. — Τις ἡτο ἡ ἐκ τῶν ἀρχαίων κηροτακίς (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1930. — Ποιῶ ἡ ἐρμηνεία τῆς κοσμολογικῆς θεωρίας τῶν ἀριθμῶν τοῦ Πυθαγόρου (αὐτ.) 1933. — Περὶ συνθέσεως τῆς ἀμμονίας ἐκ τῶν συστατικῶν τῆς διὰ τοῦ σημίου (συνεργ. 'Ελ. Στάθη) C.R. 1933. — Action de l'effluve électrique sur le bioxyde d'azote (συνεργ. Ελαγγελίδου) 1934. — Action de l'effluve sur un mélange du bioxyde d'azote et d'hydorgène, 1935. — Νέα μέθοδος παρασκευῆς μετάλλων ὑπὸ καλλιειδῆ μορφὴ (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1937. — Περὶ παρασκευῆς τοῦ σημίου ὑπὸ καλλιειδῆ μορφὴ καὶ τῶν ιδιοτήτων αὐτοῦ (συνεργ. Αἰκ. Στάθη) Πρακτ. 'Ακαδ. 'Αθ. 1938. — Περὶ ὑδρογονώσας δρυγανικῶν ὄμάδων διὰ καλλιειδῶν ροδίου (συνεργ. Αἰκ. Στάθη) 1938. — Αιτιολογία καὶ θεωρήσεις βούητης (αὐτ.) 1939. — Περὶ καλλιειδῶν σημίου καὶ τῶν παταλοτικῶν αὐτοῦ ιδιοτήτων (συνεργ. Αἰκ. Στάθη) 1939. — Οξειδωσίς τοῦ μωσεϊδίου τοῦ σύνθρακος, παρουσία καλλιειδῶν ροδίου (συνεργ. Αἰκ. Στάθη) αὐτ. 1941. — Η ἐμφάνισις καὶ ἡ μεταλλουργία τῶν σιδήρων καὶ ὅ

περὶ Ηρακλείου μῆνος (αὐτ.) 1948. — Εδημοσιεύεται ἐπίσης: Η ἐπιστήμη τῆς φύσεως παρ' Ουΐροφ, 1881. — Τὸ ράδιον (Παναθήν.) 1904. — Τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς καὶ τὸ γηποδὸν ἐργαστήρου. — Ο βίος καὶ τὸ ἔργον τοῦ Παπτέρ. 1922. — Τὸ πρόβλημα τῆς θῆτας σῆματος καὶ σήμαρου, 1924. — Ο κόσμος τῶν ἐπιχειστῶν κοινωνικῆς ἐξισώσεως καὶ εἰσήργησης 1928. — Τὰ διπλόμαρτα στοιχεῖα τῆς Δημοσιεύσης, 1936. — Στοιχεῖα Μεταλλουργίας, 1902. — Αινόργανος γημεία, 1906 (θη ἔκδ. 1933). — Εγγειρίδειον 'Οργανικῆς Χημείας 1908. — Οἱ 'Ἄρχαιοι καὶ ἡ ἀναγέννησις τῆς γημείας ('Ηρ. Μ. 'Ελλ.) 1927. — Εἰς πόσας διαστάσεις ζῶμεν (αὐτ.) 1928. — Τὶ πατεύομεν καὶ τί ἐπιστέψουμεν 1933. — L'oeuvre de Marcelin Berthelot, 1927. — Μαγεία καὶ Ἐπιστήμη (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1948. — Περὶ τῆς φωτοσυνθέσεως (Άλεν ἀτόμου) 1948. — Η πλανητική θη, καὶ ἡ ἐπίτευξις ἐξέχως ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν (αὐτ.) 1948. — Περὶ πλανητῶν θηῶν (αὐτ.) 1949.

Βασίλειος Γ. Αἰγινήτης (1875). — Εξ 'Αθηνῶν. Περιτύπως τὰς γηρυνιακὰς του σπουδὰς (1888—1892), ἐνεργήρη φοιτήτης τὸ 1892 εἰς τὸ Μαθηματικὸν Τμῆμα τῆς Φιλοσοφίας. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Μαθηματικοῦ τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου (1887), ἐσπουδαστὲς κατόπιν ἐπὶ τριετίαν Φυσικὴν εἰς τὸ Ecole Normal Supérieur τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὴν Σορβόνην (1899—1902). Βοηθὸς κατ' ὄργανος ἐν τῷ 'Αστεροσκοπείῳ 'Αθηνῶν (1892—1894). Βολητοδιδίσκων (1907), καθηγητὴς τῆς Γεωδεσίας καὶ τῆς 'Αστρονομίας εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων, καὶ καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς εἰς τὴν Σχολὴν ὑπαξιωματικῶν (1902), διωρίσθη τὸ 1906 πακτύος καθηγητῆς τῆς Θεωρητικῆς καὶ Μαθηματικῆς Φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Απολύθεις τὸ 1910, ἀναδιωρίσθη τὸ 1917. Διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητὴς τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, καὶ ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος τῆς Μ. Επιπαιδεύσεως (1914). Μέλος καὶ πρόεδρος τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου, διωργάνωσε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὴν ἐπάρκειαν αὐτῶν διὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς Πανεπιστημιακῆς λέσχης, τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνωνυμούμενης τοῦ Χρυσοῦ, τὴν έδρασιν τῶν Ιατρῶν ἐργαστηρίων καὶ τοῦ μεγάρου τῶν Θεωρητικῶν ἐπιστημῶν¹. Γερουσιαστὴς ἀντιπρόσωπος τῆς 'Ακαδημίας, τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν 'Ανετάτων Σχολῶν (1929—1935).

'Επιστημονικαὶ ἐργασίαι. — Variations du spectre des étincelles (C. R.) 1902. — Sur le rôle de la selfinduction dans les décharges électriques à travers les gaz (C. R.) 1902. — Περὶ τῶν συνθηκῶν προσδιορισμοῦ τῶν φασμάτων (Αθηνᾶ) 1902. — Διάσημες Φυσικῆς, 1904. — Sur le spectre continu des étincelles électriques (C. R.) 1902. — Sur les phénomènes de suspension (Ann. Obaevy. Athènes) 1905. — Περὶ τῶν φασμάτων τῶν Humphreys — Mohler (Αθηνᾶ) 1904. — Sur la constitution de la matière et la spectroscopie (C. R.) 1902. — Sur les étincelles électriques (C. R.), 1903. — Sur le rôle des noyaux métalliques des bobines (C.

1. Βιογραφία ζώντων καθηγητῶν Α' σ. 113—114, Λορδός. Βιογραφία Αἰγινήτου 1926/27, σ. 23 Ε. ΜΒΕ 2, 485. Επειδήστης Βίος καὶ Τρύπη, 1891.

R.) 1903.—Περὶ πολέμων τῶν ἀστρίων (Αθῆνα) 1904.—Ἐρευνα τῆς καταστάσεως τῶν πόλων (Αθῆνα) 1904.—Recherches sur les étincelles électriques, pr. part. (Ann. Observ. Athènes) 1905.—Sur le phénomène de suspension (Ann. Obs. Athènes) 1905—Sur l'échauffement des pôles et le spectre des étincelles (Bull. Astron.) 1904.—Sur l'état microscopique des pôles et le spectre des étincelles (C. R.) 1904.—Ἐγραψέν ἐπίσης: Φυσική καὶ Χημεία (ἐλλ. σχολ.) 1905.—Ο δινεύ σύρματος τηλέγραφος (Αθῆνα) 1905.—Η παρέντα κατάστασις τῆς Φυσικῆς καὶ η σύστασις τοῦ Σύμπαντος (ἐναρκτ.) 1906.—Ἀσκήσεις Ἀνωτ. Φυσικῆς, 1907—08.—Η ραδιοενέργεια τῶν ὄβετῶν τῆς Ἑλλάδος (Παράρ. ἐφ. Ἀθῆνα) 1909.—Πειράματα Φυσικῆς (Σύλλ. ὥρ. βιβλ.) 1909.—Στοιχεῖα Φυσικῆς (β' ἔκδ.) 1909.—Στοιχειώδης πειραματική φυσική, 1910.—Ὀπτικαὶ ἀπάται (Παράρ. ἐφ. Ἀθῆνα) 1907.—Αἱ γραμμαὶ τῶν φασμάτων (Δελτ. Φυσικ. Ἐτ.) 1908.—Ο δινεύ σύρματος τηλέγραφος (Εἰκονογραφ.) 1906.—Πειρατορικὴ πόλεωσις καὶ συγχρονετρία, (μαθήματα), 1907.—Η Ἑλληνικὴ ἐπιστήμη συκοφαντουμένη (ἐφ. "Ἄστυ") 1903.—Πειραματική Φυσική καὶ Στοιχεῖα Χημείας, 1910.—Μαθήματα Ἀνωτέρας Φυσικῆς, 1906—1907.—Η ἔξελιξις τῆς Φυσικῆς ἐν Ἑλλάδi, 1911.—Τὸ πείραμα ἐν τῇ διδάκτουλᾳ τῆς Φυσικῆς, 1905.—Οἱ ἡλεκτρικοὶ γυάλιμοι, 1905.—Γενικὴ Φυσική, 1923.—Γενικὴ Χημεία, 1931.—Φυσικὴ καὶ Χημεία (διά γυμνά.) 1913.—Φυσικὴ καὶ Χημεία (διά Ἑλλ. σχολ.)—Φυσική (διά δημοτ.).—Μαθήματα Φυσικῆς (Ἡλεκτρολ.) 1915.—Πειράματα Φυσικῆς (Σύλλ. ὥρ. βιβλ.).—Ἡλεκτρολογία 1914.—Στοιχεῖα Φυσικῆς 1932.—Αἱ μετεωρολογικαὶ περίοδοι (Τριακονταετ. Κρήτου) 1944.—Η ἐπιστήμη τοῦ 1945 (Πολιτ. Ἐπιθεώρ.) 1946.—Αἱ μετεωρολ. περίοδοι καὶ η σταθερότης τοῦ κλίματος τῆς Ἑλλάδος (Ἐπετ. Φυσικού. Σχολ.) 1946.—Η Ἀτομικὴ Φυσικὴ καὶ η δινοματολογία τῆς (Περιοδ. Λίδων τοῦ ἀπόδομοῦ) 1947.—Τὸ βιβλίον τῆς Φυσικῆς εἰς τὴν Μέσ. καὶ Δημοτ. Ἐκπαίδ. (Παιδαγ. Ἐπιθεώρ.) 1948.—Η Φυσικὴ καὶ τὸ πείραμα (Λίδων ἀπόδ.) 1949.—Παραλυγικὰ φανόμενα (αὐτ.) 1949.—Ἀστρομετεωρολογικὰ (αὐτ.) 1950.—Ἐπίσης διάφοροι ἀρθροί εἰς τὸ περιοδ. αἴθιον (1950—52) καὶ τὸ Ἐγκυλ. Λεξικὸν τοῦ Ἡλίου.

Δημήτριος Κ. Χόνδρος. (1882). Ἐκ Σερρῶν τῆς Μακεδονίας. Μετὰ τὰς ἔγκυκλους του αποδίδει ἐν Σέρραις, (1893—1898) καὶ Θεσσαλονίκῃ, (1898—99) ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, (1901) τοῦ ὅποιου έγινε διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν (1905). Σπουδαστὴς ἐπειτα τῆς Φυσικῆς ἐν Γοτθήῃ (1906—1907) καὶ Μονάχῳ (1907—1908) μελήτης τοῦ Sommerfeld, ἀντιγραφή κύτου: διδάκτωρ τῆς Φωστοφίλας ἐπὶ Φυσικῇ. Ὑποστημένης τοῦ Χαροκοπίου ἐργαστηρίου τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου (1910—12). Ταχτοὺς καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς τὸ 1912⁽¹⁾. Πρόεδρος τῆς Γεωδαιτικῆς καὶ Γεωφυσικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κράτους, καὶ Πρόεδρος τοῦ Τηλεπικοινωνικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Γνωμαδοτικοῦ Τεγγακοῦ Συμβουλίου ραδιοφωνίας.

Ἐπιστήμη μονικαὶ ἐργασίαι.—Περὶ τῆς ἡλεκτρικῆς ἀγοργμότητος διαδύματων μετρικοῦ μολύβδου ἐν μετάγατη διάτοξι καὶ οινοπν. (διατρ. διδακτ.)

¹. Εὐρ. Σάντους καθηγ., σ. 103, MEE, 21.665, Who's Who, σ. 382.

1905—Ueber Elektromagnetische Drahtwellen (διατρ. διδακτ. Μονάχ.). Ann. Phys. 1909—Ueber symmetrische und unsymmetrische elektromagnetische Drahtwellen (Physikal. Zeitschr.) 1909—Elektromagnet. Wellen an dielektrischen Drähten (συνεργ. Debye) Ann. Phys. 1910—Τὸ δέλταμα τῆς σχετικότητος καὶ η ἑνωτική τοῦ χώρων καὶ χρόνου, 1910.—Τὸ δέλτα θερμοδιναμικᾶ δέλτωμα, 1911.—Αἱ τάσεις τῆς νεανέρχεται Φυσικῆς, 1912.—Μηχανικὴ θερμηγία λογαριθμικοῦ διανυκτικοῦ πεδίου (Ἐπετ. Ηλιατ.) 1914.—Théorie spéciale de la relativité (Rev. Scientif.) 1921.—Τὸ διεκδικοῦ μετρικὸν σύστημα καὶ η εισαγωγὴ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, 1920.—Ο Στριπτός ζυγὸς Eötvos—Schweydar, θεωρία καὶ πρακτικαὶ διηγήσι, 1932.—Sur l'intégration de l'équation de Laplace entre deux sphères, non centriques (C. R.) 1920.—Ἡλεκτρικὸν διανυκτικόν (Jour. de Physique).—Über die Schwingungen einer leten den Seile in homogenen magnetischen Felde (Sommerfeld's Festschrift) 1928.—Spectralanalyse und rygoment. Mess. beim Ausbr. von Santorin τὸ Santorin von Hans Reck, 1935, καρ. VI, 1935.—Στοιχεῖα Φυσικῆς, 1948 (δ' ἔκδ.).—Μαθήματα ἀνασηματικοῦ λογισμοῦ (δ' ἔκδ.).—Ἐπίσης ἀρθροί εἰς ἐργαστήδας καὶ λεξικά.

Γεώργιος Κ. Ἀθανασιάδης. (1866). Ἐκ Ηπτῶν. Μαθητής ἐν Πάτραις. Διδάκτωρ τῆς Φωλοσοφίας ἐπὶ Φυσικής Ἐπιστήμαις τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου (1889). Καθηγητὴς τῶν Ζερισίων Διδακτορικῶν Φύλιπποπόλεως (1888—1890). Ἀναπληρωτὴς καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου ἐν Πάτραις (1890), Σχολάρχης αἰτίου τὸ 1892, καὶ καθηγητὴς τὸ 1893—1898, καθηγητὴς δ' ἐπειτα τοῦ τὸν Ἀθήναις Διδακτορικοῦ τὸ 1899. Γραμμῆς τῆς Φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημῷ Ἀθηνῶν (1900) καὶ ἐπικείητὴς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Φυσικῆς (1903—1912), ἐξελέγη τὸ 1912 ταχτικὸς καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀπελλαγῆς τῆς ὑπηρεσίας τὸ 1918, διωρίσθη ἐκ νέου τὸ 1920. Μέρος τῆς Γεωδαιτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κράτους (1921) καὶ πρόεδρος τοῦ Γεωφυσικοῦ τῆς ταχικότητος. Ἐναγγελιθεὶς περὶ τὰ οικειότατά τοῦ Πανεπιστημίου, ἐδημοσίευσεν ιδίας μελέτας πρὸς καθίδρυτον πλήρους Πανεπιστημιακοῦ Κέντρου ἐν Ἀθήναις¹.

Ἐπιστήμη μονικαὶ ἐργασίαι.—Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀθανασιάδου ἀναφέρονται ιδίως εἰς τὴν Ἡλεκτρολογίαν: Bestimmung des Widerstandes u. der Kapazität mit Gleichstrom und Téléphon (Ann. Phys.) 1908. Das Verhältnis der Belichtung zum Leistungsvermögen des Selens (αὐτ.) 1908.—Wirkung der Röntgenstrallung auf den elektrischen Widerstand des Selens, (αὐτ.) 1908.—Eine neue Entstehungsweise von Klängchlägen (αὐτ.) 1900.—Flammes sonantes et tubes à flammes à plusieurs sons (C. R.) 1907.—Flammes sonores renforçents plusieurs sons (C. R.) 1908.—Arc électrique entre une électrode solide et un liquide (C. R.) 1908.—Mesures des résistances et des coefficients de self-induction à l'aide du téléphone différentiel (Jour. Phys.) 1907.—Influence de la température sur le phénomène de polarisation dans la souape electrolytique (Jour. Phys.)

¹. Εὐρ. Σάντους καθηγ., σ. 109—110, MEE, 2.3, Who's Who, σ. 39, Γράφ. Ἀθανασιάδης, ἀκαδημαϊκή καὶ τὸ Εὐρώ τοῦ τελεός πανηγ. 35τίτλος τῆς τακτικοῦ καθηγητοῦ, διδακτ. διετοῦ μαθητῶν του, Ἀθῆναι 1937.

1909.—Bestimmung von Selbstinduktionskoeffizienten mittels Differentialelektrometer (Physikal. Zeit.) 1907.—Eine Methode zur Messung der Widerstände von Elektrolyten mittels Differentialtelephones (Phys. Zeit.) 1908.—Indicateur de terre avec téléphone applicable aux circuits à courants continus (Rev. Eléctr.) 1907.—Métrage des ténors d'antistatiques et de l'électrochimie (Épat. Hépat.) 1908.—Nouvelles méthodes pour les ténors des circuits continus magnétiques et de l'hydrogène (Ann. Phys.) 1916.—Stroboskopique et suisse de la température sur le phénomène de polarisation dans la soupape électrolytique (Jour. Phys.) t. VIII. Determination du coeff. de susceptibilité magnétique des sels en solution dans l'eau au moyen d'un compt-gouttes (surnom. 'Anastasiadou) Bull. Acad. Sc. Bohême 1927.—Où N. Φωτιάς καντρικός ηλεκτρικός σταθμός, καὶ ἡ μεταβίβαση τῆς ηλεκτρ. ενέργειας εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιά, 1902.—Έλεγχος τῆς ἐπὶ δημητρ. διατριβ. τοῦ κ. Κυριακίδου: Μαργαρ. δυναμική, 1902.—Οἱ μετρηταὶ τῆς ηλεκτρικῆς ἐνέργειας καὶ τὰ σφάλματα αὐτῶν (Άρχιμηδης), 1903.—William Thomson, 1908.—Η ἔδρα τῆς Μαθηματικῆς Φυσικῆς, 1904.—Πανηγυρ. λόγος ιαβ. Τιμ. Αρχιρροπούλου 1909.—"Έλεγχος τῶν ἐγκαταστάσων τῆς ηλεκτρικῆς θέξεως, 1910.—Η Φυσική εἰς τὸν Φυσικόν 1912.—Η 'Ανέγερση τοῦ Πανεπιστημιου Κέντρου, 1924.—Μελέτη περὶ τῶν νέων ἐργαστηρίων Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου, 1928.—Τὸ οικοδομικὸν πρόβλημα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ διάσταση τῆς Κυβερνήσεως δοθεῖσα λόσις αὐτοῦ, 1931.—Τὸ 'Εθνικὸν Γραφεῖον μέτρων καὶ σταθμῶν, 1930.—Τὸ ἐν Πράγᾳ Γ' διεθνὲς γεωδαιτικὸν καὶ γεωφυσικὸν συνέδριον, 1927.—Μελέτη περὶ τῆς αύξησεως τῆς ίσχυός τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Αθηνῶν (Τεχν. Επιθ. ΤΙΤ.) 1931.—Μελέτη περὶ τῶν καταλλήλων μήκους κώμπων διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν σταθμῶν (αὐτ.) 1931.—Τὰ συστήματα ηλεκτρικῶν μονάδων (βιβλ.) 1900.—Λογισμὸς σφάλματων παρατηρήσεως (βιβλ.) 1908.—'Ασκήσεις ἐκ τῆς Φυσικῆς, 1905.—Ηλεκτρικοὶ μετρήσεις, 1903.—'Οπτική, 1922.—'Επίτομας Φυσική, 1929.—'Ασκήσεις Φυσικῆς, Α' τ. 1932, Β' τ. 1934.—Τὸ 'Εργαστήριον Φυσικῆς, Γ' τ. 1934.

Γεώργιος Θ. Μαθαϊόπουλος (1873). Έκ Πειραιῶς, Μαθητὴς τοῦ γυμνασίου Πειραιῶς. Φοιτητὴς τοῦ Φυσικοῦ Τμῆματος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ηανεπιστημίου Αθηνῶν (1888), καὶ σπουδαστὴς ἐπεικτὴ τῆς Χυμείας εἰς τὸ 'Ομοσπονδιακὸν Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυρίχης, ἀλλαζεν αὐτῷ τῷ 1895, πινγίον χυμικῶν μηχανικῶν, καὶ τῷ 1896 διπλώμα διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου Ζυρίχης (ιαθητὴς τοῦ Ramberger, Scholz, καὶ Werner). Διορισθεὶς τῷ 1898 ἐν 'Αθήναις ἀναπληρωματικὸς ἐπιμελητὴς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Γενικῆς χυμείας, καὶ ἐπιμελητὴς ἐπεικτὴ τοῦ Παθολογικοῦ ἀνατομείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἐδίδαξε Φυσιολογικὴν Χυμείαν μέχρι τοῦ 1912. Τομητὴς τῆς Γενικῆς Χυμείας τῷ 1905, ἐξελέγη τῷ 1912 τεκτικὸς καθηγητὴς τῆς Οργανικῆς Χυμείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ιδρυτὴς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Οργανικῆς Χυμείας. Πολλάκις μέλος τοῦ Οικονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρόεδρος αὐτοῦ (1931), μέλος τακτικὸν τοῦ Ιατροσυνεδρίου (1913) καὶ τοῦ 'Ανωτάτου Υγειονομικοῦ Συμβουλίου (1914—17), διατέλετας ἐπίσης πρέδρος τῆς Εφορίας τοῦ Λαϊκοῦ νοσοκομείου. Ἐκ τῶν θρησκῶν τοῦ ἐπεικτικοῦ παταργηθέντος Κεντρικοῦ χυμικοῦ ἐργαστηρίου, καὶ διεύθυνθε (1898—1905) τῆς Επαρχίας χυμικῶν προϊόντων, εἴναι ὁ εἰσηγητὴς εἰς τὴν Ελλάδα τῆς βιομηχανίας τοῦ ἀμυλοπαροτίου (1897) καὶ τοῦ διεθνούς ἀλεύρου (1898)¹, εἰσηγητὴς ἐπίσης τοῦ θεραπεύτη τῶν τελονεικῶν χυμικῶν καὶ τοῦ θεραπεύτη τῶν φυσικῶν ἐπιθεαργητῶν τῆς Μ. Επικαθίδεσσεως. Πρότυπος τῷ 1828—29, συνετήρωσε τὴν ἀρχιτεκτονικὴν γραφεῖον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ έθεσε τὸν θερμόλινον θερμόν τῶν νέων Ιατρικῶν ἐργαστηρίων (27 Απρ. 1928)².

Ἐπιστημονικοὶ ἐργαστήρες.—Ἐρευνητὴς τῆς τροφικούργιας τῆς Ελλάδος καὶ τῶν νοθεσεών τῶν τροφίμων, καὶ εἰσηγητὴς νέας ὄροκοργίας εἰς τὴν Ελληνικὴν Οργανικὴν χυμείαν, ἀθημοσύνης τὰς ἔξης ἐργασίες: Zur Kenntniss der a-Halogenketoxine (συνεργ. Scholl) διδ. διατρ. Ber. Chem. Ces. 1896—1897—Zur Kenntniss der Monochloracetoxin (Berichts. Chem. Gesell.), 1898—Feststellung des Äquivalent der Kassein und deine neue Methode zu Bestimmung derselben (Zeit. Analyt. Chemie καὶ Δελτ. Φυσιοδιρ. Επιθ.) 1908—Ueber acetonyl-Sulfide (συνεργ. Ζαχανάρη) Jour. pract. Chem. 1929—Η κατὰ ποσὸν σύστασης τῶν οὔρων τῆς Ελλάδος (Ε' πανελ. Ιατρ. Συνέδρ.).—'Ανάλυσης οὔρων, 1906—Ai περὶ τῆς θύης θερίου (διατρ. θρηγ.), 1906—Τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος (Δελτ. Φυσιοδ. Επιθ. καὶ Zeitschr. anal. Chem.) 1906—Η ἐν Ελλάδι ποιλουμένη κυνίνη (αὐτ.) 1907—Τὸ ισοδύναμον τοῦ θάρους τῆς πύρηνης καὶ νέα μέθοδος πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῆς (αὐτ. Z. an. Ch.) 1907—Ο ἄληρ (Παρ. ἄλ. Αθηνῶν) 1907—Ο ἄληρ (αὐτ.) 1907—Τὸ οὔρο (αὐτ.) 1907—Προσδιορισμὸς τοῦ ισοδύναμου τῆς κυνίνης καὶ νέα μέθοδος προσδιορισμοῦ αὐτῆς (Δελτ. Φυσιοδ. Επιθ. καὶ Zeit. Anal. Chem.) 1908—Η γῆ (αὐτ.) 1908—Τύπουμινα περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταπολῆς τῶν νοθεσεών τοῦ βαστύρου (συνεργ. Ζαλοκώστα) Δελ. Φυσ. Επ. 1909—Τὰ περὶ τοῦ Β' Διεθν. συνεδ. νοθεσ. τροφίμ. (αὐτ.) 1909—Λόγος ὀναρκτήρ. εἰς τὸ μαθ. τῆς Οργαν. Χημείας, 1915—Διάφορα ἀρθροῦ ἐπὶ τῶν τροφίμων εἰς τὸ «Δελτίον τῆς Φυσιοδιφυτῆς Επικρέσεων» καὶ εἰς τὰ «Πεπραγμένα τοῦ Κεντρικοῦ φυμικοῦ ἐργαστηρίου».—Η 'Ελληνικὴ χυμεία διοματολογία, καὶ εἰδικᾶς τῆς Οργανικῆς Χημείας, 1931—Προσεργανὴ ἀνακοίνωσης περὶ τῆς ὑπάρξεως οἰγαβόλων σωράτων ἐκ ραδίου εἰς τινὰ ιαματικὰ οἶστα (ἐφ. Νεολόγος Πατρῶν) 1908—Περὶ πιτυρισμῶν ἄρτου (Πολιτ. Επιθ.) 1910—Περὶ ἐπαρκείας τῆς γύρως (αὐτ.) 1917—Οργανικὴ Χημεία 1917.

Παναγιώτης Σ. Ζερβός (1878). Έκ Σάμου τῆς Κεφαλληνίας. Μαθητὴς τοῦ Κερκυρακοῦ γυμνασίου (1889—1893) καὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπεικτικῆς Σχολῆς τοῦ Frères ἐν Αλεξανδρείᾳ (1893—94). Φοιτητὴς τῷ 1894 εἰς τὸ Πανεπιστημίον 'Αθηνῶν καὶ διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Μαθηματικοῖς τῷ 1899, ἐσπούδασεν ἐπεικτὴ ἐπὶ διετίναι (1903—1905) μαθηματικὰ εἰς τὴν Σορβόνην καὶ εἰς τὸ Collège de France, μαθητὴς τοῦ Hadamard, Darboux, Poincaré

1. Βιοτρ. Σάντου καθηγ., 111—112, ΜΕΕ 10, 171, 1'. Θ. Μαθαϊόπουλος, ἐπὶ τῷ 25οτερῷ τῆς καθηγούσεως τοῦ (1912—1937) 1938, Beiträge aus der Gesch. Chemie, σ. 509.

2. Λογοθ. Μαθ. Θεατρ. παρατ. 1928/29 (1931).

και Picard. Κατ' ἀρχὰς (1906) ἐλληνοδιάσπορος εἰς Ληξούριον, Πειραιᾶ και Ἀθήνας, καθηγητής ἐπειτα γυμνασίου ἐν Ἀθήναις και καθηγητής τῶν μαθηματικῶν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων. Υφηγητής τῶν Ἀνωτέρων Μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (1906), ἔξελέγη τὸ 1917 (30 Νοεμβρίου) τακτικός καθηγητής τοῦ Διυφορικοῦ και Ὁλοκληρωτικοῦ Λογισμοῦ. Ἀπολύθεις τὸ 1920, ἀναδιώρθωθη τὸ 1935. Μέλος διαφόρων ἐπιστημονικῶν σωματείων Εὐρώπης και Ἀμερικῆς: και διευθυντής τῆς Revue Mathématique de l'Union Interbalkanique. Πρόσεδρον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1936).

Ἐπιστημονικὴ ἐργασία.—Αἱ τοῦ Ζερβοῦ ἐργασίαι, ἀναφερόμεναι κυρίως εἰς τὴν Μαθηματικὴν Ἀνάλυσιν, τὴν Ἀνωτέρων Ἀλγεβραν, και τὴν Φύλασσορίν τῶν Μαθηματικῶν, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ περιοδικά: C. R. de la Société Mathématique de France, C. R. de l'Académie des Sciences, L'Enseignement mathématique, Nouvelles Annales de mathématique, Journal für die reine und angewandte Mathematik, Menschen u. Menschenwerke, και ἄλλα: Sur le problème de Monge (C. R.) 1905.—Sur le problème de Monge (εἰτ.) 1905.—Sur une méthode de M. Goursat dans le problème de Monge (εἰτ.) 1908. Sur la correspondance entre les théories d'intégration des équations aux dérivées partielles du premier ordre et d'intégration des systèmes de Monge (Atti IV Congr. int. matematici, Roma) 1909.—Sur les équations aux dérivées partielles du prem. ordre à trois variables indépendantes (Int. Congr. of Mathem. Cambridge) 1912.—Développement d'une fonction en série ordonnée suivant les puissances entières et positives d'une autre fonction (Nouv. Ann. math.) 1904. Quelques remarques sur la recherche du nombre des racines positives d'un polynôme (Enseign. math.) 1901.—Sur le théorème de Descartes (εἰτ.) 1901.—Variations d'un polynôme (εἰτ.) 1903.—Sur les racines des équations algébriques (εἰτ.) 1905.—Sur l'intégration de certains systèmes indéterminés d'équations différentielles (Journ. rein. angew. math.) 1913.—Sur l'équivalence des systèmes d'équations différentielles (Δ.Μεθ. Ετ.) 1919. Sur quelques remarques relatives aux théories de l'intégration de systèmes en involution du seconde ordre (εἰτ.) 1919.—Sur le développement d'une fonction en série ordonnée suivant les puissances entières et positives d'une autre fonction (Soc. Math. France) 1904.—Sur la représentation des fonctions non uniformes (εἰτ.) 1904.—Sur les équations algébriques (εἰτ.) 1904.—Démonstration de l'impossibilité d'une certaine identité entre fonctions entières (εἰτ.) 1904.—Sur les séries ordonnées suivant les puissances d'une fonction donnée (εἰτ.) 1904.—Sur un problème de mécanique (εἰτ.) 1905.—Sur quelques transformations d'équations aux dérivées partielles du seconde ordre (C. R.) 1920.—Sur quelques transformatuions d'équations aux dérivées partielles (εἰτ.) 1923.—Ueber einige unbestimmte differentielsysteme (Mensch.) 1926.—Sur une théorie nouvelle du problème d'intégration des systèmes, de Monge (Atti Congr. int. Bologna) 1928.—Sur quelques coubes intégrales

1. Βιογρ. Σύντομον καθηγ. ε. 119—121, ΜΕΕ. 20, 454 και 54, 985, 1020—21, 'Εργασίαι, Αρχείον Επανόρθωσ. τ. 12ος, Who's Who ε. 166. Actes de l'Institut botanique de l'Université d'Athènes, publiés par le Prof. Jean Politis, Tome I. Athènes 1946.

(εἰτ.) 1928.—Sur quelques équations différentielles indéterminées (Act. Congr. int. math.) 1935.—Sur l'intégration des systèmes différentiels indéterminés (εἰτ.) 1935.—Sur l'intégration symbolique (Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθην.) 1940.—Ἐπὶ τοῦ προβλήματος τοῦ Monge (διατρ.δημ.) 1905.—Γενίκευμα τοῦ θεωρήματος τοῦ Comes Teixeira. ('Επετ. Πανεπιστ.) 1906.—Σχέσεις τῶν μαθηματικῶν μὲ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας και μὲ τὴν φύλασσον (Δελτ. Μεθ. Ετ.) 1919.—Sur le problème de Mouge (ἐν τῇ σύλλογῃ: Mémorial des Sciences Mathém. publié sous le patron. de l'Acad. Sciences) 1932.—Ἀπαιροστικὸς Λογισμός, Ἀθῆναι, 1929.—Δελτίον ἀνωτέρων μαθηματικῶν σπουδῶν, 1918.

'Ιωάννης Χ. Πολίτης (1886). ἐκ Πειραιῶς. Απόφοιτος τοῦ γυμνασίου Πειραιῶς. Φοιτητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1904) και τῶν Πανεπιστημίων (1905—1908) Νεαπόλεως, Ρόδους και Πατρίς, ἐνθα ἀνηγορεῖθη διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν τὸ 1911, παρακολουθήσας μαθήματα Φυτολογίας και εἰς τὰ Πανεπιστήμια (1907—1908) Παρισίου και Βερολίνου. Ἐπίτιμος ἐπικελητής τοῦ Φυτολογικοῦ ἐργαστηρίου Ηεβίας (1911), διευθυντὴς ἐπειτα ἐν Ἐλάδῃ τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Κράτους (1914), και ταχικὸς καθηγητής τῆς Δασολογικῆς Σχολῆς (1917), ἔξελέγη τὸ 1918 (Σεπτ. 17) τακτικός καθηγητής τῆς Φυτολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, διδάξας ἐπίτιμος ἐπὶ διετίαι και Ζερολογίαι (1918—1920). Ταχικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὅμα τῇ θρύσσῃ τῆς, και ἐκ τῶν ιδρυτῶν τῆς Ἀνωτάτης Δασολογικῆς Σχολῆς¹.

Ἐπιστημονικὴ ἐργασία.—Αἱ ἐργασίαι τοῦ Πολίτη ἀναγονται κυρίως εἰς τὴν ἔρευνα τῶν οὐλλοφύτων τῆς Ἐλλάδος και εἰς τὴν Βιολογίκην ἐν γένει Φυτολογίαν και ιδιωτικῶς τὴν ἔρευνα τῶν κυκνοπλαστῶν και ἐλαιοπλαστῶν, δημοσιεύσας εἰς τὰ περιοδικά: Rend. Accad. Lincei, Atti Inst. Bot. di Pavia, C.R. Acad. Sciences, Rivista Patologia vegetale: Sopra speciali corpi cellulari che formano antocianine (Inst. Botan. Pavia, Rendi Lyncei) 1911.—Sugli elaioplasti nelle Mono e Dicotiledoni (εἰτ.) 1911.—Sulla presenza dei glicogeno nelle Fanerogame e sua relazione coll' ossalato di calcio (εἰτ.) 1911.—Sopra uno speciale corpo cellulare trovato in due Orchidee (εἰτ.) 1911.—Sulla presenza di amiloide nelle cellule cristallofore del Philodendron melanochrysum et del Ph. oxycaudium (Inst. Bot.) 1911.—Sulla flora mycologica della Grecia (εἰτ.) 1911.—Sull'origine e sull'officio dell'ossalato di calcio nelle piante (R. Lincei.) 1911.—Una nuova malattia del Mugheτo (Convalaria majalis) dovuta alla Botrytis vulgaris (Rivista patol. veget.) 1911.—Sur les corpuscles bruns de la brunissure dela vigne (C.R.), 1921.—Sur l'origine mitochondrale des pigments anthocyaniques dans les fruits (C.R.) 1921.—Du rôle du chondriome dans la formations des essences dans les plantes (C.R.) 1921. Du rôle du

1. Βιογρ. Σύντομον καθηγ. ε. 117—118, ΜΕΕ. 20, 454 και 54, 985, 1020—21, 'Εργασίαι, Αρχείον Επανόρθωσ. τ. 12ος, Who's Who ε. 166. Actes de l'Institut botanique de l'Université d'Athènes, publiés par le Prof. Jean Politis, Tome I. Athènes 1946.

chondriome dans la défense des organismes végétaux contre l'invasion du parasitisme C.R. 1921.—Sur l'origine mitochondriale des pigments anthocyaniques dans les fleurs et dans les feuilles C.R. 1923.—Etude sur la flore maritime de l'île de Syra (Bull. Comission thalassogr. hellénique) 1928.—Νέον πνεύμασιτον τῆς ἀμπέλου (Ἐπ. Φυσικ. Σχολής) 1925.—Φύκη θαλάσσια τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἀθώ (αὐτ.) 1925.—Περὶ τῆς παρουσίας ἀλεπίδου τῆς παρατηλησθοῦ ἐν ταῖς ἑλ. θαλάσσαις (Πρακτικ. Ἀκ. Ἀθ.) 1926.—Περὶ νέου μύκητος, παρασιτοῦντος ἐπὶ φύλλων δορονίκου τοῦ κακοκαλοῦ (αὐτ.) 1926.—Θαλάσσια φύκη τῆς νήσου Σύρου (αὐτ.) 1927.—Περὶ τῆς παραγωγῆς καρωτινῶν χρωστικῆς ἐντὸς μαρανομένου ἄνθεων (αὐτ.) 1927.—Ἀναζήτησις ἀσυμβίης εἰς τὸ γένος οἰνερβάτιον (αὐτ.) 1928.—Περὶ ἀναζητήσεως φλαβονικῶν ἔνθεσεων εἰς θαλάσσια καὶ σπερματόρυτα (αὐτ.) 1928.—Περὶ παρατηλησθῆς ἀνθοκυανῆς ἐντὸς καρπῶν μετὰ τὴν ἀπόσπασμαν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ ουτοῦ (αὐτ.) 1928.—Περὶ πικρᾶς τυπούς ούσιας ἐκχιρινομένης ὑπὲν ἀδένων ἔρωδοῦ τοῦ μαλμοκαρποῦ (αὐτ.) 1928.—Περὶ ἀναζητήσεως φλαβονικῶν ἔνθεσεων ἐντὸς ρύζων (αὐτ.) 1929.—Περὶ τυπούς σκωρίας τῶν αιτηρῶν ἐν Ἀττικῇ (αὐτ.) 1929.—Περὶ ἀναζητήσεως ἀσυμβίης καὶ ἀσπερούλοσθῆς εἰς τὰ σπερματόρυτα (αὐτ.) 1929.—Περὶ τῆς παρουσίας ἐν εἰδοῖ κινάρᾳ ἀδένων ἐκχιρινόντων πικρᾶς ούσιας (αὐτ.) 1932.—Περὶ τῆς θαλάσσιας γλωρίδος τῆς νήσου Κρήτης (αὐτ.) 1932.—Immunité et hérédité chez les végétaux (III congr. intern. pathol. comp. à Athènes) 1936.—Περὶ τῆς θαλάσσιας γλωρίδος τῆς Ἀττικῆς (Πραγματ. Ἀκ. Ἀθ. κατ. Comm. inter. expl. mer méditerr.) 1934.—Champignons nouveaux récoltés en Attique (Πραγμ. Ἀκ. Ἀθ.) 1935.—Sur des glandes de certaines Labiées qui produisent des substances amères (αὐτ.) 1936.—Contribution à l'étude des champignons de l'Attique (Πραγματ. Ἀκ. Ἀθ.) 1935.—Contribution à l'étude de la flore marine des Cyclades (πραγματ. Ἀκαδ. Ἀθ.) 1937.—The secretion of bitter substances and essential oils in plants (The Sc. forum) 1937.—Champignons nouveaux récoltés en Corinthe (Πραγμ. Ἀκαδ. Ἀθ.) 1938.—Contributions à l'étude des champignons des îles Ioniennes (αὐτόν.) 1938.—The secretion of a bitter substance in the genus Inula (Bull. Miscel. Inform). 1939.—Urédinées recueillies dans les îles Ioniennes (uredineana Guiyot.) 1939.—Νέα μέθοδος ἀντιγενέσεως δερμάτων αύσιων (αὐτ.) 1947.—Ἀνάπτυξις ὄγκων ἐπὶ φυτῶν ἐκ διαταραχῆς τῆς ἀναπνοῆς (αὐτόν.) 1947.—Περὶ τῆς διαδίσεως τοῦ γλωρογενοῦ δέξιος ἐν τῷ φυτῷ βασισίῳ (αὐτ.) 1947.—Diatomes marines de Bosphore et des îles de la mer de Marmara (Ἐλ. Γέροβ. Ἰνστ. 1949).—Champignons nouveaux récoltés dans la presqu'île de Chalcédique (Trav. botan. dédiés à Bene Maire) 1949.—Sur la formation des glucosides amers dans les poils glanduleux de certaines plantes (C.R.) 1946.—Sur la présence des glandes externes sécrétant des substances amères dans Ballota nigra et dans d'autres plantes de la famille des Labiées (αὐτ.) 1946.—Sur le mode de formation des essences dans certains poils glanduleux (αὐτ.) 1946.—Recherches cytologiques sur la formation de l'huile d'olive (αὐτ.) 1946.—Développement et destruction des cellules sécrétrices des glandes florales des Centaures contenant des

essences et des hétérosides (glucosides) amers (αὐτ.) 1947.—Sur des gènes produisant de l'anthocyane dans les plantules de Raphanus sativus et d'autres Crucifères (αὐτ.) 1947.—Sur des gènes produisant de l'anthocyane dans les bulbes de Hyacinthus orientalis et sur l'influence de la lumière sur ces gènes (αὐτ.) 1947.—Sur des gènes élaborateurs de pigments anthocyaniques des anthères des fleurs de Pirus communis et d'autres plantes (αὐτ.) 1947.—Sur une nouvelle méthode concernant la localisation microchimique de l'acide chlorogénique et des tanins dans les plantes (αὐτ.) 1947.—Sur la distribution de l'acide chlorogénique dans la famille des Solanacées et dans les organes de ces plantes (αὐτ.) 1948.—Sur la présence des organites élaborateurs du tanin (tannoplastes) dans les espèces du genre Acacia (αὐτ.) 1948.—Variété des organites cellulaires évoluant en tannoplastes (αὐτ.) 1948.—Influence de l'anesthésie et du gel sur le changement de teinte de certaines fleurs (αὐτ.) 1948.—Sur la distribution de l'acide chlorogénique dans la famille des Composées et dans les organes de ces plantes (αὐτ.) 1949.—Recherches cytologiques sur le mode de formation de l'acide chlorogénique (Rev. Cytologie et Cytophys. végétales) 1948.—Du rôle de l'acide chlorogénique dans la cicatrisation des blessures et dans la défense de la plante contre les parasites (αὐτ.) 1948.—Du rôle de l'acide chlorogénique dans la formation des membranes subérisifiées (αὐτ.) 1948.—Origine des vacuoles spécialisées (Congr. inter. Stockholm).—Recherches cytologiques sur le mode de formation de l'acide chlorogénique chez les Composées (αὐτ.).—Sur des gènes produisant de l'anthocyane chez quelques Convolvulées. Sur une nouvelle maladie du cotonnier due au champignon Alternaria tenuise (Πραγμ. Ἀκαδ. Ἀθ.) 1931.—Sur les glandes d'Inula graveolens sécrétant une substance amère (αὐτ.) 1932.—Sur le verdissement de la decoction de quelques plantes et sur la présence d'acide chlorogénique dans ces plantes (αὐτ.) 1932.—Détermination de fruits trouvés dans un encensoir du palais Minōen de Malia (αὐτ.) 1933.—Κληρονομότης καὶ ἔξιλεις τῶν ὄργανων ὄντων (αὐτ.) 1950.

Κωνσταντίνος Χρ. Μαλτέζος (1869). Έκ Πατρῶν. Μετὰ τὰ γυμνασιακὰ σπουδὰς του ἐν Μεσολογγίῳ (1885) ἐστάλη (ὑπότροφος τοῦ κληροδοτήματος Ηπαδάκη) εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1885), τοῦ ὕποτου ἀνηγόρεύθη διδάκτωρ τῆς Φύλασσορίας ἐπὶ Μαθηματικοῦ (1890), καὶ (ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου) εἰς Παρίσιους, ἐνθα διαδόθησεν εἰδικὰς σπουδὰς Φυσικῆς εἰς τὴν Σορβόννην, εἰς τὸ Collège de France καὶ τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολὴν ἐπὶ τετραχείαν (1890 – 1894), ἐργασθεὶς καὶ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ καθηγητοῦ Ad. Cornu. Τοῦ 1894 ἀνηγόρευθη διδάκτωρ τῶν ἐπιστημῶν (docteur ès Sciences) ἐν τῇ Σορβόννῃ. Διετέλεσεν κατ' ἀρχὰς ὑπογραμματέος Πρετοδικίου (1885 – 1886), ἐπειτα δὲ βοηθὸς Ἐλλην. Σχολείου (1886), γραφεὺς ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (1887 – 1890), καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς καὶ τῆς Ἐφημοσύνης Μηχανικῆς καὶ Μηχανολογίας εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων (1894 – 1914), ἐπιμελητὴς τοῦ Ἐργαστηρίου Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1894 – 1903),

προϊστάμενος τοῦ Μετεωρολογικοῦ τμήματος τοῦ 'Αστεροσκοπείου (1895 - 1898), καθηγητής τῆς 'Αστρονομίας καὶ τῆς Φυσικῆς καὶ Χυμείς εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων (κατὰ διαφόρους ἐποχάς), καθηγητής τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν ὑπαξιωματικῶν (1905 - 1912), καθηγητής τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν Τελεγραφητῶν (διαφ. ἐποχ.), καθηγητής τῆς Φυσικῆς (ἀπὸ τοῦ 1908) καὶ τῆς Μηχανικῆς (1914 - 1917) ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, καὶ καθηγητής τῆς Φυσικῆς εἰς τὴν 'Ανωτάτην Δασολογικὴν Σχολὴν (1917 - 1926). Τομῆτης τῆς Πειραιωτικῆς Φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τὸ 1897 καὶ συγχρόνως επιμελητῆς τῆς φροντιστηριακῆς διδασκαλίας τῆς Μαθηματικῆς Φυσικῆς, διερίσθη καὶ ἄρχας τακτικὸς καθηγητής τῆς Φυσικῆς (1918 - 1920 καὶ 1922 - 1923), ἐπειτα δὲ τῆς Φυσικῆς Μηχανικῆς καὶ τῆς Θεωρητικῆς Φυσικῆς (1923 - 1926) καὶ τῆς Θεωρητικῆς καὶ Φυσικῆς Μηχανικῆς (1926). Μέλος τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου (1932 - 1937) μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Αστεροσκοπείου 'Αθηνῶν (1922 - 1935) καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρομικῶν (τοῦ ἡλεκτρολογικοῦ τμήματος, 1912 - 1936). Μέλος τῆς Φυσικῆς 'Εταιρείας τῆς Γαλλίας, τῆς 'Ενώσεως τῶν Φυσικῶν, καὶ τῆς 'Αστρονομικῆς Εταιρείας τῆς Γαλλίας. Έκ τῶν πρώτων τακτικῶν μελῶν τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν (1926)¹.

'Επιστημονικὴ ἀνταπόκρισις.— Αἱ ἐπιστημονικαὶ αὐτοῦ ἔργασίαι διάγονται εἰς διαφόρους κλάδους τῆς Φυσικῆς, Θεωρητικῆς καὶ πειραιωτικῆς, δημοσιεύθεσσαι: εἰς τὰ περιδικά: C. R. de l'Académie des sciences, Bulletin de la Société astronomique de France, Annales de Physique et Chimie, Annales de l'Observat. d'Athènes, L'Enseignement mathématique, Journal de Physique, Recueil d'exper. physique Abraham, Bull. d'Union des physiciens, Δελτίον 'Ελλ. Μαθηματ. Εταιρείας, Πρακτικά 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν Δελτ. Φ. Σ. Παρνασσοῦ: Mesure directe et indirecte de l'angle de raccordement d'un liquide qui ne mouille pas le verre (C. R.) 1892.— Les microglobules lenticulaires liquides, conditions d'équilibre (αὐτ.) 1892.— Les microgl. lenticul. conditions de formation (αὐτ.) 1892.— Sur les équations du mouvement d'un corps solide dans un liquide indéfini (αὐτ.) 1893.— Sur un phénomène de réflexion à la surface des nuages (αὐτ.) 1893.— Sur la dépression capillaire barométrique (αὐτ.) 1894.— Sur le mouvement Brownien (αὐτ.) 1895.— Sur la chute de bolides et d'aérolithes (αὐτ. καὶ Bull. soc. astr.) 1894.— Sur la règle de Rondelet sur les bois (C. R.) 1895.— Sur quelques propriétés des rayons X (αὐτ.) 1896.— Sur les rayons X (αὐτ.) 1896.— Sur les rayons limites (αὐτ.) 1896.— Sur les rayons cathodiques (αὐτ.) 1897.— Sur un système phosphorescent antianodique et les rayons anodiques (αὐτ.) 1897.— Αἱ καθοδικὴ ἀκτῖνες καὶ νέα: ἀκτινοβολία (διατρ. ὅργη.) 1897.— Sur les battements des sons donnés par les cordes (αὐτ.) 1898.— Sur les nodales de sable et de poussière (C. R. καὶ Παρνασ.) 1901.— Contribution à l'étude des tuyaux sonores (C. R.) 1902.— Sur une espèce d'oscillation de la perception chromatique (C. R. καὶ Πρακτ. Πανελλ. Ιατρ. συνέδρ.) 1903.— Contribution à l'étude des lentilles (C. R.) 1908.— Sur l'image réelle de Purkinje (αὐτ.) 1910.— Contribution aux phénomènes

¹. Βούρρης, ζεύπτων καθηγ., σ. 119-121, MEE, 16, 589. Who's Who, σ. 601, MEE, 16, 589.

de la foudre (αὐτ.) 1912.— Les enveloppes solides minces. Les Cloches (διατρ. διδαχτ. καὶ Ann. Ecole norm. sup.) 1894. Sur le mouvement Brownien (Ann. phys. chim.) 1895.— Sur les phénomènes de suspension et de subdivision des îles dans le golfe du Phalère (Ann. Obsv. Ath. 1896 et Ann. Astr. France 1901).— Etude du barographe à siphon (Ann. Obsv.) 1896.— Sur la caléfaction des liquides (αὐτ.) 1896.— L'année météorologique 1894 à Athènes (αὐτ.) 1896.— L'année météorologique 1895 (αὐτ.) 1896.— Sur les dernières inondations en Attique et en Thessalie (Bull. Obsv. Ath.) 1897.— Sur la loi de Kepler (Jour. Phys. 1901 καὶ Παρνασ. 1900).— Tὸ 'Υδροδυναμικὸν θεόρημα Helmholz (Παρνασ.) 1900.— Μέτρησις τῆς μεγεθύσεως τοῦ μικροσκοπίου (Παρνασ.) 1900.— 'Επι τῆς ἐγκαρσίου πολυκήπης κινήσεως τῶν λεπτῶν κυλευδρικῶν στελεχῶν (αὐτ.) 1901.— 'Επι τῶν φαινομένων τοῦ ἀμφιβληστροειδούς (Πρακτ. πανελλ. Ιατρ. συνέδρ. 1901 καὶ Jour. Phys 1902).— L'équation du prisme optique (Enseign. math.) 1903.— Les phénomènes de mirage dans la mer et les plaques de calme (Bull. soc. astr.) 1903.— Les nodales de sable et les agglomérations de cailloux (Jour. Phys.) 1903.— Photomètre à bille d'acier (Recueil Abraham) 1904.— Πυκτὸς σίρου ἡ διαβήτης (Δελτ. Φυσιοδ. Ετ.) 1906.— 'Ηλέκτρωσις σταγόνων θερμηρύρου (Δελτ. Φυσιοδ. Ετ. καὶ Bull. soc. phys. Fr.) 1907.— Sur l'électrisation des feuilles minces de collodium (Congr int. electr. Bruxelles) 1910.— Les phénomènes optiques en mer (Bull. Astr. Fr.) 1912.— La condition d'achromatisme d'un couple de prismes (Bull. Un. Phys.) 1913.— Un curieux phénomène orageux (αὐτ.) 1916.— 'Επι τῆς θεορίας τῆς ἐλαστικῆς ισορροπίας τῶν λεπτῶν ἐπιπέδων πλακῶν (αὐτ.) 1920.— Bradyte remarquable. (Bull. Soc. Astr.) 1921.— Sur la méthode de Poggendorff (Bull. Un. Phys.) 1921.— Quelques considérations sur le cycle des moteurs à explosion et le rendement spécifique (Δελτ. Μαθημ. Ετ.), 1922.— Sur les équations isentropiques et isothermes dans un cas spécial et le rendement thermique (αὐτ.) 1923.— Sur la méthode du vase à trop plein (Bull. Un. Phys.) 1923.— Sur le temps nécessaire pour qu'un vase se vide complètement (Δελτ. Μαθημ. Ετ.) 1924.— Observations de la Fata Morgana en Grèce (Bull. Soc. Astr.) 1925.— 'Οπτικαὶ ἀπάται κατὰ τὴν σχετικὴν κίνησιν (Δελτ. Μαθημ. Ετ.) 1925.— Εἰδωλα δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως διὰ τῶν φυκῶν (αὐτ.) 1926.— Sur une équation de la théorie des tourbillons (αὐτ.) 1927.— Περὶ μῆκος ἀξιοσημείου ὄριζούσης (Επετ. πανεπ. Θεσσαλ. καὶ Δελτ. Μαθημ. Ετ.) 1932.— Des gravures diatoniques, sur la théorie de leur genèse (Πρακτ. Αχ. 'Αρ.) 1926.— Περὶ τῆς Βαλίδος τῆς 8 Αύγ. 1926 καὶ τῶν σχήματος τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως (αὐτ.) 1926.— Sur les gammes diatoniques à six notes (αὐτ.) 1927.— Sur les relations entre la grandeur apparente, la distance conjecturée et la distance réelle (αὐτ.) 1928.— Sur les gammes diatoniques de la Musique ecclésiastique grecque (αὐτ. καὶ Επετ. Βιζαντ. σπουδ.) 1929.— Σχέψεις τινὲς ἐπι τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ K. Hadamard (αὐτ.) 1929.— Παρατηρήσεις εἰς τὴν ἀνακοίνωσην τοῦ κ. K. Hadamard (αὐτ.) 1931.— Παρατηρήσεις τῆς βυζαντ. μουσικ. καὶ αἱ σύγχρ. ἐρευναί (αὐτ.) 1931.— Sur une catégorie des vases d'écoulement (αὐτ.) 1931.— Du temps

de l'introduction de la clepsydre des tribunaux à Athènes et de son inventeur éventuel (άντ.) 1931.—Contributions à la recherche des dimensions des clepsydres des tribunaux chez les Grecs (άντ.) 1933.—Les subdivisions du doigt chez les Grecs (άντ.) 1933.—Eisagogeis tōn akakoloumatis περὶ τῶν εὐρήματος τῶν Ἀντικυθέρων (άντ.) 1934.—Ἡ κλεψύδρα παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις ('Αρχαιολ. έρ.) 1902.—Τὸ ἀρχαιὸν ἀττικὸν ἡμερολόγιον καὶ ἡ ἐννεακαίδεκατηρία ἐν Ἀθήναις (άντ.) 1907, 1908.—Δύο ἀττικὲς ψηφίσματα (άντ.) 1908.—Sur l'ancien calendrier archéen (Bull. Astr. Fr.) 1911.—Περὶ τοῦ ἔτους ἀρχοντος Ἀρχίππου καὶ τοῦ τύπου μετέβασης ('Αρχαιολ. έρ.). 1913.—Ἡ ἐννεακαίδεκατηρία ἐν Ἀθήναις (άντ.) 1913.—Συμπληρωματικὴ χρονολογικὴ μελέται (άντ.) 1914.—Ἀττικὸν ψηφίσματα τῶν 368/7 καὶ ἡ ἑπτή τῶν Λαναιον (άντ.) 1915.—Βοηθημένος εἰκνετῇ (άντ.) 1915.—Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκκένωσεως τῶν κλεψύδρων (Δελτ. Μαθ. έτ.) 1919.—Ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα καὶ ἡ δικηγορητηριανή ἡμέρα ('Αρχ. έρ.) 1920.—La clepsydre chez les anciens (Bull. Sc. maths.) 1922.—Περὶ τῶν ὑλικῶν συστημάτων πλεοναζόντων συνδέσμων (Δελτ. Μαθ. έτ.) 1924.—La Tholos d'Athènes et les clepsydres (Bull. Correspond. hell.) 1925.—Συμβολὴ εἰς τὴν εὑρεσιν τοῦ παρ' ἡμῖν συστήματος μέτρων καὶ σταθμῶν (Πρακτ. Ακαδ. Αθην.) 1938.—L'aurore du 25-26 Janv. 1938 (άντ.) 1938.—Ἐπὶ τῶν μετεωρολογικῶν περιθόδων (Πρακτ. Ακαδ. Αθηνῶν) 1937.—De la gamme tempérée et sur une gamme diatonique équivalente des intervalles rationnels (άντ.) 1939.—Περὶ τοῦ ἡμερολογικοῦ ζητήματος καὶ τῆς κατασκευῆς πολιτικῶν ἡλιακῶν ἡμερολογίων (άντ.) 1941.—Τὸ ἔτος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρχοντος Ἀναξικράτους (άντ.) 1946.—Περὶ τῶν «παρ' ὄραν» πάργης καὶ παχύτοῦ κατὰ τὰς συγχρόνους παρατηρήσεις εἰς τὰς Ἀθήνας (άντ.) 1946.—Τὸ ἔτος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρχοντος Ἀναξικράτους (άντ.) 1947.—Ἡ ρωμαϊκὴ υἱα καὶ τὸ ἀντιστοιχον ρωμαϊκὸν μέτρον μῆκος, A.B. (άντ.) 1949.—Ἐγράψει ἐπίσης διδακτικὰ καὶ ἐκδιδούμενά: Eisagogeis εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ἐλαστικότητος, 1896.—Ο Κυπάρισσος Στέφανος καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν λειτουργῶν τῆς M. Εκπαιδεύσεως ἐργασία του ('Αναμνήσ. τ. Πανεπ. Ελλ. Βιοτεχν. έπαρχ. καὶ Πολυτεχν. Συλλ.) 1918.—Ο ἐπιστημονικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτοῦ μέχρι τῆς Ἀναγεννήσεως (ἐναρκτ.) 1919.—Ἄρθρα ἐν τῇ Μεγ. Ελλ. Εργασιολογιδεῖο.—Μαθήματα Θερμοδιναμικῆς (λιθογρ.).—Μαθήματα Φυσικῆς (λιθογρ.).—Στοιχεῖα Πειραιακῆς Φυσικῆς (έλλ. Σχολείου 1902) καὶ Στοιχεῖα Πειραιών Φυσικῆς (Δημοτ. Σχολ.) 1905.

Νεῖλος Σακελλαρίου (1882). 'Εξ Ἀγίου Πέτρου τῆς Κυνουρίας, ἐνθε ἐλαφε τὴν προκαταρκτικὴν ἐκπαίδευσιν. Μαθητής ἐπειτα τοῦ γυμνασίου ἐν Ἀθήναις καὶ συντήτης τὸ 1898 εἰς τὸ 'Εθν. Πανεπιστήμιον, ἀντριασθη διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν τὸ 1903, καὶ συνεπίκριτος τὰς σπουδάς του εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἰννες (1911-12) καὶ Γοτίγρης (1912-14). Ἐγρημάτισεν ἐν Ἀθήναις ἐλληνοβιδάσκαλος (1903-1911 καὶ 1915) καὶ σχολάρχης ἐν τῷ Προτίμῳ τοῦ Διδασκαλείου τῆς M. Εκπαιδεύσεως (1915-17) καὶ ὑποδιευθυντής τοῦ Διδασκαλείου (1917-18), ἐπίσης καθηγητής τῆς Μηχανικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Δοκίμων (1917-1929) καὶ ἐν τῇ Ἀναπτή Σχολῇ τῶν ἐμπορικῶν καὶ οικονομικῶν ἐπιστημῶν (1929) καὶ διεύθυντής αὐτῆς (1933-1934). Τὸ 1918 ἐξε-

56

λέγη, ἐπιτάκτος καθηγητής τῆς 'Ανωτέρας Ἀκαδημίας καὶ τῆς 'Αναδευτήρης Γεωμετρίας ἐν τῷ Πανεπιστήμῳ. Ἀπειλεῖς τὸ 1920, διαρροή τὸ 1921 ταπτικὴ καθηγητὴ τῶν αἰτῶν μαθημάτων. Μαθηματικὴ σύμβουλος τοῦ 'Ιδρυματος τῶν Κοινωνιῶν 'Αστραίων (1936) καὶ μέλος τῆς Συμβουλίου του, καθὼς καὶ μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Τομέας 'Ασφαλίσεως ἐφερετικοῦ πλήρους τῆς 'Ελλάδος (1930). Εἶναι μέλος τῆς Société mathématique de France, τῆς Deutsche mathematische Vereinigung, τοῦ Circolo Matematico di Palermo, τῆς American Mathem. Society, καὶ μέλος ἐπίτιμου τῆς τοῦ Λιον (τοῦ Περιοδικοῦ) Γεωγραφικῆς Έταιρείας. 'Εξ τῶν ιδρυτῶν τῆς 'Ελλην. Μαθηματικῆς Έταιρείας, καὶ πρόεδρος αὐτῆς (ἐκτὸς τοῦ 1929)!

'Επιστημονικὴ ἐργασία.—Αἱ ἐπιστημονικαὶ αὐτοῦ ἐργασίαι ἀνάγονται θεωρεῖς εἰς τὴν 'Ανωτέραν 'Αλγεβραν καὶ τὴν 'Αναδευτήρην Γεωμετρίαν, δημοσιευθεῖσαι εἰς τα περιόδικα: Δελτίον τῆς Εθν. Μαθητ. Έταιρείας, C.R. de l'Académie des Sciences, Annali matemat. pura e applicata, The Tōhoku mathem. journal, R.C. de la R. Acad. dei Lincei, 'Αθην., Πρακτ. Ακαδ. Αθηνῶν, Giornal. matem. di Battaglini, Ann. Societ. Polonaise de mathem., 'Αρχαιολ. έργ., ως ἔξης: Sur les formes bilinéaires (Δελτ. Μαθ. έτ.) 1919.—Sur les systèmes polaires dans l'espace (άντ.) 1921.—Sur les solutions discontinues du problème du calcul des Variations dans l'espace à n dimensions (άντ.) 1922.—Sur le système polaire (άντ.) 1923.—Sur la courbure oblique casoratiennes des surfaces (άντ.) 1924.—Zur variationsrechnung (άντ.) 1925.—Περὶ ἐφαρμογῆς των τῆς θεωρίας τῶν πληκτῶν (άντ.) 1926.—Contributions à la théorie des surfaces (άντ.) 1919.—Sur les foyers des solutions discontinues du calcul des Variations (άντ.) 1928.—Sur la théorie de la flexion (άντ.) 1920.—Περὶ ιδιοτήτων τῶν ένταλμάτων τῶν σχημάτων, 1930.—Περὶ καμπύλων τῶν β' βαθμοῦ καὶ κύρων β' τίξεως (άντ.) 1933.—Περὶ διογράφων μεταξὺ δύο γύρων τῶν ν διαστάσεων (άντ.) 1935.—La courbure linéaire oblique et la courbure géodésique totale (C.R.) 1924.—La courbure aréale oblique casoratiennes (άντ.) 1924.—Sur les systèmes polaires (άντ.) 1922.—Sur les figures polaires (άντ.) 1922.—La courbure linéaires et aréale oblique d'une surface (άντ.) 1920.—The space problem of the calculus of Variations (R. C. Circolo math.) 1920.—Ueber die nicht-stetigen Lösungen in der Variationsrechnung (άντ.) 1927.—Ueber eine Eingenschaft der ganzen rationalen Funktionen (The Tōhoku mat. journ.) 1917.—Les équations différentielles de Cauchy - Riemann et Laplace en coordonnées polaires (άντ.) 1917.—Zur Variationsrechnung (άντ.) 1918.—Ueber die Beltrami - Hamiltonsche partielle Differentialgleichung in der Variationsrechnung (Atti Congr. mat. Bologna) 1928.—Sur une classe de mouvements centrales (C.R. Ac. Lincei) 1930.—Sur le calcul des Variations (άντ.) 1932.—Αἱ μὴ συνεχεῖς λύσεις τοῦ προβλήματος τῶν λογισμῶν τῶν μεταβολῶν ἐν τῷ γύρῳ τῶν τριών διαστάσεων (Αθην.) 1915.—Sur les solutions discontinues du problème des Variations dans l'espace à n dimensions (C.R. Congr. math. Strasburg) 1920.—Περὶ τῶν μὴ συνεχῶν λύσεων

1. Βιογρ. Τάντων καθηγ. σ. 141-142, ΜΕΕ. 21, 446.

ἐν τῷ λογισμῷ τῶν μεταβολῶν (Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ.) 1926 - 1927. — Περὶ ἑνὸς γενικοῦ τόπου ὑπολογισμοῦ τῶν ἀσφαλίστρων Κοινωνιῶν Ἀσφαλίσεων (αὐτ.) 1936. — Sur le calcul des Variations dans l'espace (Ann. math. pura e appl.) 1919. — Quelques remarques sur les systèmes polaires (Giorn. m. Battaglini) 1921. — Sur le calcul des variations (Ann. Soc. polon. mat.) 1931. — Ueber affine Homographie zwischen n Dimensionalen - Raum (C. R. Congr. int. mat.) 1926. — Sur une formule générale d'assurance sociale (αὐτ.) 1936. — Περὶ τῆς ἔξελίζεως καὶ τῆς σημασίας τῆς Γεωμετρίας (ἐναρχτ., «Ἀρχιμήδ.») 1919. — Τὰ ριθματικὰ ἐν Ἑλλάδι: ἐπὸ τοῦ 1830 - 1930 (ἐφ. Βραδυνή) 1935. — Projet pour la constitution d'une commission internationale pour l'enseignement des mathématiques (Congr. int. mat. Bologna) 1928. — Ueber das gegenwart. Griechenland, Gottingen, 1912. — Τὸ ἔλληνικὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα (Δελτ. Ἑλ. Μαθ. Ἐτ.) 1937. — Τὸ διεθν. μαθηματ. συνέδριον ἐν Oslo (αὐτ.) 1937. — Τὸ παραχωρικὸν πρόβλημα τοῦ Λογισμοῦ τῶν μεταβολῶν εἰς χώραν τοῦ Riemann τῶν ν διαστάσεων (αὐτ.) 1938. — Ἰστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ηροβολικῆς Γεωμετρίας (αὐτ.) 1938. — Τὸ Β' Διαβαθμικὸν συνέδριον ἐν Βουκουρεστίῳ 1937 (αὐτ.) 1938. — Ueber Variationsrechnungsproblem in Parameterdarstellung in n-dimensionalen Riemann'schen Raum (Bull. Math. de la Soc. Roumaine de sciences) 1938. — Zur Variationsrechnung (Monatshefte f. Math. u. Physik) 1939. — Sur l'équation de Hamilton dans le Calcul de variations (Revista de Scienc. Lima—Peru) 1939. — Περὶ τῆς μὴ Εὐκλείδειας Γεωμετρίας τοῦ Riemann (Δελτ. Ἑλ. Μαθ. Ἐτ.) 1940. — Sur le problème adjoint au calcul des variations (αὐτ.) 1940. — Περὶ ἑνὸς προβλήματος τοῦ Λογισμοῦ τῶν Μεταβολῶν (αὐτ.) 1943. — Περὶ τὰ θεμέλια τῆς Μαθηματικῆς ἐπιστήμης (Πρακτ. 30ετηρ. Κρητικοῦ) 1944. — Τὰ θύμικὰ χρεῶγραφα (Οικονομικὰ Νέα) 1946. — Τὰ θεμέλια τῆς Μαθηματικῆς ἐπιστήμης (Δελτ. Μαθ. Ἐτ.) 1947. — Περὶ μᾶς ὄμαδος μετασχηματισμῶν ἐπερφῆς (Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ.) 1947. — On a group of Contact Transformations (Mathem. Magazine) 1948. — Ueber Strahlensysteme deren abaseckelbaren Flächen eine Fläche untergeodätischen Linien u. ihren geodätischen Parallelēn schneiden (Int. Congr. of mathem. 1950 καὶ Δελτ. Μαθ. Ἐτ.) 1952. — Εἰς μήμην Κυπαρ. Στεφάνου (Δελτ. Μαθ. Ἐτ.) 1951. — Ηαρκτηρίσεις ἐπὶ τῶν γεωδαισιακῶν γραμμῶν κλπ. (αὐτ.) 1951. — Στοχεῖα θεωρητικῆς Γεωμετρίας, 1950. — Εδημασίεσσεν ἐπίσης ἀρθρα ἐκπαιδευτικὰ εἰς τὰς ἐφημερίδας Ἐλεύθερον Βῆμα καὶ Καθημερινή (1929, 1933) καὶ Βραδυνή (1934). — Περὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τὴν Ηράτην (1931, 1934), Οἰκονομικὸν Ταχυδρόμον (1931, 1934), περιοδ. Ἐργασίων (1934), Ἀσφαλιστικὴν Ἐπιθεώρησιν (1931) καὶ παιδικῶγχα εἰς τὸ Δελτ. Ἑλ. Μαθ. ἑταῖρ. (1919 - 1933), Ἐπετηρ. Πανεπιστημίου (1934), εἰς τὴν M.E. Ἐγκυλοπαιδείαν, εἰς τὸ Ἐγκυλοπ. Λεξικόν, τὴν Ἐκπαιδευτ. Ἐπιθεώρ. (1918, 1921), Παιδαγωγικὸν Δελτίον (1907, 1912), Ἀγωγήν (1916) καὶ ἐφ. Πολιτείαν (1918). — Επίσης διδακτικὰ ἐγχειρίδια: Στοιχεῖα Ηροβολικῆς Γεωμετρίας, 1926. — Στοιχεῖα Ἀναδυτικῆς Γεωμετρίας, 1924, 1925. — Μαθήματα Παραστατικῆς Γεωμετρίας (λιθόγρ.) 1926. — Θεωρητικὴ Μηχανικὴ. — Μαθήματα Γεωμετρίας μαθηματικῶν, 1934 καὶ γραμματικῶν ἐγχειρίδια μαθηματικῶν: Θεορ. Γεωμετρία

Στοιχεῖα "Λληγεράς, Ἀριθμητική, Πρακτική Γεωμετρία, Τριγωνομετρία.

Ἐμμανουὴλ I. Ἐμμανουὴλ (1886). Ἐξ Ἀθηνῶν. Μαθητής τοῦ ἐκπαιδευτηρίου Τρικανταρύλου καὶ τοῦ γραμματείου Ἀθηνῶν. Φοιτητής τὸ 1902 τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου διὰ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, μετεγράφει τὸ ἐπόμενον ἔτος 1903 εἰς τὸ Φαρμακευτικὸν Σχολεῖον, τοῦ ὥποιος θάψει πτυχίον τὸ 1906. Σπουδαστὴς τὸ 1909 τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βέρνης (μαθητής τοῦ Tschirch, Oesterle, Tummann καὶ Fischer) ἀνηγορεύθη, αὐτόῦ διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Γενικῆς Χωρείας, Φαρμακογνωσίᾳ καὶ Ὀρυκτολογίᾳ (1912). Υποβολθής ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Φαρμακευτικόν γυμνεῖον τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου (1903), βοηθός ἐπειτα (1904) καὶ ὄπερημελητής (1906) καὶ ἐπιμελητής (1914 - 1921), διετέλεσε συγγρίνως ἀστυρυμικὸς παρὰ τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀττικοποταίας (1912 - 1916) καὶ ιδιοκτήτης φαρμακείου (1910 - 1917), καὶ καθηγητής ἐπειτα τῆς Γενικῆς Χωρείας καὶ τῶν ἐπαρχικῶν ὄλων εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων (1919 - 1922). Τοῦτης τὸ 1918 τῆς Φαρμακευτικῆς γυμνείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἔξελτη τὸ 1921 τακτικὸς καθηγητής τῆς Φαρμακευτικῆς Χωρείας, καὶ τὸ 1930 καθηγητής τῆς Ἐμπορευματολογίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐμπαρκῶν ἐπιστημῶν. Τακτικὸν μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Υγειονομικοῦ Συμβούλου (1921), μέλος τῆς πρὸς σύνταξην τῆς Ἑλ. Φαρμακοποίας Ἐπιτροπῆς (1918) καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὅμα τῆς συστάσεως τῆς (1926). Μέλος τῆς ἐν Βερολίνῳ Γερμανικῆς Φαρμακευτικῆς Έταιρείας (1914) καὶ τῆς ἐν Ηράτῃ Φαρμακευτικῆς Έταιρείας τῆς Γαλλίας (1923).

Ἐπιστημονικά ἐργασία. — Αἱ ἐπιστημονικά τοῦ ἐργασίας ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ περιοδικά: Journal suisse de Pharmacie, Schweiz. Apothekerzeit, Journal de Pharmacie et de Chemie, Archiv der Pharmacie, Berichte Deuts. pharm. Gesell., Zeitschr. Anal. Chem., The Chemist and Druggist, Pharm. Monatscheft, Pharmaazeutische Praxis, Πρακτικὴ Ἀκαδ. Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Φαρμακευτικῆς, κλπ.: Etude comparative sur les plantes dessinées dans le Codex Constantinopolitanus de Dioscoride (Journal. Suis. de pharm. 1911, Jahresb. Pharm. 1912, Kanngiesser Naturwiss. Woch. 1914, Deut. pharm. Gesell. 1915, Ἐπετ. Πανεπιστ. 1920). — Über das Kretische laudanum (διατρ. διδακτ.) Arch. Pharm. 1912. — Über den Harzbalsam von Abies Cephalonica (Αὐτ.) 1912. — Τὸ ἔλληνικὸν μέλα (Berich. Deut. Pharm. Gesell.) 1912. — Ο ἔλληνικὸς κῆρος, (αὐτ.) 1912. — Ueber das griechische Tomatenmus (Schw. Apoth. καὶ Jour. Phar. et Chem.) 1917. — Recherche pharmacochimique de la racine de Rumex Pulcher (Jour. suiss. phar. διατρ. ὑφῆ.) 1917. — Pharmacochimische Untersuchung von Plantago Coronopus (συνεργ. Παπαθασίλειος) Arch. Pharm. 1920. — Die attische Komara (Ber. Deut. ph. Gesell.) 1923. — Ueber eine neue griechische Heilquelle (αὐτ.) 1925. — Das griechische Sussholz und dessen Succus (Festschr. Tschirch, 1926 καὶ Πρακτ. ἀκαδ. Ἀθηνῶν, 1926, καὶ Ἐπετ. Πανεπιστημίου 1926).

1. MEE, 11, 53-54, Who's Who, σ. 242. Ἐμμ. I. Ἐμμανουὴλ. Ἡ εποπτευτική τῆς καθηγητικῆς τοῦ 1921 - 1946, ἐν Ἀθήναις 1946.

Φυσικομ. Σχολής, 1926 και Chemist and Druggist, 1926).—Τὸ ὅδωρ τῆς Δαμίας ('Αρχ. Φαρμ.) 1926.—Τὸ Λαυτράνου και τὰ ὅδατά του (Πρακτ. Ακαδ. 'Αθ.) 1927.—Μήθοδος προσδιορισμοῦ κινήντος ἐντὸς ζακχαροπήρητον και φυσικῶν (αὐτ. 1930 και Zeit. Anal. Chem. 1930).—Greek Tobaccos, chemically examined (Πρακτ. Ακ. 'Αθ., Chem. u. Drog.) 1930.—Phytochemische Untersuchung des Pflanze Echinocactus Williamsii (Pharm. Berichte Elsenberg, Πρακτ. Ακ. 'Αθ. 1928).—Τὸ Χειζόν τερεβινθέλαιον (Πρακτ. Ακ. 'Αθ., Chem. and Drog. Pharm. Monats.) 1931.—Τὸ ιαρκτικὸν ὅδωρ Ηρεμοκρασία τῶν ὅδατον Αἰδηψοῦ (αὐτ.) 1932.—Pharmacy in the Jonian Island (Πραγμ. Ακ. 'Αθ. 1934, Chem. u. Drug.) 1935.—Ueber der Chios - terpentin (Πρακτ., Ακ. 'Αθ., Pharm. Acta Helv.) 1934.—Ἡ Αἰδηψός και τὰ ὅδατά της, 1934.—Atractylis Gummifera (Schw. Apoth.) 1925.—Δράγη - φάρμακον - δρογαγνωσία - φαρμακογνωσία ('Αρχ. Ιατρικῆς και Schw. Apoth.) 1918.—Ἡ φαρμακωνούσια διὰ μέσου τῶν αἰώνων, 1908. Τὰ νεώτερα προβλήματα τῆς φαρμακογνωσίας ('Αρχ. Ιατρ.) 1911.—Περὶ φυτοχημισμοῦ ('Αρχιμήδης) 1914.—Ἐπίδρασις τῶν φαρμάκων ἐπὶ τῶν οὔρων ('Αρχ. Ιατρ.) 1916.—Α. Κ. Δαμιθέργης, 1917.—Τὸ γύναιο ἀσθενῶν ἀγελάδων ('Υγ. Δελτ. Γῆγ. 'Εσ.) 1918.—Ἄρτος εἰς ἀτρίπτου σίτου (Δελτ. Βιομ. 'Ακ.) 1921.—Χημικὴ σύνταξις και φαρμακοδυναμικὴ ἔνέργεια (ἐναρχ. θρηγ.) 1919. Κατάταξις τῶν ιατρικῶν ὅδατον ('Αρχ. Φαρμ.) 1921.—Γένεσις και ἔξέλιξις τῆς φαρμακευτικῆς, 1921.—Πολύγωνον τὸ Υδροπίπερι ('Αρχ. Φαρμ.) 1921.—Ἡ βιομηχανία τῶν ρόδων ἐν Βουλγαρίᾳ (Δελτ. Βιομ. 'Ακαδ.) 1921.—Ἡ Φαρμακοποία ('Αρχ. Φαρμ.) 1922.—Τὸ νέον φάρμακον ('Αρχ. Φαρμ.) 1922.—Φυτικὰ φάρμακα σπανιοτέρας χρήσεως, 1923.—Ἡ ἐνοποίησις τῶν τίτου τῶν φαρμάκων ('Αρχ. Φαρμ.) 1925.—Τὸ ιατρικὰ θερμόμετρα (αὐτ.) 1927.—Τὸ φαρμακευτικὸν κήμεσσον (1904—1929) 1929.—Ἡ πρόδοσις τῆς Φαρμακευτικῆς (ἐναρχ. καθηγ.) 1922.—Βοτανικὴ περιγήσεις ἐν Ελλάδι ('Αρχ. Φαρμ.) 1933.—Τὸ ἐλληνικὰ φαρμάκεια (αὐτ.) 1924. Τὰ δρικὰ τῆς πρωτοτυπίας ἐν τῇ νοθεύσει τῶν φαρμάκων (αὐτ.) 1924.—Ἐλληνικὲς ἀριστεῖς τῆς φαρμακευτικῆς, 1924.—Ἡ παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν διεθνῆς συνδιάσκεψις περὶ τοῦ ὄπiou ('Αρχ. Φαρμ.) 1925.—Περὶ τοῦ τύπου τῆς ἐνοποίησεως τῶν ἡρωτικῶν φαρμάκων (αὐτ.) 1926.—Τὸ βάλμικα ιώδιον (αὐτ.) 1926.—Τὸ τριαντάφυλλο, 1927.—Ἡ φαρμακευτικὴ τῆς Εὐλάδος (Πανελλ. Φαρμ. σπ.δρ.) 1928.—Λι έλληνικὴ λουτροπόλεις ('Αρχ. Φαρμ.) 1933.—Βιβλιογραφία τῶν περὶ τῶν ἑλλ. Ιαματ. ὅδατων μυστικῶν ('Αρχ. Φαρμ.) 1937.—Μεγάλοι φαρμακοποιοί (αὐτ.) 1933.—Ἡ Βοτανικὴ παρὰ τοὺς Βούλγαροις (αὐτ.) 1933.—Τὸ φαρμακευτικὰ σινέδριον και ἡ Φαρμακευτικὴ ἐν Σουηδίᾳ (αὐτ.) 1933.—Φαρμακοποίες - Αποθηκάριος (αὐτ.) 1932.—Λοιπά και Ιαματικὰ ὅδατα ἐν τῇ ἀρχαιότερῃ (αὐτ.) 1935.—Ἡ φαρμακοποία διὰ μέσου τῶν αἰώνων, 1934.—Τὸ κύριο ('Αθ. 'Αθ.) 1934.—Ἡ φαρμακευτικὴ τῆς πρώτης πανεπιστ. ἑκατονταετηρίδος, 1937.—Les médicaments chimiques des anciens Hellénes (Πρακτ. Ακαδ. 'Αθ.) 1938.—Τὸ 10ον ἐν Ρώμῃ Δ. Συνέδρ. 1938.—Τὰ ὄφρωματα τῶν ἀρχαιών, 1940.—Ἀλέξ. Τσχιρχ, 1940.—Ο Παρακέλσος 1941.—Scheele 1941.—Τὰ φυτὰ τοῦ Ουΐρου 1942.—Τὰ φαρμακευτικὰ και ὄφωματα τῶν τῆς Εὐλάδος, 1945.—Κρατένας ὁ φύτοτόμος, 1946.—Ιατροφυτικοὶ σελίδες τοῦ

καπνοῦ, 1943.—Ιστορία τῆς Φαρμακευτικῆς, 1947.—Ἐπίσημες Χημεία τῶν φρούρων και ποτῶν, 1916, 1922, 1926.—Πίνακες ποικιλής ἀνθεκτικῆς γραμμής 1923.—Αἱ πολεμικὲς ἀκατοικητικοὶ γραμματικοὶ πορτικλες, 1922.—Οδηγός πρὸς ἔξεταστον τὸν οἴρον, 1926.—Ἀνάλυτικὴ Χημεία, 1926.—Ἐργαστηματικοὶ (συνεργ. Δικλέτου) 1931, 1932.—Μεθήκατα φαρμακευτικοῖς, 1932.—Γενικὴ Χημεία ὀνόργων και ὀργανική (συνεργ. Δικλέτου) 1937.—Ἐκδοσίς τοῦ περιοδικοῦ 'Αρχείου φαρμακευτικῆς 1924—1928, 1932—1947.—Pharmazeutische Verhältnisse in Griecheland (d. Apoth. Ausl.).—Reorganisation der Pharmazie in Griechenland (Ber. deut. Pharm. Gesell., Thomas Hd. Pract. wiss. Pharm.). 1914—Bestimmung des Chinias in Drageen u. Ampullen (Zeit. Anal. chem.) 1930.—Μικρασιατικὴ δρύγη ('Αρχ. Φαρμ.) 1921.—Ιαματικὸν ὅδωρ Βραυμένον Κούτσους (αὐτ.) 1924.—Ἀναζήτησις και προσδιορισμοὶ παραγόμενον τοῦ Ξερβιτορικοῦ δέξιος (Χημ. Χρονικά) 1936.—Τὰ ζωτικὰ φάρμακα τῶν παρελθόντων, 1937.—Ἀπομένωσις και ἐπιμολυνήσις τῶν στογείων (Χημ. Χρον.) 1938.—Ἡ Θηραϊκή, 1946.—Δημογραμμένος πρωτοπόρος "Εὐθύνη Κηφισίας" ('Ερ. Βραδυῆς) 1935.—Φαρμακοποία - Φαρμακοτεχνία, 1931.—Διάσορος δρύρων εἰς τὴν Μεγ. Έλλ. Εργαζομένοις και τὸ 'Εργοδοτηριακὸν Λεξικόν.

'Ιωάννης Τρικκαληνὸς (1888). Ἐκ Συρόσκου τῆς Ηπείρου. Ἀπόφοιτος τοῦ ΕΩΔημοκρατικοῦ Σχολείου Λασιθίου και τοῦ γραμματίου ἐν Αθήναις, πτυχιοῦτος τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, ἐπάλληλη τὸ 1919 ὡς ὑπέτροφος τοῦ κώληροδοτήματος Μπαλτατζῆ πρὸς σπουδὴν τῆς Φυσικῆς Γεωγραφίας και Χαρτογραφίας εἰς Γερμανίαν, ἐνθα και ἀνηγορεῖθη διδάκτωρ τῆς Φυσικοφύλακος ἐπὶ Γεωλογίᾳ τοῦ Πανεπιστημίου Γαττίγγης (1926), σπουδάσας ἐπίσης Μηχανικήν τῶν μεταλλείων εἰς τὴν Μεταλλευτικὴν Λαζαρίδην τῆς Φραιβέργης. Τὸ 1930 ἔχειλέγη τωντικὸς καθηγητής τῆς Φυσικῆς Γεωγραφίας ἐν τῷ Ηπειροπόταμοι Αθηνῶν'.

'Ἐπιστημονικὴ ἐργασία.—Sobre la teoria de la erosion y la teoria de las grietas (Iberica) 1925.—Sobre las desigualdades de los valles en los alrededores de Tortosa (αὐτ.) 1925.—«Ripple - Marks» o formas de erosion (αὐτ.) 1925.—Untersuchungen über den Bau der Kettenberischen Ketten des nordöstlichen Spanien (Zeitschr. deutsch. Geol. Gesell. Isch.) 1928.—Windrippeln (Petermann's Mitteil) 1928.—Περὶ τῶν ὅδατογενῶν κυριατικῶν τῆς θρηγ. (Πρακτ. Ακαδ. 'Αθηγ.) 1929.—Ueber die Entstehung der Dünen (αὐτ.) 1930.—Ueber die ungleiche Ausmodellierung der morphol. Oberfläche Griechenlands (αὐτ.) 1932.—Die Erosions - u. Spaltentheo u. ihre Beziehungen zur Geomorphologie (αὐτ.) 1935.—Tectonische u. paläogeographische Untersuchungen der nachtierären Schichten Atticas (αὐτ.) 1935.—Geomorphologische Untersuchungen im Gebiete von Thessaloniki (αὐτ.) 1936.—Über die Schichtenfolge und den Bau Atticas (Stille - Festschrift) 1936.—Ueber die attischen und wallachischen orogenen Bewegungen in Attica (αὐτ.) 1940.—Συμβολὴ εἰς

την διερεύνησιν τῆς τεκτονικῆς δομῆς τῆς Ελλάδος, I, II, III (Πρακτ. Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν) 1946.

Μιχαὴλ Κ. Στεφανίδης (1868). 'Εκ Μανδαμάδου τῆς νήσου Λέσβου. Απόφοιτος τοῦ γυμνασίου Μυτωνίης. Φοιτητής (1888) τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐσπούδασε φυσικὰς ἐπιστήμας, ἀκολουθήσας καὶ τὸ φύλαλογικὸν μαθήματα. Τὸ 1893 ἀνηγορέθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Φυσικῆς ἐπιστήμαις. Μετέψη πολλάκις εἰς Γερμανίαν, Παρισίους καὶ Λονδίνου. Αστυχυμικὸς καὶ ἀρχὰς ἐν Μυτωνίῃ (1894—1902) καὶ καθηγητὴς τῶν Φυσικῶν εἰς τὸ γυμνάσιον Μυτωνίης (1906—1912), διαρίσθη, μετὰ πρόσκλησιν, τὸ 1913, ἐν Ἀθήναις συντάκτης τοῦ Κρατικοῦ α' Ιστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἐλληνικῆς γλώσσης (1913—1926). Επιδοτεῖς εἰδικᾶς εἰς τὴν Ιστορίαν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἔγινεν ὑφηγητὴς τῆς Ιστορίας τῆς Χυμείας τὸ 1910 (ἀνανεωθείσης τῆς ὑφηγησίας του, κατὰ τὸν νέον νόμον, τὸ 1919). Εκπακτος καθηγητὴς τὸ 1924 (Μαρτ. 14) τῆς τόπε κατὰ πρότον θρυσθείσης αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Ιστορίας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, προχήθη τὸ 1935 (Αὔγουστ. 8) εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς αὐτῆς ἔδρας. Μέλος τῆς Deutsche Gesellschaft für die Geschichte der Med., Naturwissenschaft und Technik, τῆς Rheinische Gesellschaft für Geschichte der Naturwissenschaft, Med. u. Technik, τῆς Académie Internationale d'Histoire des Sciences, καὶ ἐκ τῶν θρυστῶν τῆς History of Science Society. Μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς μεταχρησῆς διὰ λατινῶν γραμμάτων τῶν φυτολογικῶν κυρίων ὄνομάτων, καὶ μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν γρανολογικῶν πινάκων (πρὸς τὴν συγγραφὴν τῆς Παγκοστίου Ιστορίας τῶν Ἐπιστημῶν). Βραβεῖον τῆς Association pour l'encouragement des études grecques. θρυστὴς τοῦ μαθήματος (discipline) καὶ τῆς ἔδρας τῆς Ιστορίας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν¹. Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1938).

Ἐπιστημονικὲς καὶ ἐργασίαι. — Τὸ ιστορικὸν αὐτοῦ ἔργον συνιστάται κυρίως εἰς τὴν δημιουργίαν μᾶς φύλαλογικῆς φυσιογνωσίας, εἰδικῆς κριτικῆς ἀναδύσεως καὶ ἐρμηνείας τῶν πρότων πηγῶν, τῶν ἀρχαίων ἐπιστημονικῶν κειμένων καὶ τῶν δρῶν μετὰ τῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς γλώσσης ὡς Ιστορικῆς πηγῆς, καὶ τὴν ἐντεῦθεν συθετικὴν θεωρησιν τῆς Ιστορίας τῶν ἐπιστημῶν μὲ κέντρον τὴν Ἐλληνικὴν ἐπιστήμην, καὶ εἰς σημαντικής καὶ φύλασσοφικῆς ἐρεύνας. Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐθηκοσιεύθησαν ὡς βιβλία καὶ εἰς τὰ περιοδικά: Νέα Ἡμέρα Τεργέστης, Ἀθηνῶν (τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν), Λεξιογραφικὸν Ἀρχεῖον (τοῦ Ιστορικοῦ Λεξικοῦ), Λαογραφία (τῆς Λαογραφικῆς Ἐταιρείας), Ἐπιστημ. Ἐπετηρίς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Δελτίον τῆς ἐν Ἑλλάδi Ἐταιρείας τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν, Ἐπετηρίς τῆς ἐν Ἑλλάδi Ἐταιρείας Βυζαντινῶν σπουδῶν, Ἡμερολόγιον τῆς Μεγάλης Ἐλλάδος, Byzantinische Zeitschrift, Philologische Wochenschrift, Revue des Etudes Grecques (τῆς Association pour l'encouragement des études grecques),

1. Ιδία τεῦχος Α', σ. 31.

2. Μεγάλη Κ. Στεφανίδης Τοῦτα καὶ πόλει, 1931, MEE 366. Revue des Études grecques, XLV, 1932 σ. LXXXII-LXXXV, Archeion XV 1932, σ. 95-97, Archives Internat. d'Hist. des Sciences, XXVIII, 1949, σ. 1276, Who's Who, σ. 935.

Revue Scientifique, Chemiker Zeitung (Göthen), Archiv für Geschichte d. Naturwiss. u. d. Technik, Mitteilungen zur Geschichte d. Med. d. Naturwiss. u. Technik (τῆς Deutscher Gesell. f. Geschichte d. Naturw. u. Techn.), Archeion (τῆς Acad. Inter. Hist. scienc.), Isis (τῆς Hist. of Science Society), Archiv für Geschichte der Philosophie, Archives Internat. d' Histoire des sciences, Scientia, C. R. de l'Acad. d. Sciences, καὶ ἄλλα, ὡς ἔξης: Μελέτη (Ιστορική) ἐπὶ τῆς δημιουργίας τῶν ὄντων (περιδ. Φύσις Ἀθην.) 1892.—Η Ὀρυκτολογία τοῦ Θεοφράστου, ἡτοι αἱ ὄρυκτολογίαι τῶν ἀρχαίων γνώσεων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν νεωτέραν ἐπιστήμην (Βιβλίον) 1896.—Η μῦτος, η σανδαράκη καὶ τὸ κυνάβιρο: τῶν ἀρχαίων (Ν. Ἡμέρα) 1898.—Ιατροσοφίαν (ἔργον, Ἄρμονία Σμύρνης) 1898.—Ιατροσοφορικά (Φύσις) 1898.—Τὰ γυναικά τῆς Μ. Ἀσίας ἐν τῇ ἀρχαιότητι (Ν. Ἡμέρα) 1899.—Τὰ τελικὰ αἴτια κατ' Ἀριστοτέλην (εἰτ.) 1900.—Συμβολὴ εἰς τὴν Ιστορίαν τῶν ἀρχαίων ἀρχέρων (εἰτ.) 1900.—Περὶ τῶν ποτίων ὄντων παρὰ τὰς ἀρχαίων ὅπῃ φυσικήν καὶ γραμμήν ἐπούλων (Ἀθηνᾶ) 1901.—Συμβολὴ εἰς τὴν Ιστορίαν τῆς Αναδυτικῆς Χυμείας (Ν. Ἡμέρα) 1902. Διαρθρωτικά (εἰς Θεοφράστου, καὶ π.) (Ἀθηνᾶ) 1902.—Σχέψεις περὶ τῆς ἀρχαίως ἐλληνικῆς ἐπιστήμης (εἰτ.) 1903.—Σημειώσεις περὶ ἀρχαίων καὶ στοιχείων (Ν. Ἡμέρα) 1903.—Τὰ μέλαινα χρῶματα ἀρχαίων λεσβιακῶν ἀρρείων (Ἀθηνᾶ) 1903.—Γαλάτιος καὶ Ἀριστοτέλης (εἰτ.) 1903.—Βεναρίν ὁ Λέσβιος ὡς ἐπιστήμων (Ν. Ἡμέρα) 1904.—Ἀλχημικὰ σημειώματα: Pap. Lugd. καπ. (Ἀθηνᾶ) 1904.—Ἀλχημικὰ σημειώματα (εἰτ.) 1905.—Τὰ τῆς Αιγύπτου γρασεῖα καὶ ἡ χρυσεπική τέχνη (εἰτ.) 1906.—Ἀλχημικὰ σημειώματα (εἰτ.) 1906.—Φιλολογικὰ πάρεργα (εἰτ.) 1906.—Δύο λέξεις περὶ δρῶν (ἔργον, Ἄρμονία Σμύρνης) 1906.—Χυμεντικὰ σημειώματα (Ν. Ἡμέρα) 1907.—Η πρότη ἐλληνικὴ χυμικὴ ὄντωματολογία (εἰτ.) 1908.—Σημειώματα (Cannalis et solea τοῦ Columella) (Ἀθηνᾶ, 1908.—Συμβολὴ εἰς τὴν Ιστορίαν τῆς Χυμείας (Ν. Ἡμέρα) 1909.—Ψαμμουργικὴ καὶ Χυμεία (L'Art Psammurique et la Chimie, διατριβ. ὑφηγησ.) 1909.—Μετάλλουργικὰ μυστήρια καὶ Λέσβος (περιδ. Χαρακγὴ Λέσβου) 1910.—Περὶ πάθεως κατ' Ἀριστοτέλην (Ἀθηνᾶ) 1911.—Das Wachsgefäß des Aristoteles (Chem. Zeit.) 1911.—Chymeutische Miscellen (Arch. Gesch. Naturw. Techn.) 1911.—Σημειώματα περὶ Ιατροσοφίων (Byzant. Zeit.) 1913.—Χυμεντικοὶ δρῶν λειοῦν, λιθεῖν, σκορπίειν (εἰτ.) 1913.—Συμβολὴ εἰς τὴν Ιστορίαν τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ θέσης τῆς Χυμείας (ἀντόπ. πράγματειῶν, καὶ κριτικὴ χρυσεπικῶν κειμένων καὶ παπύρων) 1914.—Δημάδης ὄντωματολογία (Λεξ. Ἀρχ. B.) 1914.—Theophrastus und Sophocles (Philol. Wochenschr.) 1914.—Petites contributions à l'Histoire des sciences (Rev. Ét. Greeq.) 1915.—Δημάδης ὄντωματολογία (Λεξ. Ἀρχ. B.) 1915.—Sur un procédé colorimétrique, utilisé par les Grecs pour caractériser les eaux douces (C. R.) 1916.—Αἱ φυσικὲς ἐπιστῆμαι ἐν Ἑλλάδi πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως (Πολιτ. Ἐπιθεώρ.) 1916.—Eine Skizze aus der analytischen chemie der Alten (Mitteil.) 1916.—Δημάδης ὄντωματολογία (Λεξ. Ἀρχ. Γ.) 1916.—Χυμεντικὴ καὶ δημάδης ὄντωματολογία (εἰτ. Δ.) 1917.—Petites contributions à l'Histoire des sciences (Rev. Et. Greeq.) 1918.—Le feu grégeois ou le feu liquide des Byzantins (C. R.) 1918.—

Φυσιογνωστική θεωροποίηση (Λεξικ. 'Αρχ. Ε.) 1918.—Χομεντικά και δημόδη (περιοδ. 'Ανθρωπότης) 1920.—Άρχη και γραπτιμέτρες τῆς Ἰστορίας τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν (Βιβλίον, ἐναρκτήρ. ίδρηγ.) 1920.—Τὰ χρυσογόνα φυτά κημεῖ και λαμπτήρων (Αφιέρωμ. εἰς Χατζήδακον) 1921.—Περὶ τῶν γραμμητοῦ Δημοκρότου (Δελτ. 'Ετ. φυσ. ἐπιστ.) 1921.—Ιστορικά αἵτια τῆς συγγράφουν ἐπιστῆμα προόδου (αὐτ.) 1921.—Ἡ ἑταμολογία τῆς χυμείκης ('Αρχ. Φαρμακευτ.) 1922.—Τὰ φυσικά μαθήματα τῶν προσπαναστατικῶν σχολῶν τῆς Ἑλλάδος ('Ημερ. Μ. 'Ελλάδ.) 1922.—Οντιροπομπό (Λαογράφ.) 1922 (1923).—Μαργνητική θεωρία τοῦ Ἐπικούρου κατὰ Γαληνὸν (Ανθρωπότ. Isis 1925) 1922.—Zur Erklärung dreier Fragen: Πλάτων καὶ Λοκρός, νάρδος ποτική, Ἀριστοφ. κέχγρεν-Ισχάδης (Philol. Woch.) 1922.—La naissance de la chimie (Scientia.) A 1922.—Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ Χυμείκη ('Ημερ. Μ. 'Ελλάδ., Isis 1925) 1923.—Ο «Φυσιολόγος» και σύσαις αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀποκρύψους ἐπιστήμας ('Επετ. Πανεπιστ.) 1923.—Φυσιογνωστικά (όμοιοφαντικά και ἑταμολογία, ἔξελιξις τῶν λέξεων, ιστορία λέξεων και πραγμάτων, ἀναγραμματισμὸς και ἔρευνα τῶν ἑταμού, φευδομάνυρα, κλπ.), Λεξικ. 'Αρχ. Ζ'. 1923.—Notes sur les textes chymeutiques (Rev. Et. Grecq.) 1922.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι τῶν Βυζαντινῶν ('Ημερ. Μ. 'Ελλάδ.) 1923.—Τὰ μαθηματικὰ τῶν Βυζαντινῶν (Αθηνᾶ) 1923.—Τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους (Δελτ. ἑταρ. φυσ. ἐπιστ.) 1923.—Une théorie chimique d'Aristote (Rev. Scientif.) 1924.—Un principe des anciens, précurseur de la loi chimique des proportions définies (αὐτ.) 1924.—Ο 'Αριστοτέλης δὲς φυσιολόγης (ἡ ἀριστοτελικὴ μέθοδος) 'Επετ. Πανεπ. 1925.—La Terminologie des anciens (Isis) 1925.—Τὸ ἀκουστικὸν Μυστήριον τοῦ Βυζαντίου (Ἐπετ. Βυζαντ. σπουδ.) 1926.—Ἀστρολογικὸν σημείωμα ('Ημερ. Μ. 'Ελλάδ.) 1926.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπανάστασις (Βιβλ.) 1926.—Μουσικὴ και Χρυσοποιία ('Επετ. Βυζ. σπουδ.) 1927.—Ἐρμηνεία και κριτικὴ φυσιογνωστικῶν κειμένων (Αθηνᾶ) 1928.—Φυσιογνωστικὴ Μυθολογία ('Ημερ. Μ. 'Ελλάδ.) 1928.—Δοκιμὴ τῶν οὖσῶν εἰς τοὺς ἀρχαῖους (περιοδ. 'Εργα) 1928.—Φυσιογνωστικὰ δημόσιη (Λαογράφ.) 1926.—Περισσὴ και Βυζαντικὴ Βιοτεχνία ('Επετ. Βυζαντ. σπουδ.) 1929.—Φυσιογνωστικὰ δημόση (Λαογράφ.) 1929.—L'essai des substances chez les anciens (Archeion) 1929–1930.—Ζη σκινδαφής (Philol. Woch.) 1930.—Φυσικὰ παράδοξα τῶν ἀρχαίων ('Ημερ. Μ. 'Ελλάδ.) 1930.—Ἡ Ἰστορία τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι (αὐτ.) 1931.—Τὸ ἐν Λονδίνῳ β' διεθν. συνέδριον τῆς Ἰστορίας τῶν ἐπιστημῶν και τῆς τεχνολογίας ('Ελεύθ. Βῆρα και 'Εργα) 1931.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι και ἡ παροῦσα κρίσις (περιοδ. Πολιτισμός) 1932.—L'Histoire des sciences en Grèce (Archeion) 1932.—Aristoteles als Naturforscher (Arch. Geschicht. Philos.) 1932.—Τὸ Βυζάντιον και ἡ νεωτέρη ἐπιστήμη (περιοδ. Πολιτισμ.) 1932.—Les savants Byzantins et la Science moderne, Renaissance et Byzance (Archeion), 1932.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους και τὴν σύγγραφον ἐποχὴν (ἐν τῇ «Παγκοσμίῳ Ἰστορίᾳ Ἐλευθερουδάκη») 1932.—Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἰστορίαν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν (ἴδιον Ἰστορικὸν σύστημα, βιβλίον) 1937.—Tables chronologiques d'Histoire des sciences du XVI siecle en ce qui regarde la science grecque (Archives d'Hist. des sciences) 1940.—Νεολληνικὴ

ὅρολογία ('Ηλιος) 1940.—Τὰ ἀπότερα αἴτια τῆς μεταπολεμικῆς πνευματικῆς κυρήσεως (Πρακτ. 'Ακαδ. 'Αθηνῶν) 1939.—Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἰστορίαν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν (αὐτ.) 1939.—Ἐρμηνεία φυσιογνωστικῶν δρῶν ('Εμπεδοκλ. μῆλα ὑπέρφλοις, Ἡσυχ. ἀειν., κυνήρχιας (αὐτ.) 1940.—Ἐρμηνεία φυσιογνωστικῶν δρῶν ('Ησυχ. διαθράκανος, Θεοφρ. γάμβρη, θυραικὰ ἱμάτια, Ἡσυχ. πέρπερα, αὐτ.) 1941.—Ο 'Αριστοτελικὸς ὄρισμὸς τῆς τραγῳδίας και ἡ ἀριστοτελικὴ φυσικὴ φύλασσος (αὐτ.) 1941.—Τὰ περὶ αἰλέξαντι κερδίσαις ἐν τῷ Ποιητικῷ τοῦ Ἀριστοτέλους (αὐτ.) 1942.—Ἄρχαίς βιοχημικῆς παρατηρήσεως ἔρευνα και θεωρία (αὐτ.) 1943 (1949).—Ο 'Αριστοτέλης ὡς ποιητής (αὐτ.) 1943 (1950).—Νεοελληνικὴ δραστηρία (αὐτ.) 1944 (1948).—Κριτικὴ παρατηρήσεις εἰς τὸν 'Ησυχίου (γάλλης κακορεσμ., λόγγ., αἰτ.) 1945 (1948).—Περὶ τοῦ «Ονοματητικοῦ» τοῦ Πολυδεύκους και ἐρμηνείας χωρῶν (αὐτ.) 1946 (1950).—Κριτικὴ παρατηρήσεις εἰς τὸν Πλούταρχον (αὐτ.) 1949 (1950).—Ἐρμηνεία τοῦ δρου κούλας και σχετικοῦ χωρῶν τοῦ Λυκίδρονος και ἄλλων χωρῶν (αὐτ.) 1949 (1951).—Ἡ προσληγυκὴ φύλασσος ('Ηλιος) 1952.—Γλωσσικὰ φυνόμενα (αὐτ.) 1952.—Les causes Jaintaines du mouvement intellectuel et leur retour périodique (Scientia) 1946.—Περιλήψεις ἀνακυκλώσεων ἐν τῷ 'Επιστημονικῇ 'Επιχείρισι 'Αθηνῶν (1914–1942); Διορθώσεις και ἐρμηνείαι χωρῶν και ἑταμολογίαι λέξεων, φευδομάνυρα (τ. 32), φευδεπίγραφος 'Αριστοτέλους (τ. 33), χυμενταὶ και Ἀποκάλυψις, affinitas (35), χυμεντ. σύμβολον και ἴσοντὸντικά (38), τοπονύμια και παρετυμολογία, ψυχολογία παρεννυμένοι, Λοιποῖα (41), κλπ.—Πίναξ τῶν ἐμῶν ἐμηνειῶν και διορθώσεων εἰς δραγάσιους συγγραφεῖς (περὶ τοὺς 78 συγγραφεῖς) 1943.—Ορολογικὰ Δημόση Α. 1941, Β. 1941 (ἐρμηνείαι δρῶν και ἑταμολογικά, νέος γλωσσικὸς νόμος. Αὐτόθι και Πίναξ τῶν ἐμῶν ἐρμηνειῶν δημοδῶν λέξεων και δρῶν (ὑπέρ τὰς 600 λέξεις).—Ίστορις τῆς Φυσικουμαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (Βιβλ.). 1948.—'Επιστημ. ἀνάλεκτα (σχετικής, ὑποθέτει τὰ διποὺ μὲ περισσαράς ἀνοίξεις τῶν ζεστρῶν καιίτε τὰ ἀστρα εἶναι ἀτομα). ἐφ. 'Αρμονία Σμύρνης 1891 (5 Αὔγ. 1891).—Ἡ ἔξιλιξις τοῦ ἀνυργάνου κάσπου (περιοδ. Φύσις, σ. 42, 49) 1894.—Τὶ εἶναι γρίνας (ὑποθέτει δι τι γρίνας εἶναι ὁ γῆρας) 'Αρμονία 1897 (2 Ιανουαρ. 1897).—Σκέψεις (τὸ ἀπόλυτον εἶναι ἀγνωστον) 'Αρμονία 1898 (1 Ιανουαρ. 1898).—'Επιστολὴ πρὸς μαθητῶν μου ('Αιγαλλίας Σμύρνης) 1906.—'Εσπερινὸς διάλογος (ἐκπαιδ., αὐτόθι) 1906.—'Επιπαιδευτικὴ ('Αρμον.) 1897.—'Εργα και ἡμέραι ('Αιγαλλίας) 1904.—'Εργα και ἡμέραι (ἐπισταλή ἀνοικτή, πανταχοῦ ἀδράνεια, δι τοῦ λόγου ρυθμος και ἡ κριτική) N. 'Ημέρα 1906.—'Εργα και ἡμέραι (ἐν ἀσπεριδι, διεργατικά παράδοξα, δι Πλούταρχος, θάλασσα, φευδής ἀίσθεια, αὐτόθι) 1907.—Πολιταχοῦ ἀδράνεια (τὸ ἀπόλυτον εἶναι ἀδύνατον, 'Εφημερίς 'Αθηνῶν) 1913 (δρ. 547 εξ).—Κονκονία και ἐπιστήμη, (Λατικὸς Αγῶν Μυτ.) 1912.—Ο Πόλεμος και αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι (ἐφ. 'Εστια 'Αθην.) 1917.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι μετὰ τὸν πόλεμον (αὐτ.) 1917.—Φυσικὴ Ἰστορία τῶν λέξεων ('Ημερ. Μ. 'Ελλ.) 1925.—'Επιστήμη και ποίησις ('Ανθρωπότ.) 1927.—'Επιστήμη και μεταφορά ('Ημερ. Μ. 'Ελλ.) 1927.—'Επιστήμη και τέχνη ('Ημερ. Μ. 'Ελλ. και Βερα.) 1929.—Φύλασσος και Μυστήρια (περιοδ. Παρθενῶν και ἡφ. Βραδνή) 1928.—Πός ἐγεννήθη ἡ γλώσσα (Βραδ.) 1929.—'Επιστήμη και φύλασσος (περιοδ. 'Εργα) 1930.—Παρατηρήσεις και σκέψεις

(περιοδ. 'Επιστημαλόγας) 1932, 1934.—'Απὸ τὰς σκέψεις μου ('Ημέρ. Μ. Ελλάδ. 1933, Ν. 'Εστία 1946, 1951, 1952, "Ηλιος 1947).—Inertie polymorphe (ιδία φιλοσοφική θεωρία περὶ καθολικῆς ἀδρανεῖταις εἰς τὸν φυσικὸν καὶ ἡσικὸν-ἱστορικὸν κόσμον, τρεῖς γνῶμαι μέθοδοι ἐρεύνης, ἀνακύκλωσις τούτων, Βιβλίον) 1921, β' ἔκδ. 1929.—Histoire naturelle des mots ou naissance de la langue et préhistoire de l'empirisme par les mots (ιδία φωνὴ θεωρία τῆς γλώσσης, βιβλίον) 1940.—'Αρχαιολογία: Περὶ τῆς Τερᾶς ἀρχαίας τῆς Λέσβου πόλεως (Ν. 'Ημέρα) 1902.—'Επιγραφή ἀνεκδοτος ἐπὶ ἄγγελου (ἐφ. 'Αμάλθεια καὶ Archiv f. gesch. d. Naturwiss.) 1902.—'Επιγραφή ἀνεκδοτος Γατελούζων (Αμάλθεια 1910 καὶ Νέος Ἑλληνομήμων τ. Ζ καὶ Η).—'Επιγραφή ἀνεκδ. Κυζίκου (Αμάλθ.) 1906.—Λογοτεχνία: Πανόραμα Λέσβου (Παναθήναις 1914).—Λογοτεχνία (διηγήμ. ποιήμ.) εἰς τεληγράφη δύο, 1932, 1941.—'Η μετάρρωσις τῶν ποιημάτων (Ν. 'Εστία) 1943, 1945.—Βιογραφία: 'Ηρ. Μητσόπουλος (ἐφ. 'Αρμονία) 1892.—Μ. Βερτέλλος (Ν. 'Ημέρα) 1901.—Χελδράτη (αὐτ.) 1902.—Ιούλιος Βέρον (αὐτ.) 1905.—Γαλλικός ('Ημέρα, Αβγαλίου) 1905, κλπ.—Λ. Χρηστομάνος (Ν. 'Ημέρα) 1906.—'Επὶ τῇ ἐκπανταστηρ. τοῦ Berthelot (ἐφ. Βραδυνή καὶ ἀντ.) 1906.—Λουδ. Παστέρ (Ημέρα, Μ. Ελλάδ.) 1932.—Βιβλιογρία: P. Papageorgiou, Unedierte Inschrifte von Mytilene (Ν. 'Ημέρα) 1900.—'Ανδρούτσου, ἡ τοῦ Πλάτωνος θεωρία τῆς γνώσεως (αὐτ.) 1902.—Σ. 'Αριστάρχη, Φωτίου λόγοι καὶ διηγήμ. (αὐτ.) 1901.—Papyrus Holmiensis bearbeit. von Otto Lagerkranz (Mitteil) 1913.—Γεωναδίου, Λεξικὸν φυτολογικὸν (Λεξικογράφ. 'Αργεῖον) 1918.—Πηλ. Παπαγεωργίου, Συμβολὴ εἰς τὴν Ὑλληνικὴν σταρογραφίαν (αὐτ.) 1918.—Α. Δαμβέργη, Τὰ καπνὰ τῆς Ἐλλάδος ('Αμάλθ. Σμύρν.) 1895.—Georgakis - Pineau, Le Folk-lore de Lesbos (αὐτ.) 1894.—'Η Ἐλληνικὴ γλῶσσα καὶ τὸ ἔργον τοῦ George Sarton ('Ελλ. Δημοσιογρία) 1951.'Επιστημονικά: Φυσιογνωστική ἐρευνα Λέσβου, περιοδ. Προμηθεύς 1890 - 1891.—Τὸ ὑδωρ ὁς γεωλογικὸς παράγων ὑπὸ χυμικὴν ἐποψίν (διατρ. διδακτορ.) 1893.—Οἱ τῆς Μ. 'Αστικαὶ σεισμοί (ἐπιστ. Ιστορ., ἐφ. Ταχυδρ. Καν. πόλεως δρ. 445) 1899.—'Η δὲ ἔξωσης ἀνίσης ἀντίδρασις τῶν οἰνοπνευμάτων (Δελτ. 'Εργ. Βιομηχ. Ακαδ.) 1896.—Χυμεῖα καὶ Λέσβος, τὸ δημαρχικὸν Χυμεῖον Μοτύληνς καὶ βεζλωγγαρία Λέσβου (Νέα 'Ημέρα) 1909 καὶ σύντ. —Φυσικὰ σημειώματα: τὸ ὑγρόμετρον Σωστόρου, τὸ πείραμα Γαλβάνη, κρυστάλλωσις ('Αθηνᾶ) 1908.—Δοκιμὴ τοῦ ὑδατος διὰ τοῦ οἴνου (C. R.) 1916.—'Επίσης: 'Αρθρα καὶ λόγοι εἰς τὰς ἔργα: N. 'Ημέρα, 'Αρμονία καὶ 'Αμάλθεια Σμύρνης, Ταχυδρόμ. Καν.) πόλ. 1890 - 1908 (καὶ μὲ τὸ ζευδώνυμον Φίλων 'Οφερότης).—'Αρθρα εἰς τὴν Ιστορικὴν Λεξικὸν, εἰς τὴν Μεγ. 'Ελλ. Εγκυλοπαιδείαν καὶ τὸ 'Εγκυλ. Λεξικόν.—Μαθήματα Γεν. Πειραιωτικῆς Χιμείου (διὰ γυμνάσια) 1905. Μεταφράσεις: 'Η τῆς 'Αλχεμεῖκης Γένεσις, μετάφρ. τοῦ αιγαρράμυκτος τοῦ M. Berthelot, Les origines de l'Alchimie (Βιβλιοθ. Μαρσαλῆ δρ. 365-366, μετὰ προλόγου καὶ κριτικῶν σημειώσεων καὶ παραπομπῶν εἰς τὴν ἐπειτα γενουμένην ἔκδ. τῶν Ἑλλ. χυλεύτων) 1907.—'Η ἐπιστήμη ἐν τῇ ἐκπαίδευσει τοῦ λαοῦ τοῦ M. Berthelot (ἐφ. Ταχυδρόμ. Καν.) 1900.—'Η παλαιά καὶ ἡ νέα ἐκπαίδευσις τοῦ M. Berthelot (αὐτόθι) 1904.—Λι πασχέσεις τῆς 'Επιστήμης τοῦ Richet (αὐτ.) 1904.

Σταύρος Μ. Πλακίδης. (1893). 'Εκ Κωνσταντινουπόλεως. 'Απόροιτος τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς (1911), καὶ πτυχιοῦχος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (1915). Βοήθεια τῷ 'Αστεροσκοπείῳ (1920 - 1928) καὶ ἐπιμελητής ἐπειτα τοῦ 'Αστρονομικοῦ ἔργαστηρού τοῦ Πανεπιστημίου, προήκθη εἰς ἐκτακτοὺς ἀστρονόμους τὸ 1927, ἀναγορευθεῖς δὲ διδάκτωρ τὸ 1931, εἰς τακτικὸν ἀστρονόμον. Συμπληρώσας τὰς ἀστρονομικὰς σπουδὰς του ἐπὶ διετίαν ἐν 'Αγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, καὶ Τσιλίᾳ, διωρίσθη (1935) τακτικὸς καθηγητής τῆς 'Αστρονομίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 'Αθηνῶν. Μέλος τῆς Société Astronomique de France (1918), τῆς Association Française des Observations d'étoiles variables (1923), τῆς Αστρονομίου Royal Astronomical Society (1929) καὶ τῆς British Astronomical Society (1936). Officier d'Académie¹.

'Επιστημονικά: ἐργασία:—Παρατηρήσεις καὶ μελέται εἰς τὰ 'Αρχαντά τοῦ 'Αστεροσκοπείου 'Αθηνῶν, τὰ Monthly Notices of the Royal Astronom. Society, Astronomische Nachrichten, Bull. de l'Observ. de Lyon, Journal des Observateurs, Ciel et Terre, κλπ. ὡς: Une étude sur le latitude géographique de l'Observatoire Nationale d'Athènes.—Περὶ τῶν διαβάσεων τοῦ Ἐρμοῦ πρὸ τοῦ διοικοῦ τοῦ 'Ηλίου καὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ 'Αρεως, Διεύ καὶ Κρόνου (Das Weltall, καὶ Rivista Soc. Astronom. de Espanā y America) 1930-31.—'Επὶ τῶν μικρῶν πλανητῶν καὶ πλήθους μικροπεριόδων μεταβλητῶν (συνεργ. A. S. Eddington) Monthly Notice of R. Astr. Soc. καὶ Πρακτ. 'Ακαδ. 'Αθ. 1929.—'Η σπουδὴ τῶν ἀναμελῶν τῶν περιόδων καὶ ιδία θεωρία πρὸς ἐξήγησιν τῶν πολυπλόκων φαινομένων τῶν μικροπεριόδων μεταβλητῶν (διδακτ. διετριβή) Χρον. Αστερ. 'Αθ. 1921.—Περὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀστρονομίας παρὰ τοῖς Βιζαντίνοις ('Επειτ. 'Ετ. Βιζαντ. σπουδ.) τόμ. B'.—Περὶ τοῦ νέου πλανήτου Πλούτωνος ('Επειτ. 'Ηχο) 1930.—Observations of Occultations (Monthly Notices) 1932.—Διάφορα ἀρθρά ἐξαιτίας: 'Η ἐπιστήμη, περὶ ήθων 1936, 'Η ἀστρονομία καὶ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα 1937, κλπ.—'Αρθρα ἐν τῇ M.E. 'Εγκυλοπαιδείᾳ.

Γεωργίος Κ. Γεωργαλᾶς (1887). 'Εξ 'Αθηνῶν. Διδάκτωρ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου (1907), τιμηθεὶς διὰ τοῦ Ρωλέσιου Βραβείου (1909). Διετέλεσε βοηθός ἐπιμελητής τῆς 'Ορυκτολογίας καὶ Γεωλογίας καὶ τῆς Φυσικῆς ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ (1907), καθηγητής τῶν Φυσικῶν τε τὰ προσφρημένα Σχολεῖα τοῦ Πολυτεχνείου (1916 - 1919), ἐπιμελητής τοῦ Γεωλογικοῦ καὶ Παλαιοντολογικοῦ Μουσείου τοῦ Πανεπιστημίου (1912 - 1919), ἐπιθεωρητής γεωλόγος καὶ διευθυντής τοῦ Μεταλλειολογικοῦ ἔργαστηρού τοῦ 'Υπουργείου 'Εθν. Οικονομίας (1919) καὶ διευθυντής ἐπειτα τῆς ὀργανιστής ένωσίας Γεωλογικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐλλάδος (1926). Τὸ 1920 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητής τῆς 'Ορυκτολογίας καὶ Γεωλογίας εἰς τὴν 'Ανωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν, καὶ τὸ 1936 τακτικὸς καθηγητής τῆς 'Ορυκτολογίας καὶ Πέτρογραφικῆς Γεωλογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Μέλος τοῦ μονίμου Χαρ-

1. ΜΕΕ. 8, 42.

τογραφικού Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος, καὶ μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Θαλασσογραφικῆς Ἐπιτροπῆς. Πρόσεδρον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1939)¹.

Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Οἱ δρυκτὸς χρυσὸς ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ χρυσοφύραι προσχύσεις Νιγρίτης τῆς Μακεδονίας (Γεωλ. Ὑπηρ. 1921 καὶ 15ον Διεθν. Συνέδρ. Βρυξελ.) 1922.—*L'or natif en Grèce. The gold resources of the world* (XV Δ. Γεωλ. Συνέδρ.).—Αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐμφανίσεις δρυκτῶν ὄρυγονανθράκων (Ὕγειον Ἐθν. Οἰκον. καὶ C. R. Congr. geol.) 1926.—Αἱ ἐν Ἡπείρῳ ἐμφανίσεις δρυκτῶν ὄρυγονανθράκων (Γεωλ. Ὑπηρ. 1922 καὶ Δελτ. Ἐπ. φυσ. Ἐπιστ.) 1921.—Αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀναθρώπεις φυσικῶν ἀερίων (Γεωλ. Ὑπηρ. καὶ Econom. Geology) 1924.—Ἐλληνικοὶ βοξῖται (Ὕγ. Ἐθν. Οἰκον. 1923 καὶ Echo min. metall. 1924).—Η γεωλογικὴ κατασκεψὴ τῶν νήσων Φοῖρον (Γεωλ. Ὑπηρ. καὶ C. R.), 1924.—Περὶ τῆς ὑφασμάτειας φύσεως τῆς σκοτέλου Σγουράφας (Γεωλ. Ὑπηρ. καὶ Bull. Instit. Ocean. Monaco) 1925.—Dacitische Gesteine von dem südost. Bergfuse d. Rhodope (Centralbl. Min. geol) 1925.—Ἐπὶ τῆς δρυκτολογικῆς καὶ χημικῆς συστάσεως τῶν λαβῶν τῆς ἐκρήξεως τοῦ 1925 τοῦ ἡφαιστείου Θήρας (συνεργ. Λιάτσικα) Πρωτ. Ἀκ. Ἀθ., 1926.—Τὰ ἐκρηγνεῦτα πετρώμεντα τῆς νήσου Τιμύρου (Γεωλ. Ὑπηρ.) 1926.—Strukturelle Unterschiede der primären u. sekundären Lavaströme des Dafni-Vulkans (συνεργ. Λιάτσικα) Centrbl. Min. Geol.) 1928.—Sur la nouvelle éruption du vulcan de Santorini (C. R.) 1925.—Sur l'analyse spectrale des flammes du vulcan de Santorini (αὐτ.) 1926.—Η ἐκρήξις τοῦ 1925 τοῦ ἡφαιστείου Θήρας (Ἐργα) 1926.—L'éruption du vulcan de Santorini (Bull. Soc. belge Astr.) 1926.—Τὰ ἡφαιστείαν τῆς Θήρας κατὰ τὰ τέλη Ἀπριλίου καὶ ὥρχας Μαΐου 1925 (Γεωλ. Ὑπηρ.) 1926.—Χάρτης τῶν ἀκτῶν τῶν νέων λαβῶν τῆς ἐκρήξεως 1925 τοῦ ἡφαιστείου Σαντορίνης (Ἐλλ. Υδρογραφ. Ὑπηρ.) 1926.—Rapport sur l'éruption 1925-26 du vulcan de Santorini (συνεργ. Liatsikas) Un. géod. et géoph. int. Prague 1927.—Rapport zur l'éruption épigénésique 1925 des vulcans de Santorini (Un. géod. géoph. int. Stockholm) 1930.—Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐκρήξεων 1925-26 καὶ 1928 τοῦ ἡφαιστείου Σαντορίνης, 1928.—Οἱ σεισμοὶ τῆς Καρύνθου τοῦ 1928, 1928.—Τύρρονικαι τινὲς σκέψεις ἐπὶ τῆς ἀρτεσιανῆς διατρήσεως τοῦ Κοκκιναρά (Δελτ. Βιομ. ἐμπορ. Ἀκαδ.) 1917.—Τὰ Τύρροφάρα στρόματα τοῦ Κοκκιναρά, 1919.—Τύρρονικαι τινὲς παρατηρήσεις ἐν ταῖς περιγύασταις Λγ. Ιοιάννου Ρέντη καὶ Μοσχάτου Ἀττικῆς (Γεωλ. Ὑπηρ.) 1924.—Χάρτης τῶν μεταλλικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος (Γεωλ. Ὑπηρεσ.) 1924.—Η κατὰ τὸ ἔτος 1927 πτῶσις τῆς στάθμης τῶν ὄδατῶν ιαρατικῶν πηγῶν Ὑπάτης (Δελτ. Ιαρατ. πηγ. Τῇ. Ἐθν. Οἰκ.) 1931.—Η τοῦ Ἀκροκαρύνθου περιγύη γεωλογικῶς ἐξεταζομένη (Ἀρχιμήδης) 1911.—Γεωλογικαι ἔρευναι ἐπὶ τῆς νήσου Τιμύρου (Γεωλ. Ὑπηρ.) 1926.—Sur la structure de l'Egéeide du nord (C. r. de Congr. Géol. Liège) 1926.—Συμβολai εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἀπολιθωμένων πρωτοζώων τῆς Ἑλλάδος (Ἀρχιμήδης) 1914.—Les pyrites de fer en Grèce (ἐν τῷ Ἐργῷ Les réserves mondiales en pyrites de fer, Madrite) Congr. Intr. geol. Madrite, 1927.—Γενικὸς

γεωλογικὸς χάρτης τῆς Ἑλλάδος.—Τὰ πεπραγμένα τοῦ Γεωλογ. γραφείου 1919-1920, 21, 22, 23, 24.—Αἱ ιαρατικαὶ τῆς Ἑλλάδος (Οἰκ. Νέα) 1926.—Santorin, ἔκδ. Hans Reck, 1935, II Band, Kap. V ὧδη Georgalas u. Liatsikas, καὶ Kap. IX (III) Georgalas, u. Zentral-Lavafield, Kap. XI Liatsikas u. Georgalas, Kap. XIII Georgalas u. Liatsikas.—Ὑπάρχουν πετρέλαιαν ἐν Ἑλλάδi; (ἐναρκτ. καθηγ. Χημ. Χρον.) 1937.—Les vuleans des îles Likhades et d'Hgios Ioannis (πρεξι. Ἀκ. Ἀθ.) 1938.—Ueber den chemismus der Laven der Vulcane von Lichadonissia, Wromolimni u. Hagios Ioannis (αὐτ.) 1940.—Die post vulcanische Fumarolentatigkeit und Wärmeaustrahlung des Santorin-Vulkans, (Bull. Volcanol.) 1940.—Contribution à la connaissance des roches éruptives de l'ile de Méteilin, (αὐτ.) 1949.—Ueber die Ansbruch des Santorivulkans von 1939-1941.—Der Ktenas-Ausbruch (συνεργ. Παπαστραχτίου) Bull. Volcanol. 1951. Les hydrocarbures naturels en Grèce (C. r. Congr. géol. 1922) 1926.—Η ἐκρήξις 1925 τοῦ ἡφαιστείου Θήρας (συνεργ. Λιάτσικα) 1926.—Natural gaz in Thessaly (Econom. geol.) 1924.—Συμβολὴ εἰς τὴν γνῶσιν νεοερυθρογόνων τονων ἐκρηγνεῦτων πετρελαίων τῆς νήσου Μυταλήνης (Πρωτ. Ἀκ. Ἀθ.) 1942. Ἐπίστις διάφορα ὅρθρα εἰς τὰς Διγλασιεύστεις Γεωλ. Ὑπηρεσ., τὴν M. E. Εγκυδιπλασίαν καὶ τὸν ἡμερήσιον τύπον.

Σπυρίδων Δ. Γαλανός (1896). Ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀπόφοιτος τοῦ Βαρβαρικού πρακτικοῦ Λυκείου (1912), πτυχιούχος τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν (1916) τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ διδάκτωρ τοῦ 1918, σπουδαστὴς ἐπειτα (ώς ὑπότροφος τοῦ Κασιματείου κληροδοτήματος) τῆς Χυμείας (1921-1923) εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Βερολίνου καὶ εἰς τὸ αὐτόθι Πολυτεχνεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ Μονάχου. Λαογέτης εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγ. E. Baier ἐργαστήριον ἐλέγχου τῶν τροφίμων (1921-1923) καὶ εἰς τὸ ἐν Μονάχῳ ὑπὸ τὴν διεύθ. τοῦ Th. Paul ἐργαστήριον ἐρευνῶν Χυμείας τῶν τροφίμων (1923), ἐλατερίας πρώτος καθὼς ἀλλοδαπός, πτυχιού Χυμείας τροφίμων, ἐπιτρέποντας καὶ τὴν ἐν Γερμανίᾳ ἔξασκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος. Διετέλεσε κατ' ὥρχας ὑποβοηθός τοῦ ἐργαστήριου 'Οργανικῆς Χυμείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1914-1917), βοηθός ἐπειτα τοῦ αὐτοῦ ἐργαστήριου (1917-19) καὶ ἐπιμελητὴς αὐτοῦ (1919-21 καὶ 1923-24). Τὸ 1924 ἐξελέγη ἐπειτας καθηγητὴς τῆς ἐπτάκτου αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Τροφιμολογίας, καὶ τὸ 1936 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς αὐτῆς αὐτοτελοῦς ἔδρας. Διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητὴς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ρουσσοπόλεως καὶ τὴν Σχολὴν Λειανράτικῶν Χωροφυλακῆς (1936). Μέλος τοῦ Συμβουλίου Χυμείας Υπηρεσίας τοῦ Κράτους (1929) καὶ τοῦ Ανεράτου Υγειονομικοῦ Συμβουλίου (1935). Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Union Internationale de Chimie pure et appliquée (1925).

Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Beiträge zur Kreatininbestimmung (συνεργ. K. Pfizemair) 1922.—Beiträge zur Kakaountersuchung, 1924.—Ueber Kakaoeschalenfett, 1924.—Optische Untersuchungen ueber die schwefligesäure und ihre Alkalosalze insbesondere das Kalium—n. Ammonium pyrosolfit, 1925.—Ueber den Citronensäuregehalt der griec-

1. MEE. 8, 395. Who's Who, σ. 390.

hischen Moste, 1926.—The influence of the chemical composition of some organs of the olive tree an the fruiting of it (συνεργ. Π. Αναγνωστοπούλου) 1934.—Μελέτη ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν βούτρων καὶ μέθοδος σκαλύσεως αὐτῶν, 1918.—Αἱ ἐλληνικαὶ ἔλαια (συνεργ. Ματθαιοπόύλου) 1922.—Τὰ ἐλληνικὰ ἔλαια (συνεργ. Ματθ.) 1922.—Αἱ βιταμίναι καὶ ἡ σημασία αὐτῶν διὰ τὴν θρέψιν, 1924.—Ἐρευναὶ ἐπὶ τῆς συστάσεως τοῦ κακάου καὶ τῶν φλοιῶν αὐτοῦ, 1924.—Τὸ λίπος τῶν φλοιῶν τῶν σπερμάτων τοῦ κακάου, 1924.—Σκοπὸς καὶ σημασία τῆς γημείας τῶν τροφίμων, 1925.—Τὸ οὖζον, 1925.—Τὰ κιτρικά δέῃ καὶ ἡ παρουσία αὐτῶν ἐν τῷ ἐλληνικῷ γάλακτι, 1925.—Τὰ ἀκρολογικά ποτά, 1926.—Εἰσαγγήλη εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν τροφίμων, 1926.—Καρές, τέτον, κακάον, καὶ ἀναπληρώματα αὐτῶν, 1927.—Ἡ εἰσαγγήλη ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἀξία τοῦ ὄπωροφόρου δένδρου Περσέα ἢ Ἡδύκαρπος (συνεργ. Π. Αναγνωστοπούλου) 1934.—Οἱ οἶνοι ὡς εὐφραντικὸν καὶ ὡς ἀντικείμενον τοῦ διεθνοῦς, ἐμπορίου, 1930.—Οἱ ἐλληνικοὶ οἶνοι ἐν Γερμανίᾳ, 1929.—Ἡ χρησιμοποίησις τῆς σταφίδος, 1929.—Μελέτη, ἐπὶ τῶν γημικῶν καὶ βιολογικῶν ἀλλοιώσεων τῶν λιπῶν, 1934.—Τρόφιμα καὶ Χημεία, 1935.—Τὰ εὐφραντικά, 1935.—Ἡ παρασκευή τῆς τροφῆς καὶ αὐτῆς ἐπιτελούμεναι μεταβολαὶ εἰς τὰ συστατικὰ αὐτῆς, 1935.—Ἡ φυτορρύγια, 1935.—Ἡ τροφὴ τοῦ ἀνθρώπου, 1935.—Αἱ λιπαραὶ ὄλαια τῶν ζωκιῶν καὶ φυτικῶν δρυγνοτήμαν, 1935.—Οἱ οἶνοι, 1936.—Ἡ νόθευσις τῶν τροφίμων, 1936.—Ἄρτος πρόσφατος ἢ τῆς προηγουμένης ἡμέρας, 1936.—Ἐπίτομος γημεία τῶν τροφίμων καὶ εὐφραντικῶν, 1933.—Διάφορα ἥρθρα εἰς περιοδικά, εἰς τὴν Μ. Ἑλλ. Ἐγκυροπαιίδειαν καὶ τὸ Ἐγκυλ. Λεξικὸν Ἐλευθερούδακη.

Νικόλαος Α. Κρητικός (1888). Ἐκ Πειραιῶς. Μαθητής ἐν Πειραιεῖ τοῦ Λυκείου «Πλάτων» καὶ τοῦ γυμνασίου (1895 – 1902). Ἀκροατής τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρακτικοῦ Λυκείου (1902 – 1903). Φοιτητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1903, καὶ διδάκτωρ τῆς Φύλασσερίας ἐπὶ φυσικῆς ἐπιστήμαις (1910), ἀποδιδόσαν τὸ 1922 (ἐπιπλέοντι ἀδείᾳ) Γεωφυσικὴν καὶ ἴδιας Σεισμολογίαν, εἰς τὸ ἐν Γοτίρη Γεωφυσικὸν Ἰνστιτούτον ὑπὲ τὸν καθηγητὴν Wiechert, καὶ εἰς τὴν Deutsche Seewarte τοῦ Ἀριθούργου ὑπὲ τοὺς καθηγητάς Wegener καὶ Heidke, καὶ τὸ 1929 (ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ ὄλου) εἰς τὸ κρατικὸν Ἰνστιτούτον σεισμικῶν ἔρεων τῆς Ἰένας ὑπὲ τὸν καθηγητὴν Hecker. Διετέλεσεν ἐν Ἀθήναις βοηθὸς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Θεωρητικῆς Φυσικῆς (1909 – 1912), βοηθὸς (1912 – 1917) καὶ ἐπιμελητὴς (1917 – 20) τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Ἀστρονομίας, βοηθὸς εἰδικῆς ἐν τῷ Ἀστεροσκοπείῳ Ἀθηνῶν (1913, 1920), ἐκτάκτος αὐτοῦ σεισμολόγος (1920) καὶ ταχικὸς σεισμολόγος τὸ 1927, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δ. Λιβριάτου διευθύνων (1934 – 1935). Καθηγητὴς εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων τῆς Μετεωρολογίας (1917) καὶ τῆς Ἀστρονομίας καὶ Κοσμογραφίας (1919 – 1920), ταχικὸς καθηγητὴς τῆς Μετεωρολογίας καὶ Κλιματολογίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Δασολογικὴν Σχολὴν (1919 – 1928), ταχικὸς καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν (1920 ἕξ.) καὶ καθηγητὴς τῆς Μετεωρολογίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Γεωγενομοσικὴν Σχολὴν (1932 – 1936). Τὸ 1930 διώρισθη ἐκτάκτος ἐπικουρικὸς καθηγητὴς τῆς ἐπικουρικῆς ἔδρας τῆς Σεισμολογίας εἰς τὸ Πανε-

πιστήμιον Ἀθηνῶν, τὸ 1936 ἐκτάκτος καθηγητὴς τῆς ἐπικουρικῆς ἔδρας τῆς Σεισμολογίας, καὶ τὸ 1937 (Ἀπρ. 12) ταχικὸς καθηγητὴς τῆς ταχικῆς ἔδρας τοῦ αὐτοῦ μεθύματος. Διοργανωτὴς τοῦ σεισμικοῦ σταθμοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου, τοῦ μετεωρολ. σταθμοῦ τῆς Ἀνωτ. Γεωπ. Σχολῆς, τοῦ Σανατορίου Πάργηθος καὶ τῆς Ἀνωτ. Τγεινούμ. Σχολῆς, καὶ τοῦ σεισμολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου. Μέλος τῆς Société Astronomique de France, τῆς Commission Nationale de Seismologie de l'Union géodésique et géographique internationale, τῆς Commission Nationale pour l'étude de calamités de l'Union Internat. de secours, καὶ τῆς Società Sismologica Italiana. Βραβεῖον Ράλλειον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (Ἐθν. Γραπτής)¹.

Ἐπιστημονικὴ ἐργασία. — Sur les phénomènes chimiques des étincelles (Ann. Observ. d'Athènes, διατρ. διδακτ.) 1916. — L'île de Leucade et ses sismes du 23 et 27 Nov. 1914 (αὐτ.) 1916. — Ein ausserordentlicher Temperaturfall in Athen im Monat April 1923 (Meteor. Zeitschr. 1924, Ann. Observ. d'Athènes 1929). — Résumé sismique de l'année 1923 en Grèce (Bull. sism. Ohser. Ath.) 1925. — Sur les phénomènes sismiques produits avant et depuis l'éruption du volcan de Santorin (C. R. 1925 καὶ Ann. Obser. Ath. 1926). — Impression d'une visite à Santorin (Ciel et Terre 1926, Ann. Obs. Ath. 1926). — Sur la sismicité des Cyclades et de la Crète (Ann. Obsv. Ath. 1926, Acad. Ath. 1927). — Le tremblement de terre de Péloponèse centrale du 6 Juil. 1925 (Ann. Obs. Ath. 1929). — Sur les phénomènes sismiques survenus dans le région de plis dinotauriques pendant l'année 1926 (Obs. Ath. 1929). — Le tremblement de terre de la mer de Crète du 26 Juin 1926. (Publ. du B. C. seism. intern. 1929, Ann. Obser. Ath. 1929). — Tὰ προηγγένητα σεισμικὰ ρυθμόμενα τῆς τελευταίας δράσεως 1928 τοῦ ἡραιστέου Σαντορίνης (Ἀκαδ. Ἀθην.) 1928. — Ueber die Structur des Taues (Gerland's Beitr. zur Geophys. 1929, Ann. Obser. Ath. 1928). — Le mouvement extraord. des marées qui s'est manifesté dans l'Égée en Avril 1928 (Ann. Comm. pour l'étude de Ras de Marée (Un. géod. géoph). 1931). — Ueber die Ursachen der microseismischen Bodenunruhe von 4–8 sec. Période in Athén (Zeitichr. Geophys., Publ. du B.C. Séism. inter.) 1932. — Le tremblement de terre de 17 Avr. 1930 dans le golf Saronique (Ann. Obser. Ath., 'Αξαδ. Ἀθην.) 1940. — La nouvelle rerudescence de l'activité sismique dans la région de Corinthe et le trembl. de terre du 4 Janv. 1931 (Ann. Obs. Ath. 1940, 'Αξαδ. Ἀθην. 1931). — Nouveau type de seismographe à pendule horizontale (Publ. du B.C. Séism. inter., 'Αξαδ. Ἀθην.) 1934. — Sur la sismicité de Macédoine (Gerland's Beitr. Geophys. 1933, Ann. Obser. Ath. 1940. — D. Eginitis, Neerol. (αὐτ.) 1934. — Περὶ τοῦ συστήματος γεωγραφικοῦ προσανατολισμοῦ τῶν ἀρχαίων μνημένων τῶν Ἀθηνῶν (Πρακτ. Ἀχ. 'Αθ.) 1937. — Phénomènes météorologiques et magnétiques, observés près d'Athènes pendant l'éclipse total du soleil

1. MEE, 15, 214, 'Επιστημονικὴ Τρικοντική τῆς καθηγητοῦ Ν. Α. Κρητικοῦ (1907 – 1942), Αθην. 1944, Who's Who, σ. 161.

du 19 Juin 1936 (Gerl. Beitr. Geoph.) 1937.—Journal des phénomènes éruptifs du volcan de Kaménis (Santorin) de 1925-1926 et de 1928 (Bull. Volcan. Associat. Volcanol. Un. Géod. géophys. Intern.) 1938.—Al ἐπὶ τῆς Ηάρνηθος κλιματολογ. συνθήκαι πατά τὸ θέρος (Δημοσ. ἔργασ. Γ.γ. Γεωργίας) 1938.—Causes et effets probables des éruptions du volcan de Santorin, survenues au cours de derniers millénaires avant l'ère vulgaire. (Bull. volcanol. Ass. Volc.) 1938.—Σεισμικός Χάρτης τῆς Ελλάδος (λ.ο.) 1938.—Die Schlinger der Meermühlen von Argostoli (Géogr. Anzeiger) 1939.—Sur la sismicité de l'Attique, 1939.—Sur l'international Seismological Summary, 1939.—Sur l'état de la Seismologie dans la Grèce 1939.—Catalogue des tremblements de terre ressentis en Grèce pendant les années 1915-1918 (Ann. obs. Ath.) 1926.—Catalogue des tremblements de terre ressentis en Grèce pendant les années 1919-1922 (χ.τ.) 1926.—Catalogue des tremblements de terre ressentis en Grèce pendant les 1923-1926. (χ.τ.) 1928.—Phénomènes sismiques que ont précédé la recente activité du Volc. Santorin (Πρακτ. Αχ. Αθην.) 1928.—Catal. des trembl. de terre ress. en Grèce pendant les années 1927-1930 (Obs. Athén.) 1932.—Ἡ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ θέσις τῆς νεωτέρας Σεισμολογίας ὡς κλάδου τῆς Γεωργικῆς καὶ ἡ σημασία αὐτῆς διὰ τὴν Ελλάδαν. (ἐναρκτ. ἐπιστ. Ήγέρ. 1931.—Das zerstörende Erdbeben des 1en März 1941 in Larissa (Veröffentl. Reichsanstalt Erdbebenfors.). 1941.—Ηφαίστειοι ἐκρήξεις, σεισμοί καὶ ἀνθρωπος τῆς ΝΑ Μεσογείου (Πρακτ. ἀνθρωπολ. Ε.τ.). 1941.—Μαθήματα Ναυτικῆς Μετεωρολογίας (Σχολ. Δοκίμ. λιθογρ.).—Μαθήματα Μετεωρ. καὶ Κλιματολ. (Δασολ. Σχολ. λιθογρ.).—Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν Γεωργικῆς Φυσικῆς (Γεωπ. Σχολ. λιθογρ.).—Μαθήματα σεισμολογίας (λιθογρ.).—Διάφορα ἐπιστημ. δρήρα εἰς Ἑλλ. περιοδικά καὶ ἐφημερίδας.

Γεώργιος Π. Πανταζῆς (1905). 'Εκ Μυτιλήνης. Μαθήτης τοῦ γυμνασίου Μυτιλήνης, σπουδαστής ἐπειτα τῆς Ιατρικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Αἰγαίας καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Αθηνῶν (1924), ἐνθα καὶ Θάβε τὸ πτυχίον Ιατρικῆς τὸ 1927. Τὸ αὐτὸν ἔτος ἐστάλη (ὡς ὑπότροφος τοῦ κληροδοτήματος Σταθάτου) εἰς τὴν Γερμανίκην πρὸς σπουδὴν τῆς Ζωολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου, ἐνθα διετέλεσε βαθύτερος τῶν καθηγητῶν Frisch καὶ Seiler εἰς τὰς ἀσκήσεις Ζωολογίας καὶ Συγκριτικῆς Δικτυομετρίας τῶν σπουδῆλωτῶν. 'Αναγορευθεὶς αὐτῷ: διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Φυσικῆς ἐπιστήμης (μετ' χώριον μάθημα τὴν Ζωολογίαν) τὸ 1929, ειργάσθη ἐπὶ διμηνον (1930) εἰς τὸν ἐν Νεαπόλει τῆς Ιταλίας Ζωολογικὸν σταθμὸν (Stazione Zoologica) κατὰ παραγόρησιν εἰς αὐτὸν τῆς θέσεως πειραματικῆς ἔργωσίς τοῦ Βιομηνικοῦ Κράτους, καὶ διήρκουσεν ἐπειτα ἐν Παρισίοις ἐπὶ πεντάμηνον μαθήματα Ζωολογίας εἰς τὴν Σορβόνην, ἔργασθης αστραφθῆνας εἰς τὸ 'Institut de l'évolution des êtres organisés' τοῦ καθηγητοῦ Caniley. Βοηθός ἐν Αθήναις τοῦ ἔργαστηροιο 'Υγεινῆς καὶ Μετροβιολογίας (1924-1927), προτατάμενος τοῦ ἐντομολογικοῦ τμήματος τοῦ 'Ινστιτούτου Rockefeller (1930) καὶ καθηγητής τῆς Ιατρικῆς Ζωολογίας εἰς τὴν 'Υγειονομικήν Σχολὴν ἐξελέγη τὸ 1933 ἐκτακτος ἐπὶ τριετίνιν ἐντεταλμένος καθηγητής τῆς

Ζωολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τὸ δὲ 1937 (Μαρτ. 20) τακτικὸς καθηγητής τῆς αὐτῆς ἔδρας¹.

'Ε πιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Ueber die relative Ausbildung der Gehirnzentren bei biologisch verschiedenen Ameisenarten (Zeitschr. f. Morphologie u. Ökologie der Tiere καὶ Forschungen u. Fortschritte) 1930.—Περὶ συμβίωσεως μικροβίων καὶ διάγοντων (Πρακτ. Ακαδ. καὶ γερ. Αθ.) 1930.—Zur Frage der Bakteriensymbiose bei Oligochäten (Zentralbl. f. Bakteriol. Parasitenkunde. u. Infektionskrankh.) 1931.—Περὶ τῶν ἐν Αἰγαίων εἰδῶν τῶν ἐπιμένων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν παρασιτούντων Ψυλῶν (Πρακτ. Ακαδ. Αθην. καὶ ΕΩΣ. Ιατρ.) 1932.—Ἡ πανίς τῶν Κονωπινῶν τῆς Ελλάδος (Ακαδ. Αθ.) 1932.—Dixinae and Chaoborinae of Greece (χ.τ.) 1933.—Les effets de la salinité de l'eau sur les larves des Culicines (χ.τ.) 1935.—La faune des Calicides de Grèce (C. r. VI Congr. inter. Entom. καὶ Acta Inst. et Musei Zool. Univers. Atheniens.) 1935.—Recherche sur la faune helminthologique de la Grèce (C. r. XII Congr. inter. Zool. καὶ Acta Mus. Zool. Univ. Athen.). 1935.—Περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν δύτων (Ιατρ. Αθην. ἐναρκτ. καθηγ.) 1934.—Αἱ θαυματάσεις ἐν Ελλάδi (Ακαδ. Ιατρ.) 1935.—Περίπτωσις μολύνσεως δι' δηρκιλοστόμου ἐν Ελλάδi (σπεργ. Χ. Κυριακίδου) Ιατρ. Αθηναὶ 1936.

Κωνσταντίνος Π. Παπαϊωάννου (1899). 'Εξ Αθηνῶν. Μαθήτης τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου καὶ σπουδαστής τοῦ Εθν. Πολυτεχνείου Αθηνῶν (1915-1919), Θάβε τὸ 1919 διπλωμα τῆς 'Ανοιάτης Σχολῆς τῶν μηχανολόγων—ήλεκτρολόγων, καὶ διεριθώθη τὸ αὐτὸν ἔτος μηχανολόγος εἰς τοὺς σιδηροδρόμους τοῦ Ελληνικοῦ Κράτους. Πτυχιούχος δ' ἐπειτα τῶν Μαθηματικῶν (1927) καὶ διδάκτωρ (1930) τῆς Φυσικομηχανικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν, πτυχιούχος τῆς Φυσικῆς καὶ πειραματικῆς Μηχανικῆς τῆς Σορβόνης καὶ διδάκτωρ δι' ἀνότερα Μαθηματικὰ (1930), ἐξελέγη τὸ 1931 ἐκτακτος καθηγητής τῆς αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Μηχανολογίας καὶ σχεδίειν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Αθηνῶν. Κατά διαχρόνους δ' ἐποχας ἔκαμε σπουδαστικά ταξίδια εἰς Γερμανίαν, Ιταλίαν, Ελβετίαν καὶ Αμερικήν.

'Ε πιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Sull'integrazione di una certa equazione di Monge con quattro variabili (Congr. math. Bologna) 1928.—Τύποι τοῦ Stokes καὶ ἐφαρμογή των, 1929.—Συμπλέγματα καρπίκων καὶ συμπλέγματα εὐθείῶν (διατρ. διδάκτ.) 1930.—Θεωρητικοὶ προσδιορισμοὶ τῶν συντελεστῶν τῆς εἰδικῆς θερμότητος, 1930.—Sur les équations du mouvement dans un système holonome sans frottement (Enseignement Mathém.) 1931.—Ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐνέργειας (ἐναρκτ. χ.τ.) 1931.—Sur le mouvement d'une figure plane dans son plan (Congr. inter. math. Zurich) 1932.—Sur les courbes ayant le même axe anharmonique (Couge. inter. math. Oslo) 1936. Τὸ διάστημα τῶν ἴνων τῆς προβολικῆς μηχανικῆς εὐθείας καὶ ἡ μετρική τοῦ διαστήματος τούτου, 1939.—Μηχανική, τ. I, 1952.

Γεώργιος Καραγκούνης (1904). 'Εκ Τρικάλων Θεσσαλίας. 'Απόροιτος τοῦ γυμνασίου Ἀθηνῶν, μετέβη εἰς Γερμανίαν, ἐνθα ἡκολούθησε μαθήματα Χυμείας ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Γοτίγγης καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Φρειδέργης, τοῦ ὅποιου καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φυσιοφύλας ἐπὶ Χυμείᾳ, ἐπειτὰ δὲ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Μονάχου (ῶς ὑπότροφος τοῦ Γερμ. 'Οργανισμοῦ Notgemeinschaft der deutschen Wissenschaft) ἐνθα εἰργάσθη ἐπὶ τέσσαρα χρόνια εἰς τὸ ἔργαστηριον Φυσιοχυμείας τοῦ καθηγητοῦ K. Fajaus. Τὸ 1931 μετέβη εἰς Λονδίνον ὡς ὑπότροφος Ramsay, ἐνθα ἤσκθη ἐπὶ ἕτος (1931–32) εἰς τὸ φυσιοχυμικὸν ἔργαστηριον τοῦ καθηγητοῦ Donnan. Τὸ 1932 ἐξελέγη ἐκτάκτος καθηγητὴς τῆς ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Φυσιοχυμείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, καὶ τὸ 1937 ('Ιούλ. 8) τακτικὸς καθηγητὴς τῆς τακτικῆς ἔδρας τοῦ αὐτοῦ μαθήματος¹.

'Επιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Ueber einige asymmetrische Triasylmethanderivate (διδ. διατρ. Freiburg) 1926.—Ueber die Beeinflussung der Lichtabsorption und der photochemischen Empfindlichkeit von AgBr Gelatine Emulsion durch absorbierte Ionen (Zeitschr. f. physik. Chemie) 1928.—Über die Beeinflussung der Lichtabsorption von Schwermetallhalogeniden durch absorbierte Ionen (αὐτ.) 1929.—Osmotisches Verhalten von starken Electrolyten in Lösung und Hydratation ihrer Ionen (Zeit f. angew. Chemie) 1930.—Zur Individualität der osmotischen Koeffizienten bei Alkalihalogeniden (Zeit. phys. Chem.) 1933.—Zur Dispersion von Salzlösungen. Eine Beziehung zwischen Dispersion und osmotischen Koeffizienten, 1931.—Zur Stereochemie der freien Triasylmethyldiakale. Eine total asymmetriche Synthese (Zeit. Phys. Chem.) 1934.—Περὶ φωτοχυμικῶν ὄδρογενάσεων (Πρακτ. Ακαδ. Ἀθην.) 1935.—Φυσιοχυμεία, 1937.—'Επὶ διαχριτικῆς τοῦ συμπεριφορᾶς ἀλικαλάδων καὶ σπορελαίων (συνεργ. Δ. Σολωμοῦ) Χρι. Χρονικά, 1938.—Σχέσεις μεταξὺ μαχηγητικῆς ροπῆς καὶ γηραικῆς συθέσεως (Χρι. Χρον.) 1938.—Περὶ μᾶς νέας μεθόδου ισοθέρμου θερμιδομετρίας Πρακτ. Πανεύ. Σχ. πυνθ. (συνεργ. Κουμούλου) 1938.

Αθανάσιος Ε. Τσακαλώτος (1885). 'Εξ Ἀθηνῶν. Διδάκτωρ τῆς Ιατρικῆς (1911) καὶ διδάκτωρ τῶν Φυτικῶν ἐπιστημῶν τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου (1916). 'Εμπισθος βοηθὸς ἐν Ἀθήναις τοῦ φυτολογικοῦ ἔργαστηριου (1904) καὶ τοῦ ἔργαστηριού τῆς Γεωπής χυμείας (1907), ἵγεινομικῆς ἐπιθεωρητῆς ἐν τῷ Τεπειρείῳ τῶν ἐπωτερικῶν (1916–1917) καὶ ἰδρυτὴς χυμικοῦ 'Ἐργαστηρίου ἐν Ἀθήναις. Σπουδαστὴς (1914) εἰς τὰ Πανεπιστήμια Βερολίνου καὶ Βέργης, διετέλεσεν πρῶτος βοηθὸς τοῦ ἐν Βέργῃ Μικροβιολογικοῦ ἴνστιτούτου (1919), καὶ τὸ 1933 (Δεκεμβρ. 30) διωρίσθη ἐκτάκτος, καθηγητὴς τῆς ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Φαρμακογνωσίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν².

'Επιστημονικαὶ ἐργασίαι.—Ai τοῦ Lamarck καὶ Darwin οὐσιώσι περ' Αριστοτέλει, 1907.—Eine Lamarckistische Auseinandersetzung Herodots (Naturwiss. Wochenschrift) 1907.—'Επὶ τῶν φυτικῶν ἐκπριμάτων. Χριμική

1. Who's Who p. 457.
2. MEE. 23. 397–398.

έξέτασις τοῦ ἐλλ. τερεβινθικοῦ 'Αττικῆς ('Αρχαιοδ.) 1908.—Zur choleraschutzimpfung im Balkankrieg (Münch. Medic. Wochenschr.) 1914.—Zur quantitativen Bestimmung der Syphilisstoffe (συνεργ. Fr. Blumenthal), Dermatol. Zeitschr. 1916.—Ueber die Choleraepidemie in Corfu (Schweizer. Medic. Wochenschr. 1920 καὶ Τγενιονομ. Δελτ. Ιατροσυνεδρ. 1917).—Sind die mydriatischen Alkaloide der Belladonnawurzel lächtig? (Journ. suiss. Pharm.) 1919.—Ueber den Gehalt der Blätter und Blattstiele von Rheum Undulatum an wasserlöslichen Oxalaten (Journal Suisse Pharm.) 1919.—Pharmacognosie—Drogognosie (αὐτ.) 1920.—Ueber Verlust des Gasbildungsvermögens bei Bakterien der Paratyphusgruppe (Schweiz. Med. Wochenschr.) 1921.—'Η Προύσα καὶ τὸ θεραπευτικό πηγαῖον αὐτῆς, 1923.—'Επὶ μᾶς περιπτώσεως συγγενοῦς ἐλυσίσις (συνεργ. K. Χωρέμη, Τριακούτης. M. Κατσαρῆ) Klin. Woch. 1927.—'Επὶ τῶν κυριῶν ἔργαστηρικῶν καὶ ἐπιδημιολογικῶν διαφορῶν διαγνώσιον, ιατροχαπτικής καὶ κατηγορίου πυρετοῦ (Πρακτ. Ιατρ. Επαρχ.) 1931.—'Επὶ τοῦ ἀντηριππικοῦ ἐμβολίου (αὐτ.) 1931.—'Επὶ τῶν βιολογικῶν ιδιοτήτων τῶν αἴθερίων ἐλαίων τοῦ σπαρδού καὶ κρομμίου (αὐτ.) 1932.—Τὸ ἄρον (arum) κανός φειδύρυπτον (αὐτ.) 1932.—'Η σημασία τοῦ ἐν τῷ δρυπανῷ βραμίου (Ιατρ. Πρέσβ.) 1932.—'Επὶ τῆς τεχνητῆς γονιμοποίησεως ἡ παρθενογονίας (Δελτ. Φυσιοδιδ. Επαρχ.) 1907.—'Η θεωρία τῆς ζυμώσεως (αὐτ.) 1908.—Ιωάννης Λαζαρός καὶ τὸ έργον του, 1910, 1911.—Περὶ τῆς δημιουργίας ὑγείας ἐν Σύρω, 1914.—Περὶ τῆς ὑγεινῆς τῆς πόλεως Κερκύρας ('Υγειον. Δελτ. Ιατροσυνεδρ.) 1917.—'Η πεύκη ἡ Χαλέπιος καὶ ἡ ἔξι αὐτῆς φρύτινη, 1921.—'Επὶ τῆς ὑγεινῆς τῆς πόλεως Καβάλλας καὶ τῶν περιγύρων τοπηλη, 1921.—'Η θάρσυσις τοῦ Αθηνῶν διὰ τῆς τεχνητῆς λύμης τοῦ Μαραθώνος (Πιποκρατ.) 1923.—'Ερευναι ἐπὶ τῶν βιταμινῶν τῶν ἐν Ἑλλάδi τροφῶν (συνεργ. Χωρέμη) 1927.—Περὶ τοῦ Λαζαροκοινοῦ, 1931.—Εισαγωγὴ εἰς τὴν Τριγασιδή Χημείαν, 1924.—'Η Φαρμακογνωσία ὡς ἐπιστήμη (ἐναρχ. αὐτοῦ) 1935.—Περὶ τῆς τοῦ Κερκύρα χυλερικῆς ἐπιδημίας, Μαρ. 1916 ('Υγειον. Δελτ. Ιατροσ. καὶ Schweiz. Medecin) 1920.—Αἱ χρεωτικαὶ οὐσίαι τῶν κυκνῶν καὶ ἑριθρῶν ἀνθέων, ἀνθοκανάναι καὶ ἀνθοκανίδαι, 1921.—Die trypanozide Wirkung der Chinaalkaloide (καὶ Beirag zur Methodik der Abgrenzung spez.-chemotherapeutischer Wirksamkeit von allgemein. Giftwirkung (Biochem. Zeitschr.) 1916).—Beitraege zur Kenntniss der roten und blauen Farbstoffe der Blüten und Früchte (70τετρ. Tschirch) 1936.—'Επὶ τῶν λαθύρων καὶ τῆς λαθυρίτης (Χημικά Χρον.) 1943.—Συμβουλίδειος ἀγών (Ιατρ. Επ. Αθηνῶν) 1932.

Θεόδωρος Α. Βαρόπουλος (1894). 'Εκ τοῦ Αστακοῦ τῆς Αχαρνίας. 'Απόφοιτος τοῦ ἐν Λευκάδi γυμνασίου, φοιτητὴς τὸ 1914 τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πτυχιοῦχος τῶν μαθηματικῶν τὸ 1918, καὶ διδάκτωρ τὸ 1919. Σπουδαστὴς τὸ 1920 τῆς Ecole Normale Supérieure τῶν Παρισίων (μὲ τὴν ὑπότροφιαν Μπενάκη), ἀνηγορεύθη τὸ 1923 διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ηαρίσιων. Καθηγητὴς ἐν Ἀθήναις (1927) τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Μ. 'Εκπαιδεύσεως καὶ ἐκτάκτος ἐντεταλμένος καθηγητὴς τῆς 'Ανωτέρας 'Αναλύσεως ἐν τῷ 'Εθν. Πανεπιστημίῳ (1929), διωρίσθη τὸ 1931

τακτικός καθηγητής τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

'Επιστημονικά ἐργασία: — Sur la module maximum des fonctions algébroïdes (C.r.Congr. Int. Strasburg) 1920.— Sur quelques théorèmes de M. Rémondos (C.R.), 1920.— Sur les fonctions algébroïdes et les fonctions croissantes (αὐτ.) 1920.— Sur une classe de fonctions à un nombre infini de branches (αὐτ.) 1920.— Sur les zéros et les intégrates à une classe d'équations différentielles (αὐτ.) 1920.— Sur les fonctions ayant un nombre fini ou infini de branches (αὐτ.) 1921.— Sur une classe de fonctions multiformes (αὐτ.) 1921.— Sur quelques points de la théorie des nombres (αὐτ.) 1921. Sur quelques points de la théorie de nombres et de fonctions (αὐτ.) 1921. Le théorème de Landau et les fonctions multiformes (αὐτ.) 1921.— Sur une classe de fonctions transcendantes (αὐτ.) 1921.— Sur quelques propriétés des fonctions croissantes (αὐτ.) 1921.— Sur les fonctions croissantes (αὐτ.) 1921.— Sur les fonctions croissantes (αὐτ.) 1921.— Sur quelques propriétés des fonctions croissantes, 1921.— Sur une classe des fonctions croissantes (αὐτ.) 1922.— Sur un théorème de M. Moutel (αὐτ.) 1922.— Sur quelques théorèmes de M. Rorel (αὐτ.) 1922.— Sur un théorème de M. Rémondos (αὐτ.) 1922.— Sur la croissante et les zéros à une classe de fonctions transcendantes (διατρ. διδακτ.) 1923.— Sur le nombre de valeurs exceptionnelles des fonctions multiformes (αὐτ.) 1923.— Sur les fonctions ayant un nombre fini de branches (αὐτ.) 1924.— Les dérivées des fonctions multiformes (αὐτ.) 1924.— Sur les valeurs exceptionnelles des fonctions multiformes (Congr. Intern. math. Toronto Canada) 1924.— Sur les valeurs exceptionnelles des fonctions algébroïdes (Bull. Soc. math. France) 1925.— Sur les combinaisons exceptionnelles des fonctions entières, 1926.— Εξιάρτηση συνδυασμοῦ τῶν ἀκεραιῶν συναρτήσεων (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ. 1926).— Πλειονότητα συναρτήσεως (αὐτ.) 1926.— Περὶ μῆκος ιδιότητος τῶν πλειονότητων συναρτήσεων (αὐτ.) 1926.— Περὶ ἑνὸς θεωρήματος δρόμου, κλπ. (αὐτ.) 1927.— Περὶ ἑνὸς θεωρήματος R.F. Nevantinna (αὐτ.) 1927.— Sur les algébroïdes quotients de deux algébroïdes bornées (αὐτ.) 1927.— Sur les valeurs exceptionnelles des fonctions dérivées et le théorème de Safer (Acta mathem. Stockholm, 1927, Bull. des Saruces mathem. 1931).— Sur les algébroïdes liées rationnellement (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1927.— Sur les valeurs exceptionnelles dans les angles (αὐτ.) 1928.— Περὶ τῶν μῆκων ἀλγεβρούδων (αὐτ.) 1928.— Sur les couples, etc (αὐτ.) 1928.— Sur les involutions exceptionnelles (Bull. Soc. math. Fr.) 1928.— Sur les algébroïdes quotients des algébroïdes bornées (Bull. scien. math.) 1928.— Sur un théorème de Rémondos ('Ακαδ. 'Αθ.) 1928.— Sur les algébroïdes liées algébriquement (Bull. S.M. Roumanie 1930, Circolo Math. Palermo, 1931).— Un théorème de Calugariano (Bull. S. Math. Roumanie) 1931.— Τὸ πρώτον θεόρημα τῶν κ. Picard (Δελτ. Μαθ. 'Ετ.) 1931.— Sur les fonctions biconvexes (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1932.— Sur les fonctions biconvexes (Δελτ. Μαθ. 'Ετ.) 1932.— Sur une note de M. Cannetos (αὐτ.) 1930.— Le théorème de Lucas (αὐτ.) 1932.— Περὶ ἑνὸς θεωρήματος τῶν Μαθητῶν

('Ακ. 'Αθην.) 1933.— Περὶ τῶν σημείων τῆς ἀπαλούφης (αὐτ. 1934, Δελτ. Μαθ. 'Ετ. 1934).— Περὶ μῆκος γνωστῆς ἀνοικτῆς τῆς ἀριθμητικῆς (Δελτ. Μαθ. 'Ετ.) 1933.— Περὶ ἑνὸς θεωρήματος τῆς 'Αλγέβρας ('Επετ. Πανεπ. Θεσσαλονίκης) 1932.— Sur les faxeilles quasi normales de fonctions analytiques (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1930.— Sur le module et les zéros des polynomes (Bull. Soc. Math. Fr.) 1933.— Περὶ μῆκος ἀλγεβρικῆς ιδιότητος τῶν γενιῶν τριγώνου τοῦ κ. Κριτικοῦ (Δελτ. Μαθ. 'Ετ.) 1934.— Περὶ τοῦ μέτρου τῶν ριζῶν τῶν πολυωνύμων ('Επ. Πανεπιστ. Θεσσαλ.) 1935.— Περὶ τοῦ μέτρου τῶν ριζῶν τῶν πολυωνύμων (Δελτ. Μαθητ. 'Ετ.) 1935.— Sur quelques propriétés des polygons convexes (Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ.) 1939.

Συνεώνοις πρὸς τὰκτέρα Ιστορικέντα, κατὰ τὴν οὐρὴν ἔκταυταστηρίδα 1837—1937, διετέλεσαν καθηγηταὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν 52, ἐκ τῶν οποίων Μαθηματικοὶ 13, Λογοτεχνοὶ 3, Φιλοσοφοὶ 6, Χυμικοὶ 7, Φυσιογράφοι (γεωλόγοι—δρυπταλόγοι—γεωγράφοι—φυτολόγοι—ζωολόγοι) 15, Φαρμακευτικοὶ 6, μηχανικοὶ 1, καὶ Ιστορικὸς τῶν φυσ. ἐπιστημῶν 1. Επὶ τοῦ δικαιοῦ ἀριθμοῦ 302 τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστήμου κατὰ τὴν πρότρη ταῦτην ἔκταυταστηρίδα, οἱ φυσικομαθηματικοὶ ὄποτελον τὰ 16,5 αἱον. Ἐκ τῶν φυσικομαθηματικῶν δὲ τούτων καθηγητῶν διετέλεσαν προγραμμάτεις ὑφυγηταὶ 20, ἔκτακτοι (οἱ παλαιότεροι ἐπίτιμοι) 6, τεκτικοὶ 14. Εἶχον δὲ τούτων χρηματίσεις καθηγηταὶ εἰς τὴν Μ. Ἐπιπλέοντα, ἢ εἰς δὴλας φυσιοβάθμιας σχολας, 20.

Πρινάντες φυσικομαθηματικοὶ ὑπῆρξαν: 1) Ἀλέξανδρος Βενιζέλος (1846—1847), 2) Δ. Στρούμπος (1858—1859), 3) Ἡρακλῆς Μητσόπουλος (1864—1865), 4) Θεόδωρος Ορρωνίδης (1867—1868), 5) Ιωάννης Παπαδάκης (1876—1877), 6) Βασίλειος Λάκων (1880—1881), 7) Ἰω. Χατζιδάκης (1894—95), 8) Ἀναστ. Χρηστομάνος (1896—97), 9) Τίμολ. Ἀργυρόπουλος (1898—99), 10) Κωνσταντ. Μητσόπουλος (1900—1901), 11) Κυπάρισσος Στέφανος (1908—1909), 12) Νικόλ. Ἀποστολίδης (1909—10), 13) Θεόδωρος Σκουφος (1916—17), 14) Κοντ. Ζέγγελης (1924—25), 15) Βασίλ. Αλγινήτης (1926—27), 16) Γεώργ. Ματθαύπουλος (1928—1929), 17) Παναγ. Ζερβός (1935—1936).

Κοσμήτορες τῆς Φυσικοφυσῆς Σχολῆς ἐκ τῶν φυσικομαθηματικῶν τμήματος διετέλεσαν οἱ ἔξις: 1) Κυριακός Δεμνάνδος (1838—39—40—41), 2) Γ. Βαύρης (1845—46), 3) Ξ. Λαζαρερ (1846—47), 4) Ἀλέξ. Βενιζέλος (1848—49), 5) Ἡρ. Μητσόπουλος (1850—51), 6) Ἀλέξ. Βενιζέλος (1851—52), 7) Σ. Λάνθερερ (1854—55), 8) Δημήτρ. Στρούμπος (1856—57), 9) Ἀλέξ. Βενιζέλος (1858—59), 10) Ἰω. Παπαδάκης (1859—60), 11) Ἡρ. Μητσόπουλος (1862—63), 12) Βασίλ. Λάκων (1869—70), 13) Θεόδωρος Ορρωνίδης (1870—71), 14) Ἡρ. Μητσόπουλος (1871—72), 15) Ἀναστ. Χρηστομάνος (1872—73), 16) Ἰω. Παπαδάκης (1873—74), 17) Δημήτρ. Κοκκιδῆς (1887—88), 18) Κοντ. Μητσόπουλος (1888—89), 19) Τίμ. Ἀργυρόπουλος (1889—90), 20) Ἰ. Χατζιδάκης (1890—91), 21) Κυπάρ. Στέφανος (1891—92), 22) Ἀν. Χρηστομάνος (1896—97), 23) Ἀναστ. Δαμιάρης (1898—99), 24) Σπ. Μηλιαράκης (1899—900), 25) Ν. Ἀποστολίδης (1901—92), 26) Δημήτρ. Αλγινήτης (1903—04).

Κοσμήτορες δὲ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς (1904 - 1937) οἱ ἔξι :
 1) Ἰω. Χατζίδάκης (1904 - 05), 2) Ἀν. Χρηστομάνος (1905 - 06), 3)
 Κ. Στέρχανος (1906 - 07), 4) Κ. Μητσόπουλος (1907 - 08), 5) Δ. Αλγι-
 νήτης (1908 - 09), 6) Τ. Αργυρόπουλος (1909 - 10), 7) Θεόδ. Σκούφος
 (1910 - 11), 8) Ἰω. Χατζίδάκης (1911 - 12), 9) Σπ. Μυλιαράκης (1912 -
 13), 10) Ν. Χατζίδάκης (1913 - 14), 11) Κ. Ζέγγελης (1914 - 15), 12) Ν.
 Αποστολίδης (1915 - 16), 13) Γ. Ρεμοῦνδος (1916 - 17), 14) Δ. Χόνδρος
 (1917 - 18), 15) Κωνστ. Κτενῆς (1918 - 19), 16) Γ. Ματθαιόπουλος (1919 -
 20), 17) Βασ. Αλγινήτης (1920 - 21), 18) Ν. Χατζίδάκης (1921 - 22),
 19) Γ. Ρεμοῦνδος (1922 - 23), 20) Π. Ζερβός (1923 - 24), 21) Γ. Αθων-
 ιάδης (1924 - 25), 22) Κωνστ. Μάκεζος (1925 - 26), 23) Ἰω. Πολίτης
 (1926 - 27), 24) Ν. Σακελλαρίου (1927 - 28), 25) Ἐμμ. Εμμανουήλ (1928 -
 29), 26) Θεόδ. Σκούφος (1929 - 30), 27) Δ. Αλγινήτης (1930 - 31), 28) Ν.
 Χατζίδάκης (1931 - 32), 29) Θ. Σκούφος (1932 - 33), 30) Κ. Ζέγγελης
 (1933 - 34), 31) Ἰω. Πολίτης (1934 - 35), 32) Ν. Σακελλαρίου (1935 - 36),
 33) Ἐμμ. Εμμανουήλ (1936 - 37).

Β'. ΥΦΗΓΗΤΑΙ¹

Τομηγετι, ὃς τοιοῦτοι παραμείναντες διαρκούστηκε τῆς ἐκπαντακτηρίδος,
 εἶναι οἱ ἔξι :

1. Ν. Μαυροκορδάτος τῆς Πειραιατικῆς Φυσικῆς τὸ 1839, διδάξας ὅποι
 τὸ 1840².

2. Πέτρος Δέδας τῆς Βοτανικῆς 1843, ἀρχίσας τὴν διδασκαλίαν του,
 τὸ β' ἔξαρτον τοῦ 1843³.

3. Ιωάννης Γ. Ιωάννου τῆς 'Οργανικῆς καὶ τῆς Πειραιατικῆς 'Ανορ-
 γάνου Χημείας 1863⁴. 'Εγραψε: Στοιχεῖα 'Ανοργάνου Χημείας 1864 καὶ Στοι-
 χεῖα 'Οργανικῆς Χημείας 1866. Συνθέτης ίδιας Χημικῆς θρολογίας.

4. Λευκόδρος Δέσιος (1847-1883) τῆς Γενικῆς Χημείας τὸ 1869. Σπουδαστής
 ἐν Ζυρίχῃ τὸ 1868. 'Εγραψε: Zur Theorie der Lösungen der Vierteljahr-
 schrift der Zürcherischen Naturforschenden Gesellschaft 1867—Περὶ θερμό-
 τητος (ἐναρκτ. ὄφρηγ.) ἐν τῷ περιοδ. 'Απτωτὸς Κύκλῳ 1869, Περὶ βιομη-
 χανίας ἐν 'Ελλάδι 1871—Στοιχειώδη μαθήματα τεχνολογικῆς χημείας, 1871.—
 'Ο περὶ ὑπάρξεως ἀγών (α' Αθηναϊκὸν 'Ημερολόγιον) 1875.—Μελέτη ἐπὶ
 συγγρανούν τῶν δημητράτων, 1874.

5. Σπυρίδων Οἰκονομίδης (1854 - 1894) τῆς Γενικῆς Πειραιατικῆς
 Χημείας 1883. 'Εκ Λειβαρτίου (Καλαβρύτων). Διετέλεσε βοηθός τοῦ Bayer
 (τοῦ κατασκευαστοῦ τῆς ισατίνης καὶ τοῦ ινδικοῦ). 'Εγραψε: Ueber die Isatin

(μετά τοῦ Bayer) Berichte der Deutsch. Chem. Gesellschaft, Berl. 1882.—
 Περὶ ισατίνης καὶ ινδικοῦ, 1886.—Beziehungen zwischen der zusammen-
 setsung und der Absorptions—sprekken organische Verbindung (μετά
 τοῦ Krüss) Berl. Chem. Gesel. XVI'. 'Ιδρυτὴς τῆς ἐν Ελλάδι βιομηχ-
 νίας χρωμάτων.

6. Δημήτριος Κ. Κουτσομητόπουλος τῆς Βοτανικῆς, 1884⁵.

7. 'Οθων Ρουσόπουλος (1855 - 1922) τῆς Γενικῆς Πειραιατικῆς Χη-
 μείας τὸ 1887. Εσπούδασεν ἐν 'Αθήναις καὶ Βερολίνῳ, μαθητὴς τοῦ Hofmann.
 Εἶναι ὁ ιδρυτὴς τῆς 'Εμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ακαδημίας, εἰς τὸ «Δελ-
 τίον τῆς ὑποίας ἐγράψε πολλὰ ὄφρα. —'Επίσης: 'Ολγα τὰ περὶ χημικῆς
 δινοματολογίας 1888.—Οινολογικά, 1888.—Χημεία τοῦ ἐμπορίου, 1903.—Θερ-
 λειώδεις γνώσεις τῆς Χημείας, 1904.—Roscoe-Schorlemmer, 'Επίτομον ἐγγε-
 ρίδιον χημείας (μετάφρ.) 1888⁶.

8. Τρύφωνος Καυνήνης (1862 - 1925) τῆς Γενικῆς Χημείας, τὸ 1892. 'Εκ
 Σκύρου. Εσπούδασεν ἐν Μονάχῳ, Βιέννη καὶ Βόννη. Χημείας εἰς τὰ Μετάλλεα
 Λαυρίου, ἐπιμελητὴς τοῦ Φαρμακευτικοῦ Χημείου, καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς τὸ
 Πολυτεχνεῖον⁷. 'Εγραψε: Ueber die Einwirkung der Fettaldehyde auf
 Malonsäure und Aethylmalonate, 1882.—'Η διαμοκότης τῶν στοιχείων
 εἰς τὰς ἐνώσεις των, 1884.—Τὸ τέταρτον διντροβενζόλιον, 1891.—Ἄλι πρόσδοτοι
 τῆς 'Οργανικῆς Χημείας κατά τὰ τελευταῖα ἔτη, 1892.—'Η Χημεία ἐν τῇ
 στρατιωτικῇ ἐπιστήμῃ 1893.—'Εγκίλπιον τοξικολογίας. —Χημικὸν ἔργον
 ποιον 1894.—Μαθήματα Χημείας (λιθ.) 1894.—'Ελεγχος λιπαρῶν ἔλιων
 1894.—'Οδηγὸς πρὸς ἔξεταν ἐδωδίμων καὶ βιομηχ., εἰδῶν (συνεργ.: Δαμ-
 βέργη) 1902.—Φαρμακογραφία (συνεργασ.: Δαμβέργη) 1908, 1910.—'Ανα-
 λυτικοὶ πίνακες 1910.—Δεκτικασία τῶν σκευασμάτων τῆς κινήης τοῦ Κρά-
 τους 1910.—Περὶ ρεδιενεργειας τῶν ἐλ. Ιαρκτ. πηγῶν (συνεργ.: Δαμ-
 βέργη καὶ Β. Αλγινήτου). —Ueber einen neuen synthetischen Ueber-
 gang von der Fettreihe in die aromatische 1910.—Ueber die Vert-
 retbarkeit der in den Säureestern befindlichen Alkylen 1910.—Ueber
 die beim Alkylersatz im Aethylmalonat entstehenden Nebenprodukte
 1910.—Ueber die Einwirkung von Natrumalkoholat auf acetesi-
 gester 1910.—Ueber eine neue synthetische Herstellungsmethode
 von sym. Diphenylbernsteinsäureester 1910. 20).—Ueber die Alkylver-
 tetbarkeit in den Säureestern, 1914.—'Εξέτασις πηλοῦ βρούχης 1911.—
 Περὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐπιδράσεως πνευματικῶν ὀλάτων ἐπὶ ἐστέ-
 ρων 1911.—'Αναλυτικὴ Χημεία, 1890, β' ἔκδ. 1915.—Nouveau passage
 synthétique de corps gras aux corps aromatiques 1918.—'Οργανικὴ
 Χημεία 1904, β' ἔκδ. 1923.

9. Σωκράτης Α. Παπαβαπτίσιου τῆς Γεωλογίας καὶ 'Ορυκτολογίας τὸ
 1893⁸.

1. Τῆς έργωσίσ τῶν ισηγητῶν ξείνει, σίτινες διτὸς τῆς 100στίνας εἰκόνη ἥση γινεται, μίνεται
 μετα τὰ τοιαύτα τῶν καθηγητῶν.

2. Λογοθ., Καπτ. 1841-42, σ. 11.

3. Λογοθ., Κ. 'Αστερίου, 1843-44, σ. 3, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ορθογραφίας του δοκιμ-

ας (διποτιστήριος).

4. Πράκτ. Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τ. 3, 1863, σ. 95, 98, 99, 101-103.

1. Ηβ. Λογοθ. Χρηστοφ. 1896-97, σ. 196.

2. Λογοθ.,

3. Λογοθ.,

4. MEE, 1-8-748 ('Βαρθλεμαίος λέγεται αὐτός, δει Ρυσ. τὸ 1892 τεττούδεκατοπτή τοῦ Πανεπιστ.

5. Λογοθ. Χρηστοφ. μάρτιον 1896-97, σ. 196.

10. Ίακων Πολίτης τῆς Φαρμακευτικῆς Χυμείας τὸ 1893¹.
11. Ἀθηνάσιος Καρχιγιανίδης τῶν Μαθηματικῶν τὸ 1895².
12. Πρεσβύπος Ζαχαρίας (1873) τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἐφηρμοσμένης Χυμείας, 1901. Ἐκτυπτός, καὶ τακτικὸς ἐπειτα, καθηγητής τῆς Φυσιογρυμείας εἰς τὸ Μετόβρειον Πολυτεχνεῖον (1922), σπουδάσας ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Ἐγράψε: *Sur la théorie de la teinture (Congr. Int. Chim. Appl. Paris) 1900.* — *A propos de la théorie de la teinture (Rev. génér. des matières color.) 1900.* — *Zur Theorie der Färbevorganges (Faerbezeit.) 1901.* — *Ueber den Zustand u. die Eingeschaltenen der Kolloide (Zeitsch. phys. Chem.) 1901.* — *Zur Theorie des Färbevorganges (Chemik. Zeitung) 1902.* — *Die Vergegung der griechischen Lignite (Inter. Kongr. Angew. Chem.) 1903.* — *Gerben mit Farbstoffen (αὐτ.) 1903.* — *Verfahren zur Erzeugung von Leder mittels Zinnsverbindungen (D.R.P. 144099).* — *Verfahren zum gerben von Häuten u. Fellen mittels Farbstoffen (D. R. P. No 160,236).* — *Zur Chemie der Textilfarben (Zeitschr. Farb. Textilchem.) 1903.* — *Zur Theorie der Färbevorgangens (Berl. Deuts. Chem. Gesellsch.) 1905.* — *Adsorption oder Absorption (Chemi. Zeit) 1905.* — *Sur la théorie des leques appl. à la teinture (Congr. inter. Chemie appl.) 1906.* — *Zur Chemie der Farblacke (Zeitsch. f. Farb.) 1906.* — *Die wichtigsten Fragen der Chemie der Kolloide (Zeit f. Chemie u. Industr. der Kolloid.) 1906.* — *Zur Theorie der Färbevorgänge, 1909.* — *Dosage de la laine, du coton, de la soie, etc. (Congr. inter. Londre) 1909.* — *Farbstoffe u. Kolloidchemie, Leiden, 1910.* — *Kolloidal clay in Soapmanufacture, 1910.* — *Metachemie u. metachemischen Vorgänge (Kolloidschr.) 1924.* — *La Chimie des tissus et de l'état plastique (Rev. génér. Kolloid.) 1929.* — *Le problème du tannage (αὐτός) 1930.* — *'Αντιλογικὴ γραμμία, ὁδηγίες ποιει. διαδικασίας, 1898.* — *Αἱ Οεωρίαι τῆς Βαρικῆς (διατρ. ὑφργ.). 1900.* — *Οἱ ἐκ τῆς γραμμοποίησεως τῶν ἔξ. ἀνθράκων πλοῦτος (Ἀρχιμίδης) 1902.* — *Περὶ τῆς ἀπράττοποτητὸς Ζεζίνθου (Παρνασσός) 1904.* — *Περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἔθνος τῆς παραγγῆς (Βιορ. Ἐπιθεώρ.) 1937.* — *Μαθήματα Φυσιογρυμείας (Διδυγρ.) 1927.* — *Μαθήματα Ηλεκτροχημείας (αὐτ.) 1927.* — *Φυσιογρυμικαὶ δισκήσεις, 1937³.*
13. Ἐπαρεινόνδας Θ. Κυριακίδης (1868—1916) τῆς Ηλεκτρολογίας 1902. Ἐγράψε: *Διναρικαὶ μαγνητικαὶ γραμμαὶ (διατρ. ὑφργ.).*⁴ — *'Ηλεκτροτυγκή ἐν τῇ παγκοσμίῳ Παρισιῷ ἐκθέσει, 1901.*
14. Θεόδωρος Βαρούνης (1881) τῆς Γενικῆς πειραματικῆς χυμείας 1904. Διετέλεστο ἀποτυχιώκος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων (1906) καὶ καθηγητής τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων καὶ τοῦ Πολυτεχνείου, ἰδρυτής τῆς Χυμικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὕπουρο γείου Ναυτικῶν. Ἐγράψε: *'Επὶ τῆς συμπικνώσεως τῆς καυματικῆς δεύτερης μετὰ τῆς μεθυλαθυλοξυνῆς, 1903.* — *Περὶ τῆς καυματικῆς δεύτερης μετὰ τῆς μεθυλαθυλοξυνῆς (Berichte Deutsch. chem. Gesells.) 1904.* — *Περὶ τῆς συμπικνώσεως*

1. Αὐτός.

2. Πρακτ. Φιλοσφ. Σχολ. τ. 7.1894, 226, 249, 255, 263—67.

3. Ηβ. ΜΕΕ. 926, Beiträge aus Gesch. Chemie, p. 569.

4. Πρακτ. Φιλοσφ. Σχολ. 1902, 'Απριλ. 1, σ. 261. 'Εδραστείο;

τῆς κουμινίλης μετὰ τῆς μεθυλαπροπιλοξύνης (αὐτ.) 1901. — *Περὶ τῶν νιτριστῶν τῆς μεθυλορατινούλογλυκίνης (διατρ. ὑφργ.) 1914.* — *Ἐπίδρασις φαινόλικοῦ σιναπελαῖου ἐπὶ μανοῦ καὶ δισοχυμιλανδίνης, 1910.* — *Μέθοδος προσδιορισμοῦ διοικοῦ θείου εἰς λιθάνθρακα (Zeit. f. Anal. Chem.) 1911.* — *Νέα μέθοδος προσδιορισμοῦ ἀλαցυτίνων εἰς ὄργανων ἐνώσεις (Chem. Zeitung) 1910.* — *Μέθοδος προσδιορισμοῦ διοικοῦ θείου εἰς ὄργανης ἐνώσεις (Bericht. Deut. Chem. Gesell.) 1912.* κ. ἄ. *τῆς διαδικτοποίησεως τῶν χρωμιτῶν (Zeit anal. Chem.) 1912.* — *Προσδιορισμὸς θείου εἰς ἀδιαλήτους θειούχους ἐνώσεις (Berichte) 1912.* — *Ἐγχειρίδιον 'Ανοργάνου Χυμείας.* — *Ἐγχειρίδιον 'Οργανικῆς Χυμείας.* — *Ἐκρηκτικαὶ ὅλαι!*

15. Νικόλ. Γερμανός (ἐκ Πολυτεχν. Χαλκιδικῆς, 1864) τῆς Ζωολογίας 1916. *Σπουδάσας ἐν Ἀθήναις, ἐνηγγολίθῃ εἰς ἐπιστηρ. ἐρευνας εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Ἰένης καὶ εἰς τὸ ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας Διεθνὲς Ἐνδρείον. Καθηγητὴς ἐν Ἑλλάδι τοῦ Διδασκαλείου καὶ ἐπιμελητὴς τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου (1906—1915). Ἰδρυτής τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου. Ἐγράψε: *Συγκριτικαὶ φυτογενετικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ὄπτοκοραλλίων, 1896.* — *Παρίσιματα ζωολογῶν ἐρευνῶν ἀπὸ τὸν νομὸν Αττικαβοιωτίας 1897.* — *Περὶ τῶν ἐχθροτροφείων τῆς Μακεδονίας 1914.* — *Τὰ ἴχθυστροφεῖα τῆς Ἑλλάδος 1916.* — *Ζωολογία—Φυσικὴ Ἰστορία.**

16. Β. Γ. Ἡσαΐας τῆς Γενικῆς πειραματικῆς χυμείας 1908. Ἐγράψε: *Ἐνώσεις ταῦτομερεῖς, βιολουρικὸν δέον, μεθυλοβιολουρικὸν δέον, ιανιτραδοκητούδρινολινγόν (διατρ. ὑφργ.).*

17. Κωνσταντίνος Βέγης (ἐκ Τριπόλεως 1879) τῆς Γενικῆς πειραματικῆς χυμείας 1918. *Ο νῦν καθηγητὴς τῆς Ἐφηρμοσμένης Χυμείας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἀκαδημαϊκὸς (1926).* *Ἐδημοσίευτος: Δρᾶσις ὄργανομαχηνησικῶν ἐνώσεων ἐπὶ ἀμιδῶν, νέα παρασκευὴ δέσμων (C.R.) 1903.* — *Μυκταὶ ὄργανομαχηνησιακαὶ ἐνώσεις, δρᾶσις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἱμάδων (αὐτ.) 1904, 1906.* — *Νέα μέθοδος προσδιορισμοῦ τοῦ τρυγικοῦ δέοντος εἰς τὰς φυσικὰς αὐτοῦ περάτως δόλας (Bull. Soc. chim.) 1910.* — *Νέα μέθοδος βιομηχανικῆς ἐκμεταλλεύσεως ξηρᾶς στασιδίου πρὸς παρασκευὴν τρυγικῶν ἀλάτων, 1927.* — *Παρασκευὴ τρυγικοῦ ἀσθεστίου ἐκ τῆς βινάσσης καὶ ἔγρασταφιδίου οἴνου (Δελτ. Φυσιοδ. ἄλλ.) 1909.* — *Προσδιορισμὸς τοῦ ἐλευθέρου ἀλκαλίας τῶν σπεώνων (αὐτ.) 1907.* — *Νέα μέθοδος προσδιορισμοῦ τῆς γλυκερίνης ἐν τῷ οίνῳ (Anal. chim. analyt.), 1912.* — *Μετατροπὴ τῆς οίνολάτης εἰς τρυγικὸν ἀσθεστίον.* — *Ἐπίδρασις βασικοῦ δέσμου μολύβδου ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σακχαρομετρήσεως.*

18. Εὐκλείδης Σκηνελάριος τῆς Οργανικῆς χυμείας 1930⁵.

19. Ιωάννης Ζαχανιάρης τῆς Εφηρμοσμένης ὄργανηκῆς χυμείας 1931. *Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1916—1920), ἐνθα καὶ ἐλεύθεροι πλήριμα διδάκτορος τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐπὶ Χυμείᾳ (1925).* — *Γράπτορος*

1. ΜΕΕ. 728, Beiträge Gesch. Chem., p. 569.

2. Πρακτ. Φιλοσφ. Σχολ. 1908, 'Εξάδημος;

3. Εθνικός Μελετώνας 1922, σ. 11.

τοῦ κληροδοτ. Κασιμάτη, είδυκεύθη ἐν Γαλλίᾳ εἰς τοὺς κλάδους τῆς Βιομηχανίης Ὁργαν. Χυμείας, οἰνοποιίαν, σαπωνοποιίαν, ύφαντικήν, βυρσοδεψικήν καὶ ἀλευρομηχανίαν. Παρασκευαστής τοῦ ἑργαστηρίου τῆς Ὁργανικῆς χυμείας (1919) καὶ ἐπιμελητής (1925). "Εγραψε: Ὁργανικὰ παρασκευάσματα (συνεργ. Μ. Ιωαννίδου)—Μελέτη ἐπὶ τῆς συστάσεως τοῦ καρποῦ τῆς τομάτας καὶ τοῦ πελτὸς αὐτῆς (διατρ. διδακτ.) 1926.—Ueber acetone IIsylfide (συνεργ. Ματθαιοπόλιου) Jour. prakt. Chem. 1929.—Ἡ οἰνοποιία ἐν Ἀλγερίᾳ (Ἐργα) 1930.—Περὶ μεθόδου τίνος παρασκευῆς λευκοῦ οἴνου ἐν Ἀλγερίᾳ (αὐτ.) 1930.—Τὰ αἵτια κακῆς δισμῆς ἡ γεύσεως τῶν οἴνων (αὐτ.) 1930.—Οἰνοποιία, 1931.—Ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς πτητικῆς δέξιτης τῶν οἴνων (Ἐλλ. ἀμπελ. καὶ οἴνο..) 1931.—Μελέτη ἐπὶ τῆς συστάσεως τῶν σταριλῶν, τοῦ γλυκούς καὶ τοῦ οἴνου τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας (συνεργ. Ματθαιοπόλιου) 1931.—Περὶ τοῦ ἔξειγενισμοῦ τοῦ ἀνθρακοῦ (ἐναρκτ. ὑφ.) 1932.—Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἑλληνικῆς γηγενῆς βιομηχανίας (ἐρ. Πρωτ.) 1933.—Συμβολὴ εἰς τὴν ἔξέτασιν τῆς βιομηχ. ἀξίας τῶν πυρινελαῖον (Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθην.) 1933.—Πειράματα γηγενῆς 1934.—Περὶ τοῦ ἐστεροποιημένου βάμβακος (Δελτ. Ἐτ. Φυσ. Ἐπιστ.) 1935.—Περὶ τῆς ποιότητος τῆς γλυκύνης τοῦ αἵτου (Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθην.) 1935.—Παρατηρήσεις τοὺς ἐπὶ τῆς δι' ἑλαίου δέψεως (αὐτ.) 1936.—Περὶ τοῦ ἔξειγενισμοῦ τῶν βιογενικῶν λιπῶν καὶ ἑλαίου (Δελτ. Ἐτ. Φυσ. Ἐπ.) 1936.—Studien mit Twitchell's Reagens als Esterbildner (συνεργ. Γ. Βάρθογλη) Berichte Deuts. Chem. Gesell. 1936.

20. Ιωάννος Γ. Δασιέτος τῆς Ἀνοργάνου Χυμείας, 1932. Διπλωματοῦχος γηγενῆς τοῦ Πολυτεχνείου Μονάχου (1918) καὶ διδάκτωρ τῆς Χυμείας τῆς αἵτης Σχολῆς (1920). Καθηγητὴς τῆς Οινολογίας καὶ Ζυμοτεχνίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν (1921—1923), ἐπιμελητὴς τοῦ Φαρμακευτικοῦ χυμείου τοῦ Πανεπιστημίου (1924), ὑφρηγητὴς τῆς Ἀνοργάνου χυμείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (1932) καὶ καθηγητὴς τῆς Γενικῆς χυμείας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν (1929). "Εγραψε: Studien ueber das Vollkornroggenmehl (Zeitschr. f. Gesamte Brauwesen) 1920.—Συμβολὴ εἰς τὴν φυσιογημικὴν σπουδὴν τῶν πηγαίων, δρησικῶν καὶ μεταλλικῶν ὄδάτων τῆς Μακεδονίας, 1936.—Παρατηρήσεις περὶ τῆς καταλυτικῆς δράσεως τοῦ λευκοχρύσου (συνεργ. Κ. Μακρῆ) 1928.—Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν συμπλόκων ὄδάτων τοῦ νικελίου, 1928.—Das Verhalten der Arsen.—Antim.—u. Zinnsalze bei gegenwart von Kaliumcyanat (Zeit. Anorg. u. Allg. Chem.) 1934.—Das Verhalten des Chroms bei gegenwart von Acetationen (αὐτ.) 1934.—Recherche de l'acide phosphorique dans les solutions d'eau oxygénée (Chim. et Industr.) 1934.—Αἱ πρώται ὄδαι τῆς κηροποιίας, 1930.—Αἱ τοπικαὶ συδίκαια τῆς γηγενῆς βιομηχανίας, 1929.—Ἀήρ καὶ χυμεία, 1933.—Ἡ ἔξέλιξις τῆς θεωρίας τοῦ σθένους, 1933.—Πόκνωμα ἕντων ὄδρογόνου (Ἀρχεῖα Φαρμακευτ.) 1933.—Βοράνικ, ἐπὶ τῶν νέων ἐνώσεων τοῦ βορίου μεθ' ὄδρογόνου, 1934.—Μέθοδος ἀναλύσεως σαπόνων (Ἀρχ. Φαρμ.) 1935.—Ἐπίδρασις κυανικοῦ καλίου ἐπὶ ὄδάτων δισθενοῦς μολύβδου, 1935.—Ἡ ύγροποίησις τοῦ ἀνθρακοῦ, 1935.—Βαρύ ὄδρογόνον καὶ βαρύ ὄδωρ, 1935.—Ποιοτὴ ἀνάλυσις ἀνευ χρησιμοποιήσεως H_2S (Ἀρχ. Φαρμ.) 1936.—Νέατι ταχύτεραι

μέθοδοι ἐν τῇ Ἀνοργ. Χυμείᾳ (αὐτ.) 1936.—Συμπεριφορὰ τοῦ ὑπεργλωροεῦ δέξιος, 1937.—Ἀνίχνευσις καὶ ἀναγνώρισις πολεμικῶν ὄπερων (Ἀρχ. Φαρμ.) 1937.—Μελέτη ἐπὶ τῆς παρασκευῆς καὶ τῆς συντάξεως τοῦ ὑπερχρωματικοῦ δέξιος καὶ τῶν ὄδάτων τοῦ, 1937.—Στοιχεῖα Γενικῆς Χημείας, 1929.—Στοιχεῖα Φυσιογνωσίας, 1929.—Ἐμπορευματολογία (συνεργ. Ἐμμανουὴλ) 1932.—Στοιχειομετρία (συνεργ. Τσατοῦ) 1936.—Γενική Χημεία (Ἀνόργ. καὶ Ὁργαν.) 1937.

21. Ἀναστάσιος Τζάρτζης τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως, 1935. Διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1928) καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων (1933). Ἀπόφοιτος τῆς Ecole Normale Supérieure τῶν Παρισίων (ἐσωτερικὸς ἐπὶ διετίαν). "Εγραψε: Περὶ τῶν μεταγραμματισμῶν τοῦ Baeklund (διατρ. διδακτ.) 1928.—Ἐπὶ τῆς σφαιρικῆς καμπυλότητος τῶν στρεβλῶν καμπύλων (Δελτ. Ἐλλ. Μαθ. Ἐτ.) 1929.—Sur une méthode d'intégration des équations de Monge (C. R.) 1929.—Sur l'intégration des équations de Monge (Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ.) 1929.—Sur les transformations de Baeklund (αὐτ.) 1930.—Les transformations de Baeklund et les transformations de contact (Δελτ. Μαθ. Ἐτ.) 1930.—Ueber eine Caratheodorysche transformation (Bull. Gesell. Wissenschaft. Cluj) 1931.—Sur un problème de Monge (Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ.) 1931.—Ueber eine intégration Loesung einer Diophantischen Differentialgleichung (Δελτ. Πολεμικῆς μαθημ. Ἐτ.) 1932.—Sur l'intégration d'une classe d'équations aux dérivées partielles du troisième ordre à une fonction inconnue de n variables indépendantes (C. R.) 1933.—Sur l'intégration d'une classe d'équation linéaires aux dérivées partielles du second ordre à une fonction inconnue de n variable indépendante (C. R.) 1933.—Sur l'intégration d'une classe d'équations du sec. et trois. ordre etc. (διατρ. διδακτ.) 1933.—Περὶ ἑνὸς προβλήματος τοῦ Μαλτέζου (Ἐπετ. Πανεπ. Θεσσαλίων) 1932.—Περὶ τῶν πλήρων ὀλοκληρωμάτων τῶν ἔξισώσεων μὲν μερικὰς παραγώγους (Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ.) 1934.—Περὶ ὀλοκληρώσεως μᾶς τάξεως ἔξισώσεων τοῦ Mouge, καὶ περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ Beudon διαφέροντάξεων μᾶς ἔξισώσεως μὲν μερικὰς παραγώγους τέττης τάξεως μὲν οἱ ἀνεξαρτήτους μεταβλητὰς διετ.) ὑφηγ.) 1934.—Περὶ τῶν πλήρων ὀλοκληρωμάτων τῶν ἔξισώσεων μὲ μερικὰς παραγώγους οίσασδήποτε τάξεως μὲ διασπόρητος ἀνεξαρτήτους μεταβλητὰς (Δελτ. μαθημ. Ἐτ.) 1935.

22. Χαράλαμπος Δικτύολης τῆς Φυτογεωργίας καὶ Συστηματικῆς Βοτανικῆς, 1934: Zwei neue Pomaceae aus dem Orient (Notizbl. Botan. Gart. u. Mus. Berlin) 1933.—Beitrag zur Kenntnis des orientalischen Pomaceaeen (διατρ. διδακτ., Fedde Repertor. Berl.) 1933.—Zur Kenntnis des Gattung Rhamnus (αὐτ.) 1934.—Τὰ Rhamnaceae τῶν παραμεσογειακῶν γωρῶν (διατρ. ὑφηγ.) 1934.—Beitrag zur Kenntnis der Waldvegetation des Olymps (Folde Report.) 1936.—Τὰ δάση τοῦ Δακταρχείου Ισραήλ (Δασ. Περιοδ.) 1926.—Ἐνδημικὰ συτὰ τῆς νήσου Κρήτης (Δασική Ζωὴ τεῦχος 18, 19).—Σφένδαμνος (αὐτόθι, τεῦχ. 20, 21).—Stachelina uniflosculosa Sibth et Sm. (αὐτόθι, 22).—Βερβερίς καὶ ακαρίς τῶν σιτηρῶν (Δασ. Ζωὴ) 1935.—Περὶ τῆς ἔξισώσεως τῆς Τραχείας πεύκης ἐν Ἑλλάδι 1935.—Ἡ

Πεύκη ή τραχεῖα ἐν Ἑλλάδι (Δελτ. Επ. Φυσ. ἐπιστ.) 1935.—Περὶ φυτοκονωνῶν (έφ. Βραδυνή) 1935.—Ἀπὸ τὴν γλωρίδα τοῦ Ὀλύμπου (Βουνό) 1935.—Καὶ πάλιν ἡ Pinus Brutia (Δελτ. Επ. φυσ. ἐπιστ.) 1936.—Ἡ συστηματικὴ Βοτανικὴ, 1936.—Περὶ μέτρων προστασίας τῆς Ἑλ. Χλωρίδος, 1936.—Περὶ τῶν ὄρίων ἔξαπλώσεως φυτῶν τενῶν, (Δασ. Ζωὴ 38, 41).—Amaragus Distamus (Δασ. Ζωὴ) 1936.—Περὶ τινῶν λευκήνων τοῦ Ὀλύμπου (Βουνό), 1936.—Centaurium Umbellatum (Βραδυνή), 1936.—Ἡ Κοτκούτα καὶ ἡ Ὀροβάγχια τῆς Ἑλλάδος (Δελτ. Γεωργ. ἐπιστ.) 1936.

23. Παιδίος Σαντορίνης ἡ Παπαδόπουλος, τῆς Ἐφημεροσμένης Φυσικῆς, 1936. 'Ἐκ τῆς νήσου Σαντορίνης. Σπουδαστὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ζυρίχης (1910–1912) καὶ τοῦ αὐτοῦ Πολυτεχνείου (1912–1917), ἐλαφεῖς δίπλωρα μηχανικοῦ τοῦ Πολυτεχνείου Ζυρίχης καὶ δίπλωρα Φυσ. Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διετέλεσε μηχανικὸς ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι. 'Εγραψε: Le calcul rationnel des éléments d'une conduite forcée (La houille blanche, Lyon) 1921.—La solution générale du problème des dimensions économiques maximum d'une conduite forcée en métal (εὐτ.). 1926.—Considérations statiques sur l'anrage des conduites forcées (Ann. de l'énergie, Lyon) 1921–1926.—Die Berechnung von Stockwerkrahmen (Der Bauingenieur, Berl.) 1925.—Zahlenbeispiel zur Berechnung von Stockwerkrahmen nach dem Verfahren des Verfassers (Beton u. Eisen) 1927.—Procédé photométrique pour le jougeage de cours d'eau (Ann. de l'énergie) 1922.—Determination expérimentale des tensions à l'intérieur d'un solide homogène par l'interférence de courants à haute fréquence (Πρακτ. 'Αξ. 'Αθ.) 1930.—Das Absorbo micrometer in Dienste der Technik (Radiowelt) 1930.—Die Technik der Absorbomikrometromessungen (Funk-Magazin) 1930.—Experimentale Ermittlung von Spannungsdifferenzen u. Verformungsmessungen (Bet. u. Eis.) 1930.—Procédé d'augmentation de la sensibilité des mesures absorbomicrométriques ('Ακαδ. 'Αθην., Constr. ciment armé) 1930–31.—Τέσσαρες ἀνακοινώσεις εἰς τὸ α' διεύθ. συνέδριον δοκιμασίας ὄλων, Ζυρίχης) 1931.—Généralisation du principe des mesures absorbomicrométriques au cas du mouvement non purement translatoire (Πρακτ. 'Αξ. 'Αθ.) 1932.—Sur un procédé à haute fréquence pour l'étude des vibrations tant à la surface qu'à l'intérieur d'un solide, en particulier des membrures d'un pont (C. R.) 1932.—La mesure des tensions et des températures (Génie civile) 1932.—Περὶ αὐτομάτου ἀναγραφῆς παλμικῶν δονήσεων (Τεχν. Χρονικά) 1932.—Mesure des tensions absolues dans la masse d'un corps (Congr. Energie, Stockholm) 1933.—Θεωρία καὶ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ 'Απορριφομικομέτρου (διατρ. διδαχτ.) 1934.—Détermination des valeurs absolues des mouvements mesurés par le procédé absorbomicrométrique (Πρακτ. 'Αξ. 'Αθ.) 1934.—Sur la déterminations des variations du poids les plus subtiles d'une préparation biologique à l'aide d'une balance absorbométr. à haute fréquence (Congr. electr. rad. biolog. Venise) 1934.—Contribution à l'analyse expériment. d'un champ électromagnét. ultrafréquent ('Ακαδ. 'Αθην.) 1937.

24. Καζαρ Δ. 'Αλεξάνδρου (1909) τῆς Ἐφημεροσμένης Φυσικῆς 1936. 'Ἐκ Πατρῶν. 'Ἀπόφοιτος τοῦ γυμνασίου Πατρῶν. Διδάκτωρ τῆς Μηχανολογίας καὶ τῆς Φυσικῆς τοῦ Πολυτεχνείου Ζυρίχης (1935), ἔχασκησες καὶ εἰς τὰ ἔργοστά του AEG τοῦ Βερολίνου. Βοηθός ἔδρας Μηχανολογίας ἐν Ζυρίχῃ. 'Εγραψε: Bestimmung der charakteristische Temperatur des Lithiums, 1932.—Ueber die bei der Zertrümmerung des Deuteriums entstehen den Neutronen (Helvetica Physica) 1935.—Zertrümmerung des D, Li und B, durch Protonen (εὐτ.) 1935.—Zur zertrümmerung des Deuteriums durch Deutonen (Naturwissenschaften) 1935.—Ueber die j-Quanten, welche beider Li-Zertrümmerung entstehen (Zeit. Physik) 1935.—Συμβολὴ εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ Gamow, 1936.—Beiträge zur Theorie der Zertrümmerung der Atomkerne (Πρακτ. 'Αξ. 'Αθ.) 1936.—Neue Methode zur Stabilisierung von Gleichspannungen (εὐτ.) 1936.—Die Abrorption der Höhenstrahlen in Eisen (Πρακτ. 'Αξ. 'Αθ.) 1936.—Die Absorption der Höhenstrahlen in Kohlenstoff u. Natriumchlorid (εὐτ.) 1937.—Σχέσις μεταξὺ χρυσταλλικῆς ύφης καὶ διαλυτότητος τοῦ ὄλυγκοῦ βοξίτου (εὐτ.) 1937.—Ueber die Frage der Emission von γ Quanten bei der Zertrümmerung des Li durch schnelle Protonen (Zeit. f. Phys.) 1936.—Ueber die bei der Zertrümmerung des Deuteriums entstehenden Neutronen (Helv. Phys. Acta) 1935.—Zertrümmerungsversuche an Lithium, Bor u. Deuterium (εὐτ.) 1935.—Συμβολὴ εἰς τὴν θεωρίαν τῆς διασπάσεως τῶν ἀτομικῶν πυρήνων (διατρ. διηγή.) 1936.—Περὶ ὑπερχωριγμάτητος (Δελτ. Φυσ. 'Ἐπιστ.) 1936.—Οι ὑπέρρηξις καὶ αἱ βιομηχανικαὶ αὐτῶν ἐφαρμογαὶ (Χρημ. Χρονικά) 1937.—Περὶ τῶν ἡλεκτρονίων ἀγρυπνότητος τοῦ βρυστίου (Πρακτ. 'Αξ. 'Αθην.) 1938.—Περὶ τῶν ἡλεκτρονίων ἀγρυπνότητος τοῦ Βηρυλλίου (συνεργ. Σ. Περιστεράκη) εὐτ. 1938.

25. Θεόδωρος Καυγουμπτζέλης (έγ. 1906) τῆς Φυσικῆς (1936). 'Ἐκ Κυδωνῶν (Αιγαίο) τῆς Μ. 'Αστις. Διδάκτωρ Φ. 'Ἐπ. (1932). 'Εγραψε: Συμβολὴ εἰς τὴν φωνόμενον Raman τοῦ βενζολίου καὶ τινῶν ἐκ τῶν παραγόγων του (διατρ. διδαχτ.).—Συμβολὴ εἰς τὸ Raman-Effekt (Πρακτ. 'Ακαδ. 'Αθηνῶν) 1932.—Raman-Effekt und Structur der Gläser. (εὐτ.) 1936.—Raman-Effekt der Gläser (Zeitschr. Phys. chem.) 1935.—Electronenauslesung durch harte γ -Strahlen aus festen Substanzen (εὐτ.) 1936.—'Επίδοσις ἀκτίνων σκληρῶν γ ἐπὶ διεργόριν στοιχείον, 1936.—Ἡ ὑποτοίχισις τῆς ἐνέργειας (ἐναρκτ. διηγή.) 1937.—Ἄρεθρα περὶ Φυσικῆς (Έγκ. Λεξικόν).—Τα νέα στοιχεῖα διαμετάδια τῆς Φυσικῆς (Δελτ. Φυσ. 'Ἐπιστ.) 1934.—Τὸ οχινόμενον Raman καὶ ἡ Χρυσεί (Χρημ. Χρον.) 1937.

26. Αντένιος Θ. Δεληγιάνης (1903) τῆς Αναργύρου Βιομηχ. Χυμείας τὸ 1937. 'Ἐξ 'Αθηνῶν. Μαθητὴς τοῦ Προτίτου γυμνασίου τοῦ Διδασκαλείου (1920). Πτυχιούχος τοῦ Χυμικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (1924). 'Ακροατὴς τοῦ Πολυτεχνείου Βερολίνου, καὶ φοιτητὴς τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου (1924–1926). Βοηθός (1921–1923) καὶ παρασκευαστὴς (1923–1924) τοῦ ἐργαστηρίου Φυσικῆς τοῦ καθηγ. 'Αθνασιάδου, ἐπιμελητὴς δ' ἐπεικ. (1927) τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Φυσικογνωμείας καὶ 'Εφημεροσμένης ἡλεκτροχυμείας τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου. 'Εγραψε: Die elektrokapillare des Quecksilbers

(Zeit. Phys. Chem.) 1927.—'Ηλεκτρόλυσις γλωρικαλίων και βιομηχανίας άξονος 1930.—Αι σύγχρονοι κατευθύνσεις της χημικής βιομηχανίας (περιοδ. 'Εργα) 1929.—Θερμοσικονομική έπιπληρησις έργοστασίου (περιοδ. 'Εργασία) 1932.—Αι διαπότητες ιδρύσεως νέων βιομηχανίων (Τεχν. Χρονικά) 1932.—Πρός νέων βιομηχανικήν πολιτικήν (Οικον. Ταχυδρ.) 1932.—Αι ήλεκτρική και ήλεκτροποτική μέθοδοι μετρήσεως της θερμοκρασίας, 1933, κ. ά.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

'Η διά τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργασιῶν τῶν καθηγητῶν και ὑφργητῶν και διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ διεθνοῦς ἐπιστημονικοῦ κόσμου ἐνισχύεται και διὰ τῶν διεθνῶν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων και τῶν ἀντιπροσωπειῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς ἐκθέσεις και ἐστατημούσες τῶν ἐπιστημονικῶν καθηδρυμάτων. 'Αλλ' ἀναμβιφόλως, δεσμὸς ὁργανικὸς τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τοῦ δῆλου ἐπιστημονικοῦ κόσμου εἶναι και οἱ ἐπίτιμοι ξένοι διδάκτορες τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Τοιοῦτο δὲ διδάκτορες τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς ἔγιναν καθ' ὅλην τὴν ἐκπαστετηρίδα ἐνδεκα ἐπὶ συνόλου ἐπιτίμων διδάκτορων διῶν τῶν Σχολῶν 150 περίπου. Κατὰ τὴν 75ην ἀμφιετηρίδα τῆς ιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἀνηγορεύθησαν ξένοι ἐπίτιμοι διδάκτορες τῆς Σχολῆς οἱ ἔξης: Charles Depéret (καθηγ., τῆς Γεωλογίας τοῦ Πανεπιστ., τῆς Λιόν), Engen von Halászy (φυτολόγος τῆς Βιέννης), Richard Lepsius, (καθηγ., τῆς Ὀρυκτολογίας και Γεωλογίας ἐν Δαρμστάτῃ), F. Alfred de Lacroix (καθηγ., τῆς Γεωλογίας τῶν Παρισίων), Joseph Partsch (καθηγ., τῆς Γεωγραφίας τῆς Λιψίας), και Alfred Philippson (καθηγ., τῆς Γεωγραφίας τῆς Βόννης), κατὰ δὲ τὴν 100ητηρίδα σύμερον τοῦ Πανεπιστημίου ἔγιναν ξένοι ἐπίτιμοι διδάκτορες τῆς Σχολῆς: Heinrich Reck τοῦ Βερολίνου, August Sieberg τῆς Ιένης, David Hilberg τῆς Γεττίγης, Heinrich Weiland τοῦ Μονάχου, και Max Planck τοῦ Βερολίνου. 'Εκ τῶν ἡμετέρων, διδάκτωρ ἐπίτιμος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς εἶναι ὁ γεωλόγος Φωκίων Νέγρης, οὗτος τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Κωνστ. Νέγρη.

'Εκ δὲ τῶν συνεδρίων και ἐκθέσεων, τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν Σχολήν, εἰς τὰ ὄποια τὸ Πανεπιστήμιον ἔλαβε μέρος, τὰ κυριώτερα εἶναι τὰ ἔξης: 1868 - 69 Διεθνῆς Διαγωνισμὸς τῶν βοτανικῶν και Διεθνῆς 'Εκθεσίς φυτοκομίας ἐν Πετρούπολει (ἀντιπρόσ. Θ. Ὁρσανίδης, η ἐκτεθεῖσα συλλογὴ καρπῶν Ἐλαζή χρυσοῦ μετάλλιον) — 1873 - 74 Συνέκενσις κατὰ Μάτον τῶν βοτανικῶν ἐν Φλωρεντίᾳ ('Ορρανίδης, Χελδράτη) — 1893 ἐορταὶ 100ετ. Παστέρ. — 1883 'Αλιευτικὴ ἐκθεσίς ἐν Λονδίνῳ (διοργανωτής τοῦ ἐλλ. τιμήτης 'Αποστολίδης). — 1889 Διεθν. 'Εκθεσίς Παρισίων (Δαμβέργης). — 1894 Δ.Σ. ἐφηρμ. Χυμείς Βρυξελλῶν (Δαμβέργης). — 1893 Διεθνὲς Συνέδριον 'Υγιεινῆς και Δημογραφίας Βουλδαπέστης (Χρηστομάνος, Βάμβας ὑφργ.). — 1897 Δ. Σ. 1ον Μαθηματικῶν Ζυρίχης (Κ. Στέφανος). — 1897 Δ. Σ. 2ον 'Εφημοσμένης Χυμείς Βιέννης (Ζέγγελης). — 1899 Δ. Σ. ἐφηρμ. Χυμείς Παρισίων (Χρηστομάνος, Ζέγγελης, Ζαχαρίας, 'Αραπίδης) — 1900 Δ. Σ. Χυμικῶν Παρισίων (Ζέγγελης). — 1900 Δ. Σ. 4ον 'Εφημοσμ. Χυμείς Παρισίων (Χρηστομάνος, Ζέγγελης).

1903 Δ. Σ. 5ον 'Εφημοσμ. χυμείς Βερολίνου (Χρηστομάνος, Δαμβέργης, Ζέγγελης). — Δ. Σ. Γαλακτοκομίας Βρυξελλῶν (Χρηστομάνος). — 1905 Δ. Σ. 'Εφημοσμ. Χυμείς Ρώμης (Χρηστομάνος, Ζαχαρίας, Στέφ. Γιαννίπολες). — 1905 Δ. Σ. Σεισμολογίας Παρισίων (Δ. Αλγυνήτης). — 1906 Δ. Σ. Ναυτική 'Εκθεσίς Βαρδώ ('Αστεροσκοπεῖον). — 1908 Δ. Σ. 4ον Γεωγραφίας Γενεύης (Δ. Αλγυνήτης). — 1908 Δ. Σ. Μαθηματ. Ρώμης (Ρεμούνδος). — 1908 Δ. Σ. 1ον Τροφίμων νοθείων (Ματθαύπολες). — 1909 Δ. Σ. 2ον Τροφ. νοθείων Γενεύης Δ. Σ. 4ον Μαθηματικῶν Κανταβριγίας (Κ. Στέφανος, Ρεμούνδος, Ν. Χατζιδάκης). — 1912 Δ. Σ. 1ον 'Ηρωικῶν Φυρμάκων Βρυξελλῶν (Δ. Δαμβέργης). — 1913 Δ. Σ. Γεωλογίας Μαντρέα (Θ. Σκούφος). — 1920 Δ. Σ. Μαθηματικῶν Στρασβούργου (Ν. Χατζιδάκης, Ρεμούνδος, Ζερβίς). — 1922 Δ. Σ. 'Ημερολόγιον Ρώμης (Δ. Αλγυνήτης). — Δ. Σ. Φαρμακευτικῆς Όμοσπονδίας Λονδίνου 1923, Χάρης 1927, Στοκχόλμης 1930 ('Εμπικούή). — 1924 - 1925. Διάσκεψις ἐπὶ τοῦ ὄποιο και ναρκωτ. Γενεύης ('Εμπικούή). — Δ. Σ. Φαρμακευτική Βρυξελλῶν 1925 ('Εμπικούή). — 1927 Δ. Σ. Γεωγραφίας Κανταβριγίας (Κτενάς). — 1927 Δ. Σ. Μαθηματικῶν Βολονίας (Ν. Χατζιδάκης, Ζερβίς και Σακελλαρίου). — 1927 Δ. Σ. Γεωδαισίας και Γεωγραφίας Πράγας ('Αθανασίδης). — 1929 Δ. Σ. Βοτανικῆς Καμβρίθηγης (Πολίτης). — 1930 Δ. Σ. Διεθνῆς Γεωφυσ. 'Ενώσεως Στοκχόλμης (Κτενάς). — 1931 Δ. Σ. 'Ερευνης τῆς Μεσογείου (Γεωργαλᾶς) 1931 Δ. Σ. Γεωγραφίας και Διεθνοῦς Γεωργισμῆς 'Ενώσεως, Στοκχόλμη (Κτενάς). — 1931 Δ. Σ. Συνέδριον ραδιολογίας (Β. Αλγυνήτης). — 'Εορτάς 400δος Collège de France (Πρεσβ. Πολίτης και Δ. Αλγυνήτης). — 1931 'Εορτάς 100δος Faraday (Πρεσβ. Κακλαμάνος και Δ. Αλγυνήτης). — 1931 Δ. Σ. 2ον Ίστοριας τῶν 'Επιστημῶν και Τεγγαλογίας Λονδίνου (Μ. Στέφανίδης). — 1932 Δ. Σ. Γεωδαισίας και Γεωγραφίας, Λισσαβόνης (Κτενάς). — 1933 Δ. Σ. 'Υδρολογ., Κλιματολ. και Τιτρ. Γεωλ. Τουλούζης ('Εμπικούή). — 1934 Δ. Σ. Βαλκαν. Μαθηματικῶν, ἐν 'Αθηναῖς (διοργανωτής Ν. Χατζιδάκης). — 1935 Δ. Σ. 12ον Φαρμακευτικῆς Βρυξελλῶν ('Εμπικούή). — 1935 Δ. Σ. 12ον Γεωλογίας Λισσαβόνης (Κτενάς). — 1935 Δ. Σ. 'Ηλεκτροραδιενεργειας (Ζέγγελης). — 1935 Δ. Σ. 6ον ἐντομολογικὸν Μαδρίτη, και 12ον Ζωολογικὸν Λισσαβόνης (Πανταζῆς) — 1936 Δ. Σ. 3ον Συγκριτικῆς Γεν. Παθολογίας 'Αθηνῶν (διοργανωτής Πολίτης). — 1925 'Εγκαίνια τοῦ 'Εθρακτοῦ Πανεπιστημίου Περοσαλήμων (Ζέγγελης) — 1925 'Εορτάς 200ητηρίδας τῆς Ρωσικῆς 'Ακαδημίας (Ζέγγελης). — 1927 'Εορτάς 100ετ. Berthelot. — 1936 Δ. Σ. 'Υδρολογ. Κλιματολ. και Γεωλογ. Βελγιαδ. ('Εμπ.). — 1938 Δ. Σ. Χυμείς τῆς Ρώμης ('Εμπ.).

Γ. ΦΟΙΤΗΤΑΙ

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Κατὰ τὸν ἀρχικὸν ὁργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ αποδασταὶ διεκρίνοντο εἰς φοιτητάς, εἰς τακτικοὺς ἀκροατὰς και εἰς ἀκροατὰς φύλωντες πλάστης ἡλικίας και μορφώσεως. Οἱ φοιτηταὶ τοῦ πρώτου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἦσαν ἐν συνόλῳ 37 (προερχόμενοι ἐκ τῶν τριῶν γυμνασίων τοῦ Κράτους) ἔναντι συνόλου καθηγητῶν 25. 'Εντεῦθεν δέ, αἱ τοῦ ἀντιπόλιτευσμένου τύπου εἰρωνεῖαι

τοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον εἰς ἔκαστον φοιτητὴν ἀναλογεῖ καὶ εἰς καθηγητῆς.

Σπάνιοι ἡσαν οἱ ἀκροαταὶ εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν, καὶ ἐκ τούτων οἱ ὀλιγότεροι εἰς τὸ Φυσικομαθηματικὸν τῆς Τμῆμα. Οὕτω, κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1883 – 84¹, ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ εἶχε δύο μόνον ἀκροατάς, τὸν ἕνα μαθηματικόν. Κυρίως οἱ ἀκροαταὶ ἤκολουθουν μαθήματα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς ἑποίας οἱ φοιτηταὶ ἡσαν συνάμα καὶ οἱ νεώτεροι, ἔναντι τῶν «γενειόντων»² συνήθως φοιτητῶν τῶν ἄλλων σχολῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἑγιεραρχὴν τοῦ 1837, ὁ ἀριθμὸς (18) τῶν φοιτητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν (4) τῶν ἱστρῶν καὶ τῶν θεολόγων (8), ὑπολειπόμενος μόνον τοῦ ἀριθμοῦ (22) τῶν νομικῶν. Βαθμηδὸν, οἱ μὲν ἱστροὶ πληθύνονται, οἱ δὲ φυσικομαθηματικοὶ ὀλονέν καὶ περισσότερον ὑστεροῦν κατ’ ἀριθμὸν τῶν φιλολόγων.

Ἐκ τῶν φοιτητῶν τοῦ φυσικομαθηματικοῦ τμήματος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, οἱ μαθηματικοὶ εἶναι κατ’ ἀργάς περισσότεροι τῶν φυσικῶν, αὐξηθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθηματικῶν κατὰ τὸ ἔτος 1899 – 1900 εἰς τὸ διπλάσιον. Βαθμηδὸν μὲ τὴν καλλιέργειαν συγκρότησιν τοῦ Φυσικοῦ ὑποτρίκματος, οἱ φυσικοὶ γίνονται ισάριθμοι πρὸς τοὺς μαθηματικούς, ἀλλὰ βεβαίως καὶ ἔνεκα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν γενικῶν πρακτικῶν λόγων, χυμικῶν ἢ μεταλλευτικῶν. Οὕτω δὲ καὶ πρότερον ἀκόμη, κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1877 – 78³, ἐκ τοῦ ἐφημέρου τότε μεταλλευτικοῦ πυρετοῦ παρατηροῦμεν τριπλασιασμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν τῶν φυσικῶν ἐπιστημᾶν, διεταίζονταν τὴν φυσιογνωστικὴν ἐκπαίδευσιν οἱ παῖδες τῶν μεταλλευτῶν, ἀπαράλλακτα δποιας κατὰ τὴν σύγχρονήν μας βιομηχανικὴν ἐποχὴν εἶχε γενικῶς αὐξηθῆ κατὰ πολὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῆς Χυμείας, διὰ τὴν πρόβλεψιν θέσεων εἰς τὰς χυμικὰς βιομηχανίας.

Ἐν τούτοις, μεθ’ ὅλην τὴν ἔκτοτε προϊόντων αὐξησον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυσικῶν, ὁ πρύτανος Κ. Μητσόπουλος τὸ 1900⁴ παραπονεῖται διὰ τὸ σχετικῶς ὀλιγότεριμον τῶν φοιτητῶν τοῦ Φυσικοῦ τμήματος. Κατ’ ἑκεῖνο δὲ τὸ ἔτος, ἐκ τῶν 173 φοιτητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς μόνον 20 ἐσπούδαζον φυσικὰς ἐπιστήμας, ἥτοι εἰς φυσιοδίσης ἀναλογοῦσε πρὸς 121,650 "Ελλήνας, ἐν δὲ τὸ 1889, εἰς τὸ δύο τότε Πανεπιστήμια τῆς Ρουμανίας (Βουκουρεστίου καὶ Ἰασίου) ἐπὶ 2720 φοιτητῶν ἡσαν φυσικομαθηματικοὶ 471, εἰς δὲ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιρτεμβέργης ἐπὶ 1336 φοιτητῶν ἡσαν 120 οἱ μαθηματικοί.

‘Αλλ’ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1904 – 05, ὁ τῶν φυσικῶν ἀριθμὸς ἀντιστρέφεται γίνεται διπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθηματικῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1919 – 20 ὑπετριπλάσιος. Οὕτω δέ, κατὰ τὸ 1919 ἔχομεν φυσικοὺς 44 καὶ χυμικοὺς 175, ἥτοι ἐν δύο φυσικομηχανικούς 219, ἔναντι 29 μαθηματικῶν, τὸ δὲ 1923/24 μαθηματικοὺς 122 καὶ φυσικομηχανικοὺς 152. ‘Αλλ’ ἀπὸ τοῦ ἀκαδημ. ἔτους 1924 – 25 (μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων τῶν χυμικῶν) οἱ μαθηματικοὶ ἐξισοῦνται κατ’ ἀριθμὸν πρὸς τοὺς φυσικομηχανικούς. ‘Αφ’ ἔτερου δέ, οἱ φαρμακευτικοὶ φοιτηταὶ

1. Λογοθεσ. Μ. Βενιζέλου σ. 36.

2. Λογοθεσ. Γ. Ράλλη 1868/69, σ. 17.

3. Λογοθεσ. 'Αναγνωστάρχ. 1877/78, σ. 7.

4. Λογοθεσ. Κ. Μητσόπουλος 1900/901, σ. 27. Τοῦ τοῦ παρόντος έτους τὸ τελεότερο Α. σ. 22.

περισσότεροι ὀλονέν κατ’ ἀρχάς, εἰσέρχονται βαθμηδὸν ἐντὸς τῶν ἀριθμητικῶν δρίων τῶν φοιτητῶν τῶν ὅλων τμημάτων τῆς Σχολῆς. Ἐντούθεν δέ, κατὰ μέσον δρον, ἐπὶ τῆς διλῆς ἐκατονταετίας, εἰχομενοι μαθηματικοὺς 4200, φυσικομηχανικοὺς 4600 (φυσικοὺς 3000 καὶ χυμικούς 1600) καὶ φαρμακοποιοὺς 4200, ἥτοι μίκη σχεδὸν ἀριθμητικὴν ἐξισοւσιν μεταξὺ τῶν γενικωτέρων ἐπιστημονικῶν εἰδωντήων τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς.

‘Αναμφιβόλως, ἡ εὑρυτά τοῦ Ἑλλήνος φοιτητοῦ ἀνεπλήρουν καὶ ἀναπληροῦν πολλαχοῦ τὰ κενά τῆς πανεπιστημιακῆς παιδείσεως, οἱ περισσότεροι δὲ διωρεῖς πρὸς τὴν παιδεύσιν αὐτὴν παρεσκευασμένοι, ὅχι μόνον εἰς τὰ φυλογονικά ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἐπιστημονικά μαθήματα, προήρχοντο ἐκ τῶν γυμνασίων τοῦ ἔχον ἑληνισμοῦ, τοῦ συγχρόνου καὶ περισσότερον εἰς παραγῆ εὑρισκομένου μετὰ τοῦ εἰρωπαϊκοῦ κόσμου, ἔναντι τῆς αἰτοκλείστου τότε ἑλευθέρου Ἑλλάδος. Κατὰ τὰ πρώτα ἔτη τοῦ πανεπιστημιακοῦ θίου τῆς Ἑλλάδας, ἡ ἀναγόρευσις διδακτήρων ἦτο σπανία⁵. Ἐνομίζετο τόλμη, ἐνίστε δὲ αὐθάδεια δοκιμίσεων, τὸ νὰ διεκδικήσῃ κανεὶς τὸν τίτλον τοῦ διδάκτορος. Πρώτος διδάκτωρ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπιστημίου ἦτο ὁ Γούδας τῆς Ιατρικῆς (1842 – 43) καὶ πρῶτος διδάκτωρ τῶν φυσικομαθηματικῶν ὁ Β. Λάκων τῶν Μαθηματικῶν (1850) καὶ ὁ Κ. Μητσόπουλος τῶν Φυσικῶν (1862). Ἐν γένει δέ, ἡ ἐξέτασις ἐγίνετο αὐστηρά, καὶ ίδιας εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν⁶, καὶ ἀνελιπῶς ἐφηρμόζετο ἡ περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐπὶ πρωτοτύπου ἡ μή θέματος ἐναισίμου διατριβῆς διάταξις, παραλειπούντης μόνον τῆς ἑκτυπώσεως τῆς. Διὰ τοῦτο, πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδακτήρων, κατηγρήθη σιωπηρῶς ἐπειτα ἡ ὑποχρέωσις τῆς διδακτορικῆς διατριβῆς. ‘Αλλ’ ἡ προελθοῦσα ἐκ τούτου πυρρή πρὸς διδακτορικῆς ἐξετάσεις ἦτο τοιχύτη, ὥστε ὁ τοῦ 1852 πρύτανης Π. Ἀργυρόπουλος εἶγε προτείνει τὴν ἐπαναφορὰν τῶν διατυπώσεων ὡς πρὸς τὴν συγχρήματην ἐπιστημονικῆς διατριβῆς, παραλειπομένης πρὸς τὸ παρὸν τῆς δοκιμασίας (ιδιαγωνισμοῦ)⁷ ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς διατριβῆς. Οὕτω δὲ τὸ 1882 – 83, ἐφραιμούσεισκες καὶ τῆς διατάξεως τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐναισίμων διατριβῶν, ἐξεδόθησαν εἰς δύο τὰς σχολὰς 340 διατριβαί⁸. Η διδακτορικὴ δὲ ἐξέτασις, οὖσα πρότερον ἐπ’ ἀκροστηρίῳ, ἔγινεν ἀπὸ τοῦ 1902 μιστική⁹.

Μέχρι τοῦ ἀκαδημ. ἔτους 1872¹⁰ ἔχομεν ἐν δύο 33% διπλαματούχους, ἐκ τῶν ὅποιων οἱ 11% τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, καὶ ἐκ τούτων 8 μαθηματικοὶ καὶ 1 φυσικός, μὲν 6 τελεοδιδάκτους μαθηματικούς. Τὸ 1900 ἔτος¹¹ δὲ τῶν διπλαματούχων Φυσικομαθηματικῶν ἀριθμὸς ἔχει ὡς ἔξης: 1 διδάκτωρ φυσικὸς ἀναλογεῖ εἰς 486.000 κατόπιν, καὶ 1 διδάκτωρ μαθηματικὸς εἰς 34.700, ἐν δὲ 1 διατριβής ἀναλογεῖ πρὸς 16.000 καὶ 1 νομικὸς πρὸς 10.860. Η δέ, καὶ κατὰ τὰ πρώτα ἔτη, ἐπαναλαμβανομένη, ἥτις ἀπὸ τοῦ 1867¹², φήμεται

1. Λογοθεσ. 'Αργυρόπουλος 1852/53, σ. 1.

2. Λογοθεσ. Σπ. Σπελλαρόπουλος 1901/1902.

3. Λογοθεσ. Π. 'Αργυρόπουλος 1852/53 σ. 3. Ιδ. καὶ 'Αργυρός 1867/68 σ. 38.

4. Λογοθεσ. Π. Κυρακοῦ 1859/60, σ. 19.

5. Πράκτ. Φιλοσ. Σχολῆς 29 Νοεμβρ. 1902, σ. 276, ἐν δὲ 1903 ἐπροτόθεν καὶ ἐξετάζεται οἱ διορύται, καθὼς διλοτε καὶ πρακτικοὶ (διλοτε π. π.) Πράκτικα 4 Δεκ. σ. 316 – 317.

6. Λογοθεσ. Κ. Παπαρρήγα παπαλόου 1872/73, σ. 4.

7. Λογοθεσ. Κ. Μητσόπουλος 1900/01, σ. 10.

8. Λογοθεσ. 'Ορραχίδης 1869/70, σ. 11, Εθν. δὲ τότε πρύτανος 'Ορραχίδης μεμρέται τοῦ πρωτοστηρίου ἀκένως, οὗτος οὐκενεκλεψάνωσεν, διτοι οὐδέτοι ποτε πανεπιστημιακόν μετανομάσειν.

περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐπιστημάνων, ἔνεκα τῆς ὁποίας δὲ πρύτανις τοῦ 1895 Διορι. Κυριακὸς¹ ἔζήτησε μίαν ἄλλην νέαν κατεύθυνσιν τῆς παιδείας πρὸς τὰ πρακτικὰ ἐπιτηδεύματα, ἀπεδεικνύετο τὸ 1906 ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως Ν. Πολίτου² πρόληψις, ἀφ' οὗ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν φοιτητῶν, τὸ ἐλλ. Πανεπιστήμιον ἤρχετο 400ν μεταξὺ τῶν 210 Πανεπιστημίων τοῦ Κόσμου, ὑστεροῦν καὶ τοῦ ἐν Βοιωτίῳ Πανεπιστημίου. Οὐ δὲ Πρύτανις τοῦ 1890 Μιστριώτης³ ἔξαρει, καὶ δικίως, τῆς πληθύρας τῶν ἐπιστημάνων μόνον τοὺς φυσικοὺς, ὅθεν καὶ συνιστᾶ, αὐτὸς ἔκτοτε, τὴν δικίωσιν τῶν γυμνασίων εἰς Κλασικά Γυμνάσια καὶ εἰς Πρακτικά Λόγου. Ἀλλὰ καὶ σύμερον ἀκόμη ἔχομεν τὴν ἀνακόλωσιν τῶν αὐτῶν γυμνασίων καὶ τῶν αὐτῶν παραπόνων περὶ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ πληθυσμοῦ ἵσως καὶ τώρα κατὰ πρόληψιν, ἀφ' οὗ ἀπαραίτητος βάσις ἐνὸς τοιούτου ὑπολογισμοῦ πρέπει νὰ είναι ἡ σταθερὰ ποσότης τῆς ἀναλογίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γύρας, ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν αἱξανομένων παρατλήρων ὄμοιομόρφων.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1911-12 ἐδίδετο ἀμέσως διδακτορικὸν δίπλωμα, μετὰ μίαν τυπικὴν προσαγωγὴν ἐναισίμου δικτυρίβης. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1913 ἔγινεν ἡ διάκρισις πτυχίου καὶ διπλώματος,⁴ ὑπέρ καὶ ἐδίδετο μετὰ προσαγωγὴν ἐπιστημονικῆς ἐργασίας ἐπὶ πρωτοτύπου μόνον θέματος. Οὕτω δὲ ἔκτοτε οἱ διδάκτορες ἔγιναν σπανιότεροι, καὶ ἔχομεν ἀπὸ τοῦ 1911 μέχρι τοῦ 1937 διδάκτορες τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς 67, ἐκ τῶν ὁποίων (κατὰ τὸ εἶδος τῆς δικτυρίβης) 14 τῶν μαθηματικῶν (γυνὴ 1), 28 τῆς Χυμείκης (γ. 1), 2 τῆς φαρμακευτικῆς (τῶν ὁποίων 1 γυνὴ, ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως ὅμως τοῦ Φαρμακευτ. Σχολείου εἰς τὴν Φυσικομαθημ. Σχολήν, διετείρεται ὁ διδακτορικὸς τίτλος καὶ διὰ τοὺς φαρμακοποιούς, ἔχομεν 3 γυν.), 6 τῆς Φυσικῆς, 6 τῆς γεωλογίας, 4 τῆς Φυτολογίας, 1 τῆς Ἀστρονομίας, 5 Μετεωρολογίας, καὶ 1 τῆς Ἰστορίας τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Τὸν ἀριθμὸν δὲ τῶν διδάκτορων γνώσην ἡ νέας θεομήδης τῆς προσαγωγῆς τῶν ἐπιμελητῶν μετὰ διδακτορικὴν δοκιμασίαν, ὅθεν καὶ οἱ περισσότεροι διδάκτορες τῆς Σχολῆς προέρχονται ἐκ τοῦ κύκλου τῶν ἐπιμελητῶν τῶν ἐργαστηρίων, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ δίδεται ἐντεῦθεν μία πρὸς τὴν ἔρευναν ἐντονωτέρα ἀφόρμησις. Πτυχιούχους δὲ ὄμοιού καὶ διδάκτορες τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς καθ' ὅλην τὴν εκπανταπτικὴν ἔχομεν 3.559, ἥποι μαθηματικούς 843, φυσικούς 1052, χυμείκους 529 καὶ φαρμακοποιούς 1058.

Κατὰ τὸ ἔτος 1890-91 πρώτην φορὰν ἔζητήθη ἡ ἐγγραφὴ γυναικῶν εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, καὶ διεγράφη τότε ἡ πρώτη φοιτήτρια Ιωάννα Στεφανίδη. Εἶχε δὲ θεωρήθη τὸ Σίτημα ὡς ανομικῆς καὶ κοινωνικῆς τάξεως καὶ εἰκοσιμίας διὰ τὸ Πανεπιστήμιον⁵. Κατὰ τὸ ἀκαδημ. ἔτος 1892-93 εἶχομεν τρεῖς νέας φοιτήτριας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Φουντουαλῆ τῶν Μαθηματικῶν, τὸ δὲ

1896-97 ὄκτω, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία μαθηματικὴς καὶ ἡ ἔτερη φυσικὴς. Τὸ δὲ 1924 καθωρίσθη ἡ τὸν ὀλλαρεπόν πτυχιούχων δοκιμασία⁶.

'Ἐκ τῶν κληροδοτημάτων πρὸς ὑποτροφίας ἡ ἄλλη διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, πλὴν τῶν γενικῶν, εἰν τοῦ κληροδοτήματος Γεροστάθη (διὰ φοιτητὰς ἐκ τῆς 'Αρτος Ἐπείρου), Βερύκα, Κριτῆ, Παυλίδου, Ηπαπάνη, Δελλίου, Μανούση, Σταύρου, Οίκονομίδου, Κορηαλένου, τοῦ Βόλτου, τοῦ Οίκονομίδου, καὶ τοῦ Ραζλέου Ζραβείου, καὶ Ζίλων,⁷ εἰδικὰ κληροδοτήματα διὰ τοὺς φοιτητὰς τῶν Φυσικῶν είναι τὸ κληροδότημα Βάλτου πρὸς σπουδὴν χυμείκας, γεωπονίας, καὶ ἡλεκτρομηχανικῆς, τὸ Χρηστομάνειον διαγόνισμα (1910), ίδρυθεν ὑπὸ τῆς συζύγου του Αθηνᾶς, Ζραβείου χρυματικὸν διὰ τὴν καλλιτέραν χυμικὴν ἐργασίαν τελειοφοίτου τῆς Σχολῆς⁸ καὶ ἡ ὑποτροφία Ramsay πρὸς παρακολούθησιν ἀνωτέρων χυμεκῶν σπουδῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ τῶν πτυχιούχων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.⁹ Τὸ δὲ ἔτος 1916 ἔγινεν καὶ ἡ ὑπετροφία Παγκάλου πρὸς ἐκπαίδευσιν ἐν τῇ Δύσει νέων εἰς τοὺς πρακτικοὺς κλάδους τῆς 'Επιστήμης.

1. Λογοθέα. Λ. Δ. Κυριακός 1895/96, σ. 35-36.

2. Λογοθέα. Ν. Πολίτη 1906/07 σ. 42-43.

3. Λογοθέα. 1890/91, σ. 50.

4. Η διάκρισις αὖτε ὑπέσχεται κατ' θίσην ὁποὶ τοῦ 1889, διὰ εἰς τοὺς μὴ ἀνεγραφεῦσθέντας διὸ ἐντομοῦ διπλού διδακτορικού πτυχίου τοῦ Πανεπιστημίου, διεθεῖσαν ἔξετάσεις, πρὸς διορισμὸν τῶν ἀποφοίτων τούτων εἰς διδακτορικό θίσην. Περιτικά Φιλοσοφικῆς Σχολῆς 24 'Οκτωβρ. 1881, σ. 98.

5. Λογοθέα. Μιστριώτου 1890/91 σ. 51, 18. καὶ σ. 74.

6. Πράξη 5 'Ιανουαρ. 1923, σ. 133. Τὸ διπλωμα διδακτοροῦ τῆς ιατρικῆς Σχολῆς διετέμενον πρὸς τὰ τῶν δύον Πανεπιστημίων. Π.Β. Πράξη. 1888 'Ιανουαρ. 10, σ. 74.

7. Π.Β. 'Εκθετονές ἐπὶ τῆς περιοχῆς καταστάσ. τοῦ Πανεπ. 'Αθηνῶν. Δεκεμβρ. 1930. Τὸ 1924/25 ἔργο μέσθε τὸ πρώτον καὶ ἡ χορηγία διπλοτροφίας εἰς ὀπόρους φαρμακούς ('Οργαν. Πανεπ. ἑβρ. 29).

8. Λογοθέα. 1925/26 σ. 52. Τὸ Χρηστομάνειον Ζραβείου ἔδιδε τὸ 1896 εἰς δύο τελευτοῖς τρεῖσιν διάτονοις προσεκρεμούσης (Πράξη. 1916 26 Σεπτ. σ. 259 καὶ 29 Σεπτ. σ. 260, καὶ Πράξη. 1917, σ. 257).

9. Πράξη. 1916, σ. 240.

ΠΑΡΟΛΑΜΑΤΑ

Σελ. 23, στ. 1, γράφει: πρωτοπλάσματος.

Όμοίως σ. 23, στ. 4, γράγει: —'Η σημασία.

Εἰς τὸ Α' τεῦχος, σ. 13, σημ. 4, διηγ. Ηλιότασκος γράγει: πλευτόφρης.

Εἰς τὸ Α' τεῦχος, σ. 27, στ. 26, γράγει: βαθυίδα.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

(Οι όπα την εικόνα έν παρενθέσει δρ.θροί δηλούν τό Έτος
τού διορισμού και τό Έτος τής άποβιώσεως του καθηγητού).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΦΡΗΣ
(1832 — 1880)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΡΗΣ
(1837 — 1860)

ΣΑΒΒΑΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ
(1837 — 1885)

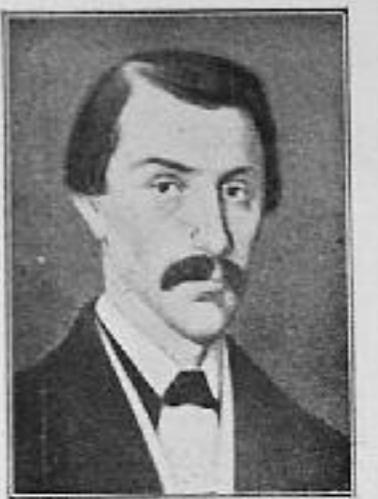
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΜΑΝΟΣ
(1856 — 1906)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΪΜΙΣ
(1805 — 1892)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
(1872 — 1894)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
(1843 — 1882)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΦΡΟΥΜΗΣ
(1844 — 1890)

ΙΡΑΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥΔΗΣ
(1845 — 1892)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
(1871 — 1889)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΤΣΙΚΑΣ
(1875 — 1911)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ
(1877 — 1915)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ
(1850 — 1886)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
(1850 — 1875)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΣΚΟΣ
(1862 — 1900)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΡΙΟΠΟΛΙΣ
(1861 — 1925)

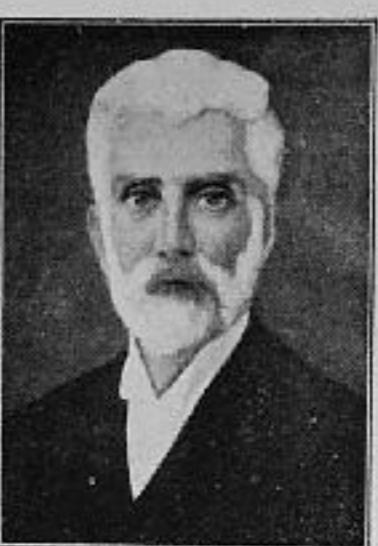
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ
(1884 — 1921)

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΡΓΥΡΟΥΛΟΣ
(1884 — 1912)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΑΜΒΡΙΔΗΣ
(1892 — 1920)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΗΑΙΑΡΑΚΗΣ
(1893 — 1919)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ
(1894 — 1919)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ
(1904 —)

ΘΕΟΔΟΡΟΣ ΚΟΥΦΟΣ
(1906 —)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΕΦΕΙΡΗΣ
(1906 —)

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
(1884 — 1917)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ
(1912 — 1928)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΤΕΝΑΙΣ
(1912 — 1934)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΙΦΙΝΗΤΗΣ
(1906 —)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΝΔΡΑΣ
(1912 —)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΑΪΔΗΣ
(1912 —)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΚΑΛΟΤΟΣ
(1918 — 1919)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΙΦΙΝΗΤΗΣ
(1895 — 1934)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΒΕΔΟΥΡΗΣ
(1920 —)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΤΒΑΪΔΖΕ
(1912 —)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΕΡΒΟΣ
(1917 —)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΥΛΗΣ
(1934 —)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΥΤΕΖΟΣ
(1918 —)

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΤΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
(1918 —)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
(1921 —)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ
(1933 —)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
(1931 —)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ
(1932 —)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΧΑΚΑΛΗΣ
(1931 —)

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
(1924 —)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΛΑΚΙΔΗΣ
(1935 —)

ΑΓΑΝΑΣΣΙΟΣ ΤΣΑΚΑΛΟΤΟΣ
(1933 —)

ΘΕΟΔΟΡΟΣ ΒΑΡΛΟΥΟΥΛΟΣ
(1929 —)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΑΣ
(1936 —)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΚΑΝΔΗΣ
(1936 —)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ
(1930 —)